

L'Echec

Johann Hermann Zukertort
7 september 1842 - 20 juni 1888

Terugblik op het seizoen 2014/2015

Jaaroverzicht over het seizoen 2014/2015 van de schaakvereniging Zukertort/Amstelveen, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met drie teams in de KNSB-competitie en twee teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in het Go Cultural Centre, Schokland 14 te Amstelveen (tel. 020-6473981). Speelavond op vrijdag vanaf 20.00 uur.

Colofon

Voorzitter:	Michiel Harmsen	0294-483132	voorzitter@zukertortamstelveen.nl
Secretaris:	Jan Helsloot	020-6716179	secretaris@zukertortamstelveen.nl
Penningmeester:	Sybolt Strating	020-6598951	penningmeester@zukertortamstelveen.nl
Intern wedstrijdleader:	Eric Roosendaal		kandidaten@zukertortamstelveen.nl
Extern wedstrijdleader:	Jeroen Schoonackers		ExternWL@zukertortamstelveen.nl
Webmaster:	Eric Roosendaal		info@zukertortamstelveen.nl
Jeugdleader:	Danny Kool	06-13528033	jeugdleader@zukertortamstelveen.nl

Website <http://www.zukertortamstelveen.nl/>

Inhoudsopgave

3	Externe competitie seizoen 2014/2015 in cijfers	
5	Verslaggeving Zukertort/A 1	Diverse verslaggevers
16	Verslaggeving Zukertort/A 2	Diverse verslaggevers
28	Verslaggeving Zukertort/A 3	Diverse verslaggevers
38	Verslaggeving Zukertort/A 4	Diverse verslaggevers
45	Verslaggeving Zukertort/A 5	Diverse verslaggevers
53	Belevenissen van de KNSB-cupteams	Diverse verslaggevers
56	Belevenissen van het SGA-cupteam	Eric Roosendaal en Marcel Laarhoven
58	Hing Ting Lai wint in Weesp!	Dirk Goes
59	Erik van den Doel wint Brainwave 2014	Dirk Goes
59	NK Rapid Jeugdschaak	Dirk Goes
61	Hing Ting Lai schittert in Cultural Village Toernooi!	Dirk Goes
67	Het Amsterdamse schaakleven in de 19 ^e eeuw	Dirk Goes
73	Een zalig uiteinde	Henk Boot
76	Waarom het Hollands het Hollands heet	Dirk Goes
77	Herders op de velden	Jan Krans
79	Te verzoenen is het schakersleven	Florian Jacobs
81	Eindstand Kandidatentoernooi seizoen 2014/2015	
82	Eindstand Snelschaakcompetitie om de Verlaan Cup seizoen 2014/2015	
82	Eindstand Rapidcompetitie om de Simonis Cup seizoen 2014/2015	
83	Hing Ting Lai 'slechts' tweede in Wil Haggenburg Toernooi	Dirk Goes
90	Delpher	Dirk Goes
95	Veel Zukertorters bij NK Lightning	Dirk Goes
97	Hing Ting Lai dendert door!	Dirk Goes
99	En het is allemaal volkomen normaal!	Dirk Goes
100	Savielly Tartakower, een bewogen leven	Dirk Goes
107	Hing Ting Lai Nederlands Jeugdkampioen!	Dirk Goes
112	Hing Ting Lai wint vluggermatch van Manuel Bosboom!	Dirk Goes
117	Kort nieuws	Dirk Goes
121	KNSB Ratinglijst per 1 augustus 2015	
122	FIDE Ratinglijst per 1 augustus 2015	
123	Zukertorters schakers van formaat!	Dirk Goes

Externe competitie seizoen 2014/2015 in cijfers

Individuele scores

Zukertort/A 1	Score	TPR	Zukertort/A 2	Score	TPR
Sybolt Strating	7 uit 9	2363	Florian Jacobs	4½ uit 8	2220
Hing Ting Lai	6½ uit 9	2469	Lody Kuling	4½ uit 8	2200
Jelmer Sminia	6 uit 9	2271	Matthew Tan	4 uit 5	2407
Martijn van der Eijk	5 uit 8	2319	Tobi Kooiman	4 uit 6	2210
Fitzgerald Krudde	5 uit 9	2333	Paul-Peter Theulings	4 uit 9	2061
Colin Stolwijk	5 uit 9	2176	Gijs IJzermans	3½ uit 8	2055
Sander Los	4½ uit 9	2147	Dennis Brouwer	2½ uit 5	2167
Christopher Brookes	4 uit 6	2287	Bram ter Schegget	2½ uit 8	1976
Stan van Gisbergen	4 uit 9	2206	Jan Helsloot	2½ uit 8	1854
Tjark Vos	2½ uit 8	2049	Michiel Harmsen	2 uit 2	2864
Lody Kuling	1 uit 1	2358	Jonathan Tan	1 uit 1	2900
Michiel Harmsen	1 uit 1	2100	Joël de Vries	1 uit 1	2807
Dennis Brouwer	1 uit 2	2090	Ivan Pilcevic	½ uit 1	2228
Reglementair	1 uit 1		Walt Schagen	½ uit 1	1982
			Laurens Schilstra	0 uit 1	1342
Totaal	53½ uit 90		Totaal	37 uit 72	

Zukertort/A 3	Score	TPR
Joran Donkers	6 uit 7	2355
Waldemar Moes	5½ uit 7	2167
Eric Roosendaal	4½ uit 9	2057
Joël de Vries	4 uit 5	2294
Esther de Kleuver	3½ uit 8	2005
Harold de Boer	3½ uit 8	1901
Jeroen Schoonackers	3 uit 9	1767
Laurens Schilstra	2½ uit 3	2285
Jan Krans	2½ uit 6	1953
Walt Schagen	1 uit 1	2287
Michiel Harmsen	1 uit 1	2307
Ridens Bolhuis	1 uit 3	1847
Dirk Goes	½ uit 1	1956
Peter de Heer	½ uit 2	1919
Reglementair	0 uit 2	
Totaal	39 uit 72	

Zukertort/A 4	Score	TPR	Zukertort/A 5	Score	TPR
Ridens Bolhuis	5½ uit 7	2084	Olav Lucas	5 uit 6	2087
Michiel Harmsen	4½ uit 7	2086	Walther Kappelhof	2½ uit 4	1800
Willem Hensbergen	3½ uit 6	1984	Dirk Goes	2 uit 3	1836
Laurens Schilstra	3½ uit 7	1929	Danny Kool	2 uit 7	1652
Willem Moene	3 uit 4	2138	Evert-Jan Karman	½ uit 1	1835
Mateusz Glowacki	3 uit 5	1914	Rugved Adavatkar	½ uit 5	1457
Marcel Laarhoven	3 uit 7	1948	Laura Ratniece	½ uit 7	1358
Dirk Goes	2 uit 2	2153	Bas Spoelstra	0 uit 1	1591
Nico Louter	2 uit 5	1794	Hans van Nieuwkerk	0 uit 3	1385
Elham Wasei	1 uit 2	1785	Terence Krul	0 uit 3	1425
Walther Kappelhof	0 uit 1	1598	Dennis Metekohy	0 uit 6	1374
Laura Ratniece	0 uit 3	1508	Peter Waaning	0 uit 7	1305
			Reglementair	0 uit 3	
Totaal	31 uit 56		Totaal	13 uit 56	

Scoretabellen

Zukertort/A 1 (KNSB, 1e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. Kennemer Combinatie 1 (K)	9	17	58½
2. DSC Delft 1	9	15	54½
3. Zukertort Amstelveen 1	9	14	53½
4. Wageningen 1	9	12	49½
5. Purmerend 1	9	9	43
6. Caissa Eenhoorn 1	9	7	42
7. SG Max Euwe 1	9	7	41
8. Philidor Leeuwarden 1	9	4	41
9. SOPSWEPS '29 1 (D)	9	3	36
10. Groninger Combinatie 2 (D)	9	2	31

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
6	5	7½	6½	8	5½	6½	7	6½	
4	5	6	7	6	6½	7	6½	6½	
5	5	3½	8	5½	7	6½	6	7	
2½	4	6½	3½	5½	6½	6½	7½	7	
3½	3	2	6½	4½	5	6	5½	7	
2	4	4½	4½	5½	4	6	5	6½	
4½	3½	3	3½	5	6	5½	5	5	
3½	3	3½	3½	4	4	4½	6½	8½	
3	3½	4	2½	4½	5	3½	5	5	
3½	3½	3	3	3	3½	5	1½	5	

Zukertort/A 2 (KNSB, 2e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. De Wijker Toren 1 (K)	9	15	43½
2. Laurierboom/Gambiet 1	9	14	40
3. Kennemer Combinatie 2	9	11	37½
4. Amersfoort 1	9	10	37½
5. SSC 1922 1	9	9	38½
6. Zukertort Amstelveen 2	9	8	37
7. Caissa 2	9	8	35½
8. Schaakstad Apeldoorn 2	9	7	34½
9. DSC Delft 2 (D)	9	6	32
10. Utrecht 2 (D)	9	2	24

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
5	6	4½	3	5½	4½	4	5	6	
3	5	4½	5	4	4½	4	5	5	
2	3	2½	4	4½	6	4½	6	5	
3½	3½	5½	5	4½	3½	3	4½	4½	
5	3	4	3	2½	3½	5½	5½	6½	
2½	4	3½	3½	5½	4	2½	4½	7	
3½	3½	2	4½	4½	4	4	3½	6	
4	4	3½	5	2½	5½	4	3	3	
3	3	2	3½	2½	3½	4½	5	5	
2	3	3	3½	1½	1	2	5	3	

Zukertort/A 3 (KNSB, 3e klasse C)

	Gesp	Mp	Bp
1. AAS 1 (K)	9	15	46½
2. Fischer/Z 1	9	12	39
3. ZSG 1	9	11	40
4. Zukertort Amstelveen 3	9	10	39
5. ZSC/Saende 1	9	9	37½
6. ASC 1	9	8	35
7. Aartswoud 1	9	8	33
8. ASV 3	9	7	34½
9. De Wijker Toren 2 (D)	9	6	29
10. VAS 2 (D)	9	4	25½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
7	5	3½	4½	4	5½	6½	5	5½	
1	4½	5	5	3½	3½	4½	5½	6½	
3	3½	2½	5	4	5	6	5	6	
4½	2	5½	6½	5	3½	3½	3½	5	
3½	3	3	1½	5	6	4½	7	4	
4	4½	4	3	3	5	1½	3½	6½	
2½	4½	3	4½	2	3	4½	3½	5½	
1½	3½	2	4½	3½	6½	3½	5½	4	
3	2½	3	4½	1	4½	4½	2½	3½	
2½	1½	2	3	4	1½	2½	4	4½	

Zukertort/A 4 (SGA, Promotieklasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Caissa 6 (K)	7	12	34½
2. VAS 3	7	10	33
3. Amsterdam West 2	7	8	30
4. Laurierboom-Gambiet 2	7	8	29
5. Zukertort Amstelveen 4	7	7	31
6. Boven IJ 2 (D)	7	6	27
7. Amsterdam West 3 (D)	7	3	17
8. De Raadsheer 1 (D)	7	2	22½

1	2	3	4	5	6	7	8
4½	4½	5	6½	5	3½	5½	
3½	5½	5	5	4	4	6	
3½	2½	4	4	4½	7	4½	
3	3	4	4½	4	5½	5	
1½	3	4	3½	6½	7½	5	
3	4	3½	4	1½	6	5	
4½	4	1	2½	½	2	2½	
2½	2	3½	3	3	3	5½	

Zukertort/A 5 (SGA, 1e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. ENPS 2 (K)	7	14	38½
2. VAS 4	7	8	34
3. Almere 4	7	8	31
4. Caissa 8	7	8	29
5. Chaturanga 1	7	8	29
6. De Wachter 1	7	6	28
7. Het Grasmatt 1	7	4	21½
8. Zukertort Amstelveen 5 (D)	7	0	13

1	2	3	4	5	6	7	8
5	5	6	5	4½	7	6	
3	3½	5½	3	5½	6	7½	
3	4½	3½	2½	4½	5	8	
2	2½	4½	5½	3	5	6½	
3	5	5½	2½	5½	3	4½	
3½	2½	3½	5	2½	5½	5½	
1	2	3	3	5	2½	5	
2	½	0	1½	3½	2½	3	

Verslaggeving Zukertort/A 1

27 september 2014	Zukertort/A 1	(2247)	-	Kenemer Comb. 1	(2346)	5	-	5
	Stan van Gisbergen	(2324)	-	David Klein	(2490)	0	-	1
	Hing Ting Lai	(2259)	-	Wouter Spoelman	(2574)	1	-	0
	Fitzgerald Krudde	(2306)	-	Quinten Ducarmon	(2495)	½	-	½
	Christopher Brookes	(2280)	-	Tea Lanchava	(2287)	1	-	0
	Sander Los	(2261)	-	Christov Kleijn	(2408)	½	-	½
	Sybolt Strating	(2281)	-	Ali Bitalzadeh	(2408)	0	-	1
	Martijn van der Eijk	(2220)	-	Lennart Dek	(2231)	½	-	½
	Tjark Vos	(2224)	-	Migueloel Admiraal	(2377)	½	-	½
<i>Uw verslaggever:</i>	Jelmer Sminia	(2188)	-	Rob Duijn	(2246)	0	-	1
<i>Eric Roosendaal</i>	Colin Stolwijk	(2127)	-	Gerard Snijders	(1948)	1	-	0

A1 laat Kenemer Combinatie ontsnappen na wederzijdse schaakblindheid

De eerste ronde tegen de gedoodverfde favoriet aantreden is niet per se een nadeel. Het is nog maar afwachten of de kanonnen al ontdaan zijn van het vakantiestof en of iedereen al bij de les is. Desalniettemin was A1 a priori beslist erg tevreden geweest met een gelijkspel – dat dat na afloop deze uitslag slechts mokkend zou worden aanvaard leek niet erg waarschijnlijk.

De Kennemers waren sterk opgekomen, maar hadden wel een invaller moeten oproepen. Daar wist Colin Stolwijk wel raad mee. Een fijn debuut in A1 met een vol punt. Martijn van der Eijk debuteerde eveneens, en deed dat met een remise. Ook Fitzgerald Krudde en Tjark Vos speelden remise. Elders waren er ook minder goede berichten: Stan van Gisbergen en Sybolt Strating moesten capituleren. Voorlopige held van de dag was aan Amstelveenzijde Hing Ting Lai. Na een uurtje kwam tegenstander GM Wouter Spoelman eens informeren tegen wie hij eigenlijk speelde. Een zet of 30 later was hij niet alleen achter de naam maar ook achter de kracht van zijn tegenstander gekomen. Hing Tings eerste grootmeesterscalp was het niet (hij won vorig jaar van Paul van der Sterren), maar een fraaie was het wel. Toen Christopher Brookes vanuit matige stand een gewonnen toreneindspel op het bord kreeg, werd duidelijk dat Zukertort op de winst afkoerste.

Colin Stolwijk: fijn debuut.

De laatste twee bordes moesten de beslissing brengen. Sander Los was een pion achter geraakt maar leek goede remise-kansen te hebben. Jelmer Sminia had een wat ondoorzichtig eindspel met lichte stukken. Als er twee remises zouden vallen zou de winst binnen zijn. Sander deed zijn plicht door de witte pluspion aan banden te leggen en een halfje te scoren. Bij Jelmer was het ingewikkeld geworden. Wit haalde een dame, maar Jelmer leek ook te gaan promoveren.

Wat er toen gebeurde grensde aan het ongelooflijke. Wit moest bij een 5-4 achterstand natuurlijk winnen. Hij probeerde daarom maar een agressieve zet – te weten Dg4. Of liever, Dg4?? Want er stond een zwarte pion op f5, zodat wit dus gewoon een dame weggaf. Op dit niveau ongehoord. Maar... Jelmer zag het ook niet en speelde gewoon een andere zet. Dubbele schaakblindheid dus. Daarmee was de zaak nog niet ten einde – wit zat nog steeds om een plan verlegen, en bedacht even later De4+??? De zwarte pion op f5 stond nog steeds te trappelen van ongeduld om de witte dame in te rekenen – maar Jelmer deed een koningszet. Dubbele dubbele schaakblindheid! Pas toen leek wit te beseffen dat hij al tweemaal zijn dame had weggegeven – hij sloeg dan eindelijk die pion eraf en wist enkele zetten later het punt te scoren. Daarmee werd het op bizarre wijze 5-5.

Hoe goed Kennemer Combinatie daarmee wegwam bleek een half uurtje later in de analyse. De tegenstander van Sander was veel te ver gegaan bij zijn winstpogingen en Sander had vlak voor het einde de winst voor het oprapen. Helaas werd ook die kans gemist. A1 had dus met 6½-3½ kunnen en moeten winnen, maar moest met 5-5 genoegen nemen. Geen slecht resultaat, maar na zoveel gemiste kansen op de winst, tja ...

1 november 2014	Caissa Eenhoorn 1	(2212)	-	Zukertort/A 1	(2255)	4½ - 5½
	Henk-Jan Visser	(2251)	-	Hing Ting Lai	(2274)	0 - 1
	Peter Doggers	(2240)	-	Christopher Brookes	(2278)	1 - 0
	Martijn Monteban	(2248)	-	Stan van Gisbergen	(2320)	½ - ½
	Arne Möll	(2215)	-	Sander Los	(2264)	½ - ½
	Jeroen Edeling	(2181)	-	Fitzgerald Krudde	(2310)	0 - 1
	Jerrel Thakoerdien	(2206)	-	Colin Stolwijk	(2166)	0 - 1
	Daan Zult	(2283)	-	Tjark Vos	(2218)	1 - 0
	Arlette van Weersel	(2155)	-	Sybolt Strating	(2277)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Gilbert Vrancken	(2219)	-	Martijn van der Eijk	(2266)	½ - ½
<i>Jelmer Sminia</i>	Ron Deen	(2120)	-	Jelmer Sminia	(2179)	0 - 1

Zukertort 1 wint nipt in Hoorn

Zaterdag 1 november stond de tweede ronde van de KNSB-competitie op het programma. Voor Zukertort betekende dit een uitwedstrijd in Hoorn tegen het plaatselijke Caissa Eenhoorn, dit ondanks dat er veel spelers van de thuisclub uit of rond Amsterdam komen.

Ondanks een kleine treinvertraging werd er op tijd achter de bordes plaatsgenomen, iedereen had het vroege tijdstip van 12:00 gehaald. Onverhoopt ging het echter al snel mis op bord 2. Christopher kwam tegen Peter Doggers niet uit zijn Siciliaan en moest zich na ruim een uur spelen gewonnen geven. Jammer van het snelle verlies, maar de rest van het team wist reeds vroeg dat er wat goed gemaakt diende te worden.

Rond de klok van 15:00 begon het er weer rooskleuriger uit te zien voor Zukertort. Fitzgerald offerde zich door de zwarte stelling heen en hield aan de aanval blijvend materieel voordeel over, waarna het punt werd binnengehaald. Met de solide remise van Stan (die met wit het initiatief hield en eigenlijk nooit echt in gevaar kwam) besloot ook Sander in een onduidelijke stelling een half punt binnen te halen.

Op bord 6 kreeg Colin de Slavische opening op het bord en hij wist de druk op het witte centrum op te bouwen. Op het moment dat de zwarte pionnen het centrum onder controle leken te hebben offerde wit een kwaliteit, maar Colin wist dit netjes af te maken, waarmee we voor stonden.

Op bord 10 was het inmiddels spannend. Nadat Jelmer initiatief had gekregen door twee sterke lopers op de witte koningsstelling te richten, moest hij een kwaliteit geven, waarmee de stelling onduidelijk en misschien zelfs iets minder werd. Maar door de tijdnoed was het bijna onmogelijk voor wit om de beste voortgang te vinden, waarna zwart alsnog won. Bord 1 bij Hing Ting was na een kleine blunder van zwart ook in het voordeel van Zukertort uitgevallen. Sybolt ging helaas ten onder in een koningsaanval tegen Arlette van Weersel en verloor de partij. Hiermee was de stand 5-3 in ons voordeel, met nog twee bordes te gaan.

Tjark had het op bord 7 zwaar en ging met een pion achterstand het eindspel in (toren/loper tegen toren/paard). Helaas bleek dit onvoldoende en Tjark verloor dus. Gelukkig wist Martijn in een solide partij het gelijke loper/pionnen-eindspel tot remise te brengen, waarmee de winst voor Zukertort een feit was.

22 november 2014	Zukertort/A 1	(2251)	-	Purmerend 1	(2156)	8	-	2
	Hing Ting Lai	(2274)	-	Pieter Hopman	(2387)	1	-	0
	Fitzgerald Krudde	(2310)	-	Piet Peelen	(2250)	½	-	½
	Stan van Gisbergen	(2320)	-	Demre Kerigan	(2304)	½	-	½
	Christopher Brookes	(2278)	-	Enrico Blees	(2194)	½	-	½
	Sander Los	(2264)	-	Wim Luberti	(2216)	1	-	0
	Martijn van der Eijk	(2266)	-	Giel Spaans	(2159)	1	-	0
	Colin Stolwijk	(2166)	-	Anton Bakels	(2041)	1	-	0
	Sybolt Strating	(2277)	-	Peter Smits	(1986)	1	-	0
<i>Uw verslaggever:</i>	Dennis Brouwer	(2180)	-	Dennis van den Beld	(1951)	½	-	½
<i>Eric Roosendaal</i>	Jelmer Sminia	(2179)	-	Lucas van Mil	(2072)	1	-	0

A1 veegt de vloer aan met Purmerend

Vorig jaar was A1 met een benauwde en enigszins onverdiende winst weggeslopen uit Purmerend. Dit jaar kwam Purmerend naar Amstelveen. Was het thuisvoordeel? Was Purmerend slecht in vorm? Wat het ook was, het was allemaal in Amstelveens voordeel. Zo rond de tijdnoedfase liep captain Jelmer Sminia al handenwrijvend rond - hij zag om zich heen allemaal plusjes, pluspionnen en andere mooie zaken. Kort na de tijdcontrole was de winst al ruimschoots binnen en de score liep uiteindelijk op naar bijna gênante hoogte.

Sander Los was een van de eersten die een vol punt binnenbrachten. "Ik stond na tien zetten al bijna gewonnen", zo liet hij optekenen, om er vervolgens aan toe te voegen dat hij dan eigenlijk ook nog wel wat sneller had mogen winnen. Martijn van der Eijk kreeg een enorme aanval over de h-lijn die zwart fataal werd. Sybolt Strating wikkeldde vanuit goede stand af naar een eindspel met lichte stukken en een paar pionnen meer. Jelmer had het lastiger, maar toen zwart zijn kroonpion verkwanselde keerden de kansen en kon Jelmer het punt scoren. Colin Stolwijk had ook vroege problemen, maar kreeg uiteindelijk een eindspel van looper en paard tegen toren, dat ook een punt opleverde. En dan kopman Hing Ting Lai. Met zwart tegen Pieter Hopman is geen sinecure. Toch wist Hing Ting met kleine middelen op voordeel te komen. Er werd ergens een pionnetje opgeraapt en het resterende toreneindspel leek weliswaar erg lastig, maar Hing Ting lijkt bij dit soort akkefietjes op gevoel de juiste zetten te vinden. Een kwartiertje later scoorde hij alweer zijn derde punt van deze competitie.

Lukte er dan helemaal niets aan Purmerendse kant? Oude strijder Piet Peelen mocht in elk geval hun eerste halfje noteren via een remise tegen Fitzgerald Krudde. Ook bij Christopher Brookes werd de vrede getekend, al mopperde Chris wel iets waar het woord 'verknald' in voorkwam. Zwart won de dame, maar tegen de twee witte torens van Chris bleek dat niet genoeg voor de winst. Dennis Brouwer viel in voor Tjark Vos en zat ook tegenover een invaller. Die bood al vroeg remise aan, maar Dennis had daar geen trek in, compliceerde de stelling, maar viel in de zelfgegraven kuil en raakte een kwaliteit kwijt. Dennis bouwde aan een soort burcht, die wit slechts met een kwaliteitsoffer wist af te breken. Toen moest Dennis nog even bewijzen dat hij de stelling van Philidor beheerst. Dat examen legde hij met goed gevolg af, zodat de vrede werd getekend.

De langste partij van de dag was die van Stan van Gisbergen. Stan had het lastig in een eindspel waarin de koningsvleugels leeg waren, op een vrije witte f-pion na. Die kon hij uiteindelijk slechts bedwingen door een kwaliteit te geven. Purmerend had daarmee nog hoop op een vol punt om ten minste de eer te redden, maar alle pionnen verdwenen en Stans koning stond in de goede hoek. Daarmee was het eindspel simpel remise, zodat Purmerend zonder een enkel winstpunt terug naar huis moest.

Zes zeges, vier remises, 8-2. Een prima zege van A1!

13 december 2014	SOPSWEPS '29 1	(2118)	-	Zukertort/A 1	(2245)	4 - 6
	Marcel Peek	(2363)	-	Hing Ting Lai	(2274)	1 - 0
	Dinand Webbink	(2218)	-	Sander Los	(2264)	1 - 0
	Jeroen van den Berg	(2070)	-	Stan van Gisbergen	(2320)	0 - 1
	Jan Roebers	(2091)	-	Fitzgerald Krudde	(2310)	0 - 1
	Michiel Geelen	(1960)	-	Colin Stolwijk	(2166)	½ - ½
	Paul van Onselen	(2028)	-	Jelmer Sminia	(2179)	0 - 1
	Frank Smeele	(2133)	-	Martijn van der Eijk	(2266)	0 - 1
	Gert Pijl	(1905)	-	Sybolt Strating	(2277)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Johan Booiij	(2222)	-	Dennis Brouwer	(2180)	½ - ½
<i>Dirk Goes</i>	Emile Wüstefeld	(2193)	-	Tjark Vos	(2218)	1 - 0

Zukertort 1 overwint SOPSWEPS

In de vierde ronde van de KNSB-competitie heeft ons vlaggenschip een vrij soepele 6-4 overwinning geboekt op hekkensluiter SOPSWEPS. Door deze overwinning blijft het team in de race voor promotie naar de Meesterklasse van de KNSB. Als ik dat nog eens zou mogen meemaken

Om een IM-norm voor topscorer Hing Ting Lai mogelijk te maken is het zaak hem dit seizoen aan zoveel mogelijk titelhouders te koppelen, en in dat kader werd SOPSWEPS verzocht mee te werken aan een partij aan het topbord tussen Hing Ting en hun sterkste schaker (en IM) Marcel Peek. Daar waren ze best toe bereid (dank!), maar als tegenprestatie wilden ze graag een partij vooruitspelen. Na lang zoeken werd Martijn van der Eijk bereid gevonden om het op de avond voorafgaand aan de wedstrijd in het Go Center op te nemen tegen Frank Smeele, en het resultaat mocht er zijn: winst voor Martijn, lekker hoor!

Op de wedstrijddag hield de 1-0 voorsprong een tijdje stand, maar zo rond 15:30 uur druppelde er slecht nieuws binnen. Sander Los verloor van Dinand Webbink, die weliswaar de laatste jaren wat ratingpunten heeft ingeleverd maar nog steeds een zeer sterke schaker is, en toen Hing Ting diep teleurgesteld zijn nul tegen Marcel Peek kwam melden stonden we ineens met 2-1 achter. Hing Ting, de laatste tijd vrijwel onverslaanbaar, is eraan gewend geraakt dat alles wat hij aanraakt in goud verandert, en door deze tegenvaller zal hij zich, nog meer dan voorheen, realiseren dat talent alleen niet voldoende is en dat hij hard moet blijven werken aan verdere elevatie van zijn speelniveau. Let wel: met een voorlopige score van 3 uit 4 moge hij dan iets zijn teruggevallen, maar deze score, gekoppeld aan een nog steeds duizelingwekkende TPR van 2579, is natuurlijk nog steeds heel erg goed!

Stan van Gisbergen bracht de stand weer in evenwicht, en we liepen uit naar een 4-3 voorsprong door zeges van Fitzgerald Krudde en Sybolt Strating, en een nederlaag van Tjark Vos. De resterende borden boden weinig reden voor zorg. Dennis Brouwer en Colin Stolwijk minstens remise, terwijl het ernaar uitzag dat captain Jelmer Sminia zijn derde zege op rij ging boeken. Zo zou het ook gaan, en met een 6-4 overwinning *in the pocket* werd tevreden huiswaarts gekeerd.

7 februari 2015	Zukertort/A 1	(2254)	-	DSC Delft 1	(2221)	5 - 5
	Lody Kuling	(2245)	-	Jan Pieter Vos	(2074)	1 - 0
	Hing Ting Lai	(2338)	-	Talitha Munnik	(1996)	1 - 0
	Fitzgerald Krudde	(2317)	-	Matthieu Freeke	(2343)	0 - 1
	Stan van Gisbergen	(2321)	-	Sten Goes	(2245)	1 - 0
	Sander Los	(2261)	-	Chiel van Oosterom	(2376)	0 - 1
	Colin Stolwijk	(2179)	-	Joost Michielsen	(2393)	0 - 1
	Martijn van der Eijk	(2266)	-	Smaranda Padurariu	(2199)	1 - 0
	Sybolt Strating	(2270)	-	Joram op den Kelder	(2275)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Jelmer Sminia	(2202)	-	Lisa Hortensius	(2194)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Tjark Vos	(2139)	-	Sebastiaan Smits	(2112)	0 - 1

A1 moet genoeg nemen met 5-5 na veel kansen op meer

“Ik dacht om een uur of vier dat het minstens 7-3 zou worden”! Dit soort verzuchtingen werden aan het slot van de match tegen DSC Delft maar al te vaak gehoord. A1 leek na een paar uur spelen linea recta op weg naar een ruime zege. Kersverse FM Hing Ting Lai had vlotjes afgewikkeld naar een winnend eindspel met twee verbonden vrijpionnen en Stan van Gisbergen won in een mataanval. Twee punten binnen, en er leken er nog veel te gaan volgen. Sybolt Strating stond kort na de opening al goed, Tjark Vos had een pluspion, Martijn van der Eijk had een klein maar duurzaam voordeeltje in een eindspel, en Sander Los had een prachtstelling met aanval voor slechts een pion. En dan was er nog de curieuze openingsfase bij Lody Kuling. Lody kwam een kwartier te laat, maar had na vijf zetten al een tijdsvoorsprong van een half uur. Dat beloofde veel moois.

Niet alles was rozengeur en maneschijn. Fitzgerald Krudde had het vanuit de opening lastig om gelijk te komen, Jelmer Sminia kwam passief uit de opening tevoorschijn en Colin Stolwijk had een zeer onoverzichtelijke stand met beiderzijdse kansen. Maar er waren beslist meer goede standen dan slechte standen, en het scorebord wees al 2-0 aan, dus dat zat wel goed.

Toch kwam er het nodige zand in de machine. Bij Sander liep het niet zoals gedroomd. Later, in de analyse, ja, toen werden die vrijwel geforceerde winsten wel gevonden, maar achter het bord bleek de materie weerbarstiger. Sander koos wat verkeerde routes en kwam in een slecht eindspel terecht. Nog slechter verging het Tjark. Een eindspel met pluspion rustig uitschuiven, dat was het idee. Maar er verscheen een zwarte toren op de tweede rij en na een schaakje via f7-f5 was Tjarks koning op g4 ineens in de problemen. Naar achteren ging niet meer en de vlucht naar voren strandde ergens rond h6. Zwart begon mat te dreigen langs twee kanten en Tjarks toren kon geen twee dingen tegelijk keepen zodat het al snel einde oefening was.

Sander Los: weerbarstige materie.

Er vielen ook wat regelmatigere uitslagen. Jelmer hoorde de gure winterstorm door de gaten van zijn stelling loeien. Een inval van de witte dame en toren kon hij nog juist afslaan, maar toen een witte loper een permanente werkvergunning kreeg voor het veld d6 werd de zwarte stand definitief uit de hengsels gelicht. Sybolt wikkelde netjes af naar een eindspel met twee pionnen extra, liet zwart nog even spartelen maar won ten slotte zonder problemen. Bij Fitzgerald waren de problemen hem boven het hoofd gegroeid. Wit won een stuk voor twee pionnen, won vervolgens de pionnen terug bij aanhoudende aanval, en maakte het hard uit.

Bij de stand 3-3 was de winst allerm minst zeker meer - pessimisten vreesden zelfs het ergste. Lody had uiteindelijk een beter toreneindspel gekregen, maar toren plus f- en h-pion tegen toren plus a-pion klinkt niet direct als een soepele winst. Gelukkig was de vijandelijke koning afgesneden, zodat de kansen toch nog aardig leken. Martijn had een pion gewonnen maar was het laatste uur weinig opgeschoten. Misschien werden dat twee punten. Anderzijds leek het eindspel bij Sander niet meer te houden. En Colin ten slotte had vele avonturen beleefd. Een koningsaanval werd afgeslagen, maar zwart had enorme compensatie voor zijn geofferde kwaliteit. Vele stukken hingen en Colin moest de kwaliteit teruggeven. Daarmee kwam hij in een eindspel met twee pionnen minder en dat leek nogal hopeloos.

Maar remises leken in deze match verboden te zijn. Sander redde het niet en verloor. Lody voelt zich meestal prima in toreneindspelen en maakte weer gelijk. Martijn zag zijn harde werken beloofd toen wit in vermoedelijk verloren stand ineens een mat in twee toestond. Daarna dronk Colin zijn gifbeker nog tot op de bodem leeg, maar ook de laatste slok bevatte slechts een nederlaag.

Helaas werd het dus slechts 5-5, en daardoor slaagde A1 er niet in Delft op de ranglijst te passeren. A1 staat nu derde, één punt achter Delft en De Kennemer Combinatie.

7 maart 2015	Philidor Leeuwarden 1 (2160)	-	Zukertort/A 1 (2257)	3½ - 6½
	Bas van der Lijn (2271)	-	Fitzgerald Krudde (2317)	0 - 1
	Migchiël de Jong (2330)	-	Hing Ting Lai (2338)	0 - 1
	Addy Lont (2255)	-	Martijn van der Eijk (2266)	½ - ½
	Tjapko Struik (2295)	-	Stan van Gisbergen (2321)	½ - ½
	Eddie Scholl (2244)	-	Colin Stolwijk (2179)	1 - 0
	Wessel van der Berg (1941)	-	Christopher Brookes (2274)	½ - ½
	Jippe Kamstra (2114)	-	Sybolt Strating (2270)	0 - 1
	Maarten Etmans (1963)	-	Sander Los (2261)	½ - ½
<i>Uw verslaggever:</i>	Erik Sparenberg (2156)	-	Jelmer Sminia (2202)	0 - 1
<i>Jelmer Sminia</i>	Auke van der Heide (2026)	-	Tjark Vos (2139)	½ - ½

A1 wint in Leeuwarden

In Leeuwarden stond de eerste verre uitwedstrijd op het programma voor het eerste. Ondanks enkele storingen en werkzaamheden in het openbaar vervoer kon de wedstrijd keurig op tijd beginnen. De opstelling bleek goed uit te vallen voor Hing Ting: op bord 2 mocht hij het opnemen tegen IM Migchiël de Jong, waarmee hij in elk geval weer een titelhouder kon bijschrijven in zijn jacht op een IM-norm.

Na een uur spelen leek het mis te gaan bij Christopher, die alle witte stukken zag binnenkomen op c7. Christopher kon zich echter herpakken en wat stukken ruilen naar een eindspel. Ondertussen had Sybolt een comfortabele stelling bereikt en hij wist vanuit een sterk centrum gecombineerd met de f-lijn zwart tot overgave te dwingen. Hiermee was het eerste punt een feit, waarna Sander remise nam in een gelijk eindspel. Ondertussen stonden er meerdere borden goed, waarmee het een mooie middag leek te gaan worden.

Hing Ting had inmiddels de op het oog sterke vrijpion van Migchiël onschadelijk gemaakt en wist de partij daarna snel in zijn voordeel te beslissen. Met 5 uit 6 (!) kan hij zeer tevreden zijn en lijkt een norm in de maak. Jelmer wist met twee centrumpionnen door te breken en met een sterke zwartveldige loper de kort gerokeerde koning van zwart om te leggen. De zege zat er aan te komen.

Nog vóór de tijdnoed ging het snel. Met remises bij Martijn, Stan en Tjark (die zeer goed stond maar het helaas niet kon afmaken) en een vol punt van Fitzgerald op het eerste bord was de overwinning binnen. Christopher had afgewikkeld naar een beter (en waarschijnlijk gewonnen) eindspel, maar kreeg het punt niet cadeau en moest genoeg nemen met remise.

Colin keek vanaf de tijdnoed aan tegen een achterstand in pionnen. Ondanks zijn strijd wist tegenstander Eddie Scholl het punt voor Philidor binnen te halen, helaas, maar met een $6\frac{1}{2}-3\frac{1}{2}$ overwinning konden we met een goed gevoel beginnen aan de lange reis terug. Over twee weken kunnen we weer aan de bak, dan uit tegen Wageningen.

21 maart 2015	Wageningen 1	(2211)	-	Zukertort/A 1	(2257)	$6\frac{1}{2}$	-	$3\frac{1}{2}$
	Jan Timman	(2542)	-	Fitzgerald Krudde	(2317)	1	-	0
	Sander van Eijk	(2408)	-	Martijn van der Eijk	(2266)	1	-	0
	Yochanan Afek	(2290)	-	Hing Ting Lai	(2338)	0	-	1
	Stefan Bekker	(2282)	-	Colin Stolwijk	(2179)	1	-	0
	David van Eekhout	(2144)	-	Stan van Gisbergen	(2321)	1	-	0
	Erwin Oorebeek	(2158)	-	Jelmer Sminia	(2202)	$\frac{1}{2}$	-	$\frac{1}{2}$
	Bert Torn	(2155)	-	Christopher Brookes	(2274)	0	-	1
	Kees Stap	(2109)	-	Tjark Vos	(2139)	1	-	0
<i>Uw verslaggever:</i>	Fred Jonker	(2154)	-	Sybolt Strating	(2270)	0	-	1
<i>Dirk Goes</i>	John Stigter	(1872)	-	Sander Los	(2261)	1	-	0

Eerste team onderuit tegen Wageningen 1

Wageningen 1 is een lastig team, met een aantal sterke topborden. Bij ons vier FM's en een CM in de opstelling, waar Wageningen één GM (voormalig Best of the West Jan Timman) en twee IM's tegenoverstelde. Teamleider Jelmer Sminia had een doorwrocht strijdplan samengesteld, dat er als volgt op neerkwam: schade beperkt houden aan de hogere borden en toeslaan aan de lagere. Met de kennis van nu, twee dagen na de wedstrijd, moet worden geconstateerd dat het team in de uitvoering van dit plan jammerlijk heeft gefaald.

In de aanloop naar deze wedstrijd waren twee vragen cruciaal: wie speelt er tegen Timman en wordt Hing Ting in zijn jacht op een IM-norm geconfronteerd met die ene nog benodigde titelhouder. Hing Ting tegen Timman, dat leek hem zelf ook wel wat, maar het niet ondenkbare scenario van een verliespartij tegen een gerenommeerd grootmeester zou de norm in gevaar kunnen brengen, zodat hij na rijp beraad wijselijk aan bord 3 ging zitten in de hoop daar een wat minder zware titelhouder te treffen. Fitzgerald Krudde, zelf ook nog in de race om een meesterresultaat, nam plaats aan bord 1, vastberaden zijn huid zo duur mogelijk te verkopen tegen het grootmeesterlijk geweld.

Bij het voorlezen der namen ontsnapte mij een diepe zucht van opluchting toen duidelijk werd dat Hing Ting het aan bord 3 mocht opnemen tegen IM Yochanan Afek. Hing Ting opende met zijn vertrouwde 1. c4 en de partij ontwikkelde zich voor hem voorspoedig. Na wat schermutselingen zag Afek zich gedwongen een kwaliteit te geven in ruil voor een paard en een pionnenmeerderheid op de damevleugel. Toen die eenmaal onschadelijk was gemaakt, resteerde een eindspel waarin Hing Ting met zijn koning en torens de zwarte stelling binnendrong, bijna achteloos mat dreigend. Dat was teveel voor Afek, en hij streek de vlag. Winnen van een IM, het is inmiddels zo normaal geworden dat je weleens vergeet hoe bijzonder het is. Hing Ting na deze overwinning op een score van 6 uit 7 en een TPR van 2614, een meesterresultaat lijkt hem niet meer te kunnen ontgaan.

Inmiddels waren de Zukertorters aan de overige borden de nodige ongelukjes overkomen. Aan bord 1 had Fitzgerald zich opgesteld met het fameuze Londen-systeem en Timman liet zien dat hij ondanks zijn gevorderde leeftijd nog steeds een sterk grootmeester is. Na een elegant schijnoffer kreeg hij zoveel compensatie dat Fitzgerald zich genoodzaakt zag het stuk terug te geven, waarmee echter verlies van de partij niet kon worden afgewend. Stan van Gisbergen kon zich met remise tevreden stellen maar wilde meer, en tja, dan gaat er weleens wat mis. Tjark Vos dacht, zoals hijzelf tijdens de analyse opmerkte, te hebben geëqualized (sic!), waarop zijn tegenstander droogjes opmerkte dat hij zijn stelling iets meer gelijk vond dan die van Tjark. Christopher Brookes deed wat terug door een goede partij te winnen, en het was hem van harte gegund. Het werd ook wel weer eens tijd, want voor zijn laatste competitiezege moeten we terug naar een half jaar geleden, toen hij in de thuiswedstrijd tegen Kennemer Combinatie IM Thea Lanchava overwon.

Tjark Vos: “Volgens mij heb ik zojuist geëqualized”!

De verliespartij van Sander Los was er eentje in de categorie klein menselijk leed. Zijn tegenstander was een invaller van bijna 400 ratingpunten minder, maar daar was in de partij niet veel van te merken, en nadat Sanders stelling fataal was ontspoord bleef er een zielig hoopje schaker over op bord 10. Terwijl zijn tegenstander zowat op de schouders naar de bar werd getild toonde Sander ons een kijkje in de diepste diepten van zijn ziel met de bewogen woorden “Ik kan er niks meer van”. Ik spreek dat tegen. Goed, een score van 2½ uit 7 en een TPR van 2086 moge dan niet al te verheffend zijn, maar bedenk wel dat een vormcrisis altijd tijdelijk is en nooit structureel. En bovendien, in die zeven partijen had Sander in het teambelang wel elke keer zwart!

Nog meer slecht nieuws: Colin Stolwijk verloor zichzelf van de aanblik van een inmiddels hopeloos verloren stelling door op te geven, en toen Jelmer Sminia met zijn tegenstander een tikje benauwde remise overeenkwam stond Wageningen op 5½ punt en was de wedstrijd beslist. Sybolt Strating toonde zich, niet voor het eerst dit seizoen, een lichtpuntje door beheerst zijn alweer vijfde overwinning op rij binnen te tikken.

Martijn van der Eijk zorgde voor het slotakkoord. Onder grote publieke belangstelling had hij IM Sander van Eijk met een sterke vrije h-pion aan het wankelen gebracht, en waarschijnlijk heeft hij ergens een directe winst gemist. Zoals het ging kon Sander zijn toren geven en zelf met zijn vrijpionnen gaan rennen, waarna het eindspel voor Martijn niet meer te keepen was. Eindstand daarmee 6½-3½ voor Wageningen, en de droom van promotie naar de Meesterklasse weer een jaartje de ijskast in.

Na afloop van de wedstrijd demonstreerde Jan Timman ten overstaan van een flinke schare belangstellenden zijn overwinning op Fitzgerald, en de dag werd afgesloten met een lichte doch voedzame maaltijd in een Chinees restaurant, waar de serveersters spontaan fan werden van Hing Ting. Wij zijn dat al jaren!

De partij Krudde-Timman, met commentaar van de grootmeester.

11 april 2015	Zukertort/A 1	(2206)	-	Groninger Comb. 2	(2073)	7 - 3
	Stan van Gisbergen	(2321)	-	Alef Boer	(2175)	½ - ½
	Fitzgerald Krudde	(2317)	-	Milan Mostertman	(2271)	½ - ½
	Sybolt Strating	(2270)	-	Adrian Clemens	(2182)	1 - 0
	Hing Ting Lai	(2338)	-	Joop Houtman	(2160)	0 - 1
	Jelmer Sminia	(2202)	-	Gert Jan Rauw	(2149)	½ - ½
	Sander Los	(2261)	-	Henk Pompstra	(1760)	1 - 0
	Tjark Vos	(2139)	-	Rudolf Potze	(2103)	1 - 0
	Colin Stolwijk	(2179)	-	Amir Nicolai	(2091)	½ - ½
	Michiel Harmsen	(2052)	-	Jaap Ham	(1763)	1 - 0
	Walt Schagen	(1983)	-	n.o.		1 - 0

*Uw verslaggever:
Eric Roosendaal*

A1 wint vrij eenvoudig van Groninger Combinatie 2

Voor A1 stond er niet zo veel meer op het spel in deze ronde, en toen er twee invallers nodig waren (Christopher en Martijn ontbraken) werd daarom A2 intact gelaten en aan Michiel Harmsen en Walt Schagen gevraagd in te vallen. Voor de tegenstander, Groninger Combinatie 2, was dit de laatste kans om aan degradatie te ontsnappen, maar al bij aanvang van de wedstrijd bleek dat de noorderlingen die kans niet heel serieus namen: er ontbraken diverse spelers van hun

team, waaronder de beide kopborden. Sterker nog, het bleek niet mogelijk om met tien man op te komen, zodat het debuut van Walt in A1 wel erg kort duurde - met wit hoefde hij slechts één zet te doen alvorens er "1-0 R" op het scoreformulier kon worden geschreven.

Bij Stan van Gisbergen en Fitzgerald Krudde werd het vervolgens vrij snel remise, maar aan veel andere borden waren pluspionnen te noteren. Colin Stolwijk won er een met een kleine combinatie en ook Sybolt Strating, Sander Los en Michiel hadden er eentje extra. Bij Jelmer Sminia en Hing Ting Lai ging het ongeveer gelijk op en bij Tjark Vos ontstond een woeste stelling na een stukoffer van Tjark, met twee koningen in het midden en overal hangende stukken.

In het vierde uur vielen er veel beslissingen. Sander won een tweede pion en had ten slotte zelfs ineens een matje. Michiel schoof een eindspel met lichte stukken rustig en zeker naar winst. Bij Jelmer werd het uiteindelijk remise. Toen Tjark ten slotte de complicaties beter had doorgerekend dan de witspeler kwam ook hij als winnaar uit de strijd en waren de matchpunten binnen.

Helaas was er ditmaal geen succes voor Hing Ting. Wellicht wilde hij iets te veel in een eindspel met zware stukken. Hoe dan ook, zwart had een venijnige matdreiging en Hing Ting moest in de remmen knijpen om overeind te blijven. Zwart won wel een pion, wist dames te ruilen en hield daarmee een toreneindspel met pluspion over. En die pluspion was ook een uitermate sterke vrijpion, zodat het voor Hing Ting niet meer te houden was. Tja, ook het beste paard struikelt wel eens.

Ook op de laatste twee borden kwam het tot een toreneindspel. Sybolt wist zijn versie tot winst te voeren, en Colin koos ergens een minder geslaagd plan en moest zich uiteindelijk schikken in remise. Daarmee werd het 7-3 voor A1, dat dus redelijk eenvoudig won.

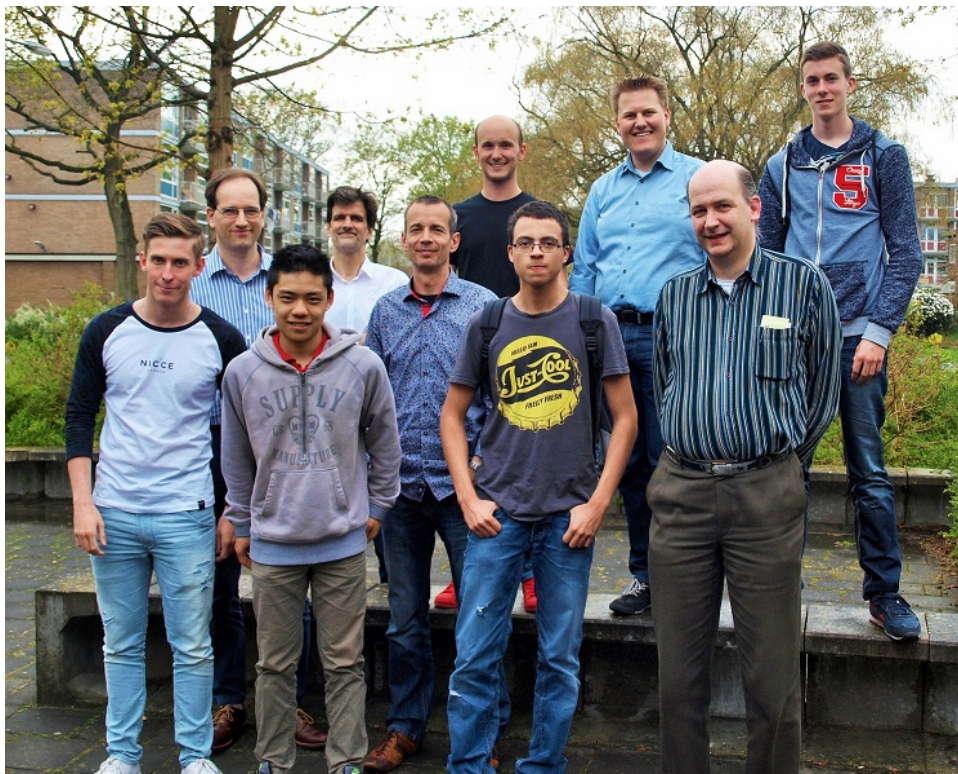
25 april 2015	Max Euwe 1	(2176)	-	Zukertort/A 1	(2257)	3 - 7
	Frank Kroeze	(2380)	-	Hing Ting Lai	(2338)	½ - ½
	Dinant Postma	(2142)	-	Fitzgerald Krudde	(2317)	½ - ½
	Bart Konijn	(2280)	-	Stan van Gisbergen	(2321)	1 - 0
	Kambiz Sekandar	(2130)	-	Sybolt Strating	(2270)	0 - 1
	Zyon Kollen	(2266)	-	Martijn van der Eijk	(2266)	½ - ½
	Henk Bernink	(2159)	-	Sander Los	(2261)	0 - 1
	Alexander Baisakow	(2156)	-	Jelmer Sminia	(2202)	0 - 1
	Paul Bierenbroodspot	(2141)	-	Christopher Brookes	(2274)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Achim Buendgen	(2134)	-	Tjark Vos	(2139)	½ - ½
<i>Dirk Goes</i>	Ton Ellenbroek	(1971)	-	Colin Stolwijk	(2179)	0 - 1

Hing Ting scoort IM-norm!

In deze laatste wedstrijd van het seizoen stond er voor beide teams weinig op het spel. Geen kampioensansen, geen degradatiezorgen, gewoon lekker schaken. Alleen voor Hing Ting Lai waren de belangen groot. Om zijn eerste IM-norm binnen te slepen moest hij winnen van een 2200-min of remise spelen tegen een 2200-plus. De spanning was er snel af. IM Frank Kroeze (FIDE 2380) was een week tevoren bereid gevonden om tegen hem te spelen en tijdens de partij besloten de heren al na enkele zetten tot een snelle remise. "Frank is een gentleman" verklaarde Sander Los, en ik sluit me daar van harte bij aan.

Terwijl beide spelers zich naar de vluggertafel begaven begon het lange wachten op de volgende uitslag. Martijn van der Eijk sloeg een remiseaanbod af, maar reeds acht zetten later werd de vrede alsnog getekend. Christopher Brookes bracht ons op voorsprong, en met overwegend fraaie stellingen aan de overige borden was het snel duidelijk dat winst in deze wedstrijd ons niet kon ontgaan. Natuurlijk, het ging allemaal nergens meer over, maar een sportman wil altijd winnen. Winstpartijen van Sander Los, Sybolt Strating en Colin Stolwijk tilden de tussenstand naar 5-1, en Tjark Vos kroonde zich tot matchwinner door een remiseaanbod te verzilveren. Hierna showde Jelmer Sminia zijn onberispelijke eindspeltechniek, hield Fitzgerald Krudde een bedenkelijke stelling remise, en overkwam Stan van Gisbergen de enige nederlaag van de dag na eerder in de partij een flinke plus te hebben gekoesterd. Kan gebeuren, tijd voor de groepsfoto:

Na afloop werd het seizoen uitbundig geëvalueerd in een Chinees restaurant, waar Martijn van der Eijk een abonnement op New in Chess werd aangesmeerd en de heren Los en Van Gisbergen moppen van hoog intellectueel niveau tapten, waar ze vooral zelf erg om moesten lachen. Tjark weerstond de neiging om iedereen te laten meegenieten van zijn arsenaal aan politiek incorrecte moppen

Verslaggeving Zukertort/A 2

27 september 2014	Zukertort/A 2	(2247)	-	Kennemer Comb. 2	(2346)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Matthew Tan	Tobi Kooiman	(2066)	-	Pieter Roggeveen	(2264)	0 - 1
	Florian Jacobs	(2148)	-	Jan Bakker	(2229)	0 - 1
	Lody Kuling	(2242)	-	Max Kerkvliet	(2202)	½ - ½
	Paul-Peter Theulings	(2105)	-	Benjamin Go	(2141)	1 - 0
	Gijs IJzermans	(2097)	-	Gerard Rill	(2115)	0 - 1
	Matthew Tan	(2431)	-	Hicham Boulahfa	(2098)	1 - 0
	Michiel Harmsen	(1973)	-	Ron van Wezel	(2089)	1 - 0
	Jan Helsloot	(2017)	-	Hugo Gorissen	(2024)	0 - 1

Leorzame start voor Amstelveen 2

Om maar even af te trappen met een cliché: je hebt pas echt verloren op het moment dat je er niets van hebt geleerd. Hadden we te hoog ingezet, moesten we nog warm worden, of hadden we domweg pech? Deze vraag kan pas later in het seizoen worden beantwoord, maar feit is dat we absoluut niet kansloos waren in deze eerste wedstrijd van het seizoen.

In de aanloop naar het duel gingen er al een aantal kleine dingetjes mis. Allereerst was ik als nieuwbakken teamleider (ik deel deze baan met Lody) niet op de hoogte wie de invallers zijn. Ik was allang blij dat ik Michiel had weten te strikken, om vervolgens te horen dat ik eigenlijk eerst Dennis of Ivan had moeten vragen (sorry heren). Vervolgens vergat ik de teammail naar Michiel door te sturen en ten slotte had ik op de wedstriiddag geen briefje met de opstelling bij me voor de wedstrijdleider. Ach, alle begin is lastig.

Uiteindelijk kwam alles goed en konden we, na een korte motivatiespeech, om 13:00 uur aanvangen tegen Kennemer Combinatie 2. Met de nederlaag van afgelopen seizoen nog in het achterhoofd waren de meesten gebrand genoeg om revanche te nemen. De wedstrijd begon dan ook vrij voorspoedig. Ikzelf stond na 11 zetten min of meer gewonnen, wat mij de vrijheid gaf om rustig rond te kijken. Op bijna alle borden stonden we gelijk of hadden we een klein voordeel, dat beloofde dus veel goeds. Rond 15:00 uur besloot mijn tegenstander de handdoek in de ring te gooien. Dit was 10 minuten nadat Lody en zijn tegenstander hun zeer vreedzame partij al met een *handshake* hadden beëindigd.

Een rustig rondje langs de borden, een kwartiertje later, liet het volgende zien:

Tobi had in een Maroczy-structuur de zwarte stukken en keek tegen een min of meer gelijke stelling aan. Een aangename damegambiet bij Florian leek lichtelijk in ons voordeel te zijn. Paul-Peter had zijn tegenstander een geïsoleerde pion bezorgd en stond dus prettig. Gijs had een iets mindere stelling, maar doordat het nog enigszins chaos was kon het nog alle kanten op. Michiel kreeg het Franse vleugelgambiet tegen en leek inmiddels al vrij solide te staan. Jan had een gambiet in de Sämisch op het bord en was vakkundig bezig het zwarte tegenspel eruit te halen. Geen vuiltje aan de lucht dus.

Helaas ging het hierna vrij snel mis. Florian kon geen goed plan bedenken, zijn tegenstander wel, en Florian werd geruisloos weggetikt. Gijs had de meeste complicaties overleefd, maar maakte in het zicht van de haven een grove blunder. Ineens stonden we 1½-2½ achter. Gelukkig besloot PP's tegenstander geen eeuwig schaak te geven, waarna PP even liet zien welke koning nou het minst veilig stond, en het was weer gelijk. Michiel had inmiddels zijn stelling redelijk onder controle en stond nog steeds een pion voor, Jan daarentegen had de vijandige toren binnengelaten en keek tegen enorme problemen aan.

Het werd langzaam duidelijk dat het bord van Tobi de doorslag zou geven. Zo vlak voor de 40e zet kwam ik aanlopen en zag dat hij een sappig pionnetje had buitgemaakt. Zijn loper was nog steeds iets minder, maar met degelijke zetten zou hij deze stelling zeker niet gaan verliezen. Tobi had echter andere plannen en besloot om, voor mij onbegrijpelijke redenen, de pion terug te offeren. Zijn aanval liep stuk en wat hem restte was een toreneindspel waarin hij nog heel hard zou moeten werken voor remise. Zoals jullie zullen begrijpen lukte hem dit helaas ook niet, en voor hem was het drama dan ook compleet. Jan kon zijn stelling ook niet keepen, en daarom maakte het voor de stand helaas niet meer uit dat Michiel nog een mooi punt binnensleepte. Hierbij wil ik nog even de kanttekening maken dat onze voorzitter een zeer gave techniek heeft getoond. Hier zouden bijna alle Amstelveeners een voorbeeld aan kunnen nemen.

Michiel Harmsen: gave techniek!

Dus, de eerste wedstrijd verloren, wat nu? Allereerst zal er een niet-verplichte straftraining worden gehouden. Hierin zullen we onze fouten analyseren en vooruitkijken naar onze volgende wedstrijd. En of we er dan iets van geleerd hebben, *only time will tell*. Maar dit zou genoeg motivatie moeten geven om op 1 november in Utrecht keihard te gaan knallen!

Ten slotte zou ik nog een korte toevoeging willen maken betreffende Tobi's partij. Tobi was zo vrij en gedisciplineerd om zijn partij direct te analyseren. Hierin heeft hij aangetoond dat het terugofferen van de pion wel degelijk correct was als hij het juiste vervolg had gevonden.

1 november 2014	Utrecht 2	(2011)	-	Zukertort/A 2	(2150)	1 - 7
	Arend van Oosten	(2167)	-	Florian Jacobs	(2110)	0 - 1
	Sven Dijkhuis	(2063)	-	Paul-Peter Theulings	(2119)	½ - ½
	Marc Schwartz	(1998)	-	Matthew Tan	(2432)	0 - 1
	Pieter de Groot	(1984)	-	Lody Kuling	(2241)	0 - 1
	Harm Theo Wagenaar	(1988)	-	Bram ter Schegget	(2150)	½ - ½
	Sander Blok		-	Jan Helsloot	(2005)	0 - 1
	Sebastian Halfhide	(2017)	-	Tobi Kooiman	(2060)	0 - 1
	Pascal Boittin	(1859)	-	Gijs IJzermans	(2085)	0 - 1

*Uw verslaggever:
Matthew Tan*

A2 herstelt zich

Na de ongelukkige seizoenstart was het zaak om ons te revancheren en te laten zien dat we bovenin de ranglijst thuis-horen. Zoals aangekondigd volgde een straftraining de avond voorafgaand aan de tweede speelronde. Deze avond stond in het teken van blunders en afmaken, en ondanks de gezelligheid stond iedereen na afloop wel op scherp. De vruchten van deze 'straftraining' zouden een dag later worden geplukt.

Na een vrij ontspannen reis arriveerden wij allen in een uithoek van Utrecht. Omdat de speelzaal van SV Utrecht niet beschikbaar was, werden we ondergebracht in de accommodatie van Paul Keres. Jan (vanaf dit moment aangeduid als 'Opa') had dit als enige niet meegekregen, maar gelukkig reed hij mee met de auto. Vlak voor aanvang arriveerde ook Tobi, dus waren we voor het eerst dit seizoen helemaal compleet. Deze wedstrijd stond namelijk in het teken van de terugkeer van Zukertorts verloren zoon: Bram ter Schegget.

Het eerste punt was al binnen voordat de klok 15:00 sloeg. Florian had een uitstekende voorbereiding op het bord tegen een Stonewall, waardoor zijn tegenstander (uit paniek geboren?) een stuk besloot te offeren op f2. Florian begreep er niks van en pakte gretig het stuk. Dit kwam ook omdat hij zijn tegenstander's vervolg totaal had gemist. Gelukkig was het offer zodanig incorrect dat de witte torens direct binnen konden komen en Florian zijn tegenstander een kleine vijf zetten later mat zette. Da's een lekker begin!

Inmiddels was het ook duidelijk dat Opa een puntje zou pakken. Zijn tegenstander offerde op een bizarre manier een stuk. Gelukkig had Opa hier zelfs al van tevoren naar gekeken en hij weerlegde het ook vrij soepel. In het vervolg liet hij geen steken vallen en in de analyse toonde hij zelfs aan 'letterlijk' alles te hebben gezien. Gijs volgde het goede voorbeeld door ook zijn partij succesvol af te ronden. Hoewel Gijs de vorige avond nog op *sneaky* manier een witbord probeerde te regelen, ging het hem met zwart prima af. In een Petrov wist hij duidelijk beter waar het om draaide en hij kreeg zijn tegenstander in een soort van tactische tang. Toen zijn tegenstander hier uiteindelijk probeerde uit te wurmen, pakte Gijs zijn hamer om de K.O. uit te delen, 3-0 dus. Hierbij moet worden gezegd dat alle drie de eerste ronde hadden verloren en hun uiterste best hadden gedaan bij de straftraining.

Na zo'n goede start moet je natuurlijk even temporiseren, en dat was precies wat Brammie deed. Hij was de partij goed begonnen en leek een sterke aanval te hebben. Helaas miste hij vervolgens een mogelijkheid om de koningsstelling definitief open te breken. Desalniettemin besloot hij een pion te offeren, zonder al teveel resultaat. In lichte tijdnood schoot hij een redelijke bok (Opa over deze zet: "Hoe kom je daar eigenlijk bij?!?!") en moest dameruïl toestaan. Bram rechtte echter de rug, offerde een kwal, kreeg weer het betere van het spel, maar miste een afwikkeling naar een beter toreneindspel. Derhalve trok hij maar aan de handrem en gaf eeuwig schaak.

Bram ter Schegget: handrem!

De enige andere partij die onbeslist eindigde was die van PP. In zijn handelsmerk, de Aljechin, leek hij na de opening weinig problemen te hebben. Er werd wat gemanoeuvereerd, en tegen een jeugdspeler zou dat niet ongunstig moeten zijn. Helaas was één moment van onbedachtzaamheid genoeg om verloren te komen staan. Een tactische grap leidde tot pionverlies, en dat in combinatie met een kapotte structuur leek niet teveel hoop te bieden. Enkele zetten later had hij echter precies de juiste stukken weten te ruilen en moest zijn tegenstander, tot zijn grote verdriet, een zetheraling toestaan. Hierdoor was PP ruimschoots op tijd klaar om naar de ArenA te gaan.

Na de tijdcontrole hadden we nog een halfje nodig voor de overwinning, maar gezien de stellingen was niemand van plan snel te tekenen voor een remise. Ondergetekende moest lang zwoegen, maar in het eindspel wist de tegenstander geen raad meer met zijn loper en besloot deze cadeau te doen. Helaas voor hem was dit niet voldoende en kon hij enkele zetten later zijn koning omleggen.

Als voorlaatste beëindigde Tobi zijn partij. Zoals ik het ervoer, stond Tobi de hele partij redelijk aangenaam. Ondanks dat ik het niet eens was met al zijn beslissingen, kwam zijn voordeel op het eerste gezicht niet in gevaar. Uiteindelijk bleef Tobi gewoon drukken en zuigen, net zolang tot zijn tegenstander (de bij Amstelveen welbekende Sebastiaan Halfhide) het hoofd moest buigen. Het eerste volle punt van Tobi voor Amstelveen na acht wedstrijden in de KNSB-competitie. Hij was daar dus begrijpelijk zeer content en opgelucht over.

Na ongeveer 6 uur spelen wist ook Lody zijn partij over de eindstreep te trekken. Hij had na de opening een statisch voordeeltje verkregen en probeerde met al zijn stukken de witte zwaktes aan te vallen. Helaas was één zwakte niet genoeg, dus moest hij blijven schuiven totdat hij andere zwaktes kon uitlokken. Toen hij in het verre eindspel een pion wist buit te maken, was het een kwestie van techniek. Gelukkig is hij op zijn best in zulke situaties, en dit werd dan ook vlekkeloos (*wink*) uitgetikt. Een redelijk terechte 7-1 overwinning, en vooral het vertoonde spel belooft veel voor de toekomst. De echte test komt op 22 november, wanneer Laurierboom/Gambiet op bezoek komt.

Na deze overwinning beloonden we onszelf met een etentje bij een klein restaurantje om de hoek. Hier werden plannen gesmeed voor de volgende ronde. Niet hoe we Laurierboom/Gambiet gaan verslaan, maar hoe we naderhand Opa dronken gaan voeren. Ik hoop u niet uit te leggen dat hier door eenieder met veel smart naar wordt uitgekeken!

22 november 2014	Zukertort/A 2	(2166)	-	Laurierboom/Gambiet 1	(2194)	4	-	4
	Matthew Tan	(2432)	-	Babak Tondivar	(2276)	½	-	½
	Florian Jacobs	(2110)	-	Niek Seelemeijer	(2268)	1	-	0
	Lody Kuling	(2241)	-	Elwin Osterwald	(2205)	½	-	½
	Gijs IJzermans	(2085)	-	Albert Bles	(2362)	0	-	1
	Paul-Peter Theulings	(2119)	-	Paul Schipper	(2075)	½	-	½
	Jonathan Tan	(2189)	-	Hajo Jolles	(2100)	1	-	0
<i>Uw verslaggevers:</i>	Bram ter Schegget	(2150)	-	Mark Kremer	(2174)	0	-	1
<i>Het collectief van A2</i>	Jan Helsloot	(2005)	-	Ron Nep	(2089)	½	-	½

Waarom Matthew laf een halfje pakte tegen iemand met 100 punten minder

Een verslag zonder weerga, vastgelegd in de derde helft

Het begon allemaal toen we vanuit het niets te horen kregen dat Opa ooit in een grijs verleden de Zangeres zonder Naam heeft, euhh gecharmeerd Wonderen zijn dus mogelijk, en dat bleek ook in de wedstrijd van het tweede tegen Laurierboom. Met 4-4 zijn we bijzonder goed weggekomen. Opa was als eerste klaar. Hij had wit, maar deed daar niet zoveel mee. Na iets meer dan een uur stonden de stukken weer in de beginstelling, zonder dat ze veel beweging hadden gehad. Gijs speelde tegen IM Albert Bles en verloor snel en genadeloos. Het was een Pirc en Gijs dacht lang na, maar verder gaan we hier niet op in, omdat Gijs dit zo ook wel prima zal vinden. Hij dacht te lang na, dat herhalen we graag.

Zangeres zonder naam: gecharmeerd

Gelukkig werd het al snel 1½-1½. Jonathan was bereid gevonden om voor de zieke, of zielige, Tobi in te vallen. Voor iemand die een half jaar als tandarts in de grot van Plato heeft gebivakkeerd, speelde hij heel aardig. Een Franse Tarrasch werd snel chaos en volgens zijn grote laffe broer ging Jonathan er hard doorheen. Bij Lody gebeurde ongeveer net zoveel als bij Opa: stukken omcirkelden elkaar, maar bleven verder behoorlijk van elkaar af. Lody speelt tegenwoordig solide schaak, het is ongelooflijk.

De volgende die zijn partij afrondde was Matthew. Dat zag er al vanaf het begin nergens naar uit. Dat is geen goed Nederlands, maar klinkt goed. [*Eric, dit moet je blind online zetten*]. Zijn partij was als de fabel van de haas en de schildpad; iedereen kent die wel. En Bram, tja, Bram Bram was een beetje jammer. Wat ging er niet mis? Bram miste een aantal cruciale zetten. Hij belandde nog in een verloren eindspel, dat wel.

Opa: "*Hé Florian, als er nog iets serieus in staat, moet je dat wel veranderen.*"

PP speelde eveneens remise. De fabel van de raaf en de vos lijkt een adequate metafoor, maar de fabel van de duizendpoot en het vijfvoetige elfje past misschien nog beter. Een loperpaar kon geen vuist maken tegen een loper en een paard, terwijl dat toch vaak genoeg wel het geval is. Frappant, nietwaar?

Wie heeft meegeteld zal intussen vast zijn vergeten dat de stand 4-3 in het voordeel van Laurierboom is. Winnen ging dus niet meer lukken, en toch slaagde Florian daarin. Florian liet zijn manen wapperen en ging er eens goed voor zitten. Een kleurplaat wordt nog bijgevoegd.

En zo werd het 4-4. De tegenstanders van de volgende ronde zijn gewaarschuwd.

Opa: "*En nu? Dat lijkt op een printer.*"

Jeroen: "*Dat is een laptop.*"

13 december 2014	De Wijker Toren 1	(2179)	-	Zukertort/A 2	(2150)	5½ - 2½
	Erik Schoehuijs	(2124)	-	Paul-Peter Theulings	(2119)	1 - 0
	Dennis Ruijgrok	(2282)	-	Florian Jacobs	(2110)	1 - 0
	Sjoerd Plukkel	(2271)	-	Matthew Tan	(2432)	0 - 1
	Rick Duijker	(2290)	-	Lody Kuling	(2241)	½ - ½
	Jimmy van Zutphen	(2170)	-	Tobi Kooiman	(2060)	½ - ½
	Bastiaan Veltkamp	(1968)	-	Jan Helsloot	(2005)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Thomas Broek	(2170)	-	Gijs IJzermans	(2085)	1 - 0
<i>Lody Kuling</i>	Bart-Piet Mulder	(2154)	-	Bram ter Schegget	(2150)	½ - ½

Hoe Bram onze nederlaag inluidde!

Het begon allemaal op een grijze en grauwe vrijdagmiddag, waarop ons aller vriend BtS dacht een grapje uit te halen met onze leider van bescheiden grootte. Bram vond het karma-technisch verantwoord om te veinzen dat hij ziek was en meldde zich daarmee af voor de verre reis naar Wijk aan Zee. Matthew had daarop net zijn broertje gevraagd om in te vallen toen Bram meldde dat er niks aan de hand was en dat hij gewoon zou spelen op zaterdag. Nou, goeie grap Bram Uiteraard sloeg de volgende ochtend het noodlot toe en werd Bram daadwerkelijk ziek, en wellicht door zijn verziekte karma waren ook Jan en Tobi niet lekker. Matthew probeerde nog zijn broertje over te halen, maar tevergeefs, die had geen zin meer om op te staan en bleef lekker in bed. Oh ja, en Dennis voelde zich trouwens ook verheven boven het tweede. Ondanks zijn conditie en karma kon Bram worden overtuigd van de noodzaak om mee te spelen en daarmee kon de barre tocht naar Wijk aan Zee van start gaan.

De wedstrijd dan: Matthew kreeg het op wonderbaarlijke wijze weer voor elkaar om binnen 10 zetten volledig gewonnen te komen te staan. Het punt liet helaas nog lang op zich wachten, aan de ene kant door de vindrijkheid van tegenstander Plukkel, maar toch voornamelijk door de beren die Matthew overal op zijn bord zag. Voordat hij echter met dit klusje klaar was, scoorden Tobi en Lody binnen 3 uur twee correcte (lees: saaie) remises. Florian had ondertussen een agressief stukoffer over zich heen gehad, maar leek alles goed bij elkaar te houden, en Bram had tegen oude bekende Bart-Piet een solide stelling opgebouwd. Aangezien Jan op dat moment met zwart alles had waar je in de Stonewall van kan dromen, en Gijs een volle pion zonder enige compensatie had buitgemaakt, leek een mooie overwinning in de maak. Alleen bij PP ging het niet zo best, aangezien hij positioneel langzaam maar zeker overspeeld leek te worden.

Naarmate de wedstrijd vorderde, namen de complicaties op Florians bord toe, maar voordat deze partij haar climax bereikte ging op de overige borden richting de tijdnoodfase bijna alles mis. PP's stelling brokkelde stukje bij beetje af. Hij verloor een pion en het eindspel bood ook niet veel hoop. In verloren stelling blunderde hij nog een stuk weg, waarna het direct over was. Dit gebeurde kort nadat Gijs zijn stelling had weggegeven. Deze beide drama's vonden (uiteraard) plaats binnen een radius van zo'n anderhalve meter van het karma van Bram. Met een gezonde pion voor leek er bij Gijs weinig aan de hand. In de technische fase liet hij de vijandige toren binnen, waardoor het al iets minder makkelijk was. Het was echter nog steeds gewonnen, totdat hij via een stap 2-combinatie een stuk weggaf. De resterende stelling was hopeloos. Na deze twee nederlagen besloot Opa ook een duit in het zakje te doen. Na een vrijwel vlekkeloze openingsfase raakte hij het spoor helemaal bijster. Hij zette zijn paard van d7 naar f6, om enkele zetten later te beseffen dat dit paard weer terug moest naar d7. Meerdere kansen om de damevleugel te openen liet hij onbenut en dit leidde ertoe dat hij helemaal werd klemgezet en geruisloos werd weggetikt.

Deden we niks terug? Nou, uiteindelijk wist Matthew zijn partij toch binnen te slepen. Nadat hij een volle toren had gepakt leken de complicaties zich op te stapelen, maar uiteindelijk bleken de zwarte dreigingen niet meer dan schijn. Er werden dames geruild en een eindspel met een toren meer bleek wel aan hem besteed.

Florians partij dan, ook binnen anderhalve meter van Bram, dus een nul Analyse volgt handgeschreven in de volgende L'Echec. Ja, en dan Bram zelf. Een partij die weinig om het lijf had, maar waar beide spelers onbegrijpelijkerwijs maar bleven doorspelen. Toen ze rond 18.00 uur eindelijk door hadden dat de wedstrijd bij 5-2 eigenlijk al gespeeld was, besloten ze toch maar de vrede te tekenen. Deze partij verdiende namelijk geen verliezer (of toch?). Dit leidde ertoe dat wij na een veelbelovende openingsfase toch vrij hard verloren. Moet dit beter? Jazeker! Kunnen wij beter? Wellicht niet. Er zal wel weer een straftraining volgen, waarna men één goede wedstrijd speelt, om vervolgens weer tot bedenkelijk niveau te zinken. Ach, de derde helft is gezellig, dus terug naar jou Eric, in de studio!

7 februari 2015	Zukertort/A 2	(2159)	-	DSC Delft 2	(2108)	4½ - 3½
	Matthew Tan	(2439)	-	Gert Legemaat	(2255)	½ - ½
	Dennis Brouwer	(2175)	-	Ted Barendse	(2107)	½ - ½
	Florian Jacobs	(2208)	-	Bob Voogt	(2104)	½ - ½
	Bram ter Schegget	(2135)	-	Kim Meulenbroek	(2158)	½ - ½
	Tobi Kooiman	(2075)	-	Richard Oranje	(2116)	½ - ½
	Jan Helsloot	(1994)	-	Jan-Peter van Zandwijk	(2046)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Gijs IJzermans	(2077)	-	Patrick de Bas	(2079)	1 - 0
<i>Florian Jacobs</i>	Paul-Peter Theulings	(2172)	-	Walter Anema	(1997)	1 - 0

Amstelveen 2 vist naar een topklassering na winst op Delft 2

Delft 1 en 2 kwamen op bezoek voor een massakamp tegen het Amstelveense vlaggenschip en zijn volgbootje. In de reuzenstrijd tussen de eerste teams vlogen de spaanders alle kanten op; in lagere wateren deed men het wat kalmer aan en werd vooral geremiseerd. Uw verslaggever meent zelfs dat het materiële evenwicht op de borden 1 tot en met 5 nooit uit balans is geweest. De torens verzopen dan weer wel in de kajuiten van 6 tot en met 8, en toen het overtollige water was weggeschept kwam de teller uit op net een torentje meer voor de Amstelveners: 4½-3½ derhalve.

Het eerste halfje viel op bord 2. Dennis Brouwer (die was ingevallen voor de naar het eerste verschepte Lody Kuling) en Ted Barendse leken elkaar in een scherpe Siciliaan naar de keel te vliegen - vooral de zwartveldige lopers stonden dreigend geposteerd - maar voor het enteren goed en wel was begonnen, besloten de veldheren tot een zettenherhaling: een herenremise.

Het tweede halfje viel op bord 1. Topscorer Matthew Tan wilde een ietwat curieuze witte openingsopzet afstraffen door er een c-pion doorheen te banjeren, maar de opmars leverde voornamelijk hemzelf natte voeten op. Hij wist met een blauw oog (en wat traditionele vrolijke praatjes) te ontsnappen.

Het derde halfje behaalde Tobi Kooiman op bord 5. Hij is bezig met een solide seizoen en liet ook vandaag weer zien dat hij een rots in de branding is. De opening verliep goed, in het middenspel probeerde Tobi wat druk te zetten maar de witspeler deed ook niets fout. En bij Amstelveen weten we allemaal waar het op uitdraait als een partij weinig foutjes bevat: remise!

Kabelde de middag dan voorbij als *ein Spiel ganz ohne... Spiel*, om Rilke te parafseren? Niks hoor: de onderste borden rosten er lustig op los. Opa (Jan Helsloot, tronend aan bord 6) ging in de opening misschien al te zwierig met zijn dame om (die Opa toch!), maar hij leek toch alleszins in zijn nopjes: zo hadden zijn rossen bijvoorbeeld mooie velden gevonden. Opeens ging ergens een kwalletje verloren. Dat tikt toch aan in een eindspel, en Opa kon het kranige hoofd niet boven water houden.

Goed nieuws kwam van het laatstebordenfront. Paul-Peter Theulings op bord 8 maakte al vroeg in de partij een kwaliteit buit. Hoewel het nog lang duurde voor de vis op het droge was, hield PP laat in de middag trots een moddervette 1 omhoog. Gijs IJzermans verdedigde bord 7 met hand en tand. Zo'n symmetrisch Engels wil nog wel eens ontbranden in een draaikolk van aanvalskansen. Er ontstond een waar potje zeeslag op het schaakbord: de generaals joegen kleine gaten in de vijandelijke stellingen, tot Gijs in één keer een voltreffer van vijf punten wist te torpederen. Wit streek subiet de vlag.

Paul-Peter Theulings: moddervette 1!

Op de borden 3 en 4 ploeterden Bram ter Schegget en Florian Jacobs. In hun partijen was het vooral eb geweest. Bram behandelde het Siciliaans behoorlijk tammer dan Dennis, maar smeedt zijn zetten wel met zoveel aplomb op het bord dat het nog ergens op begon te lijken ook. Florian had na de opening een veelbelovende stelling, liet alle potentiële glorie echter snel verdampen en droeg vooral water naar de zee. Toen Bram en Florian na de tijdcontrole opkeken en zagen dat het goed was, draaiden ze snel en professioneel (ahem) de kraan dicht in potremise toreneindspelen.

Vijf gespeeld, twee gewonnen, één gelijk en twee verloren, dan dobber je netjes in het midden. Niemand presteert flink boven verwachting; niemand doet het heel, heel, heel slecht, dus blijven de golven uit. Uw verslaggever heeft het kabbelende water echter wel gezien; hij propageert vlammen en tongen van vuur in het vervolg van dit seizoen.

7 maart 2015	Caissa 2	(2058)	-	Zukertort/A 2	(2135)	4	-	4
	Rogier van Arkel	(2180)	-	Lody Kuling	(2245)	0	-	1
	Jack Blanchard	(2168)	-	Paul-Peter Theulings	(2172)	1	-	0
	Anno Steenberg	(2115)	-	Florian Jacobs	(2208)	1	-	0
	Paul Janse	(2089)	-	Dennis Brouwer	(2175)	0	-	1
	Rik Salomons	(2067)	-	Tobi Kooiman	(2075)	0	-	1
	Helmer Wieringa	(1981)	-	Gijs IJzermans	(2077)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	Francis Lesman	(2042)	-	Bram ter Schegget	(2135)	1	-	0
<i>Gijs IJzermans</i>	Jan van Banning	(1820)	-	Jan Helsloot	(1994)	1	-	0

Geen remises, toch gelijk

Het tweede had zich na vijf rondes keurig in de middenmoot gevestigd. De verre uitwedstrijd tegen Caissa 2 was voor zes van de acht teamleden dichterbij huis dan de normale thuiswedstrijd. Daarnaast speelden Bram en Florian in hun oude school, het Ignatius. Dit zou toch tot een stevig thuisvoordeel moeten leiden. Na een wat rommelige inleiding en een gebrek aan notatieformulieren konden we rond kwart over 1 beginnen. Het was onze eerste wedstrijd zonder boegbeeld Matthew, die Hong Kong gaat leren schaken. Zo'n buitenkans gunnen we onze kapitein natuurlijk van harte. De taak van teamleider rust nu volledig op Lody, die met Dennis wel meteen een ijzersterke vervanger regelde. Er ontstond een wedstrijd met open vizier.

Opa, normaliter een baken van stabiliteit, trok fel van leer en paradeerde met zijn paard opmerkelijk rap de witte stelling binnen. Het dappere paard kreeg het daar al snel erg benauwd, en zonder beschikbare steun ging het arme dier hopeloos verloren. Opa probeerde nog moedig tegenspel te creëren, maar was na dit vroege avontuur meteen al kansloos (0-1).

Lody, als nieuw boegbeeld uiteraard aan bord 1, kreeg zowaar een tegenstander die zich had voorbereid! Lody bereikte helemaal niks uit de opening en ging een op het oog remise-eindspel in. Lody heeft echter al vele malen aangetoond dat de partij dan gewoon opnieuw begint. In een paardeneindspel wist hij zwart dermate in verlegenheid te brengen dat die een stukoffer moest plaatsen. Dit stukoffer was voldoende voor remise, maar voor Lody begint de partij dan gewoon weer opnieuw. Diep in de verlenging had zwart remise binnen handbereik, dacht 20 minuten na, en beging een pijnlijke blunder! Zo kan je een partij dus twee keer remise spelen en alsnog verliezen, of winnen natuurlijk! (1-1).

PP had naar eigen woorden niks te vrezen van het Londen-systeem van zijn tegenstander. Het publiek vond het allemaal wat engig, maar PP en de engine vonden dat zwart beter stond. Zo'n beoordeling is echter gebaseerd op vlekkeloos spel en de best mogelijke voortgang. De zet die PP speelde behoorde waarschijnlijk niet tot de top 3, waarna het snel uit was (1-2).

Dennis belandde via 1. d4 e6; 2. e4! ineens in het Frans, en moest snel improviseren. Vol vertrouwen koos hij de meest theoretische variant, waarna wit met een zijvariant kwam aanzetten. Dennis was niet onder de indruk, zette alle stukken op logische velden en begon rustig aan een aanval te bouwen. Na een aantal zeer genuanceerde manoeuvres bleken alle witte stukken maar wat te doen. Dennis viel met grof geweld binnen en sloot af met een geinige penning en damewinst (2-2).

Bram had aangekondigd 1. g3 te spelen, en deed dat ook. Er kwam al gauw een behoorlijk ingewikkelde stelling op het bord, waar zwart het beste van het spel leek te hebben. Bram probeerde aan alle kanten om voordeel te halen en leek de partij in evenwicht te brengen. Het ging toch ergens mis; toen de laatst overgebleven vrijpion geen ontsnapping kon bieden, stond wit er gewoon teveel achter. Bram moest de vlag strijken, helaas geen thuisvoordeel dus (2-3).

Tobi speelde een merkwaardige partij. Zwart koos ervoor direct tegenspel te zoeken tegen het dubbele fianchetto van Tobi. Dit leek met glans te lukken, en wit werd steeds verder onder druk gezet. Wat doe je als je positioneel wordt weggespeeld? Dan ga je mat proberen te zetten. Meestal leidt zo'n aanval van lichte wanhoop tot niks meer dan een keiharde nul. Toen de zwartspeler echter verzuimde om door te pakken en een obligate pionzet deed, kwam Tobi met veel geweld binnenzetten. Het was meteen uit en in de analyse bleek dat Tobi op allerlei fantastische manieren kon winnen. Tobi zocht tussen de wirwar van winnende varianten de meest winnende (voer voor filosofen) en die bleek inderdaad fraai te winnen (3-3).

In het teambelang koos ik voor mijn solide Russisch. Wit koos voor de meest principiële variant, waar hij via Pc3, Pxc3 en dxc3 lang rokeert en vol ten aanval trekt. Het is aan zwart om dit allemaal te verdedigen en zo een kleine positionele plus te halen. In deze partij kwam de witte aanval nooit van de grond. Zwart kreeg spel over de e-lijn terwijl wit zijn stukken lastig kon coördineren. In de tijdnoodfase stopte mijn tegenstander met noteren. Daarop gewezen door de wedstrijdleader ging hij rustig verder vanaf de zet waar we waren gebleven. Uiteindelijk moest hij onder toezicht in zijn eigen tijd alle zetten opschrijven. Een hoop gedoe, de stelling was hopeloos (4-3).

Dan hebben we Flop nog! Florian had vandaag twee tegenstanders en zou helaas twee keer gaan verliezen. Zijn eerste tegenstander was zijn rotsvaste overtuiging dat de openingsopzet van zwart niet goed kon zijn. Zwart koos voor een BenOni-structuur waar hij de (vaak) cruciale g7-loper afruilde voor het paard op c3 en vervolgens de stelling dichtmet-selde. Florian vond dit een principieel fout idee en ging dat vervolgens hardhandig proberen aan te tonen. Helaas bleek deze opstelling een stuk steviger dan gedacht! Ook moet worden gezegd dat de zwartspeler het allemaal goed doorhad. Paarden blijken in gesloten stellingen wendbaarder dan lopers. Florian werd langzaam weggedrukt en toen zwart met een fraaie Houdini-act zijn paard een kwaliteit liet winnen en het vervolgens ook nog ongedeed kon laten ontsnappen (het kan dus wel!) was de zaak beklonken. Florian spartelde nog wat tegen, maar de tegenstander liet zich niet gek maken (4-4).

Een gelijkspel zonder remises! En dat tegen een andere middenmoter. De A2 was al met al niet ontevreden, en dit werd gevierd in een goed restaurant op aanraden van Opa. A2 lijkt zich keurig te handhaven, op naar Amersfoort over twee weken!

21 maart 2015	Amersfoort 1	(2092)	-	Zukertort/A 2	(2109)	4½ - 3½
	Jeroen Bugel	(2135)	-	Paul-Peter Theulings	(2172)	1 - 0
	René Tonnon	(2086)	-	Dennis Brouwer	(2175)	½ - ½
	Jochem Aubel	(2227)	-	Ivan Pilcevic	(2160)	½ - ½
	Gerard van Otten	(2031)	-	Lody Kuling	(2245)	½ - ½
	Dimitri van Leent	(2167)	-	Laurens Schilstra	(1926)	1 - 0
	Peter Reedijk	(2074)	-	Gijs IJzermans	(2077)	½ - ½
<i>Uw verslaggever:</i>	Pim Heijne	(2013)	-	Walt Schagen	(1983)	½ - ½
<i>Gijs IJzermans</i>	Joeri Piet	(2007)	-	Bram ter Schegget	(2135)	0 - 1

A2 vergeet zichzelf te belonen en verliest

Een nieuwe dag voor de A2, ondanks haar jeugdige leeftijd toch een vrij grijze middenmoter. Konden we tegen een team uit het rechterrijtje laten zien dat we eigenlijk beter kunnen, of staan we precies waar we horen te staan? De aanloop naar de wedstrijd verliep moeizaam. Matthew is voor de rest van het seizoen afwezig en Dennis is nu vaste speler, maar helaas misten we voor deze wedstrijd ook nog eens Opa, Tobi en Florian. Een wedstrijd zonder middenveld dus, al werden man-in-opkomst Laurens, vader Ivan en sabbatical-Walt bereid gevonden dit gapende gat op te vangen.

Ik was enigszins verbaasd dat Ivan al om 11:30 wilde gaan rijden (Amersfoort is toch niet zo ver weg?), maar het liep allemaal anders. Drie man meldden zich keurig op tijd, maar waar was Laurens? Na 20 minuten wachten en haastig overleg met onze extern wedstrijd-leider Jeroen, besloot Ivan maar te gaan rijden. Onderweg kregen we door dat Laurens zich had vergist in de vertrektijd en met zijn moeder (in ruil voor klusjes op zondag) in de auto was gesprongen en ook onderweg was. Het was echter druk op de weg en mede door een aantal afgesloten wegen kwamen we de snelweg maar niet af. Met een listige manoeuvre (afslag nemen, dan op de rotonde een rondje en de weg weer op) werd genoeg tijds-winst geboekt om maar iets te laat in de speelzaal te arriveren. Filerijden is net schaken soms. Verrassend genoeg was Laurens uiteindelijk een fractie eerder in de speelzaal! Dient te worden gezegd dat na een eerdere vervelende ervaring van onze clubgenoten we ditmaal uiterst vriendelijk in Amersfoort werden ontvangen, het werd een spannende dag!

Invallen is altijd lastig, zeker als je een van de sterkste tegenstanders tegenover je krijgt. Laurens speelde een Spaanse opening, waarbij wit een aanval probeert op te bouwen over de koningsvleugel. Het zag er allemaal best dreigend uit, maar er zat niet genoeg pit in de aanval. Zwart nam in alle rust het initiatief over, won een aantal pionnen en loodste die met evenzoveel rust naar de overkant. Laurens kon eigenlijk alleen maar toekijken (0-1).

Bram scoorde de gelijkmaker! Zijn partij duurde 20 zetten. Vanuit een Chigorin speelde Bram agressief op de konings-vleugel en creëerde wat zwaktes. De tegenstander verdedigde keurig en leek goed te staan. Met een koning op g1, een toren op f1 en een paard op e1 stond alles keurig gedekt. Er zijn artikelen geschreven over slimme koningszetten in het middenspel, maar de Kh1 van wit bleek veel te diepzinnig. De koning had namelijk een taak, de toren op f1 dekken! Bram speelde Dxf1 en nam de felicitaties in ontvangst (1-1).

Lody had met zwart het spel van wit geneutraliseerd. Wit investeerde veel tijd en bood in een redelijk dooie stelling remise aan. Lody nam 40 minuten de tijd om de andere borden te inspecteren. PP en Walt stonden goed, Ivan en ik iets beter, en ook Dennis leek goed te staan. Als PP of Walt zou winnen, hoefden de anderen niet eens te winnen, dus het zag er allemaal zonnig uit. In het teambelang zag Lody er ditmaal van af om voor de tweede keer aan de partij te beginnen (1½-1½).

In de tijdsnoodfase liep het echter allemaal anders!

Walt leek ons op voorsprong te zetten. Een principiële opmars door het centrum (achteraf bleek het domweg incorrect, poken en schaken gaan soms hand in hand) bracht zwart in grote verlegenheid. Uit pure noodzaak moest hij rechtstreeks tegen de gevaarzone in rokeren, en Walt begon aan de sloop van de koningsstelling. Helaas ging het in de afwikkeling mis. Zwart wist tegenspel te creëren en Walt miste een belangrijke tussenzet. Er waren nog steeds winstkansen, maar het was allemaal heel moeilijk. Ook zwart kon proberen op winst te spelen en na kansen over en weer eindigde de partij via eeuwig schaak in een licht teleurstellende remise. 2-2, en de eerste gemiste kans!

Ivan ruilde met wit vroeg dames, voerde de druk op de zwarte stelling op en leek heel prettig te staan. Zwart vond echter steeds goede velden voor zijn stukken, en toen er teveel actieve stukken werden geruild viel er weinig eer meer te behalen. De partij eindigde in remise. Ondanks het feit dat Ivan geen kansen lijkt te hebben gemist, hoop je in zulke stellingen toch op een punt (2½-2½).

Van PP's partij aan het kopbord heb ik helaas weinig meegekregen. Bord 6 is dan toch redelijk ver weg. Hopelijk kan PP zelf nog wat over zijn partij aanvullen. Wat ik van onze kapitein begreep had PP een hele goede stelling gehad, maar was het allemaal verkeerd afgelopen. Zonde, want nu stond de A2 achter! (2½-3½).

Mijn eigen partij verliep niet helemaal volgens plan. Wit bleek uitstekend voorbereid, en waar zwart normaal Lf5 speelt om Tb1 te verhinderen, speelde ik Lg4. Wit speelde zijn toren vanaf b1 naar b5, waarna hij via d5 op f5 belandde. Daar deed hij niet zo veel en dus leek zwart een positionele plus te hebben. Wit besloot derhalve (en volledig correct) een kwaliteit op f6 te offeren en ineens ontstond er een zeer dreigende koningsaanval. Om mat te voorkomen kon ik echter mijn dame offeren voor een toren en een paard. Voor iedereen die niet heeft meegeteld: een eindspel van dame tegen twee torens met een loper voor wit en een paard voor zwart. Dit is voordelig voor zwart, maar mijn koningsstelling was zwak. Op het moment dat zwart pionnen ging winnen begon wit een hoop schaakjes te geven. Er waren nog avontuurlijke wandelingen mogelijk, maar de torens waren niet meer verbonden en in allerlei spookstellingen gingen ze verloren. Eeuwig schaak was het gevolg, ook licht teleurstellend (3-4).

Alle hoop gevestigd op Dennis. Hij leek goed te staan maar het was allemaal verre van duidelijk. Ik weet niet of hij het ergens had kunnen winnen of dat wit voldoende tegenspel had. Misschien hebben we als team te veel van Dennis gevraagd. Uitsluitel hierover moet ik helaas schuldig blijven, het bleek in elk geval lang niet zo gewonnen als door de buitenstaanders was beoordeeld. Even leek wit zelfs nog te gaan winnen, maar zover liet Dennis het niet komen (3½-4½).

Schlemielige nederlaag?	Nee dit hebben we helemaal aan onszelf te danken.
Goed spelen en toch verliezen?	Misschien wel, er is geen schuldige aan te wijzen, het was het allemaal net niet.
Waren er lichtpunten?	Onze invallers, die stuk voor stuk hun best deden. De A2 mag blij zijn met een dergelijke reservebank.
Wat moet er beter?	Ervoor zorgen dat het net wel goed gaat.
Degradatiespook?	Een beetje, het zou fijn zijn als we volgende keer van het sterke Soest winnen, dan zijn we veilig. Mocht dat niet gebeuren, dan zijn er nog rare dingen mogelijk!
Wat nu?	Nog twee keer winnen en op naar het volgend seizoen! Er zat dit jaar zoveel meer in, wie weet kunnen we volgend jaar laten zien wat we kunnen. We worden alleen maar sterker!

11 april 2015	Zukertort/A 2	(2126)	-	SSC 1922 1	(2121)	5½ - 2½
	Lody Kuling	(2245)	-	Eric de Haan	(2306)	½ - ½
	Dennis Brouwer	(2175)	-	Reynir Helgason	(2323)	0 - 1
	Bram ter Schegget	(2135)	-	Adriaan de Jongh	(2198)	0 - 1
	Florian Jacobs	(2208)	-	Gerrit Meine Muis	(2157)	1 - 0
	Tobi Kooiman	(2075)	-	Max Viergever	(2049)	1 - 0
	Paul-Peter Theulings	(2172)	-	René Buisman	(2026)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Joël de Vries	(2002)	-	Kevin Rijpert	(2007)	1 - 0
<i>Eric Roosendaal</i>	Jan Helsloot	(1994)	-	René Molenaar	(1899)	1 - 0

A2 boekt knappe zege tegen Soest

Een paar punten waren voor A2 nog wel dringend gewenst. Weliswaar zou de laatste ronde nog soelaas kunnen brengen, maar hoe eerder de veilige haven bereikt zou worden hoe beter. Dan moest wel worden afgerekend met het sterke SSC 1922 uit Soest, een team dat al jarenlang een aantal zeer sterke kopborden heeft en aan de staart minder sterk is.

A2 kweet zich vervolgens voortreffelijk van de taak aan de lagere borden toe te slaan: de laatste vijf borden werden allemaal gewonnen. Bij Paul-Peter Theulings ging dat vrij snel en regelmatig. Tobi Kooiman wist de tegenstander te verleiden ver op te rukken met een vrijpion - toen die geruild kon worden stond Tobi zeer goed en een eindspel met een kwaliteit meer werd soepel uitgetikt. Florian Jacobs speelde een sterke pot ("Misschien niet heel goed, maar wel goed genoeg" was zijn nuchtere commentaar) en liet een derde punt optekenen.

Florian Jacobs: goed genoeg.

Aan de laagste borden vonden twee epische gevechten plaats. Jan 'Opa' Helsloot won een kwaliteit, maar zwart had enorme druk en sterke lopers. Stukje bij beetje wist Jan zich los te werken - er werd een stuk geruild, en de dames gingen er af, maar nog leek winst ver weg. Toen vond Jan een afwikkeling naar een pionneindspel dat op precies één tempo gewonnen was. Een zwaar bevochten overwinning!

Bij buurman Joël de Vries speelde zich ook een heftig gevecht af. Joël maakte een pion buit en kreeg na zet 40 een eindspel met torens en lopers. Joëls vrijpionnen leken oppermachtig, maar wit vocht sterk terug en dreigde ineens een vrijwel ondekbaar mat. Joël was gedwongen een kwaliteit te geven, en op dat moment moet wit zeker de beste kansen hebben gehad. Een remisemotief voor wit was eenvoudig te vinden, maar met een kwal extra ging wit vol voor de winst, en toen had Joël op zijn beurt weer een listigheidje. Na ruil van een stel torens liep een zwarte pion door. Wit kon nog wel de loper slaan en bleek zowaar nog over een tegentruc te beschikken, waardoor de zwarte dame er meteen afgang. Een pionneindspel bleef over, en ook dat was op precies één tempo gewonnen!

Op de hogere borden hadden de Amstelveners het moeilijker. Lody Kuling moest een paar uur stug verdedigen. "Soms verlies je zoiets, maar vandaag niet" zei hij na afloop toen de remise was gescoord. Bij Bram ter Schegget had wit een bijzonder vervelende aanval van dame en paard tegen dame en loper. Brams koning liep voortdurend gevaar en werd uiteindelijk in het nauw gedreven.

De spectaculairste partij ten slotte werd door Dennis Brouwer gespeeld. Dennis ging vol in de aanval, offerde een stuk en een toren, won een toren plus een handvol pionnen terug en dreigde door te lopen met twee verbonden vrijpionnen. Zwart kon dat nog net tegenhouden, maar dat kostte hem wel zijn laatste pion, waarna het niet alledaagse eindspel ontstond van dame en twee paarden tegen dame en twee pionnen. Dennis probeerde uiteraard dames te ruilen, maar de paarden dekten samen enorm veel velden en in combinatie met de dame bleek het een dodelijk aanvalstrio. Dennis' koning raakte van alle kanten onder vuur en kon onmogelijk ontsnappen aan de batterij van schaakjes die hem overspeelde.

Desalniettemin: een bijzonder knappe 5½-2½ zege, waarmee A2 op 8 punten komt en zich definitief veilig weet voor dit seizoen.

25 april 2015	Schaakstad Apeldoorn 2 (2120)	-	Zukertort/A 2 (2132)	5½ - 2½
	Martin van Dommelen (2220)	-	Dennis Brouwer (2175)	½ - ½
	Maarten Beekhuis (2124)	-	Florian Jacobs (2208)	0 - 1
	Mark Brussen (2007)	-	Michiel Harmsen (2052)	0 - 1
	Erik Smit (2165)	-	Gijs IJzermans (2077)	1 - 0
	Nikolai Kabanof (2056)	-	Lody Kuling (2245)	1 - 0
	Marcel Boel (2191)	-	Paul-Peter Theulings (2172)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Freddie van der Elburg (2148)	-	Bram ter Schegget (2135)	1 - 0
<i>Eric Roosendaal</i>	Henk Eleveld (2052)	-	Jan Helsloot (1994)	1 - 0

A2 verliest in Apeldoorn

In de laatste ronde moest A2 aantreden tegen Apeldoorn 2. Voor A2 stond er niet veel op het spel, maar de Apeldoorners moesten winnen om niet te degraderen. Welnu, dat lukte ze. A2 verloor dus, en mede daarom had waarschijnlijk niemand zin om een verslag te schrijven. Onderstaand summier verslag is daarom gebaseerd op het veel uitgebreidere stuk op de website van Schaakstad Apeldoorn (daar waren ze uiteraard veel meer gemotiveerd om de strijd voor het nageslacht vast te leggen).

Dennis Brouwer speelde een vrij snelle remise en Florian Jacobs stond al binnen tien zetten zo goed dat winst waarschijnlijk leek. Omdat ook Lody Kuling leek te gaan winnen, zag het er prima uit. Maar Lody, al een pion voor, blundert, en dan is het weer gelijk. En vanaf dat moment ontspoorde er van alles. Bram ter Schegget verliest een kwaliteit, Gijs IJzermans verliest ergens een pionnetje en komt in een verloren paardeindspel terecht, en Paul-Peter Theulings komt vanuit een prettige stand ook al in een slecht paardeindspel - in totaal vier nullen en de wedstrijd is verloren.

Michiel Harmsen scoort tegen als de tegenstander de draad en een kwaliteit kwijtraakt, maar het laatste wapenfeit is weer voor Apeldoorn want Jan Helsloot verliest in een toreneindspel, zodat A2 het seizoen afsluit met een 5½-2½ nederlaag. Jammer, maar niet heel erg, want het belangrijkste doel (klassebehoud) was reeds in ronde 8 zeker gesteld.

Verslaggeving Zukertort/A 3

27 september 2014	Zukertort/A 3	(2002)	-	ASV 3	(1924)	3½ - 4½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Esther de Kleuver	(2070)	-	Theo Jurrius	(2048)	0 - 1
	Joran Donkers	(2062)	-	Daan Holtackers	(2059)	1 - 0
	Eric Roosendaal	(1992)	-	Jochem Woestenburg	(2020)	0 - 1
	Joël de Vries	(1982)	-	Anne Paul Taal	(1931)	1 - 0
	Waldemar Moes	(1981)	-	Ruud Wille	(1871)	1 - 0
	Peter de Heer	(2020)	-	Fred Reulink	(1991)	0 - 1
	Harold de Boer	(1967)	-	Bent Schleipfenbauer	(1876)	½ - ½
	Jeroen Schoonackers	(1938)	-	Xadya van Bruxvoort	(1594)	0 - 1

A3 komt net tekort

A3 ontving ASV 3, en tegen dat team is het doorgaans spannend en rolt er een uitslag rond de 4-4 uit. Jan Krans was verhinderd, zodat Peter de Heer als invaller werd geworven. Het begin was niet te best. Esther de Kleuver kwam met zwart rap gedrongen te staan, en nog voordat de zwarte koning had kunnen rokeren was het al definitief mis. Nieuwe teamleider Waldemar Moes liet zien hoe het wel moet - in amper 20 zetten trok hij de score gelijk.

Ondertussen zat A3 toch in de problemen. Eric Roosendaal en Harold de Boer stonden minder, Jeroen Schoonackers had slechts een minimaal plusje tegen een invalster, en Joël de Vries leek ook niet veel te hebben. Joran Donkers had vooral weinig tijd en Peter had een pion ingeleverd. Een paar torens leken compensatie op te leveren, maar dat was schijn. Toen er een toren werd ingesloten was de zaak bekeken en stond A3 op achterstand.

Een nieuwe gelijkmaker was echter op komst toen de opponent van Joël een bok schoot. Die bood remise aan en gaf meteen een stuk weg. Zwart probeerde nog een aanval op te zetten, maar Joël lette goed op en won zonder problemen. Meer goed nieuws was er toen Harold uit matige stand remise wist te maken. Maar opnieuw raakte A3 achterop - Jeroen rekende een afwikkeling niet goed genoeg uit en raakte een toren kwijt.

Inmiddels was de tijdnoed bij Joran voorbij. Een toreneindspel bood kansen, en inderdaad wist Joran uiteindelijk te winnen. Maar genoeg voor een matchpunt was het helaas niet. Het minnetje bij Eric was een vette min geworden, daarna een minuspion en ten slotte een verloren eindspel, zodat de Arnhemmers met de minimale zege aan de haal gingen.

1 november 2014	ASC 1	(2014)	-	Zukertort/A 3	(1966)	3 - 5
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Norbert Jansen	(2013)	-	Esther de Kleuver	(2057)	1 - 0
	Dinard van der Laan	(2234)	-	Walt Schagen	(1962)	0 - 1
	Rudolf Kat	(1947)	-	Eric Roosendaal	(1980)	0 - 1
	Clement van de Laar	(2074)	-	Joël de Vries	(1993)	0 - 1
	Wouter Hennink	(1985)	-	Waldemar Moes	(1984)	0 - 1
	Eric Fraikin	(1962)	-	Jeroen Schoonackers	(1961)	1 - 0
	Sander de Groot	(1936)	-	Laurens Schilstra	(1824)	½ - ½
	Wouter Dambrink	(1957)	-	n.o.		(regl.) 1 - 0

Meesterzet van teamleider helpt A3 naar de zege

Het kostte teamleider Waldemar Moes de nodige moeite om een team bij elkaar te sprokkelen in deze ronde. Jan Krans en Harold de Boer schaakten in Duitsland en Joran Donkers was druk met tentamens, dus moesten er drie invallers worden gezocht. Laurens Schilstra was bereid om mee af te reizen, en Walt Schagen roeit dit seizoen, maar deze zaterdag toevallig even niet en dus was ook hij beschikbaar. Maar een derde invaller bleek niet te vinden, zodat A3 met slechts zeven man aantrad.

Vervelend als je vooraf al met 1-0 achterstaat, maar Waldemar is tegenwoordig professioneel met schaken bezig en hij weet inmiddels dus ook terdege dat elk nadeel zijn voordeel heeft. Hij stelde Walt Schagen doodleuk op aan bord 2, met zwart tegen de op papier sterkste opponent, en liet bord 8 gewoon leeg. De boodschap was glashelder: het maakt ons niet uit wie er aan de andere kant van het bord zit. De gevolgen bleken enkele uren later: geschokt door dit uitzonderlijk vertoon van zelfvertrouwen bleven de Alphenaren ruim onder hun gebruikelijke niveau, waardoor de matchpunten soepel naar Amstelveen gingen.

Waldemar Moes: meesterzet!

De hardste winst was te zien bij Joël de Vries. Wit opende met 1. b3 en Joël wist daar wel raad mee. Amper 15 zetten later had wit al grote problemen. Joël scoorde een, twee, drie, en ten slotte zelfs vier pionnen voordat wit het verder wel geloofde. Een vlotte winst was er ook bij Waldemar. In een dame-eindspel had Waldemar een gevaarlijke vrijpion. Toen zwart verzuimde die tijdig achter slot en grendel te houden, rende het beestje naar de overkant en was het punt binnen.

Eric Roosendaal had een wat tam Frans potje. Zwart weigerde remise in overigens geheel gelijke stelling. Toen zat er ineens een truc in de stelling (zie diagram, na 40. Pe5-g4+).

Zwart had nog ruim drie minuten voor de gevreesde 40e zet. Na 40. Kg7 zal het remise worden. Zwart besloot tot de aanval met 40. Kf5?? en speelde zijn volgende zet à tempo: 41. Pxf6+ Kxf4. Eric speelde koeltjes 42. Tde1 en toen pas zag zwart dat het meteen klaar is. Het mat via g2-g3 is ondekbaar.

Aan het kopbord had Esther de Kleuver het niet eenvoudig. Er ging iets mis kort na de opening, maar zwart beging wat slordigheden zodat Esther terugkwam in de partij. Er rolde een eindspel uit met ongelijke lopers, dat uiteraard remise werd. Laurens Schilstra offerde een pion voor een gevaarlijk initiatief. Zwart moest in de achterruit, maar bleef wel over-eind. Laurens raakte een kwaliteit kwijt, maar kon eeuwig schaak houden voor een keurig halfje. Bij Jeroen Schoonackers leek er eerst niet veel aan de hand, maar de witte stukken kwamen langzaam maar zeker beter te staan terwijl die van Jeroen maar niet goed wilden samenwerken. Jeroen bleef lang knokken voor een halfje, maar vergeefs.

Wat was er ondertussen aan bord 2 aan de hand? Walt mocht het tegen 300 extra ratingpunten opnemen. Daar ligt hij doorgaans niet wakker van, en hij trok dus vlot van leer. De stelling werd al snel enorm onoverzichtelijk. Wit hield zijn koning in het centrum om zodoende zwarts koningsvleugel hard te gaan aanpakken. Het zag er enorm dreigend uit, en wit dacht op een bepaald moment een winnende aanval te hebben. Walt vond echter een soort tegenoffer en wit moest veel afruilen om zelf niet mat te gaan. Er ontstond een toreneindspel waarin Walt twee verbonden vrijpionnen had, en die markeerden onstuitbaar naar de 5-3 zege voor Amstelveen. Een knappe partij van Walt, en een ijzersterk staaltje teamleiderschap van Waldemar!

22 november 2014	Zukertort/A 3	(1982)	-	AAS 1	(2145)	4½ -	3½
	Joran Donkers	(2074)	-	Jeffrey van Vliet	(2299)	1	- 0
	Esther de Kleuver	(2057)	-	Aldert-Jan Keessen	(2178)	½	- ½
	Eric Roosendaal	(1980)	-	Paul Schrama	(2212)	½	- ½
	Joël de Vries	(1993)	-	Marc Trimp	(2191)	0	- 1
	Peter de Heer	(2006)	-	Ad van den Berg	(2236)	½	- ½
	Laurens Schilstra	(1824)	-	Jasper van Eijk	(2093)	1	- 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Harold de Boer	(1964)	-	Ben de Leur	(1963)	½	- ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Jeroen Schoonackers	(1961)	-	Henk Noordhoek	(1991)	½	- ½

A3 wint zeer verrassend van de favoriet

Op papier was dit een wedstrijd van ongelijke kansen. AAS was koploper met 4 uit 2. AAS wil promoveren. AAS heeft een sterk team met een gemiddelde ergens rond de 2120, A3 zit daar een punt of 150 onder. En dan ontbraken Jan Krans en Waldemar Moes ook nog, al moet gezegd dat Peter de Heer en Laurens Schilstra solide invallers leken (en bleken!).

Tijdens de wedstrijd bleek echter vrij weinig van het krachtsverschil. De meeste stellingen leken gelijk of vrijwel gelijk. Er gebeurde eigenlijk niet zo veel aan diverse borden. Esther de Kleuver had een vrij onrustige openingsfase, maar nadat er wat was geruild bleef er niet zo veel meer over. Bij Eric Roosendaal een soortgelijk beeld. De lopers eraf, de dames eraf, beetje keepen met zwart, nog een ruiltje en remise.

Kopman Joran Donkers pakte de zaken heel anders aan. In zijn favoriete Franse opening vergat wit ergens te rokeren. Wit ruilde zijn witveldige loper af, maar toen verscheen er een zwarte loper op a6 die hinderlijk tot op f1 scheen. Wits koning kwam niet meer weg uit het centrum, Joran liet zwaar materiaal aanrukken en wit werd soepel weggeblazen. De voorsprong duurde echter niet heel lang, want Joël de Vries vergaloppeerde zich in kansrijke positie, zodat de stand weer gelijk was.

Op de vier overige borden was het spannend, zonder duidelijke favorieten. Jeroen Schoonackers had een positie zonder zware stukken. Jeroens lopers leken actiever dan die van zwart, maar meer dan remise leverde dat toch niet op. Peter de Heer had een zeer scherpe stand met veel open lijnen. Wit offerde zijn dame voor twee torens. Dat leek dubieus, want de witte koning stond op de tocht en Peter pakte met wat dameschaakjes twee pionnen mee. Het zag er kansrijk uit, maar Peter zat krap in zijn tijd en besloot tot een zetherhaling: remise.

3-3, en nog twee borden te gaan. Harold de Boer stond ooit een pion voor, gaf er in tijdnood twee weg, en moest hard slikken toen hij na zet 40 uren in de keepstand moest in een dame+paard-eindspel. Laurens Schilstra had een bizarre partij, waarin zwart al snel een batterij van dame en loper op h2 richtte en vervolgens pion h2 meepakte. Laurens rokeerde vervolgens natuurlijk lang en kreeg een boel initiatief voor de gewonnen tempi en de open lijn. Zwart kwam met een aantal pionnen door het centrum, en de zaak werd bijzonder complex. Laurens bleef rustig, overleefde een

hectische tijdnoedfase en wist een eindspel met pluspion te bereiken. Zijn toren pende een paard en stond bovendien prachtig achter zwarts enige vrijpion. Twee witte vrijpionnen zorgden vervolgens eendrachtig voor de 4-3.

Harold de Boer: in de keepstand!

Harold moest inmiddels nog immer zweten voor het halfje. Wit leek een paar maal dichtbij winst, maar toen ging de vermoeidheid een rol spelen. De dames gingen er af en Harold snoepte een pionnetje dat zich wat te ver buiten de muren had gewaagd. Toen stond er een gelijk eindspel op het bord. Wit verloor zelfs nog een pion, maar Harold had geen zin meer om die ene procent kans op winst uit te melken. Een welverdiende remise, en daarmee een zeer verrassende maar in feite gewoon terechte winst op AAS.

13 december 2014	De Wijker Toren 2	(2000)	-	Zukertort/A 3	(1977)	4½ - 3½
	Peter Uylings	(2116)	-	Esther de Kleuver	(2057)	1 - 0
	Paul Spruit	(2049)	-	Joran Donkers	(2074)	1 - 0
	Arjan Wijnberg	(2069)	-	Eric Rosendaal	(1980)	½ - ½
	Cees Duivenvoorde	(2002)	-	Laurens Schilstra	(1824)	0 - 1
	Richard Schelvis	(1969)	-	Waldemar Moes	(1984)	½ - ½
	Dennis Bruyn	(1991)	-	Jan Krans	(1974)	1 - 0
	Wim Rakhorst	(1935)	-	Harold de Boer	(1964)	½ - ½
	Cas Kok	(1869)	-	Jeroen Schoonackers	(1961)	0 - 1

*Uw verslaggever:
Eric Rosendaal*

A3 komt net te kort tegen Wijker Toren 2

In de vorige ronde zat het een beetje mee, of beter, er zat niet echt iets tegen. Ditmaal zat het net wel een beetje tegen in een redelijk gelijkopgaande wedstrijd, en dus verloor A3 met 4½-3½ van een overigens iets sterkere tegenstander. Tja, zo kan het soms lopen.

In veel wedstrijden zit een verhaal, een historie, een opmerkelijk iets, een anekdote, of wat dan ook. Deze wedstrijd was een uitzondering op die regel, want er viel eigenlijk vrij weinig te melden, op een ellendige blunder en een sterke invalbeurt na misschien.

In de eerste uren vielen er wat remises. Harold de Boer zag een gambietpion niet direct terug en moest nauwkeurig spelen, hetgeen hij dus ook deed. Waldemar Moes had een aardig potje, dat zonder avonturen in remise eindigde. Eric Roosendaal stond wat beter, zag het voordeel afvlakken en bood remise aan. De tegenstander aarzelde lang, maar nam het toch aan. Na afloop was iedereen het eens over een vrijwel gelijke slotstand - verrassend genoeg geeft Houdini een voordeel van maar liefst 1.30 aan. Niets van gezien.

Jeroen Schoonackers had een kleine combinatie, won een volle kwaliteit en scoorde een vlot punt. Jan Krans speelde schijnbaar apocalyptisch slecht, waarna het laatste oordeel ras werd geveld. Esther de Kleuver had een spannende partij met diverse tactische finesses, waarin de zwartspeler de betere bleek. De sterke invalbeurt kwam op naam van Laurens Schilstra, die een knappe partij speelde, met zwart het initiatief overnam, het loperpaar kreeg, een hulpeloos paard aan de rand opsloot en het beestje inrekende toen het terug naar de wei probeerde te draven. Het eindspel met een stuk meer speelde hij met vaste hand uit.

Dus was de stand gelijk en speelde alleen Joran Donkers nog. Op de 40e zet speelde wit Th4-h6+, waarna Jorans koning op f6 pion d6 moest zien te dekken. Joran overwoog Ke5 (waarna het gelijk staat), kreeg toen een hallucinatie en bedacht dat de koning op g5 meteen ook de toren zou aanvallen. Dat was dus de blunder. Wit speelde uiteraard Txd6 en de zwarte stand was zonder die pion direct een totale ruïne. Zodat de eindstand van deze redelijk vlakke wedstrijd dus uitkwam op die eerder vermelde minimale nederlaag.

7 februari 2015	Zukertort/A 3	(2008)	-	VAS 2	(1916)	5	-	3
	Joran Donkers	(2080)	-	Niek Oud	(1842)	1	-	0
	Esther de Kleuver	(2049)	-	Patriek Tromp	(1981)	1	-	0
	Eric Roosendaal	(2002)	-	David Kleeman	(2032)	½	-	½
	Joël de Vries	(2002)	-	Roel Dormits	(1964)	1	-	0
	Waldemar Moes	(1938)	-	Jack Smith	(1834)	1	-	0
	Jan Krans	(2025)	-	Chris van Bockel	(1825)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	Harold de Boer	(1984)	-	Ber Deuss	(1845)	½	-	½
<i>Eric Roosendaal</i>	Jeroen Schoonackers	(1980)	-	Ben Wijgers	(2002)	0	-	1

A3 wint zuinigjes van VAS 3

Op papier was het verschil niet eens heel groot tussen A3 en VAS 3, alhoewel A3 relatief veilig in de middenmoot bivakkeert en VAS 3 onderaan bungelt. A3 was hier en daar net een beetje sterker, maar veel was het niet. Statistisch gezien en zo, en meer van dat soort oppervlakkig gepraat, u kent dat wel. Alleen kregen de statistici ditmaal gelijk. A3 was inderdaad hier en daar net een tikje beter, en won dus met kleine cijfers.

Het eerste resultaat was een losse flodder. Eric Roosendaal speelde met zwart een bekende opening, maar wit kende het niet, ruilde wat af en bood na 13 zetjes remise aan. Snipperdag. Dan deed Joël de Vries het een stuk energiever. Hij veraste zwart met een lastig variantje in de Caro-Kann. Daar bleek voldoende gif in te zitten om veel voordeel te krijgen. Zwart verloor bijna een stuk, moest een pion geven, en kwam dat verlies niet meer te boven.

Eric Roosendaal: snipperdag.

Harold de Boer had na zo'n zet of 20 een aardige stand met dynamisch evenwicht bereikt. Het stond gelijk, en dat vonden beide spelers ook, vandaar dat men tot remise besloot. VAS kwam weer gelijk toen Jeroen Schoonackers kort na de opening een zwarte aanval niet wist op te vangen. De zwarte stukken sneden als een mes door de boter, de witte koning werd van h2 naar d2 gejaagd en moest voor die barre tocht have en goed inleveren. Dat was 2-2.

En toch zag het er goed uit voor A3, want de beide kopborden stonden aardig tot goed en de twee andere borden gingen ook wel. Bij Joran Donkers waren er veel open lijnen en het aantal mogelijkheden was duizelingwekkend. Wit had een potentieel levensgevaarlijk loperpaar en leek Jorans dreigingen keurig te kunnen opvangen, totdat Joran een dubbele aanval in de stand vlocht en meteen een toren won. Esther de Kleuver won wat geleidelijker. Een voordeel uit de opening leverde een kwaliteit op, en toen er het nodige was geruild werd de zwarte stand steeds moeizamer. In het eindspel was het totaal verloren, en dus werd het 4-2.

Waldemar Moes was al een tijdje bezig zwart eruit te manoeuvreren. Er waren nog slechts zware stukken over, plus een loper aan beide zijden, maar wit had een loper op g3 die nauwelijks van de pionnen op f4 en h4 te onderscheiden was. Zwart daarentegen had een monster op e4 staan dat alle witte velden beheerste. Ongelijke lopers, ongelijke kansen, en nadat de zwarte dame een witte diagonaal had gevonden legde wit spoedig het loodje.

En dan Jan Krans. Een kwaliteit achter, maar zwart gaf een pion cadeau en Jan snoepte er nog eentje, dus dat waren twee pionnen voor de kwaliteit. Typisch het soort rommelstand waar Jan van houdt, zij het dat zijn stukken wat matig samenwerkten en die van zwart best aardig stonden. Maar goed, het was 5-2 en dus mocht Jan vrijuit spelen. Dat deed hij prompt: hij gaf namelijk op. Zwart had het even niet door en was nogal verbaasd, waarna Jan moest gaan uitleggen hoe zwart zou hebben gewonnen als Jan toch nog even had doorgespeeld. Dat had zwart allemaal nog niet gezien en dus had Jan er wellicht verstandig aan gedaan gewoon remise aan te bieden (de zwartspeler: "Ik denk dat ik dat zou hebben aangenomen"). In de analyse wilde Jan aantonen dat hij al lange tijd slecht stond, maar dat resulteerde slechts in een hele rij woeste varianten die ongeveer net zo vaak goed voor hem als goed voor zwart uitpakten, dus dat was niet al te overtuigend.

Goed, voor de matchpunten maakte dit curieuze slot niet meer uit, A3 won met 5-3 en staat met zes matchpunten keurig derde.

7 maart 2015	Aartswoud 1	(1989)	-	Zukertort/A 3	(2008)	4½ - 3½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Jeroen Bakker	(2000)	-	Joran Donkers	(2080)	0 - 1
	Wilko van der Gracht	(2031)	-	Esther de Kleuver	(2049)	1 - 0
	Marc Helder	(2072)	-	Eric Roosendaal	(2002)	1 - 0
	Wouter Waagmeester	(2102)	-	Joël de Vries	(2002)	0 - 1
	Rob van den Heuvel	(1966)	-	Waldemar Moes	(1938)	0 - 1
	Peter Holscher	(2050)	-	Jan Krans	(2025)	1 - 0
	Erik van Tooren	(1835)	-	Harold de Boer	(1984)	1 - 0
	Wouter Laan	(1856)	-	Jeroen Schoonackers	(1980)	½ - ½

A3 laat zich de kaas van het brood eten

Het had allemaal zo mooi kunnen en moeten zijn. Twee matchpunten, of desnoods een enkel matchpuntje, ook daarmee was captain Waldemar Moes misschien nog wel tevreden geweest in de match tegen Aartswoud. Helaas had A3 een al te vrijgevege dag en moest het matchpuntloos afdruppen uit Hoogwoud, dat overigens in de kop van Noord-Holland ligt.

Toch begon de dag behoorlijk goed. Waldemar gaf zelf het goede voorbeeld door de witte activiteit om te zetten in een aanval, met een vol punt als gevolg. Esther de Kleuver had duidelijk voordeel doordat wit een onhandige dubbele d-pion had. Joran Donkers had een zeer prettig voordeel in een toreneindspel. Tegenover zijn twee keurige groepjes van twee en drie pionnen had zwart slechts vijf isolani's. Zwart stelde zijn toren actief op, dat was althans de bedoeling, maar slaagde er in zijn eigen toren op te sluiten en in tempodwang te komen, met verlies van die toren als rampzalig gevolg. Een ludiek puntje voor Joran!

Maar er gingen ook wel wat dingen mis. Jan Krans had een heleboel zwarte pionnen vlakbij de witte koning, maar zoiets kost veel zetjes en wit kreeg elders op het bord veel te veel activiteit en materiaal, zodat Jan dra moest capituleren.

Harold de Boer was naar eigen zeggen niet scherp. In een toreneindspel ruilde hij torens, hetgeen natuurlijk alleen maar goed is als je dan ook echt alle finesses van het pionneindspel hebt doorzien. Harold had zich echter een tempo verrekend, en zoiets is in een pionneindspel direct fataal. Een duur halfje?

Inmiddels waren er ook zorgen bij Jeroen Schoonackers, een minder staand toreneindspel leek nogal eng. Eric Roosendaal kwam uit een tamme Franse variant in een complete heksenketel terecht - zwart ging hard voor de mataanval en die leek door te slaan. Gelukkig bracht Joël de Vries een vol punt binnen. Eerder leek hij passief te staan, maar volgens Joël was dat schijn. Wit liet zich nogal sullig een vitale pion afsnoepen door een penning te overzien, en daarna was de partij eigenlijk voorbij.

Nog drie partijen te gaan. Esther stond eerst zo goed dat ze remise weigerde, later werd het allemaal minder duidelijk. Toen kwam er een cruciale fase bij Eric.

Zoals u in bovenstaand diagram ziet is wit in moeilijkheden. Pion d4 is verloren, de toren op e5 hangt en h5-h4 dreigt de toch al niet zo solide witte koningsstelling op te blazen. En nee, Lf4 helpt dan niet wegens simpelweg Txf4. Goede raad lijkt duur. Wat zou u spelen? De wanhoopspoging 29. La6 misschien? Dat zou geen gek idee zijn, want wit staat hier totaal gewonnen! Na 29. bxa6; 30. Db6 loopt zwart aan alle kanten mat en 29. Pd8; 30. Db6 De8; 31. Lxb7+ Pxb7; 32. Ta1 is ook klaar. Maar ja, dan moet je dus wel die looper op a6 laten ploffen. Eric speelde foutief eerst Db6, moest na Dd8 weer onverrichterzake terug met de dame en verloor uiteindelijk. Een duur punt!

Want bij 3-3 liepen de zaken helemaal verkeerd aan de laatste twee borden. Esther kon remise maken via zetherhaling, maar meende dat ze op winst moest spelen omdat Jeroen zou gaan verliezen. Jeroen hield uiteraard kranig stand en bracht een keurig halfje binnen. Maar tegen die tijd was het bij Esther inmiddels ontspoord. Er ging ergens een kwaliteit de mist in, en zo werd nog maar eens een half punt cadeau gedaan.

Alles bij elkaar waren dat wel erg veel cadeautjes. De Aartswoudenaren vielen elkaar na de wedstrijd snikkend van geluk in de armen - A3 had ze nieuw geloof in de strijd tegen degradatie gebracht. Ondertussen is A3 zelf met 6 uit 6 nog niet compleet veilig. Een heleboel teams staan gevaarlijk dichtbij op 4 punten. We zullen maar hopen dat deze liefdadigheidsactie A3 aan het einde van de rit niet zuur gaat opbreken

21 maart 2015	ZSG 1	(2037)	-	Zukertort/A 3	(2015)	2½ - 5½
	Ferdinand Binnendijk	(2043)	-	Joran Donkers	(2080)	0 - 1
	Boris de Jonge	(2044)	-	Esther de Kleuver	(2049)	½ - ½
	Ronald Keizer	(2046)	-	Eric Roosendaal	(2002)	½ - ½
	Arnold Frijling	(2189)	-	Michiel Harmsen	(2052)	0 - 1
	Wiebe Lenstra	(2111)	-	Ridens Bolhuis	(1946)	½ - ½
	Miklós Hoffer	(1962)	-	Jan Krans	(2025)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Bart van Gelder	(2019)	-	Harold de Boer	(1984)	½ - ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Albert de Boer	(1885)	-	Jeroen Schoonackers	(1980)	½ - ½

A3 wint ondanks reisproblemen

Amper twee weken na de knullige nederlaag in Hoogwoud moest A3 alweer op reis, en wel helemaal naar Zwolle, voor een match tegen koploper ZSG. Het team was verzwaakt doordat Joël de Vries en captain Waldemar Moes (in de vorige ronde samen goed voor twee vette punten) ontbraken - Ridens Bolhuis en Michiel Harmsen kwamen hun plekken opvullen. Het werd een reis met hindernissen, want bij Amersfoort bleek de weg opgebroken zodat twee auto's en daarvoor vijf man dik te laat kwamen. Bovendien had er nog iemand een trein gemist. Bij het aanvangsuur waren dan ook alleen Jan Krans en Esther de Kleuver aanwezig. De rest van het team druppelde zo rond half twee binnen en moest het met een half uur bedenktijd minder doen. En dat ook nog tegen de koploper...

Op de borden gebeurde lange tijd weinig schokkends. Esther deed iets onhandigs en moest urenlang keepen. Michiel had een woeste Franse partij waarin allerlei stukken en pionnen hingen en de combinaties, penningen en trucs bij dozijnen langs kwamen. Joran offerde een kwaliteit, maar zwart gaf die snel terug en stond daarna wat beter. Maar aan veel borden ging het erg gelijk op, zonder dat er nou heel veel bijzonders viel te melden.

Het was dan ook niet verrassend dat rond zet veertig de remises binnendruppelden. Eric Roosendaal kreeg een zetherhaling op het bord, Esther wist na nauwkeurig verdedigen ook een halfje te scoren. Ridens kreeg een remise-toreneindspel. Bij Jeroen Schoonackers werd het na 1. b3 nooit echt boeiend. Harold de Boer had twee lopers tegen loper + paard, maar wit had geen zwaktes - nog een halfje.

Werd alles dan remise? Nee, want Jan Krans maakte ergens een pionnetje buit. Het leek nog een hele klus om dat om te zetten in een punt, tot wit een truc overzag en pardoes nog twee pionnen verloor. Michiel had een razend spannende stelling sterk gespeeld, en toen wit zich vergiste won hij een kwaliteit. Maar de zaak was nog niet gelopen, want wit veroverde de dame voor toren en stuk, dus had onze voorzitter twee torens tegen een dame. De witte koning stond echter op de tocht en Michiel knoopte een matnet vakkundig dicht. Joran zette het slotakkoord toen zwart hem onnodige kansen gaf, en ook hij liet een vol punt aantekenen.

Volgens een Zwollenaar was daarmee overtuigend aangetoond dat een half uur minder tijd totaal irrelevant is. Inderdaad leek het de Amstelveeners erg weinig uit te maken - met een paar vlotte zetjes was de tijdbalans aan de meeste borden al snel weer in evenwicht. Een erg fijne zege voor A3, zonder nederlagen, met vijf remises en drie zeges. A3 heeft daarmee nu acht matchpunten en is daarmee meteen ook compleet veilig.

11 april 2015	Zukertort/A 3	(1964)	-	Fischer Z 1	(1975)	2	-	5
	n.o.		-	n.o.		0	-	0
	Eric Roosendaal	(2002)	-	Robbert van 't Kaar	(2062)	½	-	½
	Waldemar Moes	(1938)	-	Niels Bouton	(2046)	0	-	1
	Jan Krans	(2025)	-	Maarten Veldt	(2094)	1	-	0
	Harold de Boer	(1984)	-	Frans Smit	(2044)	0	-	1
	Jeroen Schoonackers	(1980)	-	Thomas Hauptmann	(1916)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	Dirk Goes	(1874)	-	Rein Barendregt	(1937)	½	-	½
<i>Eric Roosendaal</i>	Ridens Bolhuis	(1946)	-	Adri Schoorl	(1725)	0	-	1

A3 speelt surrealistisch duel tegen Fischer Z

Zowel A3 als Fischer Z had voor deze ronde 8 punten. Veilig genoeg, en geen kans op een kampioenschap. Enkele dagen voor de wedstrijd kwam er echter alarmerend nieuws. Eén van de oprichters van Fischer Z, Bert-Jan Kraal, overleed vrij onverwacht, en de uitvaart was precies op de KNSB-zaterdag. Een aantal spelers wilde daar begrijpelijkerwijs naar toe, en zo zouden er drie partijen worden vooruitgespeeld. Amstelveen kon echter slechts twee mensen vinden die op de vrijdagavond konden spelen, waarna werd afgesproken bord 1 leeg te laten. De uitslag aan dat bord wordt dan automatisch 0-0.

Harold de Boer en Jeroen Schoonackers traden dus daags tevoren aan. Helaas werd dat geen succes. Harold verloor vrij snel en Jeroen vergiste zich in tijdnood. Dus werd er zaterdag begonnen aan slechts vijf borden, met een 0-2 tussenstand. Michiel Harmsen hield voorafgaand aan de ronde een korte toespraak en vroeg een moment stilte. Ook Robbert van 't Kaar van Fischer Z sprak nog enkele woorden.

Toen de wedstrijd net was begonnen kreeg één van de spelers van Fischer Z het gevoel dat dit toch eigenlijk geen dag was om te gaan schaken. Hij bood na enkele zetten remise aan. Dirk Goes was ook al niet echt gemotiveerd om te spelen en nam het direct aan.

Een volgend bizar moment was er aan bord 2. Daar speelde Eric Roosendaal tegen Robbert van 't Kaar. Na een minuut of tien ging ineens de mobiel van Van 't Kaar af. Het bleek naderhand dat het een gloednieuw model betrof, dat alleen op heel speciale manier kan worden uitgezet. Eric reageerde overigens niet, want op die manier een punt opstrijken is nou ook niet echt waar je voor komt. De arbiter deelde heel keurig geen nul uit en beperkte zich tot het vragen aan zwart om de mobiel uit te zetten. Er werd dus gewoon verder gespeeld, maar zwart was door dit voorval zo van zijn apropos dat hij na zijn volgende zet direct remise aanbod. En zo werd ook in deze partij de vrede in recordtijd getekend.

Waldemar Moes had naar eigen zeggen een week waarin van alles misging achter de rug. Hij stond al snel zeer passief en gaf na alweer een slechte zet van zijn kant maar gewoon op in plaats van het antwoord af te wachten. Het leek wel of deze wedstrijd abnormaliteiten aantrok.

Ook de partij van Jan Krans kende een absurd slot. Zwart ving een aanval van Jan op en stond gewoon gewonnen, mede omdat een toren van Jan voor eeuwig was ingesloten. Toen gaf zwart in één zet een volle kwaliteit weg. En hij verloor ook nog een stuk, zo leek het, en dus gaf zwart direct op, balend van de blunder. Waarna Jan liet zien dat de stukwinst meteen verliezend zou zijn vanwege de nog immer opgesloten toren. Hij had niet beter dan met die toren een kwaliteit terug te geven en eeuwig schaak te houden. Zwart gaf dus op in remisestelling - niets leek te gek in deze wedstrijd.

Het slotakkoord mocht er ten slotte ook zijn. Ridens Bolhuis had een complex middenspel zonder dames, stond nogal gedrongen, maar speelde zich goed los en stond na zet 40 weliswaar lastig maar toch vast niet verloren. Ridens keek eens rustig naar de stelling en gaf vervolgens een complete toren cadeau. Dat kon er ook nog wel bij op deze surrealistische middag, waarin eigenlijk geen normale partij werd gespeeld.

Fischer Z won dus met 5-2, al zal dat slechts een minimale pleister zijn op de wond die het overlijden van een zo met de club verbonden lid ongetwijfeld bij hen zal achterlaten. Vanaf deze plek wensen we hun leden sterkte bij het verwerken van dit verlies.

25 april 2015	ZSC-Saende 1	(2036)	-	Zukertort/A 3	(2000)	1½ - 6½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Hans Galje	(2106)	-	Joran Donkers	(2080)	0 - 1
	Seréyo Bekkink	(2033)	-	Esther de Kleuver	(2049)	0 - 1
	Jan-Bart Abcouwer	(2060)	-	Eric Roosendaal	(2002)	0 - 1
	Eric Bark	(2071)	-	Ridens Bolhuis	(1946)	½ - ½
	Dennis Rosegg	(1953)	-	Waldemar Moes	(1938)	0 - 1
	Pieter Baltus	(2144)	-	Jan Krans	(2025)	½ - ½
	Erik Janssen	(2001)	-	Harold de Boer	(1984)	0 - 1
	Robert Boes	(1924)	-	Jeroen Schoonackers	(1980)	½ - ½

A3 eindigt seizoen met daverende overwinning

Goed, er stond niets meer op het spel, beide teams waren veilig, en ZSC-Saende had zijn twee beste spelers thuisgelaten. A3 was bijna compleet (Ridens viel in voor Joël de Vries), maar was toch bijna 40 punten per bord in de minderheid. Natuurlijk wil dat niet zeggen dat er niet gewonnen kan worden, maar dat er aan het einde van de middag maar liefst 1½-6½ op het scorebord zou prijken had toch de grootste optimist niet kunnen denken.

De eerste signalen dat het goed zou komen kwamen van bord 1. Joran Donkers had na een kleine 20 zetten 1:38 op de klok staan. Jazeker, dat is meer dan waar hij mee begon. Hij had deze variant al een keer of tien op internet gespeeld. Zwart had al een uur verbruikt in een spannende offer-variant, en ging pas toen in de hem onbekende wateren in de fout. Joran tikte het daarna uit, al bleek bij de elektronische analyse natuurlijk toch weer dat hij zwart nog een onwaarschijnlijke kans had geboden. Die bleek voor een normaal mens echter onvindbaar.

Maar aan diverse borden zat het ook niet tegen. Harold de Boer had een pluspion, maar die was weinig waard - totdat zwart zijn burcht verliet op zoek naar wat activiteit en prompt verloor. Waldemar Moes had twee verbonden vrijpionnen die samen goed waren voor een puntje. En bij Eric Roosendaal gaf zwart in betere stelling een stuk cadeau door een stap-3-motief te overzien. Daarmee hadden de witspelers maar liefst 4 uit 4 deze middag.

Esther de Kleuver liet zien dat het met zwart ook best wel goed kan komen. Wit lette niet op en moest de dame geven voor toren en loper. Esther deed het niet optimaal en wit kreeg kansen op een burcht, maar wist uiteindelijk de laatste steen niet vast te metselen en verloor alsnog. Dat waren dus vijf zeges.

De overige drie partijen werden remise. Jan Krans had een vrij correcte remise. Jeroen Schoonackers wilde zijn structuur intact laten en weigerde een pion te pakken, waarna er veel mis ging en wit een voordeel rond de +4 bereikte. Jeroen besloot onrust te stoken en wit overzag prompt een schijnoffer, waarna eeuwig schaak de partij in remise deed eindigen. De meest bizarre remise was te zien bij Ridens. Wit was al snel een pion voor, dat werden er twee, en er kwam ook nog een kwaliteit bij. En zelfs nog een pion. Toen begon wit te aarzelen. De kwaliteit ging er weer af, er ging een pion af - toen gaf wit nog maar eens een pionnetje cadeau en kwam er een lopereindspel op het bord waarbij alle pionnen eraf gingen, op eentje na. Dat pionnetje had alsnog moeten winnen, maar wit kon de juiste manoeuvres niet vinden en berustte in remise.

Daarmee beëindigde A3 het seizoen als vierde, met de prima score van 10 punten. Merkwaardig genoeg werd gewonnen van de kampioen (hun enige nederlaag) en de nummer drie, maar wel verloren van één van de twee degradanten. Topscorer was Joran Donkers met 6 uit 7 en een vette TPR van 2355! Captain Waldemar Moes deed ook goede zaken met 5½ uit 7, terwijl Joël de Vries op een fraaie 4 uit 5 kon wijzen.

Verslaggeving Zukertort/A 4

9 oktober 2014	VAS 3	(2009)	-	Zukertort/A 4	(1989)	5	-	3
<i>Uw verslaggevers: Michiel Harmsen en Florian Jacobs</i>	Joris van Vuure	(2170)	-	Willem Moene	(2186)	1	-	0
	Milo Bogaard	(1896)	-	Marcel Laarhoven	(2107)	1	-	0
	Milan Ramer	(1996)	-	Willem Hensbergen	(2039)	1	-	0
	Jouke van Veelen	(1998)	-	Michiel Harmsen	(1973)	0	-	1
	Michael Brockmann	(2087)	-	Laurens Schilstra	(1840)	1	-	0
	Ben Wijgers	(1989)	-	Ridens Bolhuis	(1933)	0	-	1
	Maria Vasilescu		-	Laura Ratniece		1	-	0
	Rob van Dongen	(1925)	-	Dirk Goes	(1845)	0	-	1

A4 overleeft tijdnoodfase niet

Noot: de redactie ontoing maar liefst twee verslagen van deze wedstrijd. We geven voor de inleiding het woord aan Michiel.

Amstelveen 4 speelt al zoveel jaar in de promotieklasse van de SGA dat zelfs ik (Michiel), als vast lid, de tel kwijt ben. Ik kan mij niet herinneren dat wij ooit gepromoveerd zijn. Dat zal in een ver verleden vast wel eens gebeurd zijn. Ik meen dat Nico, die al 40 jaar bij Zukertort speelt, het weleens heeft meegemaakt. Vorig seizoen werd geopperd dat dit team wellicht wat ambitie mist. Dat is begrijpelijk. Vaak werd een verloren wedstrijd namelijk vergoelikt met de stelling dat promotie toch niet wenselijk was omdat sommige spelers liever niet op zaterdag spelen. Toch is dat slechts de halve waarheid. Vaak werd zo'n wedstrijd namelijk verloren nadat iedereen gewoon probeerde te winnen en menig een zat te balen van zijn verliespartij. Vorig seizoen was in dat opzicht karakteristiek. Met twee promotieplaatsen en het vooruitzicht dat de gedoodverfde winnaar Caissa 7 zou afzien van promotie, zou toen zelfs de derde plaats recht hebben gegeven op promotie. Wij werden toen vierde...

Bij de start van dit seizoen is er dus wat gereflecteerd over ambitie en dat het toch wel goed is om naar die promotie toe te werken. Wij waren bovendien versterkt met de komst van Willem Moene, een speler die gewoon KNSB-waardig is maar die graag in meerdere onderbonden schaakt. Nieuw in dit team zijn ook de jongeren Mateusz Glowacki en Laurens Schilstra, die nog ieder jaar sterker worden en voor verrassingen kunnen zorgen. Deze eerste ronde speelden wij tegen medepromotiekandidaat VAS 3 in hun nieuwe clubgebouw, het Cygnus Gymnasium aan de Vrolikstraat. Mateusz Glowacki en de nieuwe teamleider Nico Louter waren verhinderd. Ze werden vervangen door Laura Ratniece en Dirk Goes.

Voor het daadwerkelijke verslag schakelen we over naar Florian:

Afgelopen donderdag begon de competitie bij het sterke derde team van VAS in Amsterdam, dat zijn potjes tegenwoordig in een imposant schoolgebouw (tevens rijksmonument en voormalig antikraakpand) nabij de Wibautstraat speelt. Al binnen het uur stond het 1-1. De tegenstander van Michiel Harmsen vergat een zetje in te lassen in de theoretische Botwinnik-variant, en Michiel toonde andermaal aan hoe thuis hij zich voelt in zijn lijfvariant: een stuk en de partij waren snel in de tas. Laurens was vergeten dat er een teamwedstrijd op het programma stond en had met vrienden afgesproken. Een sms van Nico verraste hem, hij trok snel thuis een net overhemd aan, en kwam nog niet eens zo heel laat binnen. Niet veel later was Laurens al klaar. Hij had te snel gespeeld in de opening, zich vervolgens grondig laten foppen en het eindspel met een stuk minder was nooit meer te redden. Laurens, dat doen we zo niet meer! Misschien kan de club hem een agenda doneren?

Voor het snelle punt van Michiel laten we uiteraard de winnaar zijn verhaal doen:

Ik kreeg met zwart de Botwinnik-variant van het Slavisch op het bord. Die ken ik goed dankzij vele theoretische discussies met Henk Boot. Ik had het idee dat mijn tegenstander, Jouke van Veelen, de variant ook goed kende, dus wij speelden vrij snel de zetten 1. Pf3 d5; 2. c4 c6; 3. d4 Pf6; 4. Pc3 e6; 5. Lg5 h6; 6. Lh4 dxc4; 7. e4 b5; 8. e5 g5; 9. Pxd5 hxd5; 10. Lxg5 Pbd7; 11. exf6 Lb7

Het logische vervolg is hier 12. g3 c5; 13. d5. Ik denk dat Jouke hier gewoon de zet g3 vergat toen hij meteen 12. d5?? speelde, gevolgd door een lichte zucht. Het is ook meteen uit. Na 12. cxd5; 13. Pxb5 Da5+; 14. Pc3 d4; 15. Dxd4 Dxc5 had zwart een stuk meer, en enkele zetten later gaf Jouke op. Een meevaller. Overigens was mijn 7. b5 ook zo'n geval van onoplettendheid, want de moderne manier om deze variant te behandelen is 7. g5; 8. Lg3 b5.

Voor het vervolg van de wedstrijd is het woord weer aan Florian:

Op de overgebleven borden had de ene na de andere onduidelijke opening geleid tot een onduidelijk middenspel. Dirk had eveneens een lijfvariant van stal gehaald: de Engelse verdediging (1. d4 e6; 2. c4 b6). In een stelling met tegengestelde rokades leek Dirk even te worden weggeblazen, maar hij hield de zaakjes keurig op orde, wikkelde af naar een gunstig eindspel en won een stuk door een geinige paardmanoeuvre. 2-1 dus, maar gejuicht kon er nog allerm minst. Willem Hensbergen had ook al een Engelse verdediging op het bord gekregen, was met wit iets te voortvarend geweest, en was zomaar een pion kwijtgeraakt. Het eindspel met ongelijke lopers bood evenwel nog remisekansen. De overige borden varieerden van veelbelovende chaos in iets Engelsachtigs (bij Marcel Laarhoven) tot potentiële chaos bij Willem Moene, Ridens Bolhuis en Laura Ratnicee. Er was weinig over te zeggen en nog minder aan te doen, dus las ik maar een boek.

De tijdnoodfase bracht de beslissing. Jammer genoeg vielen er in korte tijd drie nullen aan Amstelveense zijde. De veelbelovende chaos van Marcel was verzand in een eindspel waarin al zijn stukken slecht stonden. Marcel liep nog pardoes in een matnet ook. Laura had een leuke combinatie gevonden die een pion won, maar in de stelling-met-pion-meer kon zij geen goede zet vinden. Intussen spoedde haar tijd zich ook nog naar een onherroepelijk nulpunt en vond haar tegenstandster wel een mooie truc. Willem Moene won een kwaliteit, maar kreeg vervolgens met een akelig rondspringend paard om zijn van pionnen ontdane koning van doen. In tijdnood brachten paard en consorten het punt binnen voor VAS. Ridens bracht de stand nog terug tot 3-4 doordat hij beter met zijn tijd omging dan zijn tegenstander, maar Willem Hensbergen kon geen wonderen verrichten in zijn slechte eindspel.

En ten slotte de epiloog van de teamleider:

En ja, ik weet niet of u heeft meegeteld: 5-3 verlies dus. Erg jammer dat wij nu weer de eerste ronde verliezen en niet lekker meteen bovenin meedraaien. Ik hoop dat wij dat dit seizoen nog kunnen veranderen. Op de terugweg gaf ik Willem Moene een lift. Hij baalde terecht een beetje. Zijn winstpoging was terecht, zowel qua stelling als qua teambelang. Zijn speelwijze getuigt gelukkig wel van ambitie.

31 oktober 2014	Zukertort/A 4	(1980)	-	Amsterdam West 3	(1780)	7½ - ½
	Willem Moene	(2186)	-	Erik Dekker	(1856)	1 - 0
	Marcel Laarhoven	(2107)	-	Andy Gerritsen	(1843)	1 - 0
	Nico Louter	(1982)	-	Tom Visser	(1792)	1 - 0
	Michiel Harmsen	(1973)	-	Floris Golbach	(1702)	1 - 0
	Willem Hensbergen	(2039)	-	Marc Meuwissen	(1819)	1 - 0
	Ridens Bolhuis	(1933)	-	Ansgar Mohnkern	(1706)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Laurens Schilstra	(1840)	-	Marlo Coolen	(1739)	½ - ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Mateusz Glowacki	(1784)	-	Thomas Hufener		1 - 0

A4 veel te sterk voor Amsterdam West 3

Het vierde team had wat goed te maken na de wat sullige nederlaag in de eerste ronde. De start was in elk geval prima. Er werd aan twee borden vooruit gespeeld, en zowel Michiel Harmsen als Nico Louter scoorden het volle punt.

Een week later ging het verder. De voorsprong werd geconsolideerd met een remise van Laurens Schilstra na een overigens zeer wilde partij. Daarna viel echter alles de kant van A4 op. Ridens Bolhuis en Mateusz Glowacki stelden de matchpunten veilig en Marcel Laarhoven en Willem Moene zorgden voor een nog fraaier scorebord, waarna de zege van Willem Hensbergen de uitslag definitief tot monsterscore promoveerde.

Een uitslag van $7\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$, dat zie je niet elke dag in de Promotieklasse. A4 is daarmee weer terug in de middenmoot, maar Amsterdam West 3 lijkt een zwaar seizoen te gaan krijgen.

25 november 2014	Caissa 6	(1986)	-	Zukertort/A 4	(1917)	6½ - 1½
<i>Uw verslaggever: Niemand</i>	Jack Blanchard	(2181)	-	Marcel Laarhoven	(2107)	1 - 0
	Tigran Spaan	(2140)	-	Laurens Schilstra	(1840)	1 - 0
	Nirav Christophe	(2114)	-	Michiel Harmsen	(1973)	1 - 0
	Dennis Breuker	(2018)	-	Mateusz Glowacki	(1784)	1 - 0
	Freek Terlouw	(1977)	-	Willem Hensbergen	(2039)	½ - ½
	Peter van der Werf	(1733)	-	Elham Wasei	(1744)	0 - 1
	Jurgen Stigter	(1890)	-	Ridens Bolhuis	(1933)	1 - 0
	Bert Bödicker	(1837)	-	Laura Ratniece		1 - 0

Niemand voelde zich geroepen een verslag te schrijven van deze wedstrijd. Wellicht dat de wat teleurstellende uitslag daar iets mee te maken zal hebben gehad

6 februari 2015	Zukertort/A 4	(1986)	-	Boven IJ 2	(1917)	6½ - 1½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Marcel Laarhoven	(2107)	-	Eric Tetteroo	(2035)	0 - 1
	Michiel Harmsen	(1973)	-	Arthur Bauduin	(1947)	½ - ½
	Willem Hensbergen	(2039)	-	Wim de Schipper	(1961)	1 - 0
	Laurens Schilstra	(1840)	-	Jan Rot	(1850)	1 - 0
	Willem Moene	(2186)	-	André Meeester	(1812)	1 - 0
	Nico Louter	(1982)	-	Huub Groenenberg	(1811)	1 - 0
	Ridens Bolhuis	(1933)	-	René Velkers	(1797)	1 - 0
	Mateusz Glowacki	(1784)	-	Evert Wesker	(1623)	1 - 0

A4 veel te sterk voor Boven IJ 2

Vaak is de wedstrijd tegen Boven IJ 2 (vroeger Nieuwendam geheten) een lastige voor A4. Vorig jaar werd het 4-4 en er leek geen reden aan te nemen dat het dit jaar niet weer zeer spannend zou worden. A4 was compleet en kennelijk goed gemotiveerd want na een paar uur spelen begonnen diverse stellingen er erg prettig uit te zien. Omstanders met poëtische inslag hoorden rond een uur of tien een onheilspellend gekraak door het speellokaal zweven. Dat waren de stellingen van de gasten die dreigden te bezwijken. Twintig minuten later stond het 4-0 en was de wedstrijd beslist.

Wat was er zoal gebeurd? Welnu, kapitein Nico Louter gaf het goede voorbeeld. Hij had een absurd begin - toen de wedstrijd een paar seconden oud was pakte hij zijn d-pion vast en besepte ineens dat je er dan ook mee moet zetten. Na 1. d4 was Nico meteen uit zijn theorie. Hij vervolgde prompt met zodanige zetten dat zwart hooguit twee zetten langer plezier had van eerdere ervaringen. Wellicht geïnsponeerd door de merkwaardige opstelling van wit besloot zwart tot een wat passieve houding. Nico kreeg alle ruimte om wat te verzinnen, en dat is meestal geen beste tactiek. Nico kwam vlot bij zwart binnenvallen en zette A4 op 1-0.

Nico Louter: goede voorbeeld!

Mateusz Glowacki had een betere stelling en zette die om in pionwinst. Het leek allemaal nog niet meteen fataal, maar wit had wel alle troeven: pluspion, open lijn voor de toren, gedekte vrijpion, en nog zo wat. Zwart had geen zin in een uurtje vruchteloos verdedigen en gaf er de brui aan.

Bij Willem Moene liep het ook gesmeerd. Wit had last van een penning en besloot tot een truc, die echter hardhandig werd weerlegd met een tegentruc. Het was meteen uit. Laurens Schilstra is sterk op dreef de laatste maanden. Hij is op de laatste ratinglijst een dikke 100 punten gestegen en liet ook hier zien dat dat geen toeval is. Toegegeven, zwart deed het niet heel handig, maar Laurens maakte het onberispelijk af.

Dat was dus hoe het 4-0 werd. Michiel Harmsen had inmiddels een redelijk gelijkstaand eindspel op het bord waarin de ongelijke lopers vrijwel onvermijdelijk zouden overblijven. Het halfje werd aangeboden en geaccepteerd, waarmee de twee matchpunten binnen waren.

Inmiddels was kopman Marcel Laarhoven in moeilijkheden geraakt. In een Sveshnikov werden de eerste tien, vijftien zetten uiteraard ras op het bord gegooid, maar daarna besloot wit tot een zetvolgorde die Marcel in 30 jaar ervaring met deze opening nog niet eerder had gezien. Het bleek een knap vervelende variant voor zwart. Marcel gaf een kwaliteit om los te komen, maar kwam die kwaliteit uiteindelijk tekort in het eindspel en moest capituleren.

Al die tijd was Ridens Bolhuis bezig met een van zijn onnavolgbare manoeuvreerpartijen. Wit stond muurvast ingeparkeerd en de vraag was alleen of Ridens een van zijn vele open lijnen zou kunnen benutten om het witte fort open te breken. Het werd tijdnood, en toen werd langzaam duidelijk dat de witte vesting zou gaan bezwijken. Ridens kon een toren winnen maar vond na enig nadenken zelfs een elegant matje.

Waarna het slechts de vraag was of Willem Hensbergen zijn 100% score in de SGA zou kunnen vasthouden. In een wat ongewone stelling zonder dames had zwart een losse pion op c3, die vooral een witte looper op c1 lelijk in de klem hield. Willem speelde voorzichtig naar voren en wit kwam niet los. Tijdnood maakte de winstvoering nog even lastig, maar toen Willem ruil van een aantal stukken kon afdwingen liep de c-pion naar dame en een punt.

A4 heeft daarmee een wat merkwaardig seizoen tot nu toe. Twee sterke tegenstanders, twee nederlagen. Maar tegen twee minder sterke tegenstanders werden 14 bordpunten gescoord. Totaal dus 4 matchpunten uit 4 wedstrijden voor A4. Ze zullen wel weer vierde worden...

5 maart 2015	Laurierboom/Gambiet 2	(1936)	-	Zukertort/A 4	(1918)	4½ -	3½
	Bjorn Lundberg		-	Laurens Schilstra	(1840)	1	- 0
	Hans de Vilder	(2027)	-	Michiel Harmsen	(1973)	½	- ½
	Joost van Steenis	(2016)	-	Marcel Laarhoven	(2107)	0	- 1
	Werner Moller	(1958)	-	Nico Louter	(1982)	1	- 0
	Budi Manuri	(1916)	-	Ridens Bolhuis	(1933)	0	- 1
	Piet Ruhe	(1837)	-	Elham Wasei	(1744)	1	- 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Theo Weijers	(1860)	-	Dirk Goes	(1845)	0	- 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Mark de Wild Propitius		-	Laura Ratniece		1	- 0

Incompleet A4 komt net te kort

A4 begon ernstig gekortwiekt aan de uitwedstrijd tegen Laurierboom Gambiet 2. Willem Hensbergen, Willem Moene en Mateusz Glowacki (in de vorige wedstrijd nog goed voor drie volle punten) ontbraken alle drie. Dirk Goes, Laura Ratniece en Elham Wasei namen hun plaatsen in en vchten voor wat ze waard waren.

Na een uur of wat spelen viel vooral op dat erg veel witspelers goed stonden. Met zwart stonden Nico Louter, Laura Ratniece en Michiel Harmsen nogal passief, terwijl Marcel Laarhoven, Dirk Goes en Ridens Bolhuis met wit allen prima uit de opening kwamen. Inderdaad zouden veel witspelers gaan scoren. Alleen aan de borden 3 en 4 was het niet zo duidelijk of wit wel beter stond.

Marcel scoorde vrij vlot een punt toen hij een stuk cadeau kreeg. Dirk had al op zet zes een pion in de schoot geworpen gekregen. Zwart raakte in een verwurging en kwam nooit meer los. Nico moest lange tijd een passieve stand in een toren/paard-eindspel keepen. Toen het mis dreigde te gaan besloot hij tot een pionoffer met rommelkansen, maar wit bleef koel en won. Elham leek redelijk te staan toen er iets ernstig misging. Elhams koning kwam zwaar op de tocht, wit zette alle zware stukken op de g-lijn en vond een mat. Laura had het ondertussen ook niet eenvoudig in een eindspel met torens en paarden. Wits paard was ijzersterk, en hoewel Laura er ten slotte in slaagde het af te ruilen, moest ze daarna toezien hoe de witte torens binnenvielen. Ridens leek hard te winnen, maar moest genoeg nemen met een voordelig toreneindspel. Zwart speelde dat nogal passief en Ridens greep de kansen met beide handen aan en won alsnog vrij soepeltjes.

Zes witte zeges, stand 3-3. Laurens had inmiddels een pion geofferd voor initiatief, bij Michiel was de zeer gesloten stand (de eerste slagzet was pas om kwart voor elf!) geopend en wit had een kwaliteit moeten inleveren. Bovendien had Michiel nog een minuut of 20 tegen wit slechts 3. Maar de witspeler, een erkend tijdnoodspecialist, begon er à tempo sterke zetten uit te gooien. Michiel kreeg zijn passieve stukken niet in het gareel en wit kreeg twee verbonden vrijpionnen - die scheurden naar voren richting zwarts hulpeloze toren, maar met nog slechts tien seconden op de klok bood wit ijlings remise aan hetgeen Michiel opgelucht accepteerde.

Dus bleef alleen de partij van Laurens over. Zwart had nog anderhalve minuut en vroeg Fischer-tempo aan – automatisch een remiseaanbod. Laurens kon voor de 4-4 kiezen, maar had alle vertrouwen in zijn stand (de software-evaluatie zei achteraf dat zwart een fractie beter stond). Bovendien had hij nu ruim vier minuten tegen anderhalf. Helaas had Laurens zijn vluggermodus even thuis gelaten. Hij produceerde slechts acht zetjes in vijf minuten en daartegen is geen Fischer-bonus opgewassen. Bij het uitvoeren van de negende zet ging hij in inmiddels slechte stand door de vlag.

Daarmee verloor A4 dus met 3½-4½. Jammer, want de 4-4 lag voor het grijpen en een compleet A4 zou beslist een prima kans op winst hebben gehad.

9 april 2015	Amsterdam West 2	(1915)	-	Zukertort/A 4	(1924)	4 - 4
	Peter Manuel	(1939)	-	Marcel Laarhoven	(2107)	0 - 1
	Jan Schuur	(2022)	-	Michiel Harmsen	(1973)	0 - 1
	Paul Scheermeijer	(1921)	-	Laurens Schilstra	(1840)	0 - 1
	Rob Scheermeijer	(1918)	-	Nico Louter	(1982)	1 - 0
	Mark Nieuwenbroek	(1909)	-	Ridens Bolhuis	(1933)	½ - ½
	Sven Pronk	(1894)	-	Willem Hensbergen	(2039)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Rob Kotmans	(1876)	-	Mateusz Glowacki	(1784)	½ - ½
<i>Nico Louter</i>	Frank van de Pavoordt	(1844)	-	Walther Kappelhof	(1738)	1 - 0

A4 op weg naar handhaving

Het vierde stond er met nog twee rondes te gaan moeilijk voor. Beland op de zesde plaats, net boven handhaving, twee punten voor op De Raadsheer, vier op het kansloze Amsterdam West 3. Bovendien zwellen de berichten over versterkte degradatie aan nu veel Amsterdamse teams het beroerd doen in de KNSB.

Dus zijn de laatste twee rondes belangrijk. Allereerst een moeilijke uitwedstrijd tegen Amsterdam West 2, daarna thuis in de slotronde tegen De Raadsheer. De eerste wedstrijd diende minimaal één matchpunt op te leveren, zodat we in de slotronde in ieder geval voor zouden liggen op De Raadsheer. Twee punten zou helemaal mooi zijn. Vooraf veel druk mailverkeer over wie er wel en wie er niet kon, waarbij het cupteam en het 4e in elkaar overliepen, waardoor het extra onoverzichtelijk werd. Maar uiteindelijk bleek dat er maar één invaller nodig was, waardoor we behoorlijk sterk konden aantreden. De afwezige Willem Moene werd vervangen door Walther Kappelhof.

In de wedstrijd namen we al snel een voorsprong, waarbij met name de kopborden het goed deden. Laurens speelde een simpel openingetje maar nam vervolgens het paard op d7 in een eeuwige penning, wat hem een stuk opleverde en uiteindelijk de partij, alhoewel zijn tegenstander nog lang doorspeelde.

Ook Marcel en Michiel speelden prima potten en wonnen op bord 1 en 2, alhoewel Marcel eigenlijk wel beroerd stond toen zijn tegenstander door de vlag ging. Daarna was het echter sputteren. Zelf speelde ik een moeizame partij, waarbij het uiteindelijk in vliegende tijdnood net niet lukte om tig schaakjes te ontlopen en ik mat liep, waarbij anders de bordjes andersom hadden gehangen. Kostbaar dus. Ridens drukte lang tegen zijn tegenstander aan, die ook gigantisch in tijdnood kwam, maar omdat het dame en ongelijke lopers was met een overzichtelijke stelling hoefde zijn tegenstander niet in tijdnood te komen. Sterker nog, toen hij een pion met schaak naar voren duwde stond Ridens dame in en hield iedereen de adem in. Tot Ridens een tegenvork gaf met zijn pion, de dames werden geruild en de stukken onverrichter zake in het doosje konden.

Willem Hensbergen speelde een rustige pot, waarin ik eigenlijk wel vertrouwen had, maar plotsklaps hoorde ik dat hij verloren had. Details zijn me niet bekend. Mateusz speelde een wat bizarre partij, het zag er in de opening leuk uit, maar het kostte wel een pion. Toen werd de materiaalverhouding nog bizarder, met een paard voorsprong tegen heel veel pionnen. De uiteindelijke remise was, zo vernam ik, een terechte uitslag. Invaller Walther Kappelhof knokte voor wat hij waard was, leek even in een moeizame stelling fraai te kunnen counteren, maar de combinatie had een lekje, waarna de pret dus niet doorging en hij uiteindelijk steeds meer werd weggedrukt. 4-4 dus uiteindelijk, met lichte kansen op meer, maar al met al een terechte uitslag.

Door dit gelijk spel is het vierde bij het ingaan van de slotronde opgerukt naar de vijfde plaats. Gelijk met Boven IJ, dat minder bordpunten heeft, maar wel drie punten los van het al gedegradeerde De Raadsheer. Twee punten achter Laurierboom/Gambiet 1 en Amsterdam West 2. Die twee spelen tegen elkaar in de slotronde. In het meest positieve scenario wint één van beide en winnen wij van De Raadsheer, waarna we op bordpunten stijgen naar positie 4. De slotronde is een thuiswedstrijd, iedereen kan, de messen worden geslepen. Komt dat zien, op 24 april!

24 april 2015	Zukertort/A 4	(1980)	-	De Raadsheer 1	(1916)	5 - 3
<i>Uw verslaggever: Nico Louter</i>	Marcel Laarhoven	(2107)	-	Stephan Geuljans	(2086)	0 - 1
	Michiel Harmsen	(1973)	-	Ramon van Beemdelust	(2062)	½ - ½
	Willem Moene	(2186)	-	Ron van Dijk	(1944)	1 - 0
	Laurens Schilstra	(1840)	-	Harry Amand	(1839)	1 - 0
	Nico Louter	(1982)	-	Olaf Cliteur	(1854)	0 - 1
	Willem Hensbergen	(2039)	-	Eelco Niks	(1897)	1 - 0
	Ridens Bolhuis	(1933)	-	Gerie Opgenhaffen	(1796)	1 - 0
	Mateusz Glowacki	(1784)	-	Wim van Vugt	(1851)	½ - ½

A4 haalt doel en handhaaft zich

In de laatste ronde haalde het vierde zijn doel door te winnen en daarmee uiteindelijk vijfde te worden in de Promotieklasse. Een licht tegenvallend resultaat, qua ELO hadden we bij de eerste drie moeten eindigen, qua bordpunten werd dat ook gehaald, maar enkele net-niet uitslagen tegen andere middenmoters deden ons de das om. Net handhaven met een vijfde plek lijkt wat vreemd, maar er zal versterkte degradatie plaatsvinden vanwege tegenvallende resultaten van SGA-teams in de KNSB. Maar liefst vier SGA-teams (ENPS 1, Caissa 5, Oosten/Toren 1 en VAS 2) degradeerden. Omdat er slechts één team promoveert, komen er dus drie teams bij. De achtkamp wordt daarom uitgebreid tot een tienkamp, en bovendien degradeert dit jaar dus ook de nummer zes. Volgend seizoen belooft dus spannend te worden, want uiteindelijk zal het weer een poule van acht moeten worden. Vier van de tien teams zullen er dus uit moeten.

De overwinning in de laatste ronde was ruim, met 5-3 tegen het al gedegradeerde De Raadsheer 1, dat wel op volle oorlogssterkte opkwam maar in de wedstrijd eigenlijk volstrekt kansloos was. Laurens Schilstra was wederom snel klaar, weer in een ogenschijnlijk nietszeggend openingetje. Begonnen op een van de laagste borden laat hij het hele jaar zien een mooie ontwikkeling door te maken. Volgend jaar wil ik hem het hele seizoen op bord 1 hebben. Daar krijgt hij stevig voer, waardoor hij zich verder kan ontwikkelen.

Marcel Laarhoven besloot een wisselvallig seizoen met een nul. Hij pakte zijn puntjes mee dit seizoen, maar het ongenaakbare van de afgelopen jaren was voor een jaartje afwezig. Michiel Harmsen pakte een goed halfje op twee, en kroonde daarmee een vooral solide maar ook plusseizoen. Zonder de verplichtingen van het voorzitter- en teamleiderschap is Michiel daarmee een bijzonder nuttige speler op de hoogste borden, als een soort ode aan Martien de Bolster.

Marcel Laarhoven: wisselvallig seizoen.

Willem Moene kreeg het punt min of meer cadeau, waarmee hij het seizoen afsluit met een ruim positieve score. Wel jammer dat Willem door omstandigheden niet vaker kon meespelen, hopelijk lukt dat volgend seizoen beter. Willem Hensbergen sloot het seizoen af met een overwinning op een wat lager bord. Willem twijfelt soms over zijn vorm, maar dat is niet altijd terecht. Een positieve bijdrage aan het resultaat van het team! Ridens Bolhuis won ook dit keer en werd daarmee topscorer van het team. Een bijzondere prettige teamspeler, is er altijd, ook als je hem niet inseint, en speelt dan zijn ijzersterke spelletje.

Mateusz Glowacki debuteerde in het vierde en heeft zich ontwikkeld tot een speler die thuishoort in de Promotieklasse. Zijn TPR lag met 1900+ ver boven zijn ELO, volgend seizoen ligt een hoger bord in het verschiep.

Rest nog één speler, de teamcaptain Nico Louter. Ik begon goed maar eindigde in mineur met 0 uit 3. Dat kan beter, maar mijn vorm is het hele jaar al niet geweldig, voor mij dezelfde boodschap als voor Marcel.

Verder dank aan de invallers Elham, Laura, Dirk en Walther. Met twee extra rondes zullen we volgend seizoen ook weer een beroep op invallers moeten doen.

Verslaggeving Zukertort/A 5

17 oktober 2014	Zukertort/A 5	(1548)	-	VAS 4	(1837)	½	-	7½
	Olav Lucas	(1952)	-	Sietske Greeuw	(1938)	½	-	½
	Laura Ratniece		-	Chris van Bockel	(1845)	0	-	1
	Danny Kool	(1570)	-	Marten van der Veen	(1808)	0	-	1
	Dennis Metekohy		-	Ton Koekkoek	(1862)	0	-	1
	Peter Waaning		-	Joost van Dongen	(1801)	0	-	1
	Bas Spoelstra	(1683)	-	Piet van Eeghen	(1884)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	Rugved Adavatkar	(988)	-	Andy Soest	(1808)	0	-	1
<i>Eric Roosendaal</i>	Terence Krul		-	Daan Schaink	(1748)	0	-	1

VAS 4 veel te sterk voor A5

Het team van VAS was vorig jaar gedegradeerd, en A5 is een paar sterke spelers kwijt vergeleken met vorig jaar: Dirk Goes is met prepensioen, Henk Boot speelt ergens in de buurt van Gorinchem en Mateusz Glowacki is gepromoveerd naar A4. Bovendien was Walther Kappelhof actief in Hoogeveen.

Kortom, het zat er in dat VAS 4 veel te sterk zou zijn, en dat bleek ook snel. Rugved greep al kort na de opening mis, Terence Krul verloor een stuk, en Hans Spoelstra verloor een dame. Hans vecht overigens voortreffelijk terug, maar net op het moment dat zijn stukken zeer actief werden, zwart tijdnood kreeg en de zwarte dame de verdediging amper meer bijeen kon houden, speelde hij te snel een stukoffer. Het offer bleek incorrect, en daarmee waren de kansen alsnog verkeken - een teleurstellend einde van een spannende partij.

Aan veel andere borden werd hard gevochten. Peter Waaning had weliswaar een centrumpion minder, maar trok en duwde voor wat hij waard was. Wit viel niet om en wist het punt te scoren. Ook bij Dennis Metekohy was het lang spannend. Allerlei actieve stukken maakten de stelling onoverzichtelijk - helaas gaf Dennis toen een paard cadeau, dat betekende einde oefening. Bij Laura Ratniece wilde de ontwikkeling niet goed lukken. Een paar stukken verdwaalden op de damevleugel terwijl zwart alles op de witte koning afstuurde. Het onweer bleef lang dreigend in de lucht hangen, maar nadat de eerste bliksemschicht doel had getroffen kwam het einde snel.

Daarmee was het ondertussen 6-0, en Olav Lucas was vastbesloten de nul van het scorebord te halen. Vlak voor de tijdnoodfase was er nog steeds een gesloten stand, maar Olav had duidelijk voordeel. Wit dacht een trucje te hebben maar Olav had de tegentruc goed gezien. Daarna stond hij voortreffelijk, maar na een foutje leek wit een stuk te kunnen winnen. De stelling was daarmee weer heel onduidelijk, de tijdnood groot, en dus werd tot remise besloten.

Daarmee bleef Danny Kool als enige over. Nadat hij een looper had laten insluiten was hij een stuk achter geraakt, maar wit behandelde het eindspel nogal onhandig en Danny was op zijn post om terug te komen in de partij. In een toren-eindspel haalden beide spelers dame, en met twee koningen in het open veld was het totaal onduidelijk hoe het stond. Danny maakte gebruik van de nieuwe regel om de eindfase met increment te mogen spelen. Na enig gesleutel aan de klok werd er verder gespeeld. Danny stond op een bepaald moment misschien zelfs wel beter, maar ging alsnog de fout in, zodat alle strijdlust helaas toch slechts een nederlaag opleverde.

A5 mocht zodoende als enige trofee slechts Olavs helfje mee naar huis nemen. En een flinke dosis nieuwe ervaring, dat misschien ook wel. Volgende keer beter dan maar.

21 november 2014	ENPS 2	(1830)	-	Zukertort/A 5	(1589)	6 - 2
	Bas Jonkers	(1793)	-	n.o.	(regl.)	1 - 0
	Arnth van Tuinen	(1987)	-	Laura Ratniece		1 - 0
	Jan Velde	(1811)	-	Olav Lucas	(1952)	0 - 1
	Sanne Visser	(1854)	-	Danny Kool	(1570)	1 - 0
	Niek Verweij	(1809)	-	Dennis Metekohy		1 - 0
	Bert Wijchgel	(1854)	-	Peter Waaning		1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Ron Heeneman	(1765)	-	Dirk Goes	(1845)	0 - 1
<i>Florian Jacobs</i>	Chiel Reemer	(1769)	-	Rugved Adavatkar	(988)	1 - 0

Amstelveen 5 verliest met ruime cijfers van ENPS 2

In de KNSB-competitie heeft Zukertort voorlopig weinig reden tot klagen, maar in de regionale regionen wil het nog niet zo vlotten. Met name het vijfde lijkt een zwaar seizoen tegemoet te gaan. Een blik op de gemiddelde ratings van de teams in klasse 1B leert dat alle andere teams kunnen bogen op een schappelijk getal tussen de 1700 en 1850, maar dat het vijfde niet boven de 1600 uitpiept. Donkere degradatiewolken aan de horizon dus, en de wedstrijd tegen één van de sterkste teams, ENPS 2, beloofde ook al weinig matchpuntoelaas.

ENPS ('de Eerste Nederlandse Populaire Schaakschool') speelt in de Vredeskerk in de Nieuwe Pijp. Of liever gezegd, in een knus gebouwtje dat op de pastorie lijkt, een deurtje verderop. Er is een halletje, dan een keukentje en vervolgens een paar kamers ter grootte van een woonkamer. De borden en spelers passen heel aardig, maar zodra er iemand begint rond te lopen is de ruimte vol. Uw verslaggever wist zich op een bank te proppen, maar was de hele avond behoorlijk bevreesd dat er iemand over zijn voeten zou struikelen. Gezellig was het wel.

We begonnen met zeven tegen zeven. Maar waar bord 4 van ENPS 2 nog later op de avond kwam binnenvliegen, bleef ons eerste bord jammerlijk leeg. Walther Kappelhof had om persoonlijke redenen niet kunnen komen. De wedstrijd werd er zo natuurlijk niet spannender op, zeker niet toen zowel Rugved Adavatkar als Peter Waaning pardoes een stuk lieten instaan. Hun tegenstribbelen kon de speeltijd slechts rekken. Dennis Metekohy was voortvarend van start gegaan, offerde zelfs een stuk voor aanval, maar helaas had hij iets over het hoofd gezien. Het gevolg was geen aanval, maar wel dat stuk achter. Zo stonden we vrij snel 0-4 achter. De wedstrijd was gespeeld.

Of gloorde een wederopstanding waar het woord 'wonderlijk' nog te licht voor is? Op de overgebleven borden stonden we zo slecht nog niet: Olav Lucas en Dirk Goes hadden allebei een sappig pionnetje meegesnoept, Danny Kool was er weliswaar eentje kwijtgeraakt maar hij begon energiek te rommelen, en Laura Ratniece was wat onderontwikkeld maar nog zeker niet in acuut gevaar. Dirk ruilde wat stukken, maakte van zijn pluspionnetje een monster van een vrijpion en bracht het punt rustig binnen. De tegenstander van Olav trok ten aanval met de hele reutemeteut, maar misschien had hij zijn koning toch beter thuis kunnen laten. Nu raakte de generaal dermate verstrikt in vijandig territorium dat meer materiaalverlies tot een winnend eindspel voor Olav leidde.

Helaas ging het bij Danny en Laura toch mis. Danny's rommelpogingen werden traag maar accuraat opgevangen door de witspeler, waarop diens pionnenmassa tot de koningsaanval overging en Danny werd overlopen. Laura besloot de stelling dapper te openen, maar kwam er toen achter dat de stukken van haar tegenstander beter stonden opgesteld voor het hand-tot-hand-gevecht. Kwaliteitsverlies bleek het hoogst haalbare, en haar tegenstander besloot het eindspel met een mooie matcombinatie.

Zo lieten we de geloofsposters en foto's van pelgrimstochten achter ons met een 2-6 nederlaag. ENPS 2 was duidelijk te sterk gebleken. Maar er volgen nog vijf wedstrijden, en de twee sterkste teams zijn reeds achter de rug. De wedstrijd tegen Chaturanga 1 op vrijdag 12 december biedt hopelijk meer kans op een goed resultaat. Wie weet, met een volledig team... Het degradatiespook zal voorlopig wel niet stil vallen, maar misschien kunnen we het een goede mep verkopen.

12 december 2014	Zukertort/A 5	(1575)	-	Chaturanga 1	(1665)	3½ - 4½
	Olav Lucas	(1952)	-	Tobias Arnoldussen	(1820)	½ - ½
	Rugved Adavatkar	(988)	-	Jasper Boonstra	(1820)	½ - ½
	Dennis Metekohy		-	Jonathan van Nie	(1717)	0 - 1
	Peter Waaning		-	Jan Steevens	(1580)	0 - 1
	Hans van Nieuwkerk	(1629)	-	Pjotr van Nie	(1734)	0 - 1
	Danny Kool	(1570)	-	Jelle Wierstra	(1473)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Walther Kappelhof	(1738)	-	Wim Kraaijkamp	(1772)	1 - 0
<i>Eric Roosendaal</i>	Laura Ratniece		-	Bert Mulder	(1402)	½ - ½

Over een bizar tijdnoodduel en de Letse vriendelijkheid...

A5 heeft het lastig dit jaar. Ditmaal speelde het thuis, tegen Chaturanga 1. Olav Lucas had op verzoek van de tegenstander vooruitgespeeld, en dat was in remise geëindigd. Op de wedstrijddag werd dus aan zeven borden gespeeld. En na korte tijd werden dat er zes, want Rugved, goed op dreef de laatste weken, speelde in hoog tempo en boekte een prima remise. Minder geluk was er voor Hans van Nieuwkerk. Een pionoffer bracht niet het gedroomde resultaat, en daarna ging het hard bergafwaarts.

Er kwam meer slecht nieuws toen Dennis Metekohy een klein pionnetje verloor en daarna een eindspel kreeg dat te slecht stond om remise te kunnen houden. Peter Waaning deed ietwat overmoedig een agressieve paardzet, om na een aftrekschaak te moeten constateren dat het beest direct weer terug naar de stal moest. Zwart maakte gretig gebruik van deze twee gratis zetten en liep de witte koningsstelling onder de voet. Laura was inmiddels een stuk achtergeraakt en had bovendien nog maar twee minuten, waar zwart nog een half uur had.

Over naar het goede nieuws. Walther Kappelhof bleef alert in een scherpe stelling en toen wit even niet oplette won hij een dame. Danny snoerde zijn tegenstander in via een sterk loperpaar en een hinderlijke penning. Zwart kwam bijna pat te staan, Danny kweekte een vrijpion, en toen zwart dan toch maar tot actie besloot maakte Danny het direct hard af.

Daarmee was het 3-4 en leek het wachten alleen nog op de onvermijdelijke nul bij Laura. De zwartspeler wist zich echter geen raad met zijn extra stuk en poogde dat op te lossen met lange denkpauzes. Ook het noteren ging nogal kalm aan, en tot frustratie van zijn teamgenoten bleef hij noteren toen zijn tijd verder en verder slonk. Laura was al enkele tientallen zetten bezig de zetten er in hoog tempo uit te rammen, wat haar trouwens zeer goed af ging (ze moest voortaan mischien maar wat eerder gaan vluggeren) en de tijdsverhouding ging van 30 minuten tegen 2 minuten naar 10 tegen anderhalf, 5 minuten tegen 1 en ten slotte 2 minuten tegen 30 seconden. Op dat moment besloot zwart dan toch eindelijk op te houden met noteren. Laura had inmiddels een toren hinderlijk in de zwarte stelling geposteerd, en hield daar de koning en een slechte loper voortdurend bezig. Wit overzag een schaak en speelde een andere zet. Laura verhinderde dat hij de klok indrukte, wat de verwarring nog vergrootte. Laura kreeg een paar seconden ter compensatie, en het ging verder. Zwart gaf een paar pionnen weg, vond toen eindelijk een soort plan, maar liet zichzelf opnieuw schaak staan. Ditmaal werd de klok wel ingedrukt en dus kreeg Laura (die nog 19 seconden had) er ineens twee minuten bij. Zwart sputterde verontwaardigd dat het geen manier van doen was, zag dat hij nog maar 15 seconden had en bood remise aan. Laura (die nog steeds een stuk achter stond) toonde zich van haar sympathiekste kant en nam het aanbod aan. Daarmee leek ze de zwartspeler te redden van een vrijwel zeker verlies op tijd, want het had er alle schijn van dat zwart de draad volledig was kwijtgeraakt. Laura zei overigens achteraf dat ze niet direct door had dat ze weer ruim twee minuten op de klok had...

Zo werd het dus toch nog 3½-4½ voor de bezoekers, waarmee ze achteraf gezien hun handen mochten dichtknijpen. Anderzijds, als de zwartspeler de stelling met een stuk extra normaal had uitgeschoven waren ze natuurlijk nooit afhankelijk geworden van Laura's grootmoedigheid.

Laura Ratiece: Letse vriendelijkheid.

30 januari 2015	Zukertort/A 5	(1539)	- De Wachter 1	(1832)	2½ - 5½
	Danny Kool	(1570)	- Clovis Hopman	(2091)	0 - 1
	Rugved Adavatkar	(988)	- Iskander Schrijvers	(1935)	0 - 1
	Evert-Jan Karman	(1446)	- Marco van Hengel	(1835)	½ - ½
	Peter Waaning		- Ingmar van Herpt	(1848)	0 - 1
	Dennis Metekohy		- Daniël Pinchasik	(1717)	0 - 1
	Laura Ratniece		- Jurriaan Eggelte	(1791)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Olav Lucas	(1952)	- Stefan Steinbusch	(1800)	1 - 0
<i>Harold de Boer</i>	Walther Kappelhof	(1738)	- Veronique Hijn	(1640)	1 - 0

A5 rookt opnieuw zware pijp

A5 beleeft een zwaar seizoen in de 1e klasse SGA. Alle wedstrijden tot nu toe gingen met ruime cijfers verloren. Dat het lastig zou worden was wel van te voren ingeschat. Enkele bepalende spelers van vorig seizoen zijn dit jaar niet beschikbaar, waardoor het team danig is verzwakt, terwijl met de promotie naar de 1e klasse de tegenstand juist een stuk zwaarder is geworden.

Kopman Danny Kool en ons enige senioren-dameslid (moeten we daar niet eens wat aan gaan doen?) Laura Ratniece, hadden een week eerder al vooruitgespeeld. Beiden hadden een flink negatief ratingverschil ten opzichte van de Wachters, en dit werd na overigens spannende strijd ook uitgedrukt in de score: 0-2 achter.

Rugved Adavatkar speelde vlot, vooral in de opening, maar plots werd zijn witte looper op a6 de terugtocht afgesneden en die ging dus verloren. Er werd nog wat gesparteld door Rugved, maar de uitslag stond wel vast: 0-3.

Aan bord 3 viel Evert-Jan Karman in. Zijn eerste externe wedstrijd voor Zukertort leek een beproeving te worden, totdat de witspeler zijn kansen in de koningsaanval overschatte en nog net met de staart tussen de benen eeuwig schaak kon afdwingen. Een mooi succes voor Evert-Jan tegen een sterke opponent!

Evert-Jan Karman: mooi succes!

Peter Waaning verloor ergens een stuk en kwam in de rest van het stuk het stuk tekort. Dennis Metekohy onderging min of meer hetzelfde lot. Twee pionnen gingen verloren, en dat bleek te veel te zijn.

De bord 7 en 8 leverden gelukkig nog wel twee bordpunten op. Olav Lucas' tegenstander had de boel geheel dichtgeschoven op de damevleugel, terwijl op de koningsvleugel Olav de enige was die nog iets kon forceren. Na enig rustig gemanoeuvreer kwam uiteindelijk g4 met kracht, en de witte stelling bezweek vrij snel. Walther Kappelhof had de gehele partij een prettig initiatief en bleek in tijdnood over de sterkste zenuwen te beschikken.

Een 2½-5½ nederlaag derhalve. Er zijn nog kansen op handhaving, maar eenvoudig wordt het niet.

2 maart 2015	Het Grasmät 1	(1750)	-	Zukertort/A 5	(1776)	5 - 3
	Jildo Kalma	(1843)	-	Laura Ratniece		1 - 0
	Peter Lof	(1796)	-	Dennis Metekohy		1 - 0
	Mischa de Rue	(1811)	-	Danny Kool	(1570)	0 - 1
	Mudra Knook	(1810)	-	Terence Krul		1 - 0
	Martin Randt	(1785)	-	Olav Lucas	(1952)	0 - 1
	Gerben Wieldraaijer	(1688)	-	Peter Waaning		1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Adrienne Cramer	(1612)	-	Dirk Goes	(1845)	½ - ½
<i>Florian Jacobs</i>	Haydar Kilinc	(1652)	-	Walther Kappelhof	(1738)	½ - ½

De beste trainingslocatie

Mikhail Botwinnik, drievoudig wereldkampioen, bereidde zich graag voor op toernooien door trainingspartijen te spelen tegen sterke schakers. Hierin oefende hij niet alleen openingsvarianten en structurele fitnesses, maar ook trainde hij extreme situaties die zich tijdens een schaakpartij konden voordoen. Gedurende de trainingspartij stond de radio luid en eens vroeg hij zijn trainingspartner, Ragozin, zelfs om tijdens de partij rook in zijn gezicht te blazen. Grootmeester Joeri Averbach, een latere trainingspartner, was eerst verbaasd toen hem werd gevraagd om te spelen in zulke kakofonische omstandigheden, maar later begreep hij wat Botwinnik aan het doen was: Botwinnik hardde zich tegen zijn irritaties zodat zij hem in de toernooipraktijk, als het er echt om ging, niet langer zouden storen. De volgende keer dat de toernooizaal rumoerig was of zijn tegenstander aan het bord rookte en Botwinnik merkte dat hij zich begon te irriteren, wist hij dat hij zich geconditioneerd had tegen dergelijke ongen. Harde training maakt hard in de praktijk.

Was Botwinnik niet in Moskou maar in Amsterdam gelegerd, dan had hij niet lang hoeven zoeken naar een goede trainingslocatie. Menige Amsterdamse club zet graag de muziek aan tijdens de potjes en de speelzaal kan vaak niet vrolijk genoeg zijn. Botwinnik en Ragozin hadden zich heus niet hoeven terug te trekken in een datsja in de polder: het Leidseplein en zijn omgeving alleen hadden hen al meer dan genoeg ruimte, rook en rumoer geboden om Botwinnik gedegen voor te bereiden op zijn volgende krachttoer.

Voor een voorbereiding op een wereldkampioenschap zou ik hem evenwel een andere plek aanraden, zeker als het om een match tegen Tal gaat, de veelpaffer met de magische blik. Ik zou hem adviseren om de tram naar het Amstelstation te nemen, daar even de woonwijken in te slenteren tot de voetbalvelden opduiken en vervolgens rechtsaf te slaan, de voetbalkantine van 'AFC Taba' in. Deze voetbalclub is overigens in 1933 opgericht door een aantal sigarenhandelaren in de Nes, maar omdat ze geen reclame voor tabak mochten maken lieten ze de 'k' maar weg. Schaakclub 'Het Grasmät' werd hier in 1987 opgericht op initiatief van twee voetballers die ook graag een potje mochten schaken. Door de jaren heen is de club gegroeid tot bijna mythologische proporties: ik ken geen Amsterdamse schaker die bij het horen van de naam geen anekdote paraat heeft. Reclame voor tabak is misschien taboe, maar bij 'Het Grasmät' maken ze de oprichters van 'AFC Taba' trots.

Op maandag 2 maart 2015 speelde het vijfde team van Zukertort Amstelveen tegen het eerste team van het Grasmät. Naar deze wedstrijd keek één lid in ieder geval uit: Laura Ratniece had al veel verhalen gehoord over de eerste kennismakingen met het Amsterdamse seniorenschaakcircuit van tienjarige jochies, die tegen 'Het Grasmät' voor de rokende en drinkende leeuwen werden gegooid. Menig talent van Zukertort Amstelveen is gepokt en gemazeld door de leer-schoon van een jaar in de Amsterdamse onderbond. 'Het Grasmät' stelt nooit teleur.

Bij binnenkomst liggen de jassen overal, op tafels en op stoelen. Geen kapstok in zicht. De borden zijn moeilijk waarneembaar, de stukken lijken de hele partij lang gedompeld in dichte schaduwen. Zou Botwinnik ook bij matig licht hebben getraind? Het is warm, heel warm: de lente treedt pas een week later in en er wordt nog flink gestookt, waardoor alle geuren blijven hangen in het speellokaal: de geur van shag, vanzelfsprekend - Ragozin, blijf roken! - maar ook die van gemorste koffie (dat was mijn fout), een beginnend zweem van bier dat steeds hardnekkiger werd en de walm van opwarmmaaltijden. Ja Botwinnik, daar had u vast nog niet aan gedacht, maar bij 'Het Grasmät' klingelt van tijd tot tijd de magnetron, waarna een dampend bord nasi opduikt en een hongerige arbiter of toeschouwer smakelijk begint te eten. De bar is in de speelzaal. Toeschouwers schuiven een weer in de beginstelling opgezet bord opzij om pal naast een ander bord te kunnen zitten. Achter het bord wordt verbrokkeld, gerold, zorgvuldig geprepareerd en het resultaat even aangestoken voor de *finishing touch*. Dan een snelle zet, en rap naar buiten. Voor show, ten slotte, is ook plaats: een gemiste winst wordt begroet met de opgelucht wapperende hand van de ontsnapte tegenstander. Nee, de woonkamer van Botwinniks datsja is een speeltuin in vergelijking met de sportschool van 'Het Grasmät'.

Ik ben 'Het Grasmät' dankbaar. Hier leert de beginnende schaker die aan het spelletje snuffelt waar het óók om te doen is. Schaken is meer dan acht bij acht velden. Het spel begint weliswaar bij die vierenzestig helder onderscheiden ruimten waarop tweeëndertig stukken hun energie botvieren, maar die helderheid bevindt zich nooit in een vacuüm. Alles wat zich om het schaakspel beweegt speelt een rol in de partij, en een deel van het schaakmeesterschap bestaat in de herkenning van, de aanpassing aan, en de overheersing van alle randzaken. De allergrootsten weten dit, trainen ervoor, en bereiken controle over zichzelf te midden van alle afleidingspartikels.

Ons vijfde verloor de wedstrijd. We begonnen al met zijn zevenen en een fikse ratingachterstand, zoals dit seizoen steeds het geval is. 'Het Grasmät' was sterker, gesleper en efficiënter. Laura keek aan bord 1 na de opening tegen een paar zwakke pionnen aan, wist goed tegenspel te creëren maar verloor een complex eindspel toen haar tegenstander haar sterke paard op het juiste moment liquideerde en afwikkelde naar een gewonnen toreneindspel. Danny Kool en Olav Lucas vonden weliswaar op soortgelijke wijze het net - beiden bouwden een groot ruimteoverwicht almaar uit - maar Terence Krul en Peter Waaning deden minder goede zetten dan hun tegenstander in gecompliceerde stellingen. In de partij van Terence kon zowel wit als zwart in de opening een stuk winnen, hetgeen beiden niet zagen. Helaas liep Terence in het eindspel tegen een penning op, waarop hij toch een stuk verloor. Dirk Goes en Walther Kappelhof konden het tij niet keren. Dirk had een materiële voorsprong, maar kwam uiteindelijk nog goed weg met remise toen de chaos almaar groter werd, en Walther wist een eindspel met een pion minder goed te keepen, maar meer ook niet. 5-3 voor 'Het Grasmät' dus, en dat was al met al een correcte uitslag.

20 maart 2015	Zukertort/A 5	(1481)	-	Almere 4	(1724)	0 - 8
	Rugved Adavatkar	(988)	-	Dick de Jong	(1786)	0 - 1
	Hans van Nieuwkerk	(1629)	-	Kees Vlak	(1709)	0 - 1
	Terence Krul		-	Johan Dielhoff	(1703)	0 - 1
	Walther Kappelhof	(1738)	-	Albert Kortendijk	(1771)	0 - 1
	Dennis Metekohy		-	Ton Sprong	(1740)	0 - 1
	Danny Kool	(1570)	-	Pieter Kooijman	(1700)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Laura Ratniece		-	Ron Bruins	(1681)	0 - 1
<i>Dirk Goes</i>	Peter Waaning		-	Johan Haspels	(1705)	0 - 1

Tja

Een trieste afdroogpartij, maar de nullen vielen dan ook op psychologisch belangrijke momenten

21 april 2015	Caissa 8	(1795)	-	Zukertort/A 5	(1749)	6½ - 1½
	Jan van Banning	(1831)	-	n.o.		(regl.) 1 - 0
	Coen Venema	(1700)	-	n.o.		(regl.) 1 - 0
	Tommy Koens	(1959)	-	Danny Kool	(1570)	1 - 0
	Hamilton McMillan	(1887)	-	Laura Ratniece		1 - 0
	Frans Roes	(1762)	-	Dirk Goes	(1845)	½ - ½
	Helmerik Blokland	(1728)	-	Peter Waaning		1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Boudewijn Thewissen	(1712)	-	Olav Lucas	(1952)	0 - 1
<i>Dirk Goes</i>	Tony Lith	(1781)	-	Hans van Nieuwkerk	(1629)	1 - 0

Tja

Met zes man aantreden, het stemt niet vrolijk Olav won en bekroonde daarmee een sterk seizoen. Ongeslagen 5 uit 6 met een TPR van 2087, een prima prestatie. Dirk Goes verzilverde een remiseaanbod toen zijn tegenstander ten onrechte veel vertrouwen had in de witte stelling, de rest ging er aan voor de moeite. Om toch maar wat positiefs te melden: aan de lijdensweg van Zukertort 5 is een einde gekomen, en dat is iets om dankbaar voor te zijn.

Olav Lucas: sterk seizoen!

Belevenissen van de KNSB-cupteams

21 oktober 2014	Krommenie	(2024)	-	Zukertort/A (SGA)	(2021)	3	-	1	
	Cor van Dongen	(2130)	-	Marcel Laarhoven	(2107)	1	-	0	
	Simon Groot	(2036)	-	Nico Louter	(1982)	1	-	0	
	Erik Breedveld	(1942)	-	Michiel Harmsen	(1973)	0	-	1	
	Alex Koelewijn	(1988)	-	n.o.		(regl.)	1	-	0

*Noot van de redactie: van deze wedstrijd kwamen twee verslagen binnen.
Het eerste verslag is van Nico, het tweede van Michiel.*

Storm (door Nico Louter)

Het weerbericht zag er dreigend uit. Zware windstoten tot boven de 100 km per uur werden aangekondigd langs de kust. Iets landinwaarts was het nauwelijks minder. Lag Krommenie ook niet in dat gebied?

Een tikkeltje laat arriveerde Michiel bij mijn huis voor de rit naar Krommenie. Het stormde in zijn hoofd. Op zijn werk was er wat gedoe geweest, thuisgekomen nog wat dingetjes geregeld waardoor er ook niet ontspannen gegeten kon worden. Zo'n maaltijd waar een microstorm door heen is gewaaid. Met piepende remmen stopte hij voor mijn neus. Excuses dat hij een tikkeltje laat was. En daar gingen we, op weg naar Krommenie, naar Ridens die op ons stond te wachten bij het station Krommenie-Assendelft.

Eenmaal de snelweg op bleek de waarde van het weerbericht. Bovenop de herrie van de motor van Michiels Peugeototje, zoals vaker in een lage versnelling gereden, voegde zich het gekletter van een enorm douchegordijn op de voorruit. De wissel kon wissel wat hij wou, het werd rijden door een grijze, ondoorzichtige vlakte, spaarzaam verlicht door de achterlichten van auto's voor ons die duidelijk minder haast hadden dan wij. Om de drie minuten ontstak God de hemelverlichting. Een ware helletocht.

Uiteindelijk belandden we toch met vijf minuten vertraging in Krommenie, op zoek naar een afslag naar het station die we niet vonden. We scheurden Krommenie voorbij, op zoek naar een plek om te keren. Het parkeerterrein bij het station werd uiteindelijk gevonden, maar Ridens niet. Ik stormde in de plensbui de auto uit, doorzocht alle perrons, wachtkamers, mogelijke schuilplaatsen, maar tevergeefs. Wat een probleem... Ridens is nog van voor het mobiele tijdperk, iedere vorm van digitale communicatie is godsonmogelijk. Vermoedelijk zal hij dit stukje ook nooit lezen.

De storm in ons hoofd stak weer op, met name bij Michiel. We besloten maar eerst naar de speelzaal te gaan. Michiel had het adres al in zijn Tommie gezet, en zo raasden wij door de nieuwbouwwijken van Krommenie. Onderweg werden we nog opgehouden door een wegafzetting, Michiel wilde een discussiërende bestuurder bijkans van de weg afrijden, maar kon zich nog net inhouden. En toen arriveerden we op de plaats van bestemming, althans, dat was de bedoeling. Vermoedelijk had Michiel het adres van de wedstrijdleider ingevoerd.

Hierna hielden Michiel en ik een digitale zoekwedstrijd, die eindigde in een gelijkspel. In de speelzaal bevond zich al die tijd in alle rust Marcel Laarhoven, als in het oog van de tornado. Michiel en ik reden nog een keer naar het station in een ultieme poging Ridens op te pikken, maar we troffen alleen meer regen, windstoten en bliksem.

Uiteindelijk aanbeland in de speelzaal waren de klokken gelukkig maar net aangezet, ondanks de 25 minuten vertraging van ons. Marcel op 1, Nico op 2 en Michiel op 3. De start was aangenaam, we belandden in openingen die we kenden, alhoewel mijn g-pion maar één veld naar voren schoof. Michiel trof het, zijn tegenstander speelde te tam, Michiel kon het paard naar de a-lijn jagen en daardoor een pionnetje oppeuzelen. Toen vervolgens het centrum niet werd geopend ontstond er een duidelijke plus.

Marcel was in een wat ongebruikelijke versie van de Sveshnikov beland, met een uitgebroken paard op b4. Het was een scherpe variant met talloze en soms duizelingwekkende mogelijkheden, kansen ook voor ons dus. Zelf kwam ik in een rustige variant van mijn one-touch-systeem, waarbij zwart een klein maar onbeduidend plusje heeft. Ik bouwde enig tijdvoordeel op, wat later handig zou kunnen zijn. Er was dus enige reden voor optimisme.

Na een uur spelen was de stand 1-0, reglementair punt voor de tegenstander van Ridens. Michiel moest nog enkele complicaties overwinnen op de koningsvleugel, wat vieze trucs doorzien, maar daarna was het duidelijk dat hij ging winnen. Marcel miste wat mogelijkheden op sterk spel, terwijl zijn tegenstander steeds meer dreigingen opbouwde, met name gericht op een verdwaald paard op a5. Bij Nico bleef de stelling in evenwicht, maar naderde het punt waarop zwart bastion d4 moest opgeven, wat een kentering in de partij zou kunnen opleveren.

Michiel haalde kort daarna professioneel het punt binnen, prima pot, goed in vorm voor Bad Wiessee, 1-1. Helaas was er opeens zelfs bij Marcel een witte storm losgebarsten waarna een stuk verloren ging, zonder echte compensatie, 2-1 voor Krommenie.

Zoals wel vaker rustte ons lot in mijn handen. Er kwamen mogelijkheden. Zwart moest bastion d4 opgeven, er ontstond tijdelijk materiaal- en stellingsvoordeel, maar dat ging wel ten koste van het tijdsvoordeel. Uiteindelijk kreeg ik het te kwaad met de klok en de druk een lichte plusstelling in winst te moeten omzetten. Jammer, 3-1, wel uiterst eervol met drie man ten onder tegen een sterkere tegenstander.

Op de weg terug was de storm gaan liggen.

Een station te vroeg voor het tweede KNSB cupteam (door Michiel Harmsen)

Dit seizoen heeft (had) Zukertort Amstelveen een tweede KNSB-cupteam. Wij wonnen vorig seizoen de SGA-cup. Er mogen in zo'n tweede team alleen onderbonders meedoen, dus Harold en Eric kwamen niet in aanmerking omdat ze inmiddels KNSB spelen. Het team bestond dus uit Marcel Laarhoven, Nico Louter, Ridens Bolhuis en ondergetekende, Michiel Harmsen.

De eerste ronde was uit tegen Krommenie. Op dinsdag 21 oktober reisde ik dus om half zes na een enerverende werkdag huiswaarts. Onderweg werd ik gebeld door Ridens. Of onze wedstrijd wel doorging, want hij had iets gehoord over een wijziging, we zouden tegen Purmerend moeten. Ik zei dat ik zeker wist dat we tegen Krommenie moesten en dat ik hem zou oppikken op station Krommenie om 19:40 uur, zoals we eerder hadden afgesproken, ondanks de opkomende storm. Tenminste, dat is wat ik mij meen te herinneren. Soms herinneren anderen zich hele andere conversaties.

Eenmaal thuisgekomen moest ik nog even het eten in de magnetron stoppen, wat schaakmailtjes wegwerken, de konijnen te eten geven, snel het adres van schaakclub Krommenie op internet opzoeken en gezellig zijn tegen Ruurdjtje tijdens het eten. Dat laatste schoot er danig bij in. Ruurdjtje werd er wat bedroefd van. De *Widergutmachungen* moest ik tot 30 seconden beperken want ik was al te laat om eerst Nico en vervolgens Ridens op te pikken. De autorit met Nico naar station Krommenie was minder gezellig dan anders door mijn gespannen gemoedstoestand. Het weer was daar geheel mee in stijl, met bliksem en hevige windstoten. Iets te laat, om 19.53 uur, stonden wij bij station Krommenie. Meer dan 5 minuten zocht Nico naar Ridens in stromende regen. Vergeefs. Er kwam zelfs geen sigarenrook uit het voetgangerstunneltje.

We besloten eerst naar schaakclub Krommenie te gaan. Wellicht was hij al daar. En zo vertrokken we dus naar het adres dat ik had opgezocht. Een kwartier later arriveerden wij bij een eengezinswoning in een moderne buitenwijk van Krommenie. Wij hoefden niet aan te bellen om te beseffen dat hier in plaats van schaakborden alleen bloemkool op tafel stond. Kennelijk had ik het thuisadres van een bestuurslid opgezocht. Gelukkig had ik Ridens dit adres niet doorgegeven. Mogelijk was hij dus al de schaakclub. Een telefoontje met Marcel leerde dat dit niet zo was.

Terwijl Nico op zijn mobieltje het juiste adres van de schaakclub opzocht, reden we voor de zekerheid nog een keer naar station Krommenie. Misschien was zijn trein vertraagd door de storm. Ditmaal parkeerden we aan de andere kant van het station. Terwijl Nico nog een keer de ronde deed leegde ik mijn blaas op het kale grasveld voor het station. Indachtig de spreuk boven het Max Euwe plein: *homo sapiens non urinat in ventum* (een verstandig man plast niet tegen de wind in) wilde ik mijn plas door de storm laten meevoeren. Deze veranderde mijn altijd compacte straal in een sproeier. Helemaal uitsluiten dat enkele druppels op mijn broek belandden kon ik niet. De mogelijke schaamte hierover bleef mij bespaard doordat ik ondertussen voldoende nat regende. Nico kwam weer terug, zonder Ridens.

We gaven de zoektocht op en zaten om half negen achter het bord. De tegenstander had heel vriendelijk de klokken pas net aangezet. Ik liet bord 4 leeg, wat niet verstandig was. Bij de SGA-cup valt bij gelijke stand het laatste bord af, maar bij de KNSB-cup wordt gevluggerd. Bovendien hadden we nu zwart aan de borden 1 en 3.

Over de wedstrijd zelf zal ik kort zijn. Ik kreeg gelukkig een mij bekende opening op het bord, waardoor ik de eerste zetjes op routine kon spelen en tot rust kon komen. Ik won daarna vrij regelmatig. Marcel verloor een boeiende partij waarin hij zeker kansen had. Nico had zijn bekende one-touch-systeem op het bord, waarin het spel pas laat tot ontknoping komt. Uiteindelijk moest Nico in tijdnood zijn dubbeletoreneindspel winnen om het team nog kans te geven in een vluggerronde. Dat bleek te hoog gegrepen. Met nog twee seconden op de klok en inmiddels verloren stand bood hij remise aan en drukte de klok in. Helaas, zijn vlag was net gevallen en hij kreeg er geen 5 seconden per zet bij. Zo verloren we met 3-1. Op zich geen ramp, want die KNSB-cup is voor dit cupteam toch te hoog gegrepen.

De volgende dag belde Ridens me. Hij was een station eerder uitgestapt, op Wormerveer, in de veronderstelling dat ik hem daar zou oppikken. Hij had daar 1½ uur gewacht in een opgebroken station, ondertussen door de regensluiers zwaaiend naar iedere enigszins blauwe auto. Pas na negenen, toen hij toch al te laat zou zijn geweest voor zijn partij, was hij onverrichterzake huiswaarts gekeerd.

11 december 2014	Purmerend	(2210)	-	Zukertort/A	(2259)	2	-	2
<i>Uw verslaggever: Dirk Goes</i>	Pieter Hopman	(2387)	-	Hing Ting Lai	(2274)	1	-	0
	Enrico Blee	(2194)	-	Martijn van der Eijk	(2266)	1	-	0
	Wim Luberti	(2216)	-	Christopher Brookes	(2278)	0	-	1
	Anton Bakels	(2041)	-	Tjark Vos	(2218)	1	-	0

Zukertort kukelt uit KNSB-cup

Na een vrije eerste ronde van de KNSB-cup lootte Zukertort voor de tweede ronde een uitwedstrijd tegen het team van Purmerend. Een bekende tegenstander, die we de laatste tijd nogal vaak hebben verslagen. Nog vers in het geheugen ligt de gestolen zege van maart 2014, toen we eigenlijk met 5½-4½ hadden moeten verliezen maar in plaats daarvan met dezelfde cijfers wonnen omdat Tjark zo assertief was op te merken dat een op z'n kop geplaatste toren op het promotieveld toch echt een toren is en niet een dame.

De aanloop naar deze wedstrijd had nogal wat voeten in de aarde. Aanvankelijk zou worden gespeeld in de showroom van een autodealer, maar die bleek op de wedstrijd dag niet beschikbaar en later toch weer wel. Na veel heenweergemail werd uiteindelijk gespeeld op de clubavond van Purmerend in het vertrouwde Wijkcentrum De Wheere, wat mij betreft een prima locatie. Live voetbal op TV, gezellige bar, comfortabele stoelen, prima, daar kan geen showroom tegenop!

Hing Ting was als eerste klaar: remise tegen Pieter Hopman, die hij in de derde ronde van de KNSB-competitie nog had verslagen. Zijn halfje viel me eerlijk gezegd niet tegen. Volgens mij zat hij in de problemen, maar na secuur verdedigen bleek dat wel mee te vallen en in gelijke stelling werd remise overeengekomen.

Zo rond 23:00 uur was de teller op de klok van Martijn van der Eijk gezakt naar 51, terwijl tegenstander Enrico Blee er ook nog 51 had, alleen bij Martijn waren het seconden en bij Enrico minuten! Ga er maar aan staan Met een increment van slechts vijf seconden per zet zit je voortdurend in tijdnood en dan is in moeilijke stelling een foutje snel gemaakt. Ondanks verwoede pogingen niet meer te redden, 1½-½ achter.

Inmiddels was het Christopher beter vergaan. Tegen de oude vos Wim Luberti wist hij enkele pionnen buit te maken, en na de nodige verwickelingen resteerde een dame-eindspel met drie pionnen meer. Nu willen dame-eindspelen nog wel eens lastig te winnen zijn, maar een surplus van drie pionnen bleek gewoon teveel: 1½-1½.

Aan Tjark de taak om het beslissende punt te scoren tegen Anton Bakels. Daar zag het lange tijd wel naar uit want hij kwam met pionwinst uit de opening, maar door de lopers van ongelijke kleur was het erg moeilijk om vorderingen te maken. Tjark probeerde het nog heel lang, maar legde zich ten slotte in geheel afgekloven stelling neer bij de onvermijdelijke remise: 2-2 en vluggeren!

Van tevoren was een eventueel vluggeren ingeschat als kansrijk voor onze jonge honden, maar net als penalties nemen blijft het een beetje een loterij, en het werd al snel duidelijk dat deze loterij niet goed ging aflopen. Dat Martijn verloor was nog tot daaraan toe (immers, dan maar 3-1 in plaats van 4-0), maar toen ook Christopher en Tjark onderuit gingen was het toch echt einde oefening. Hing Ting redde nog de Amstelveense eer, maar dat was *too little too late*.

Belevenissen van het SGA-cupteam

13 februari 2015	Zukertort/A	(2013)	-	De Amstel	(1940)	3 - 1
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Michiel Harmsen	(1973)	-	Theo Hendriks	(2013)	½ - ½
	Marcel Laarhoven	(2107)	-	Rik Könst	(1992)	½ - ½
	Willem Hensbergen	(2039)	-	Piet Geertsema	(1883)	1 - 0
	Ridens Bolhuis	(1933)	-	Carel Kok	(1873)	1 - 0

SGA-cupteam komt goed weg tegen De Amstel

Natuurlijk was Zukertort op zijn minst wel licht favoriet tegen De Amstel. Maar de gasten waren versterkt met de ons zeer wel bekende Rik Könst en in de cup kan een balletje raar rollen. Eerste indruk na een uurtje spelen: Frans is populair aan de topborden. Michiel Harmsen verdedigt zich uiteraard met Frans, Marcel wordt als wit geconfronteerd met het Frans van Rik. Bij Willem Hensbergen is er nog niets van te zeggen en Ridens Bolhuis staat wel lekker.

Tweede indruk, een uurtje later, het gaat niet zo best. Michiel lijkt in moeilijkheden, Marcel heeft niets bereikt tegen het Frans. Willem staat wat passief, Ridens staat zeer goed. Als Michiel verliest moet er in feite worden gewonnen, dat wordt lastig.

Na drie uur spelen lijkt het cup-avontuur eigenlijk zo goed als voorbij. Marcel krijgt remise aangeboden in een potremisestelling. Hij wil eigenlijk winnen maar dat zit er gewoon niet in. Michiel staat inmiddels drie pionnen achter en het wachten lijkt daar op de genadestoot. Willem zit in een toreneindspel en staat erg passief. Alleen bij Ridens ziet het er steeds zonniger uit. Maar voor winst in de cup zal Willem moeten winnen en dat lijkt vrijwel onmogelijk. Ridens zet in elk geval zijn stukken steeds beter neer. Hij wint een pion, dan een kwaliteit en dan geeft zwart op.

Maar bij Willem komt er een curieuze stand op het bord:

Wit kan een pion winnen, maar bij nader inzien gaat het daar niet om in deze stand. Het allesbepalende element in deze stelling is de zwarte pion op h3. Die is al gevaarlijk dicht bij promotie, en als pion h2 valt is het wit die voor remise moet gaan vechten. Willem had dat goed ingeschat met zijn laatste zet, Tb8-d8. Als de toren op d2 komt is wit in de problemen. Daarom moet wit hier naar remise vluchten via 1. Tc3! Daarna faalt Th8 op Tg3+ en na Td2 komt ook Tg3+ waarna pion h3 met schaak geslagen wordt. Dus moet ook zwart aan de noodrem trekken: 1. Tc3 f5+; 2. exf6 Td2 en het staat volkomen gelijk.

Wit speelde echter 1. f5+? Kg5; 2. fxe6 fxe6 en zag nu tijdig in dat pakken op e6 erg riskant is. 3. Tc3. Maar nu staat de zwarte koning een veld dichterbij en dus blijft h3 op het bord: 3. Kh4; 4. Tc2 Kg4; 5. Tf2 Td1 en nu heeft zwart een eenvoudig plan: de toren naar g2 brengen als de witte koning ver genoeg uit de buurt is. 6. Tf4+ Kg5; 7. Tf2 Te1+; 8. Kd4 Tg1; 9. Ke4?? Na Ke3 heeft wit nog altijd goede kansen op remise omdat Tg2 zou falen op Txg2. Nu staat de witte koning een veld te ver weg en dus 9. Tg2; 10. Kf3 Txf2+; 11. Kxf2 Kf4 en zwart won uiteraard snel: 0-1.

Daarmee was de wedstrijd dus meteen gelopen. De tegenstander van Michiel kon de eer van De Amstel redden door een zege, overzag echter een directe winst, miste daarna stukwinst en liet tot overmaat van ramp een inmiddels vrij lastig dame-eindspel in remise verzanden, hetgeen de sof voor de Amstel compleet maakte. Maar ondanks dit weinig overtuigende optreden bekert Zukertort Amstelveen dus wel verder: 3-1.

26 maart 2015	VAS	(2063)	-	Zukertort/A	(2026)	2 - 2
<i>Uw verslaggever: Marcel Laarhoven</i>	Joris van Vuure	(2170)	-	Willem Moene	(2186)	½ - ½
	Milan Ramer	(1996)	-	Michiel Harmsen	(1973)	½ - ½
	Michael Brockmann	(2087)	-	Marcel Laarhoven	(2107)	0 - 1
	Jouke van Veelen	(1998)	-	Laurens Schilstra	(1840)	1 - 0

Zukertort cupfighter!

Tijdens de kwartfinale van de SGA-cup verzamelde het Zukertort-viertal zich op donderdag 26 maart in het ongezele speellokaal van VAS in het Cygnus Gymnasium in de Vrolijkstraat in Amsterdam. Net als in de eerste ronde tegen De Amstel had Michiel de SGA-cup meegezeuld naar Amsterdam, omdat je als bekerhouder maar beter een beetje kan genieten van de beker dan hem in de kast te laten verstoffen. En wellicht werkt het ook nog een beetje intimiderend naar de tegenstander als die er de hele avond aan mag snuffelen. Het Zukertort-team had nog wat recht te zetten van de competitiewedstrijd die in de eerste ronde met 3-5 onnodig verloren ging, maar VAS is een geduchte tegenstander. Willem Hensbergen had kort voor de wedstrijd afgezegd, zodat naar eigen zeggen twee man 'uit vorm' mochten aanschuiven: Laurens en ondergetekende. Daarom werd gekozen voor de opstelling Willem Moene op 1, Michiel Harmsen op 2, Marcel Laarhoven op 3 en Laurens Schilstra op 4.

Halverwege de speelavond bleek één van de mannen uit vorm inderdaad uit vorm. Laurens permitteerde zich kort na de opening een onnodig kwaliteitsoffer voor vage kansjes, maar na een mooi tussenzetje van Jouke van Veelen was het eigenlijk wel heel snel afgelopen: 0-1. Geen fijne start, maar met de nul op bord 4 hoef je nog steeds 'maar' twee punten te scoren uit de overige drie partijen. De vraag was echter waar die vandaan moesten komen. Willem had een aparte opzet gekozen, die hem wat ruimte gaf op de damevleugel maar er ook wat dreigend uitzag op zijn eigen koningsveste. Niet erg duidelijk. Michiel had zijn vertrouwde 1. d4 d5; 2. c4 c6 uit de kast gehaald en leek lekker uit de opening te komen, maar na een zetje of 15 leek de witte stelling met het loperpaar toch iets prettiger te spelen. Michiel moest nauwkeuriger spelen dan zijn tegenstander om bij te blijven. Marcel had na 1. e4 c5; 2. Pf3 g6 zijn vertrouwde maar wat tamme 3. d3 op het bord getoverd, waarna zwart hem met een snelle pionnenstorm d5-c5-b5 direct naar de strot vloog. Er ontstond een mooie pionnenketen in het centrum, waarbij Marcel zijn achilleshielpion op c3 maar liet voor wat die waard was en ook ten aanval trok, gezien de ontwikkelingen op de andere borden.

Enige tijd later keek ik weer bij Willems bord, en daar was veel veranderd. Veel stukken van het bord, een kwaliteit achter, maar tegen 2/3 pionnen. De vraag was wie zijn stukken het best kon mobiliseren. Overigens gaf Willem aan eigenlijk onderweg een stuk te hebben weggegeven (mislukt stukoffer), maar de tegenstander miste de pointe zodat dit 'geruisloos' voorbij ging. Met D+L tegen D+T werd Willems loper definitief gepend, zodat hij niets beters meer had dan zijn heil te zoeken in een eeuwigschaakmotief, waarin snel werd berust: ½-1½.

Op mijn eigen bord keerden de zaken zich plotseling ten goede. Hoewel ik zelf nog niet zag hoe mijn aanval tot een succes moest leiden, dreef ik mijn paarden en randpion opportunistisch naar voren en dat imponeerde mijn tegenstander voldoende. Na twee- tot driemaal de mogelijkheid te hebben laten lopen om zelf ten aanval te trekken met Da5xc3, verkoos hij de verdediging met Da5-d8, waarna ik verder aan een aanval mocht denken zonder verdere verzwakking in de eigen gelederen. Toen bleek het met mijn vorm nog wel mee te vallen, want wellicht een beetje geholpen door de zwakke zwarte verdediging werden de beste zetten gevonden en sneden mijn stukken als een warm mes door de zachte boter soepeltjes naar het mat. Een heerlijk potje combineren met dame en twee paarden.

Met deze uitslag moest VAS de laatste partij winnen, maar Michiel had zijn zaakjes toen al prima op orde. Optisch moest hij nog een beetje letten op matmotieven op de onderste rij, maar met de dreiging van stukwinst moest wit zich schikken in een flinke stukkenruil, waarna er een toreneindspel overbleef met een pionnetje meer. En met ook nog een tijdvoordeel van 3 tegen 1 minuut was het wachten op de laatste remise, want Michiel hoefde niet meer tot het gaatje te gaan. Zoals zo vaak: 2-2, en we bekeren verder, niet de eerste keer dat we ons zo naar de volgende ronde wurmen.

De halve finale tegen ENPS zal de herhaling zijn van de finale van vorig jaar, dus ENPS zal gebrand zijn op revanche.

10 april 2015	ENPS	(1962)	-	Zukertort/A	(1985)	2½ - 1½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Tom Bottema	(2196)	-	Laurens Schilstra	(1840)	1 - 0
	Arnth van Tuinen	(1987)	-	Willem Moene	(2186)	1 - 0
	Jan Velde	(1811)	-	Nico Louter	(1982)	½ - ½
	Sanne Visser	(1854)	-	Ridens Bolhuis	(1933)	0 - 1

ENPS krijgt de gewenste revanche

Het cupteam ging op bezoek bij ENPS. Een toch wel enigszins pikante wedstrijd, omdat vorig jaar de finale tussen deze twee teams werd bestreden. Niet dat de teams ook maar enigszins leken op die van vorig jaar. Bij Amstelveen ontbraken Marcel Laarhoven en Michiel Harmsen, terwijl vaste kracht Nico Louter er ditmaal wel was maar vorig jaar de finale miste. Laurens Schilstra, Willem Moene en Ridens Bolhuis bezetten de overige borden, maar van het team van vorig jaar trad dus geen enkele speler aan.

Laurens had het zwaar tegen de gerenommeerde Tom Bottema. Na de opening was er echter minder dan niets aan de hand. Er ontstond een dubbel-toreneindspel, en daarin bleek de tegenstander toch wat gehaaid zodat de remise Laurens alsnog ontglipte. Ridens kon kort daarna de gelijkmaker scoren, zij het dat die enigszins fortuinlijk tot stand kwam. Een pionoffer gaf wit goede kansen, maar een diep doorgerekende variant bleek een levensgroot lek te bevatten zodat Ridens relatief gemakkelijk een vol punt kon laten noteren.

Dat zorgde voor 1-1, maar door de winst aan bord 1 voor de gastheren was een zege noodzakelijk geworden. Bij Nico Louter leek dat mogelijk. De stand was behoorlijk chaotisch, en al stonden veel stukken van Nico erg passief, de ervaring leert dat Nico zo'n stand vaak ineens in winst kan omtoveren. Dan mocht Willem natuurlijk niet verliezen. In een eindspel had hij een paar kleine zwaktes. Niets dat echt zorgwekkend leek, maar toen ontglipte hem een afschuwelijke blunder die wit direct een toreneindspel met twee verbonden vrijpionnen extra opleverde. Het was meteen uit, en daarmee was de match dus ook meteen beslist. Nico moest vervolgens nog vol aan de bak om creatieve verdedigingen te vinden. Dat lukte hem overigens prima. Zwart hield na een afruil weliswaar een pluspion over, maar het eindspel met ongelijke lopers, torens en pionnen op één vleugel leek niet kansrijk en daarom geloofde zwart het verder wel: remise.

ENPS wint dus dit jaar wel van Amstelveen en mag op herhaling in de finale. Ze schonken alvast de champagne uit na de winst - de toekomst zal leren of ze te vroeg hebben gejuicht of dat ze dit jaar de SGA-cup wel kunnen veroveren.

Hing Ting Lai wint in Weesp!

- door Dirk Goes -

Op zaterdag 20 december 2014 organiseerde de Weesper Schaak Club alweer voor de 36e keer in successie het Open Kampioenschap van de stad Weesp. Gespeeld werd in Het Lichthuis, het fraaie onderkomen van WSC. Onder de deelnemers liefst 12 Zukertorters, goed te zien dat we zoveel toernooitijgers in ons midden hebben! De zaal was berekend op 50 deelnemers, maar het aantal aanmeldingen was zo groot dat besloten werd ook in de bovenzaal te spelen. Met in totaal 70 schakers was de organisatie dik tevreden.

Hing Ting Lai maakte zijn reputatie van seriemoordenaar volkomen waar, en niet zo'n beetje ook: 7 uit 7! Onder zijn slachtoffers niet de minsten: Nico Louter (1982), IM Albert Blees (2362), de Syrische FM Adel Omearat (2261) en een stuk of wat 2100-spelers, ze moesten allemaal hun koning omleggen. Hij zal het niet gauw doen, maar na deze one-man-show mag Hing Ting zich een jaar lang kampioen van Weesp noemen. Met een score van 6 uit 7 werd de tweede plaats gedeeld door Albert Blees (die afwisselend in Cuba en in Weesp woont) en Lukas Boutens. De geldprijs werd gedeeld, de eer ging op Sonnema Berenburg naar Lukas.

Buiten de geldprijzen kent het toernooi ook vele prijzen in natura. Eén daarvan gaat naar de schaker die in Weesp woonachtig is maar geen lid is van de Weesper Schaak Club. Al vele jaren strijden Michiel Harmsen en Nico Louter om deze prijs, die bestaat uit een fles wijn. Ditmaal toonde Michiel zich het meest succesvol: 5 uit 7, tegen 4 punten voor Nico. De wijn vloeyde toch al rijkelijk, want er stond een hele batterij flessen klaar voor de op weerstand beste spelers met 1/2, 1, 1 1/2, 2, 2 1/2, 3, 3 1/2, 4, 4 1/2 en 5 punten, als iemand begrijpt wat ik bedoel. Gijs IJzermans speelde de laatste ronde slim remise, werd daarmee de beste van de 4 1/2-punters en hield zodoende nog wat tastbaars over aan zijn toernooi. Het is even rekenen, maar dan heb je ook wat

Uiteindelijk mocht de Zukertort-delegatie terugblikken op een geslaagd evenement, met zeven clubgenoten bij de eerste 13. Een overzicht:

Hing Ting Lai	7	Michiel Harmsen	5	Nico Louter	4
Florian Jacobs	5	Gijs IJzermans	4 1/2	Jan ('Opa') Helsloot	4
Sybolt Strating	5	Laurens Schilstra	4 1/2	Rugved Adavatkar	3
Joël de Vries	5	Jeroen Schoonackers	4	Laura Ratniece	1 1/2

Na afloop togen Jeroen, Jan, Sybolt, Florian, Laura, Gijs, Joël en Nico naar huize Harmsen, waar Michiel en zijn echtgenote, de ranke Ruurdje, een lichte doch voedzame maaltijd hadden aangericht. Michiel: "We vonden het heel leuk om zoveel eters te hebben. Bovendien kon Ruurdje nu eens de gezichten zien van de mensen over wie ik vaak wat vertel".

Erik van den Doel wint Brainwave 2014

- door Dirk Goes -

Op zondag 28 september 2014 was het Amstelveense Keizer Karel College het vertrouwde decor voor de jaarlijkse Brainwave, een denksportevenement waarbij behalve schaken ook de 'sporten' go en Rubik's Cube op het programma staan. De heren Ris senior en junior, ons welbekend, organiseerden als gewoonlijk het open schaaktoernooi (62 deelnemers), en Marcel Laarhoven was toernooidirecteur van het jeugdtoernooi (circa 80 deelnemers). Vroeger, toen alles beter was, werd er ook gebridged en gedamd, maar die onderdelen zijn alweer een aantal jaren geleden ter ziele gegaan. Wat het aantal deelnemers betreft (24) stelde het go niet zoveel voor, maar het draaien met de Rubik's Cube trok veel deelnemers en nog meer bekijks. Fascinerend om te zien hoe iemand geblinddoekt (!) de taak in een vloek en een zucht volbrengt. Zo kan iedereen wat

Het schaken was loeisterk bezet. Drie GM's (Van den Doel, Jonkman en Episjin), drie IM's (Carlier, Bosboom, Peelen en Slingerland), vijf FM's (Rijnaarts, Lammens, Lopez, Köhler en Roebers) en één CM, in wie we Paul-Peter Theulings herkennen. Verder nog een hele rits ongetitelde maar wel hele sterke schakers, zoals onze eigen tweevoudig clubkampioen Hing Ting Lai, en het zal u duidelijk zijn: de concurrentie was moordend.

Erik van den Doel scoorde uiteindelijk 6 uit 7, en dat was voldoende voor de hoofdprijs van 400 euro. Niet slecht voor een middagje schaken. Episjin en Rijnaarts met 5½ uit 7 op een gedeelde tweede/derde plaats, een halfje voor het duo Carlier/Slingerland. Hing Ting speelde met 4½ uit 7 een goed toernooi maar kwam net een halfje tekort om bij de prijsuitreiking zijn hand te mogen ophouden. Overige Zukertorters:

- Paul-Peter Theulings 4
- Tjark Vos 3½
- Gijs IJzermans 3½
- Joel de Vries 3
- Jeroen Schoonackers 3
- Laurens Schilstra 3
- Henk Boot 2½

In de B-groep geen Zukertorters. Deze groep werd gewonnen door de mij onbekende Sang Nguyen. Jonathan van Nie, aan het begin van de eeuw niet onverdienstelijk jeugdspeler bij Zukertort, eindigde op de tweede plaats.

Opvallend was overigens de aanwezigheid van een cameraploeg van het immer subversieve Pownews. Ze waren eigenlijk voor het Rubik's Cube-toernooi gekomen, maar omdat ze er nu eenmaal toch waren leek het ze wel een leuk idee om ook wat schakers te interviewen. Een mooi initiatief, al was het bepaald jammer dat ze daarmee begonnen terwijl de vierde ronde net was begonnen. Twee mogelijkheden: of ze begrijpen het niet of ze willen het niet begrijpen

NK Rapid Jeugdschaak

- door Dirk Goes -

Op zaterdag 15 november 2014 organiseerde de Stichting Bevordering Schaaksport Brabant alweer voor de 20e maal in successie het jaarlijkse NK Rapidschaak voor de Jeugd. Hing Ting Lai was vorig jaar kampioen geworden in de categorie 1995-1997, waarmee niet bedoeld is de rating maar het geboortjaar van de deelnemers. Ditmaal mocht hij het gaan proberen in de categorie 1994-1998, waar hij als tweede was geplaatst achter Stefan Beukema (2294).

Na een voorspoedig begin van 3 uit 3 verloor Hing Ting in de vierde ronde van Stefan, kan gebeuren natuurlijk. Ik had me al verzoend met een tweede plaats, maar in de zesde en voorlaatste ronde permitteerde Stefan zich een remise in 14 zetten en omdat Hing Ting gewoon bleef winnen bedroeg het deficit met nog één ronde te gaan nog slechts een half punt, en was er ineens weer kans op goud. In deze laatste ronde walste Hing Ting over Alik Tikranian (2173) heen, zag Stefan zich daarom genoodzaakt te winnen van Kambiz Sekandar (2135), en het onverwachte geschiedde. Stefan bezweek onder de druk, verloor beslissend materiaal, en Hing Ting bleef hem in de eindrangschikking een halfje voor. Fantastisch!

Een diagrammetje uit Hing Tings partij uit de vijfde ronde tegen Thomas Mollema (2147):

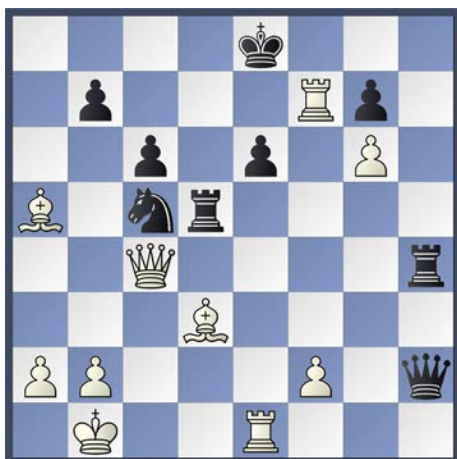

22. Pc5!

En het is alweer bijna gepiept. Het minst beroerde voor wit is nu de variant 23. Lxc6 Db6; 24. Dc3 Dxc6; 25. Dxc5 Dxc5; 26. dxc5 Lxb2; 27. Kd2 met een computerwaardering van +1,6, voor zwart wel te verstaan, maar in de partij wilde Thomas het wel meemaken en werd na **23. dxc5 Lxb2+; 24. Kb1 Lc3+; 25. Kc1 Lxd2+** op zijn wenken bediend.

Laurens Schilstra speelde eveneens in de categorie 1994-1998. Hij begon veelbelovend met 3½ uit 5, maar nullen in de laatste twee rondes wierpen hem terug naar de middenmoot.

In de categorie tot 25 jaar had Zukertort twee ijzers in het vuur: Tobi Kooiman en Florian Jacobs. Tobi speelde een ongelukkig toernooi, begon met 0 uit 4 en herstelde zich enigszins, maar ook niet meer dan dat, met 2 punten uit de laatste drie rondes. Florian verging het aanzienlijk beter. Met 3 uit 3 ging hij flitsend van start, en in de vierde ronde trof hij supertalent Jorden van Foreest (2483) als tegenstander. Een zware jongen, maar Florian trok zich er niets van aan en ging als een mes door de boter:

Laatste zet van zwart **33. Th4**. In reeds overwegende stelling (immers, stuk voor) grijpt Florian zijn kans en maakt het mooi af met **34. Dxc5 Txc5; 35. Txe6 mat**.

Florian daarmee op een droomscore van 4 uit 4, maar hierna ging het licht uit en na nederlagen tegen Ankit Mahji (2159), Thomas Beerdsen (2325) en Mischa Senders (2283) resteerden de herinneringen aan een leuk toernooi, dat nog zoveel beter had kunnen aflopen.

Hing Ting Lai schittert in Cultural Village Toernooi!

- door Dirk Goes -

In het weekend van 29 en 30 november 2014 organiseerde Stichting Schaakpromotie IJmond in het beroemde schaak-café De Zon het 19e Cultural Village Schaaktoernooi. Onze clubkampioen Hing Ting Lai was uitgenodigd mee te spelen in een talentenvierkamp met Robbie Kevlishvili, Tycho Dijkhuis en Ilias van der Lende. Verder was er een match over vier partijen tussen Friso Nijboer en Jordan van Foreest, alsmede een vierkamp met deelnemers uit diverse Cultural Villages: Wolter Vos uit Wijk aan Zee, Claudio Ingravallo uit Pergine Valdarno (Italië), Richard Matthies uit het Duitse Ströbeck en Milos Cermák uit Bystre, en we weten natuurlijk allemaal dat dat in Tsjechië ligt.

Een dag voor het evenement van start ging kwam er een kleine kink in de kabel toen Jordan in verband met onvoorziene omstandigheden moest afhaken. De organisatie besloot Robbie Kevlishvili te promoveren van de talentenvierkamp naar de match tegen Friso, en de vrijgevallen plaats in de talentenvierkamp te laten innemen door IM Robert Ris.

Groepsfoto voorafgaand aan het toernooi: Van links naar rechts Richard Matthies, Claudio Ingravallo, Wolter Vos, Milos Cermák, Friso Nijboer, Robbie Kevlishvili, Hing Ting Lai, Tycho Dijkhuis, Robert Ris en Ilias van der Lende.

Tijdens de openingsceremonie, op de van hem bekende wijze vlotjes aan elkaar gepraat door spreekstalmeester Hans Böhm, werd er geloot. In een vierkamp is het erg prettig als je tweemaal wit hebt en eenmaal zwart, maar helaas lootte Hing Ting nummer 4, wat het volgende loodzware speelschema inhield:

Eerste partij:	Zwart tegen Tycho Dijkhuis	(2404)
Tweede partij:	Wit tegen Ilias van der Lende	(2264)
Derde partij:	Zwart tegen Robert Ris	(2422)

Voordat de partij Dijkhuis-Lai begint bestudeert Hing Ting nog even snel het plafond.

Het moet gezegd, in zijn partij tegen Tycho kwam Hing Ting nogal krakkemikkig uit de opening, maar Hing Ting bezit de bijzondere gave kansen waar te nemen zodra die zich voordoen.

☐	Tycho Dijkhuis	(2404)
☒	Hing Ting Lai	(2274)

Stelling na 26. axb4:

Op schaaksite.nl beoordeelde IM Herman Grooten deze stelling als kansrijk voor wit, op voorwaarde van 27. Tfd1. In de partij ging Tycho echter voor de harde aanpak met het agressieve 27. f4 en werd na 27. exf4; 28. Dxf4 hxg5; 29. Dxc5 Dxd6; 30. Txf7 Pe5; 31. Tff1 Dd4+; 32. Kh2 gxh5; 33. Lxh5 Kb8; 34. Tbd1 Dxd1; 35. Dxe5+ Dd6; 36. Dxd6+ Txd6; 37. Tf5 b3; 38. Txc5 Tb6 vlot en vaardig uitgetikt.

In de tweede partij, tegen Ilias, moest Hing Ting een kwaliteit inleveren. Toegegeven, hij had daar wel wat compensatie voor, maar of dat genoeg was? Ja dus ☺.

☐	Hing Ting Lai	(2274)
☒	Ilias van der Lende	(2264)

Stelling na 21. Pe4:

21. La4; 22. Pxc5

De toren heeft geen lekkere velden. Op 22. Ta3 komt 22. Lc2 en wit moet alsnog een kwaliteit inleveren. Immers, 23. Te1 Pxc4! met uitstekende vooruitzichten voor zwart.

22. Lxb3; 23. axb3

Het is opvallend dat Fritz, die toch als tamelijk hebbertig bekend staat, deze stelling als ongeveer gelijk beoordeelt, het materiële deficit ten spijt. Het beest ziet dus wel degelijk de compensatie voor wit.

23. Tab8; 24. d4 Le7; 25. b4 Tdc8; 26. Pd2 Lxc5; 27. bxc5 Pd7; 28. Lg2 Tc7; 29. f4 a6; 30. Kf2 b5?!

Dubieus. Hing Ting krijgt nu een mooie gedekte vrijpion.

31. c6 Pf6; 32. Ta1 bxc4; 33. Pxc4 Pg4+; 34. Ke2 Tb4; 35. Kd3 Ke7; 36. d5 Tb3+?

In tijdnood en onder druk grijpt Ilias mis. Na 36. exd5; 37. Lxd5 vindt Fritz het nog steeds gelijk staan.

37. Kc2 exd5

Tja, de toren op b3 stond aangevallen en er dreigde d5-d6

38. Kxb3 dxc4+; 39. Kb4

Na 39. Kxc4 Pxe3+ kan zwart nog even klieren, hoewel ook dat voor Hing Ting gewonnen is. Immers, 40. Kc5 Pxc2; 41. Tg1 Pe3; 42. Te1 en wit wint zijn stuk terug.

39. Kf6

Een fluitend uitspelen resteert.

40. Ta3 Te7; 41. Txa6 Tc7; 42. Ta3 Pxb2; 43. Kxc4 Pg4; 44. Kc5 Ke7; 45. Kb6 Tc8; 46. Kb7; 1-0.

Stand na twee ronden als volgt:

1.	Hing Ting Lai	2
2.	Robert Ris	1½
3.	Ilias van der Lende	½
4.	Tycho Dijkhuis	0

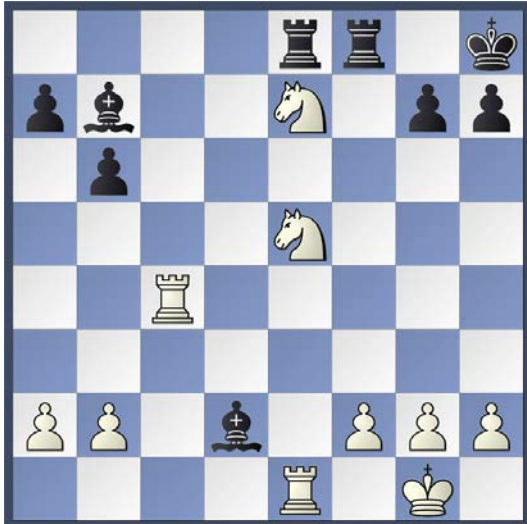
De slotpartij Ris-Lai ging derhalve om groepswinst, waarbij Hing Ting aan een halfje genoeg zou hebben. In een woeste variant van het Nimzo-Indisch trok Robert fel van leer, en Hing Ting zag zich gedwongen een pion prijs te geven en te hopen op betere tijden. Gelukkig bezit Hing Ting, naast het waarnemen van kansen zodra die zich voordoen, nóg een bijzondere gave: het bijna achteloos overleven van beroerde stellingen.

De beslissende partij Ris-Lai, kort na het handenschudden.

□	Robert Ris	(2422)
■	Hing Ting Lai	(2274)

Stelling na 25. Tae8:

In deze messcherpe stelling zou Robert graag de variant 26. P5g6+ hxg6; 27. Th4 mat willen spelen, maar dan kan die dekselse loper op d2 er nog net tussen. Fritz komt desgevraagd niet verder dan een nogal halfgare variant met een waardering van +0,6 voor wit, dus laten we maar eens kijken hoe de partij in het echt afliep:

26. Th4?

Dreigt 27. P5g6 mat. Dat vraagt om een hardhandige oplossing.

26. g5!

Nu staan er ineens twee torens en een paard in. Dat kan nooit lang goed gaan

27. P5g6+ Kg7; 28. Pxf8 gxh4; 29. Pe6+ Kf6; 0-1.

Hing Ting daarmee groepswinnaar met 3 uit 3, waar een score van 0 uit 3 (nou, vooruit, 1 uit 3) zeker niet denkbeeldig zou zijn geweest. Dat scheelt nogal!

De match Nijboer-Kevlishvili werd met opvallend dikke cijfers gewonnen door de jeugdige uitdager: 3½-½! Friso had in de match twee tegenstanders te bestrijden: de schaker tegenover hem en de genadeloos doortikkende klok. In de eerste twee partijen bedroeg het speeltempo anderhalf uur met 10 seconden increment per zet, en in de laatste twee partijen werd dat gehalveerd naar 45 minuten en 5 seconden per zet. Niet ideaal voor een tijdnoojunk als Friso en juist wel voor een vluggerbeest als Robbie! In de Cultural Village Groep zag de arme Duitser Matthies al zijn tegenstanders op 2 uit 3 eindigen terwijl hij zelf met nul punten in de tas de lange weg terug naar huis moest aanvaarden.

De prijsuitreiking werd verricht door de flamboyante Hayder Erol, wethouder van sociale zaken, welzijn en zorg van de gemeente Beverwijk, één van de sponsors van het toernooi. De heer Erol sprak warme woorden over de prestaties van zowel de schakers als het organisatiecomité, en men kreeg stellig de indruk dat het met het voortbestaan van het toernooi wel snor zit.

En nu maar hopen dat ik een goed verstaander ben!

Tijdens de prijsuitreiking kon Hing Ting een vette grijns niet onderdrukken. Links wethouder Erol, daarnaast toernooirecteur Dennis Krassenburg.

Het Amsterdamse schaakleven in de 19e eeuw

– door Dirk Goes –

Aan het einde van de 18e eeuw was schaken nog niet de volkssport die het nu is. Geschaakt werd vooral in kringen van de adel en de hogere legerofficieren, en die zaten met name in Den Haag. Het is dan ook niet verwonderlijk dat op 15 mei 1803 juist daar de eerste schaakvereniging in Nederland werd opgericht: het Haagsch Schaakgenootschap. Om het gepeupel buiten de deur te houden werd de contributie vastgesteld op zes gulden per jaar. Dat lijkt niet veel, maar in die tijd was het een flink bedrag (in huidige koopkracht ongeveer € 1.000) dat slechts door welgestelden was op te brengen. De vereniging bestond tot 1808. De doodsteek was waarschijnlijk het besluit van koning Lodewijk Napoleon om het koninklijk hof te verplaatsen van Den Haag naar Amsterdam, waar hij zijn intrek nam in het Paleis op de Dam.

Op 19 september 1822 werd de eerste Amsterdamse schaakvereniging opgericht: het Amsterdamsch Schaakgenootschap (ASG). Gespeeld werd in het Leesmuseum aan het Rokin, een voorloper van de bibliotheek¹. Omdat er nog geen andere Amsterdamse club was om tegen te schaken, beperkten de externe contacten zich tot het spelen van correspondentiepartijen tegen verenigingen uit andere steden. Dit betrof doorgaans twee partijen, één met wit en één met zwart. Aan de resultaten te zien waren de Amsterdammers behoorlijk getalenteerd. Van het Rotterdamse 'Vermaak door Oefening' werd in 1824 met 2-0 gewonnen en de plaatselijke schaakclub te Antwerpen² ging met dezelfde cijfers ten onder. Deze match duurde bijna twee jaar, van april 1827 tot februari 1829. Tegenwoordig hebben we e-mail, maar in die tijd ging alles nog met de postkoets. Ook de wedstrijd tegen het Haagse Palamedes (1834/1835) ging met 2-0 naar Amsterdam.

Rond de eeuwwisseling werd het Leesmuseum te klein. Op dezelfde plek werd een nieuwe gebouwd, dat in 1904 werd geopend. Tot 1930 zou het dienst doen als Leesmuseum. Het bordje schuin boven de voordeur verwijst nog naar de oorspronkelijke bestemming. Het gebouw heeft nu de status van Rijksmonument.

¹ Tegenwoordig is de bibliotheek openbaar, maar destijds was lidmaatschap nog voorbehouden aan heren van stand.

² Lijkt grensoverschrijdend, is het echter niet. België bestond in die tijd nog niet en Antwerpen hoorde 'gewoon' bij ons.

Overigens, het gebruik van de postkoets bevestigt nog maar eens ten overvloede dat schaken in die tijd een elitaire sport was. Personeelskosten, overnachtingen, het wisselen van paarden en tolpassages maakten het immers een dure grap. Een voor iedereen betaalbare reguliere postdienst zou pas veel later van de grond komen.

In 1843 ontstond er een schisma in het Amsterdamsch Schaakgenootschap. Sommige leden hechtten aan het sociëteitskarakter van de club (vrij schaken, de krant lezen, etc.), anderen waren van mening dat het schaken centraal moest komen te staan. Deze tweede groep scheidde zich af en ging verder onder de naam 'Philidor'. Elke maandagavond werd bijeengekomen in het Leesmuseum. Ook bij Philidor stond het correspondentieschaak centraal. Tussen 1847 en 1850 werden drie partijen gespeeld tegen de Schaakvereniging Zeist: 2½-½ voor Philidor.

Begin 1848 kwam er een bijzonder eervolle uitnodiging van de schaakclub te Londen voor een inzet van 150 pond (600 gulden). Philidor hapte toe, maar wist nog wel te bedingen dat de inzet werd verlaagd naar 50 pond. Tijdens deze partij³, die in maart 1848 begon en anderhalf jaar in beslag zou nemen, stonden de Amsterdamse zetten onder supervisie van Maarten van 't Kruijs.

Maarten van 't Kruijs (1813-1885), organist van beroep, was een sterk schaker die zo zijn eigen ideeën had over de opening. In die tijd speelde vrijwel iedereen 1. e4, maar Van 't Kruijs vond dat die zet best in tweeën kon worden gespeeld en introduceerde het bescheiden 1. e3. Daar stonden zijn tegenstanders van te kijken In de openingstheorie staat de zet 1. e3 bekend als de Van 't Kruijs-opening, ook in het buitenland, waar het overigens meestal de Van 't Kruijs-opening wordt genoemd omdat men daar de typisch Nederlandse lettercombinatie 'ij' niet machtig is.

Het lijkt vrijwel onmogelijk om met 1. e3 snel te winnen, maar de Weense meester Josef Emil Krejcik presteerde in 1908 te Wenen het volgende tegen de heer N.N.: 1. e3 d6; 2. Pf3 Pd7; 3. Ld3 b6; 4. Pg5 h6; 5. Pe6 fxe6; 6. Lg6 mat. En nog blind ook! (Krejcik dan, de heer N.N. was gewoon een ziende knoeier).

De opening 1. e3 heeft zich nimmer in een grote populariteit mogen verheugen, maar toch waren er best wel spelers die het op hun repertoire zetten, en bepaald niet de minsten. Zukertort speelde het diverse keren tegen Anderssen en de eigenzinnige Nimzowitsj werd een fervent pleitbezorger, terwijl Garry Kasparov het tegen de computer Fritz speelde om het beest uit zijn boek te halen. Heden ten dage is de Tsjechische grootmeester Pavel Blatny de grootste exponent.

In 1878 won Van 't Kruijs het jaarlijkse toernooi van de Nederlandse Schaakbond en werd daarmee officieus Nederlands kampioen.

Philidor wilde en kreeg revanche, opnieuw met 50 pond als inzet. Ditmaal wist men de Londenaren op remise te houden. Een derde partij ging echter verloren, waarna moest worden geconstateerd dat Londen toch een maatje te groot was geweest.

In het voorjaar van 1851 kwam Philidor op het idee om een groot landelijk toernooi te organiseren. In april van dat jaar ging de volgende brief uit naar de diverse schaakgenootschappen in den lande:

Bestuurderen van het schaakgenootschap Philidor hebben de eer, de leden Uwer vereeniging uit te nodigen tot deelneming aan eenen wedstrijd, ontworpen met het doel, om het genoegen van het schaakspel door deszelfs⁴ meer wetenschappelijke ontwikkeling te verhoogen. Terwijl bestuurderen voornoemd de vrijheid nemen u het programma benevens intekenlijst van dezen wedstrijd bij dezen toe te zenden, verzoeken zij de opgave der mededingers, die genegen mochten zijn daaraan deel te nemen, zoo spoedig mogelijk, immers vóór den 10 Mei aanstaande, aan het Lees-Museum onder hun adres te ontvangen.

Amsterdam, april 1851

Bestuurderen voornoemd:

E. Mohr	President
M. van 't Kruijs	Commissaris
M.M. Coopman	Commissaris

Gespeeld werd van 20 mei tot en met 17 juni 1851. De 38 deelnemers betaalden een inleggeld van 5 gulden, terwijl van bezoekers een bijdrage van 3 gulden werd gevraagd. In ruil daarvoor kregen ze dan wel een dagbulletin. Er waren acht prijzen in natura:

³ Helaas, Londen won na 50 zetten.

⁴ Prachtig archaisch taalgebruik! Een woord als 'deszelfs', waar vind je dat nog. Vroeger was alles beter

- Eerste prijs: Een boekenkast;
- Tweede prijs: Een gouden horlogeketting;
- Derde prijs: Een zilveren snuifdoos.

tot en met:

- Achtste prijs: Een schaakboek.

De partijen bestonden uit in die tijd gebruikelijke minimatches, *best of three*, waarbij remises niet meetelden (ook het grote internationale toernooi van Londen, dat een week later van start ging, werd volgens deze formule gespeeld). Deze minimatches werden 'robbers' genoemd, een term die uit de kaartspelen bridge en whist afkomstig was. Tegenwoordig wordt het nog gebruikt in de uitdrukking 'een robbertje vechten'.

Het schaakjargon van toen verschilde nogal met wat we tegenwoordig hanteren. Vrijwel iedereen weet dat een loper een raadsheer werd genoemd, en een toren een kasteel, maar sommige termen zijn wat minder bekend:

Wij zeggen:	Onze voorvaderen noemden het:
Aftrekschaak	Geopend schaak
Eeuwig schaak	Aanhoudend schaak
Probleem/studie	Kunstspel
Blindschaak	Geheugenschaak
Promoveren	Op dam komen ⁵
Wit/zwart geeft op	Wit/zwart abandonneert
Offeren	Sacrifiëren

Het toernooi werd gewonnen door Van 't Kruijs, die in de finale Stan Heijmans versloeg. Overige prijswinnaars:

3. M.M. Coopman (Amsterdam)
4. W.J. Blijdenstein (Enschede)
5. J. Seligmann (Amsterdam)
6. K. de Heer (Beemster)
7. J. van Praag (Amsterdam)
8. H. Kloos (Amsterdam)

Het schaaktijdschrift *Sissa*, dat van 1847 tot 1874 maandelijks verscheen, kwam met wat opbouwende kritiek, zoals valt te lezen in de vierde jaargang, bladzijde 234:

- Er was een vrije loting, zodat het kon gebeuren dat de sterkste speler tegen de op één na sterkste speler zou moeten spelen.
- De rondlopende toeschouwers zorgden voor nogal wat overlast. Zoals *Sissa* het schreef: "Niets leidt de aandacht meer af, dan het af- en aanlopen van personen, en dat wel zoo veel te meer, wanneer de zoodanigen van de vergunning misbruik maken, door over het spel van strijdende spelers luid te spreken, of door teekens van hunne af- of goedkeuring te doen blijken."
- De duur van het toernooi maakte het voor niet-Amsterdammers een tamelijk kostbare aangelegenheid.

Een jaar later was er weer een toernooi. Geloof het of niet, maar er werd ditmaal gespeeld volgens de toernooiformule die we nu kennen als het Fischer Random-systeem. Zwaar *avant la lettre!* Het systeem werd gepropageerd door jonkheer E. van der Hoeven, die zelf meespeelde, en was een idee van zijn oom, wijlen graaf Van Zuilen van Nijeveld. De uitslag was een kopie van het toernooi van 1851. Van 't Kruijs en Heijmans stonden opnieuw in de finale, en ook ditmaal won Van 't Kruijs, die met een Chinees schaakspel naar huis ging. Leuk voor in de boekenkast Over de toernooiformule zegt *Sissa*: "Het is een veld dat nog braak ligt, en tot welke bearbeiding wij alle onze schaakliefhebbers beleefdelijk uitnodigen" (*Sissa*, zesde jaargang, bladzijde 224). Als hij toen had geleefd, zou Fischer goedkeurend hebben geknikt

In april 1854 schreef Philidor weer een wedstrijd uit. Gespeeld werd op maandag en dinsdag, van mei tot oktober. Het inschrijfgeld bedroeg ditmaal 10 gulden (3 gulden voor bezoekers). *Sissa* publiceerde het wedstrijdreglement, dat de volgende bijzondere bepaling bevatte:

Artikel 13: Het genootschap Philidor wordt eigenaar der gespeelde partijen, en mag daarvan ieder door hetzelfde doelmatig geacht gebruik maken.

Zo ging dat in die tijd. In de loop van de 19e eeuw waren schaakpartijen gewild bij dagbladen en tijdschriften, en dus zat er handel in. Hiermee kon het toernooicomité haar inkomsten vergroten, wat meestal ten goede kwam aan het prijzengeld. De meeste schakers deden er daarom niet moeilijk over.

⁵ Dit is geen verwijzing naar het damspel, het woord 'dam' dient te worden gelezen als afkorting van 'dame'.

Dit toernooi heeft ongetwijfeld een winnaar opgeleverd, maar wie dat was is niet terug te vinden. Sissa bericht nog wel dat het toernooi aan de gang is maar publiceert nooit de uitslag. Tegenwoordig, wanneer de zetten *du moment* dat ze worden gespeeld op het internet staan, is zoiets volstrekt ondenkbaar, maar in die tijd stond de schaakjournalistiek nog in de kinderschoenen.

In 1855 gebeurde er iets opmerkelijks toen Philidor fuseerde met het Amsterdamsch Schaakgenootschap, 12 jaar nadat men van elkaar was gescheiden. Op het eerste gezicht lijkt het niet aannemelijk dat Philidor zat te wachten op een fusie. Zij organiseerde als ambitieuze en bruisende vereniging tal van schaakactiviteiten, terwijl het Amsterdamsch Schaakgenootschap als sociëteit een wat slapend bestaan leidde. Het is echter goed denkbaar dat Philidor een eigen schaakhuis wilde, waar men te allen tijde (dus niet alleen op de maandagavond) kon samenkomen om schaakactiviteiten te ontplooiën. Om dit dure plan mogelijk te maken was het zaak de krachten te bundelen en was een fusie met het Amsterdamsch Schaakgenootschap een voor de hand liggende optie. Opvallend was dat de naam van de nieuwe vereniging gewoon 'Het Amsterdamsch Schaakgenootschap' bleef, terwijl je toch zou mogen verwachten dat dat nou juist de onderliggende partij was.

Het schaakcentrum zou daadwerkelijk worden gerealiseerd. Wanneer precies is onduidelijk, maar ergens in 1860 werd het pand Damrak 83 betrokken, schuin tegenover de beurs van Zocher. De beurs van wie?

De beurs van Hendrick de Keyser, geopend in 1611, was de eerste beurs ter wereld waar aandelen werden verhandeld. In 1838 werd het gesloopt in verband met verzakkingsproblemen, en het gemeentebestuur gunde de Haarlemse architect Jan David Zocher de opdracht tot bouw van een nieuwe beurs. Het wat pompeuze gebouw in Neoclassicistische stijl, dat oogde als een Griekse tempel, kwam te staan op de hoek van de Dam en het Damrak, op de plaats waar nu De Bijenkorf is gevestigd. Op 10 september 1845 werd het geopend door koning Willem II. Eind 19e eeuw voldeed het gebouw niet langer. In 1903 werd het gesloopt en vervangen door de Beurs van Berlage.

Amsterdam in het tweede gedeelte van de 19e eeuw, met rechts de beurs van Zocher en in het midden op de achtergrond het Centraal Station. Opvallend hoe smal het Damrak toen was. Met de sloop van de Beurs van Zocher zou dat probleem worden opgelost (Foto: Oneindig Noord Holland).

Op 1 december 1856 werd Schaakclub La Bourdonnais opgericht. Begonnen met slechts vijf leden was dit aantal een maand later al opgelopen tot 25. Gespeeld werd in de bovenzaal van lokaal "Het Vosje" op het Rokin. Na vijf jaar achtte de vereniging zich sterk genoeg om een correspondentiepartij te spelen tegen het Duitse Elberfeld. De inzet werd vastgesteld op 100 thaler, wat destijds neerkwam op 175 gulden. De partij duurde van eind 1861 tot de zomer van 1862 en eindigde na 38 zetten in een zege voor de Amsterdammers.

Eind 1864 verhuisde La Bourdonnais naar het Nieuw Poolsch Koffijhuis aan de Warmoesstraat. In de zomer van 1866 kreeg dit pand een nieuwe pachter, ene Adolf Wilhelm Krasnapolsky Deze zag een schaakclub in zijn tent kennelijk niet zo zitten, en per 1 augustus 1866 werd een nieuwe locatie betrokken in lokaal De Brakke Grond.

De namen van de schaakgezelschappen waren destijds tamelijk bijzonder. Tegenwoordig is er geen hond die erover zou denken zijn club 'Welzien verhoedt gevaar' te noemen, maar in de 19e eeuw kende de gemeente Leidschendam een genootschap onder die kneuterige naam. Andere voorbeelden:

- Vriendschap en Oefening (Alkmaar)
- Vriendentrouw (Gouda)
- Haast u langzaam (Zwolle)
- Prudentia Vincit (Harmelen)
- Strijd in Eendracht (Weidum)⁶
- In den eersten stoot pat (Delft)
- Amat Victoriae Curam (Breda)
- Oefening en uitspanning (Kampen)
- L'Esprit pénétrant est Vainqueur (Aarlanderveen)
- Réunion sans fin (Vlissingen)
- Aurora (Zwolle)
- Amicitia (Vlaardingen)

1861 was een bijzonder jaar voor het Amsterdamse schaakleven, want in de zomer bracht de grote Adolf Anderssen, die destijds na Morphy als de sterkste schaker ter wereld werd beschouwd, op uitnodiging van het Amsterdamsch Schaakgenootschap een bezoek aan de hoofdstad.

In de namiddag van vrijdag 12 juli 1861 arriveerde de heer Anderssen per open rijtuig te bestemder plekke. Tijdens de feestelijke receptie werd hij door diverse leden toegesproken en werd veelvuldig het glas geheven. Vervolgens werd een bezoek gebracht aan Artis, en 's avonds stond een eerste partij op het programma. Anderssens tegenstander (Volgens Sissa: "één van de sterkste leden van het Genootschap", echter niet bij name genoemd) verloor kansloos. Een tweede partij werd begonnen maar moest na twee uur vanwege het late uur worden afgebroken en enkele dagen later voortgezet. Ook deze partij eindigde in winst voor de Duitse meester.

De volgende dag speelde Anderssen een eerste partij tegen Van 't Kruijs, de sterkste schaker van het Amsterdamsch Schaakgenootschap. Na 4½ uur was de strijd beslist: winst voor Van 't Kruijs! Deze partij ging als volgt:

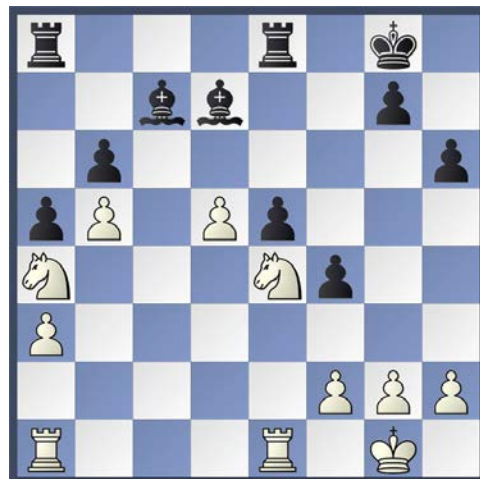
-
- Maarten van 't Kruijs
 Adolf Anderssen
-

1. a3

Bij het aanschouwen van deze beginzet zal Anderssen een glimlach niet hebben kunnen onderdrukken. In 1858 speelde hij het zelf drie-maal in een match tegen Morphy, met redelijk succes (1½-1½). Sindsdien stond de opening bekend als de Anderssen-opening. Was de openingskeuze van Van 't Kruijs een eerbetoon aan zijn illustere tegenstander?

1. e5; 2. c4 Lc5; 3. Pc3 a5; 4. e3 Pc6; 5. Pge2 d6; 6. d4 Lb6; 7. Pa4 La7; 8. d5 Pce7; 9. b4 f5; 10. Pec3 Pf6; 11. Le2 0-0; 12. Pb5 Lb8; 13. Pbc3 c6; 14. b5 cxd5; 15. cxd5 b6; 16. Lc4 Pg6; 17. 0-0 f4; 18. Ld3 Pd7; 19. Dh5 De8; 20. Pe4 Lc7; 21. exf4 exf4; 22. Lb2 Pde5; 23. Pg5 h6; 24. Lxg6 Pxg6; 25. Tfe1 Pe5; 26. Dxe8 Txe8; 27. Lxe5 dxe5; 28. Pe4 Ld7

Zie diagram hiernaast →

⁶ Gespeeld werd op de dinsdagavond van 19.00 tot 22.00 uur, beurtelings bij één der leden aan huis.

Wellicht dacht Anderssen hier beter te staan op grond van zijn loperpaar. In de praktijk blijken ze echter niet opgewassen tegen de gecombineerde paardenkrachten.

29. Pac3 a4; 30. Tab1 Tec8; 31. d6 Ld8; 32. Tb4 Kf7; 33. f3 Ke6; 34. Td1 g5; 35. g4 fxg3; 36. hxc3 h5; 37. Kf2 Ta7; 38. Ke3 Le8; 39. f4 exf4; 40. gxf4 g4; 41. Td5 Lf6?!

Vanaf hier gaat het mis met de grote Anderssen. Fritz geeft als beste zet 41. h4, met een klein plusje voor wit.

42. f5+ Kf7; 43. Pxa4 Tb8; 44. Pxf6 Kxf6; 45. Kf4 Tg7; 46. Pc3 Ld7; 47. Pe4+ Kf7; 48. f6 Tgg8; 49. Txx5 Th8; 50. Te5 Tbd8; 51. Te7+ Kf8; 52. a4 Th1; 53. Tb2 Le8; 54. Td2 Lf7; 55. Kxg4 Lb3; 56. Pg5 Ta8; 57. Ph7+ Kg8; 58. Pg5 Txa4+; 59. Kf5 Tf1+; 60. Kg6 Ta8; 61. Tg7+ Kf8; 62. d7; 1-0.

Op 17 juli was Anderssens bezoek aan Amsterdam ten einde. Tijdens de afscheidsreceptie nam hij het woord en sprak zijn gehoor als volgt toe:

“Ik bedank U, mijne Heeren! Ik heb deze reis uit genoeg gedaan. Het verheugt mij de Hollandsche schaakspelers te hebben leeren kennen, onder welke ik eenen⁷ heb aangetroffen, zoo sterk als ik er in mijn gehele leven slechts negen of tien heb ontmoet. Ik bedank U voor uwe vriendelijke ontvangst. Nimmer heb ik een schaakclub bezocht, waar ik eene minzamer bejegening dan hier heb ondervonden”.

Maar dan in het Duits natuurlijk

In totaal speelde Anderssen 26 partijen tijdens zijn verblijf in Amsterdam (+19 =2 -5). Behalve van Van 't Kruijs verloor hij van De Lelie, Kloos, Van Paddenburg en De Heer. Anderssens score tegen Van 't Kruijs was +5 =2 -1, waarbij zij opgemerkt dat Van 't Kruijs in één van zijn partijen duidelijk beter stond maar als een waar *gentleman* de zetten herhaalde om zijn tegenstander in staat te stellen de laatste trein te halen.

Gedurende het tweede gedeelte van de 19e eeuw leidde het Amsterdamse schaakleven een wat kwijnend bestaan en verloor het haar toonaangevende positie als schaakcentrum aan Den Haag, waar met name het in 1852 opgerichte Discendo Discimus (DD) een periode van grote bloei kende. Deze vereniging nam het initiatief tot oprichting van de Nederlandsche Schaakbond, die op 23 mei 1873 het levenslicht zag. Voorzitter, secretaris en penningmeester van de bond werden respectievelijk de heren Van Hogendorp, Van der Haak en Kamphuisen, allen lid van DD. Voor de Amsterdammers was er geen rol van betekenis weggelegd. Als troost werd De Lelie nog wel vice-voorzitter.

Rond die tijd had het Amsterdamsch Schaakgenootschap haar riante accommodatie aan het Damrak verlaten en was men verhuisd naar Zeemanshoop, een sociëteit voor zeevarenden op de Dam, hoek Kalverstraat. Eind 1873 sprak men de wens uit te fuseren met La Bourdonnais, maar die fusie ketste af. Daarop besloten enkele leden van het Amsterdamsch Schaakgenootschap de club te verlaten en een nieuwe vereniging op te richten: het Nieuw Amsterdamsch Schaakgenootschap. Een wat onhandige naam, omdat het oorspronkelijk Amsterdamsch Schaakgenootschap in de wandelgangen nu het Oud Amsterdamsch Schaakgenootschap werd genoemd. Toen op 21 december 1878 het Nieuw Amsterdamsch Schaakgenootschap fuseerde met La Bourdonnais, ging de nieuwe club het Vereenigd Amsterdamsch Schaakgenootschap heten en was de spraakverwarring compleet.

De oprichting van het Vereenigd Amsterdamsch Schaakgenootschap luidde een nieuwe bloeiperiode van het Amsterdamse schaakleven in, met sterke jeugdleden als Treslong en vooral de gebroeders Van Foreest. Het 10-jarig jubileum in 1889 werd opgeluisterd met de organisatie van het eerste internationale schaaktoernooi op Nederlandse bodem. Aan dit toernooi werd deelgenomen door toenmalige grootheden als Amos Burn, James Mason en Isidor Gunsberg, aangevuld met de beste Nederlandse schakers. Ook deed een jonge speler uit Berlijn mee, ene Emanuel Lasker

Gespeeld werd van 26 augustus tot en met 1 september 1889 in koffiehuis De Roode Leeuw aan de Vijgendam⁸. Het toernooi werd een prooi voor Burn met 7 uit 8, een half punt voor Lasker, die in dit toernooi zijn beroemde dubbele loperoffer speelde tegen Johann Bauer. Louis van Vliet, Nederlander van geboorte maar reeds op 13-jarige leeftijd naar Engeland geëmigreerd, deed het met 5 uit 8 in dit gezelschap uitstekend, de overige Nederlanders kwamen er niet aan te pas.

Bronnen:

- Sissa, het eerste Nederlandstalige schaaktijdschrift. Opgericht door W.J.L. Verbeek, huisarts te Wijk bij Duurstede.
- 'Amsterdam in de negentiende eeuw', artikel geschreven door Ton Sibbing, verschenen in het boek 'Amsterdam Schaakstad', bladzijde 10 tot en met 23 (1994).
- 'Het loopt ongenadiglijk mat', door H.J.G.M. Scholten (1999).
- 'Schaken in Stijl', proefschrift van Ruurd Kunnen (2002).

⁷ Bedoeld werd uiteraard Van 't Kruijs.

⁸ Zowel het koffiehuis als de straat hebben de tand des tijds niet overleefd.

Een zalig uiteinde

- door Henk Boot -

In de laatste kandidatenronde van 2014, op 19 december om precies te zijn, mocht ik het opnemen tegen koploper Hing Ting Lai. De afgelopen twee jaar had hij me kansloos van het bord gemept, dus ik wilde in ieder geval proberen er een tijdlang een spannende partij van te maken. Met zwart had ik er in de Kandidaten niet veel van gebakken, maar ik had nu wit. Nu had ik een aantal jaren geleden in de laatste ronde vóór de Kerst een keer een mooie partij van Sybolt gewonnen. Ik dacht natuurlijk vooraf niet aan deze partij, maar achteraf

Dan de keuze voor de opening. Ik dacht na de eerste zetten maar een soort actieve opstelling te kiezen in een moderne opstelling/Pirc met 4. f4. In ieder geval als trouw d4-speler voor mij een nieuwe opzet.

-
-
- Henk Boot
 Hing Ting Lai
-
-

1. d4 d6; 2. e4 g6; 3. Pc3 Lg7; 4. f4 a6; 5. Le3 b5; 6. a3 Lb7; 7. Le2 Pd7; 8. Lf3 e5; 9. Pge2

9. fxe5 was wat beter en gaf wit volgens Fritz een klein plusje.

9. Pgf6; 10. 0-0 0-0; 11. Dd2 exd4; 12. Lxd4 Te8; 13. Pg3 c5; 14. Lf2 b4

Zet mij voor het blok, het beste is nu direct Pa4 met gelijke stand, en dus niet even:

15. axb4 cxb4

Nu krijgt Hing Ting óf de pion op b2, óf op e4. Ik besloot maar tot het eerste.

16. Pd5 Pxd5; 17. exd5 a5!?

Ik was na 17. Lxb2 het kwaliteitsoffer 18. Dxb4 Lxa1; 19. Dxb7 van plan. Natuurlijk staat dan zwart duidelijk beter, maar ik kan nog zeker weerstand bieden. Maar Hing Ting koos voor het rustig dekken van de pion op b4.

18. c3 bxc3; 19. bxc3 Dc7; 20. Ld4 Lxd4

20. Pc5 gaf zwart wat beter spel. Hing Ting had hier nog 44 minuten en ik nog een uur, dus ruim voldoende om (goed) na te denken.

21. Dxd4 Dc5

Ook nu kwam Pc5 in aanmerking, maar ik had beter 21. cxd4 kunnen doen, dan is het volgens Fritz gelijk.

22. Tfd1

Niet nodig, na Tfb1 is het gelijk, maar ook nu is er niet zo veel aan de hand (voor wit).

22. f5; 23. Pe2 Tec8; 24. g4

Met mijn eeuwige optimisme gespeeld, maar afwachten was beter, nu komt zwart toch weer een beetje beter te staan.

24. Dxd4; 25. Txd4 Pc5; 26. Ta3 Kf7; 27. Td2 Kf6; 28. Pd4

Ook met g5+ bleef het (gemakkelijker) gelijk.

28. Te8; 29. Pb5 fxg4; 30. Lxg4 Tad8

En hier kreeg ik zo langzamerhand wel hoop dat remise toch wel bereikbaar moest zijn, mits.....

31. Te2

Maar ja, dit was niet de handigste (beter 31. Ld1).

31. Txe2; 32. Lxe2 a4

Waarom niet 32. Lxd5, er is dan nog steeds niet veel aan de hand.

33. c4

Met remiseaanbod. Ik had hier nog circa 20 minuten en Hing Ting nog 16, dus dat was niet het probleem. Na de miniplusjes voor zwart (in het algemeen 0.50 of minder) werd het nu zo'n 0.30 in het 'voordeel' van zwart. Dus objectief een correct voorstel, maar ja, als kampioen met een vracht ratingpunten meer denk je vast dat er nog wel kansen ontstaan. De stelling bood natuurlijk nog genoeg mogelijkheden om door te spelen.

33. Lc8; 34. Kf2 Lf5; 35. Pd4 Tb8; 36. Pb5 Tb6; 37. Ke3 Lc2; 38. Kd2 Lb3; 39. Kc3 Kf5; 40. Kd4 Kxf4

Met nog steeds volledig gelijke stelling.

41. Ta1 Pd7; 42. Tf1+ Kg5; 43. Tf7

Nu voelde het lekker voor wit. Met de goede positie van de stukken is er ruime compensatie voor de pion, ook volgens Fritz (+0.63)

43. Pe5

43. Pf6 verliest na 44. h4+.

44. Txf7 Kf6; 45. Ta7 Pf7; 46. Pc3

46. Pe5?

Dit is de verliezende fout.

47. Pe4+

Fritz geeft nu gelijk +2.8.

47. Kf5; 48. Ta8 g5?

Hing Ting had mijn volgende zet niet gezien, zei hij in de analyse.

49. Lh5 Pg6

Er was eigenlijk geen verdediging meer, maar ik vond niet de snelste weg.

50. Tg8 Tb4; 51. Lxg6+

En ik kan hier mat in zes geven

51. Kg4; 52. Pxd6

Verdedigt c4, maar 52. Ke3 en streven naar mat was de aangegeven weg!

52. a3; 53. Ta8

Waarna het voordeel slinkt tot 4.75, maar ook nu had ik Ke3 kunnen doen.

53. a2; 54. Kc3

54. La4

Had ik natuurlijk weer half gemist toen ik Ta8 speelde, maar mijn stelling kan het allemaal hebben!

55. Kxb4 a1D; 56. Txa4 De5; 57. Kc5 Dxb2; 58. Kc6 Kf3; 59. Le4+ Ke3; 60. Lf5 g4; 61. Lxg4; 1-0.

Achteraf is het van mijn kant een redelijke en soms wel goede partij geweest. Ik gaf zo vanaf de 15e zet wel wat kleine kansjes weg, maar Hing Ting was die avond blijkbaar niet op zijn scherpst want hij liet mij enkele keren terugkomen tot een gelijke stand. Nu moet gezegd, de plusjes voor zwart waren ook maar klein, maar werden dus niet uitgebouwd. Natuurlijk vond Hing Ting dat hij van mij moest winnen, maar vanaf de 35e zet was het een geheel gelijkwaardige stelling, tot hij volgens mij met 43. Pe5 probeerde te forceren. Daarna heeft hij geen kans meer gehad, al had ik het met 52. of 53. Ke3 natuurlijk veel mooier kunnen uitmaken. Ik had daar toen nog genoeg tijd voor (15 minuten tegen Hing Ting 8 minuten), maar waarschijnlijk vanwege zijn faam als snelschaker durfde ik niet goed door te rekenen en koos ik met Ta8 voor de veilige omweg.

Waarom het Hollands het Hollands heet

– door Dirk Goes –

Het ligt voor de hand te denken dat de Hollandse verdediging (1. d4 f5) is genoemd naar een Nederlandse schaker. Is dat waar? Ja en nee. De schaakmeester Elias Stein (1748-1812), want over hem heb ik het, woonde weliswaar het grootste deel van zijn leven in Den Haag, maar hij was geboren en getogen in het nabij Straatsburg gelegen Forbach, waar hij grote bekendheid genoot als schaakleraar. Dat kwam ook stadhouder Willem V ter ore, en hij besloot hem naar Den Haag te halen om daar schaakles te geven aan zijn zoons Willem Frederik (de latere koning Willem I) en Willem George Frederik.

Stein was een groot aanhanger van de zet 1. f5 als antwoord op 1. d4. Deze opening was destijds algemeen bekend onder de naam Stein-opening, maar omdat Stein de rest van zijn leven in Den Haag bleef wonen kreeg het langzaam maar zeker de naam Hollands.

In 1789 publiceerde Stein zijn boek 'Nouvelle essai sur le jeu des échecs, avec des réflexions militaires relatives à ce jeu', met een speciaal voorwoord voor de prinsjes, als volgt:

A Leurs Altesses Sérénissimes

Guillaume Frederic

Et

Guillaume George Frederic

Princes d'Orange et de Nassau,

etc., etc., etc.

Messeigneurs,

Le jeu des Echecs faisant partie de la récréation de Vos Altesses Sérénissimes, je prends la liberté de Vous dédier ce léger Ouvrage que j'ai composé sur les principes.

Frans was de taal van het hof, vandaar, en de term *réflexions militaires* kan niet los worden gezien van het feit dat Stein in het schaakspel een metafoor van de oorlog zag.

Grote meesters, waarvan Euwe, Aljechin, Botwinnik en later Kortsnoi de bekendsten waren, hadden de opening op hun repertoire staan, maar niet iedereen was ervan gecharmeerd. Petrosjan vond het maar niks, getuige zijn volgende uitspraken:

- “Als iemand het Hollands wil spelen moet je dat vooral niet verhinderen”.
- “Na 1. d4 f5 komt er maar één zet in aanmerking: 2. f5-f7”.

Max Euwe hield eens een lezing voor Schaakvereniging Het Vrije Veld. Hij vertelde zijn gehoor over een correspondentiepartij tussen Londen en Den Haag, waarbij de Engelsen 1. d2-d4 openden en in lachen uitbarstten bij het Haagse antwoord 1. f7-f6-f5. “Double Dutch” noemden de Britten het, waarbij U moet weten dat de naam “Dutch” in de meeste Engelse uitdrukkingen een weinig complimenteuze reputatie geniet. Zo zou, volgens Euwe, de naam Hollands zijn ontstaan.

Stein was toen al heel lang wijlen. Hij overleed op 12 september 1812 en werd begraven op de Joodse Begraafplaats aan de Scheveningseweg te Den Haag, waar in 1997 een straat naar hem werd genoemd.

Herders op de velden

- door Jan Krans -

Op maandag 6 juli 2015 werd in Amsterdam als bijprogramma van het echte NK Schaken de 13de editie van het NK voor Pastores gehouden. Na enkele jaren afwezigheid kon ik weer eens meedoen, en het was al gelijk duidelijk dat organisator Rijn de Jonge een breder en sterker veld dan ooit had weten samen te roepen. Vooraf vond ik dat hij wel wat minder hard zijn best had mogen doen, maar achteraf hoort niemand mij meer klagen. Hulde dus. Het was een mooi schouwspel op het zonnige terras aan de Linnaeusstraat, ook voor toevallig langswandelende toeristen en schaakliefhebbers die eigenlijk voor Giri, Van Wely, Peng en Haast kwamen.

In de eerste ronde heb ik zwart tegen de Friese dominee Bernard Keizer, tevens schaakorganisator. Hij offert kloekmoedig een stuk voor twee pionnen en wat druk, maar als die druk is weggevallen staan er nog twee keer twee torens op het bord en heeft hij drie trage pionnen extra op de koningsvleugel: geen partij voor mijn paard en haastige vrije d-pion. Zo'n losgebroken paard deelt vaak hier of daar een vorkje uit. Zo gaat het ook ditmaal als ik schijnbaar de d-pion, de trots van mijn stelling, mijn hoop en oogappel, laat instaan.

Tweede ronde: wit tegen oud-zendeling Jan-Mathijs van Leeuwen. De opening gaat niet goed en ik heb rmtgbrk. Dan maar na lang nadenken d4 gespeeld zodat het centrum tenminste openkomt en het verder vooral om handigheid en initiatief gaat. Uit liefde voor het loperpaar doet hij niet de beste. Geleidelijk aan knapt mijn stelling op. Dan gaat het snel.

De eerste favorieten struikelen al in deze ronde. Reint van der Knijff, pastoraal werker in Apeldoorn en tweede op rating, verliest van Piet Kooiman (over hem zodadelijk meer). Nullen zijn er ook voor Jan Seeleman, emeritus predikant en meervoudig kampioen, en enkelvoudig oud-kampioen Martijn Naaijer (ook hem komen we nog tegen).

In de derde ronde heb ik zwart tegen theologiestudent Arie Jan van der Blom. Hij heeft kennelijk nooit college van me gehad, want hij roept een koningsaanval over zich af als hij een pennende loper wil verjagen. Ik kan het allemaal best wat scherper en mooier doen, en moet voor straf nog een tijd om een rotsvast paard op e4 heen spelen, maar het eindspel is en blijft gewonnen.

Vierde ronde: wit tegen Rein Brouwer, universitair docent praktische theologie en een van de nieuwe ratingfavorieten. Hij is echter iets te optimistisch en laat zijn dame vangen in de koplampen van twee torens op de a- en b-lijn. Hij houdt nog wel een pion op b2 over, een echt handenbindertje, maar ik weet de technische klus zonder al te veel moeite te klaren. Zo sta ik opeens alleen op kop nu. Als dat maar goed gaat

Vijfde ronde: zwart tegen Piet Kooiman, emeritus-predikant in Amsterdam, en al een aantal keren Nederlands kampioen, waaronder vorig jaar. Hij oogt heel vriendelijk en pastoraal, maar hij is vooral een gevaarlijk rapidspeler. Dat heb ik al eerder mogen ondervinden, en nu verdrietig genoeg weer. Ik speel strategisch iets beter en lijk een mooi eindspel in te gaan, maar het past allemaal net niet. Dan zie ik toch een route naar een pluspion en loop pardoes tegen een vorkje, stukverlies en een nul aan. Ik heb het nu niet meer in eigen hand, want Piet staat nu op 4½.

Het is gelijk een les voor volgend jaar. Ik heb van te voren wat op tactiek geoefend (trainen zal ik het niet noemen) en ook een paar openingen bekeken. Dat eerste, hoewel misschien nog steeds te weinig, blijkt nuttig: het blijft verder bij deze trieste blunder. Het tweede is geheel overbodig: niet alleen onthoud ik die openingen toch niet, maar van wat ik er nog wel van weet komt er niets op het bord, niet eens in de verte.

Tot mijn schrik moet ik in de zesde ronde met wit tegen de op papier sterkste speler, de Groninger Henk van Putten, ook al oud-kampioen. Gelukkig pakt hij het veel te optimistisch aan en wordt dan hardhandig van het bord gezet.

Ook al gelukkig verliest Piet Kooiman nu wel (sorry Piet), met dank aan Rein Brouwer. En zo staan Rein en ik bij het ingaan van de laatste ronde samen op kop met 5 punten. Daarachter loert Piet op het vinkentouw met nog steeds $4\frac{1}{2}$, en een vijftal spelers met 4. De indeling valt zelfs zo uit dat op papier ook die vijf nog kampioen kunnen worden. Zoals voorspeld is het spannend tot het allerlaatst.

In die laatste ronde heb ik aan remise niet genoeg, want hoewel Rein verliest wint Piet, en ons onderling resultaat is niet echt gunstig (zie ronde 5). Ik moet met zwart tegen Martijn Naaijer, zoals gezegd oud-kampioen en inmiddels AIO aan de VU, al is het dan bij het verkeerde Testament. Na een wat vreemde opening lijkt er eindelijk een gezonde Hollandse structuur op het bord te staan en wil ik gaan genieten van mijn looper op g7 en mijn paard op weg naar c5. Oeps: hij komt met een hyperscherp g4 op de proppen. Er komt opeens een hele houthandel op mijn arme koning af. Voor een oud-student van me toont hij verrassend weinig respect. Na een paar angstige momenten en een fijne verdedigingstruc staat er toch een eindspel met een pluspion voor mij op het bord. Als Martijn dan nog één kans mist om het echt ingewikkeld te maken loopt *in the dying seconds* en onder de goedkeurende blikken van een paard op c5 mijn a-pion door. Lief klein ding.

Zo mag ik na negen magere jaren de wissel-ets weer op zijn plaats hangen en ben ik tot nader order officieel de sterkstschakende theoloog van Nederland. De titel blijft mooi in Amsterdam. Scheidend kampioen Piet Kooiman wordt in het sterke veld uiteindelijk tweede. Van toernooidirecteur Paul Rump krijg ik ook nog een prachtig boekje van Tim Krabbé, *De man die de Babson task wilde maken*. Theologen weten natuurlijk alles van *Allumwandlung*, maar dit is van een andere orde. Dank.

De trotse winnaar koestert zijn wissel-ets.

Te verzoenen is het schakersleven

Overpeinzingen naar aanleiding van schaakverhalen

There is no end, but addition (T.S. Eliot)

– door Florian Jacobs –

Grootmeester Paul van der Sterren zei in 2003 het professioneel schaken gedag, publiceerde vervolgens kloeke openingsboeken en een al bijna klassieke autobiografie, en daarmee leek zijn schaaksaga voltooid. Toch keerde hij in 2010 enigszins terug in de arena. Hij begon weer wat te spelen in de KNSB-competitie en toucheerde zelfs het toernooischaak opnieuw. Ook met schaakschrijven ging Van der Sterren verder. *Terug in het strijdperk* (Brave New Books, 2014) is een bundeling van zijn meest recente schaakverhalen.

Van der Sterren stopte met schaken, sloot naar eigen zeggen dat levensverhaal af, maar moet in zijn nieuwste boek bekennen dat dit afgesloten levensverhaal zijn leven weer in is gesijpeld. Het Grote Verhaal bestaat dan ook niet, concludeert hij in zijn voorwoord: "Het stamelen, het laten zien van wat foto's, het doorgeven van enkel korte flitsen van wat er is gebeurd, dit alles is feitelijk meer in overeenstemming met die oneindig gecompliceerde werkelijkheid van het leven dan wat voor Groot Verhaal je er ook van maakt." En dat is waar *Terug in het strijdperk* ogenschijnlijk uit bestaat: dergelijke 'korte flitsen' die weliswaar zeer onderhoudend en met een knappe pen zijn geschreven, maar uiteindelijk toch slechts flitsen zijn. Gaandeweg meende ik tijdens het lezen echter een diepe coherentie op te merken, een samenhang die mij bovendien voorkwam als een verzoening met precies dat Grote Verhaal dat Van der Sterren in zijn voorwoord afwijst! Ik zou hier willen aanvoeren (maar als de lezer het vervolg raaskallen wil noemen is dat meer dan toegestaan) dat Van der Sterrens boek aantoont dat Grote Verhalen wel degelijk bestaan, maar dat de bedenker van Het Grote Levensverhaal niet de illusie moet koesteren dat hij dat verhaal zelf in de hand heeft. Een levensverhaal bestaat wel degelijk, maar het ontsnapt aan het leven dat het meemaakt.

De verzoening is er een in drie stappen. Zij begint met het fenomeen van het wereldbeeld. Het verschil tussen wereld en wereldbeeld is vrijwel net zo oud als de gehele westerse filosofie. Bij Plato treffen we dit onderscheid al in volle glorie aan; bij Kant bereikt het een hoogte die het sindsdien eigenlijk niet meer heeft verlaten. In het kort: de 'wereld' omvat alles waar we middenin staan, maar zij is onbeschrijfbaar omdat zij onze zintuigen en categoriseervermogens ver boven de pet gaat. Het 'wereldbeeld' bestaat uit alles wat er in onze beschrijvingen overblijft van die grote wereld: het residu van alle ervaringen, impressies, gedachten, enz., dat wij vanuit onze armetierige perspectiefjes van de wereld opdoen en afleiden. Wij maken wereldbeelden over de wereld en praten daar vervolgens over met elkaar. Er is een wereld, er is de taal waarin we ons in wereldbeelden uitdrukken over die wereld, en er is een waarheid die zich binnen die taal bevindt. Aan onze taal valt te werken, aan onze waarheid en aan onze wereldbeelden dus ook, maar verder reiken dan een zo coherent, begrijpelijk en gemeenschappelijk wereldbeeld als mogelijk kunnen we niet. Dat is helemaal niet zo erg; dat betekent alleen dat we een beetje moeten uitkijken met het doen van definitieve uitspraken over de wereld.

Het ontbreken van definitieve uitspraken betekent dat mensen zichzelf van alles kunnen wijsmaken, zolang we er maar in begrijpelijke termen over spreken. En dat doen we dan ook. We zijn er dol op om onszelf verhalen te vertellen. Verhalen over wie we zijn en waar we vandaan komen. Verhalen over identiteit en over afkomst. Verhalen die kunnen dienen als leidraad waarlangs wij naar een toekomst klimmen of afdalen. "Wat er ook aan onbegrijpelijks, onsamenhangends en onlogisch gebeurt, mijn hersenen slagen er altijd wel in om daar een logisch, overzichtelijk en vertrouwd 'eigen' verhaal van te maken, met 'mij' in het middelpunt en 'de wereld', liefst op gepast veilige afstand, daaromheen," schrijft Van der Sterren in zijn voorwoord. Zijn aanhalingstekens geven precies aan dat ieder wereldbeeld, ieder verhaal, een be- en-gedachte constructie rondom een creërende 'ik' is. 'Ik' is overigens een heel interessant begrip, dat misschien alleen bestaat om alle werkwoorden die ons doen en laten betreffen met elkaar te verbinden. 'Ik' als metafoor voor iets wat handelt of niet handelt dus, een vrij willekeurige hoeksteen van een allerminst duurzaam antropocentrisch wereldbeeld. Schreef Caesar misschien dáárom zijn memoires in de derde persoon enkelvoud, om er wat meer standvastigheid op te spelen? Maar ik dwaal af...

Niet alleen trekken we verhalen op over de wereld, maar ook vertellen we verhalen over onszelf. Beide verhalen zijn wereldbeelden; in het ene verhaal beschrijven we onze wereld, in het andere verhaal beschrijven we onszelf in onze wereld. In het tweede wereldbeeld geven we vorm aan onze eigen levens. Hierin zitten alle verhalen aan de hand waarvan we ons verleden herdenken, ons heden denken en onze toekomst indenken. Deze wereldbeelden zijn niet per se stevig geworteld in de wereld, maar gebouwd, door onszelf. Het bestaan van zo'n bijeengebouwd en gedacht wereldbeeld is op geen enkele wijze voorbestemd in een werelds fenomeen; het bestaat bij de gratie van zijn bedenker en diens vermogen om in dit wereldbeeld te volharden en ernaar te leven. Wereldbeelden bestaan niet in de wereld, ze bestaan in ons. Onze wereldbeelden bestaan, omdat wij bepalen dat zij bestaan.⁹ Hun oorsprong is in onszelf.

Hiermee komen we tot de tweede stap van de verzoening: de verhalen aan de hand waarvan we onze identiteit vormgeven, onze wereldbeelden over onszelf, hebben een willekeurige historische oorsprong. Onze identiteit wortelt in historische zin in duizelende onvastheid. Ik noem mijzelf een schaker, maar de oorsprong van mijn schakerschap congrueert niet met mijn eerste kennismaking met het schaakspel. Ik ben geen schaker omdat mijn vader mij in maart 1996 de spelregels heeft uitgelegd. Mijn schakerschap ligt besloten in zijn opname in mijn bepaling van mijzelf, in de constatering dat ik mijzelf nauwelijks meer zou kunnen identificeren zonder naar het schaakspel te verwijzen. Dat is het curieuze: onze identiteitsverhalen bepalen ons, zonder dat ze zelf ergens anders door zijn bepaald dan door onszelf. Er is sprake van een cumulatieve wisselwerking in onze verhaalvorming, die een identiteit alsmaar verstevigt als een paal die steeds dieper in braakland wordt geheid. Ik vertel mijzelf dat ik een schaker ben en daarom schaak ik en daarom word ik nog meer een schaker en schaak ik steeds meer.

Ik denk dat dit de gemakkelijkste stap van de drie is, omdat hij het *reductio ad infinitum*-karakter van alle waaromketens aantoonst. Het 'waarom schaak ik eigenlijk?', niet voor niets de titel van een schitterend toernooiboek, kent maar één antwoord: omdat ik schaak. Dit antwoord mag absurd klinken, maar het toont vooral de absurditeit van de waaromvraag. Enige externe verklaring ontbreekt in het wereldbeeld dat ons bepaalt; het bepaalt ons, doordat wij het bepalen. Het waarom van mijn schakerschap is niets anders dan mijn schakerschap zelf, en dat houdt pas op zodra ik er genoeg van heb.

De derde en laatste stap van de verzoening is misschien wel het leidmotief van *Terug in het strijdperk*. Niet alleen hebben we te maken met een kloof tussen wereldbeeld en wereld en met de realisering dat onze identiteit vrijwel alleen afhangt van onze willekeurige verhalen over onszelf, maar ook blijken we helemaal niet de baas over ons wereldbeeld te zijn. Neem het wereldbeeld van Paul van der Sterren. Hij was tientallen jaren lang profschaker. Gedurende die tijd leefde hij naar zijn profschakeridentiteit. Deze zelfbepaling bepaalde hem, kunnen we nu kortweg zeggen. Sterker nog, als om de eigengerechtigheid van zijn identiteit te onderstrepen, breidde hij er zelf een afrondend einde aan. Hij stopte met spelen, schreef nog een paar mooie boeken ter afsluiting, "en is dan helemaal uitgeschaakt, uitgeschreven en klaar." Het ene wereldbeeld is opgegeven, tijd voor het volgende. Maar, zie daar, de beëindiging stopt: Van der Sterren keerde terug naar het schaakbord. De schaakverhalen in *Terug in het strijdperk* geven niet alleen een feitelijke weergave van deze terugkeer, maar ook tonen zij de filosofische implicaties van een dergelijke 'ontbeëindiging'. Wat is de betekenis van een bepalend wereldbeeld, als zijn begin onbepaald is tot we het bepalen en ook zijn einde onbepaald blijkt, omdat het beëindigde wereldbeeld zelfs weer bijna integraal kan opduiken? Geen wonder dat Van der Sterren verzucht dat Het Grote Verhaal, het verhaal van 'zijn leven', dat hij dacht zo mooi afgerond voor eeuwig te hebben vastgelegd, plotseling helemaal niet meer klopt.

Hier vindt de derde stap van de verzoening plaats. Eerst verzoenen we ons met een onkenbare wereld waarop we alleen maar wereldbeelden kunnen bouwen, dan verzoenen we ons met het gegeven dat wat ons bepaalt in beginsel onbepaald is, en ten slotte verzoenen we ons met de onbepaaldheid van het bepalende wereldbeeld. De realiteit van het leven, met zijn oneindige en onvatbare aantal mogelijkheden, is altijd in staat om ons wereldbeeld te overstemmen. Zelfs het verworpen wereldbeeld kan weer wereldbeeld worden. De realiteit is grenzeloos; onze wereldbeelden zijn begrensd. Kloten zij niet voortdurend over hun oevers als ze in contact komen met een razend stromende realiteit? Zouden we dan onze Grote Verhalen misschien niet beter achterwege kunnen laten?

Ja en nee. Verhalen zijn nodig om naar te leven – anders dobberen we ook maar stuurloos rond – en iedereen mag die verhalen zo groot maken als hij wil. Onthoud alleen wel dat er aan die verhalen niets definitiefs is. Het Grote Verhaal is het domein van biografen en bijbelschrijvers, van de grote romanliteratuur en de epos-traditie. Het Grote Verhaal is groter dan het leven zelf. We leven het Grote Verhaal, en kunnen het daarom niet van begin tot eind vertellen. Juist omdat wij het zijn die onszelf bepalen, is geen bepaling ooit klaar. We zijn een eiland dat onbepaald is ontstaan, gevormd is door een vormen en zal zinken op onbepaalde manier (Von Kleist-achtige taferelen daargelaten). We blijven verhalen vertellen over onszelf, maar alles wat die verhalen omringt – begin, bodem en einde – is onbepaald. Hierin zien we misschien wel de hele mensenvrijheid: in een voortdurend bepalen dat nooit volledig bepaald is; in het grenzeloze van onszelf dat wij zelf bepalen; in alle kleine verhalen, die samen best groot kunnen zijn.

⁹ Het woord 'bepaling' is overigens een buitengewoon prettig omschrijvend woord, omdat het hier heel letterlijk kan worden opgevat. Iedere afzonderlijke mens zet als het ware paaltjes om specifieke gebieden in de wereld, waarbinnen hij zijn individualiteit kan vormgeven. De totaliteit van al deze bepalingen is zijn wereldbeeld.

Eindstand Kandidatentoernooi seizoen 2014/2015

Nr.	Naam	Score	Rating	TPR	W-We	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1	Hing Ting Lai	12½	2259	2355	+1.52	1	1	1	1	½	=	1	0	=	=	1	1	½	1	1	=	½
2	Sybolt Strating	11½	2281	2292	+0.26	½	½	=	1	+	1	1	=	1	1	=	0	1	½	=	½	=
3	Joël de Vries	11½	1982	2280	+4.65	1	½	1	1	½	½	0	1	1	½	=	1	=	=	1	=	=
4	Sander Los	11	2261	2222	-0.38	½	1	0	1	1	½	=	1	=	1	=	1	0	1	=	=	½
5	Florian Jacobs	11	2148	2164	+0.54	1	½	1	0	½	1	1	1	1	0	1	0	1	½	0	1	½
6	Tobias Kabos	10½	2274	2200	-0.87	0	1	0	=	½	1	½	=	1	=	1	1	½	½	1	=	=
7	Jan Helsloot	10	2017	2109	+2.07	½	1	0	0	½	1	1	1	0	1	1	0	0	½	1	1	=
8	Henk Boot	10	1979	2071	+1.82	+	0	1	1	0	1	1	1	0	½	0	0	1	=	½	1	=
9	Bram ter Schegget	9½	2150	2167	+0.38	½	=	1	0	=	=	½	1	=	1	0	½	1	½	½	½	=
10	Gijs IJzermans	9½	2097	2107	+0.29	1	0	=	0	1	=	1	1	=	½	½	½	=	0	1	½	½
11	Paul-Peter Theulings	9½	2105	2103	-0.04	1	½	0	1	1	½	1	=	0	0	=	0	1	1	0	1	½
12	Dennis Brouwer	9½	2180	2052	-1.63	1	=	+	=	½	0	=	0	=	0	=	1	0	1	1	1	½
13	Tjark Vos	9½	2224	1997	-2.95	½	0	½	=	1	½	0	0	=	=	1	1	½	1	=	=	1
14	Ridens Bolhuis	9½	1933	1934	+0.11	0	1	+	0	1	1	0	1	=	0	½	1	0	1	=	0	1
15	Mateusz Glowacki	9	1784	1860	+1.66	1	½	0	0	1	½	½	=	0	½	=	0	1	1	0	1	1
16	Henri Krop	8½	1922	2017	+1.56	1	½	0	1	=	0	½	½	1	1	0	1	=	0	0	=	=
17	Eric Roosendaal	8½	1992	1946	-0.75	½	0	0	=	0	=	½	1	½	1	1	1	0	0	1	½	=
18	Harold de Boer	8½	1967	1943	-0.30	1	½	1	=	0	½	½	0	0	1	=	0	0	1	1	1	0
19	Laurens Schilstra	8½	1840	1935	+1.63	1	½	1	=	0	0	1	0	1	=	=	½	0	1	0	=	½
20	Waldemar Moes	8½	1981	1909	-1.02	½	0	1	=	=	0	=	1	1	0	½	1	1	=	0	0	½
21	Jeroen Schoonackers	8½	1938	1893	-0.84	0	1	½	1	1	½	0	0	0	1	1	½	½	0	0	1	½
22	Michiël Harmsen	8½	1973	1883	-1.36	1	½	0	=	1	½	0	½	1	=	0	½	½	1	=	0	=
23	Olav Lucas	8½	1952	1805	-1.76	=	1	0	½	=	½	0	0	½	=	=	1	1	=	=	0	1
24	Roger Mehra	8	1936	1898	-0.21	=	=	=	0	1	-	=	1	=	½	=	0	1	1	0	=	-
25	Dirk Goes	8	1845	1882	+0.63	1	0	½	1	1	=	0	0	=	½	=	½	½	0	0	=	1
26	Nico Louter	8	1982	1821	-2.09	0	½	=	0	=	1	=	1	1	=	=	0	½	0	=	1	0
27	Willem Hensbergen	7½	2039	2016	-0.23	0	1	½	0	-	=	+	½	1	½	=	=	=	=	-	0	½
28	Evert Jan Karman	7½	1446	1518	+0.86	=	-	=	-	0	1	=	1	0	=	0	0	1	1	½	1	0
29	Rugved Adavatkar	7½	1012	1305	+5.04	0	1	1	½	0	½	0	0	=	1	1	0	½	0	1	0	½
30	Ivo Knottnerus	7	2008	2018	+0.12	0	½	1	=	=	=	=	=	-	½	½	1	½	½	-	-	-
31	Walther Kappelhof	7	1738	1627	-2.28	0	1	1	0	0	½	1	½	0	0	0	½	1	0	1	0	½
32	Hans van Nieuwkerk	6½	1629	1554	-1.64	0	1	=	=	1	0	0	1	0	0	½	=	½	0	1	0	0
33	Dennis Metekohy	6½	1400	1473	+0.82	0	0	1	1	0	0	1	0	=	1	0	0	0	1	½	0	=
34	Laura Ratniece	6½	1302	1365	+0.69	0	0	1	½	0	½	½	0	=	1	½	1	0	0	0	+	0
35	Danny Kool	6	1570	1610	+0.19	1	½	=	½	0	=	=	=	0	=	0	½	1	0	0	0	-
36	Peter Waaning	5½	1400	1307	-2.00	0	0	0	1	½	0	½	0	=	0	1	0	0	0	1	-	+
37	Tobi Kooiman	3½	2066	2673	+0.33	=	=	=	=	-	-	-	-	-	-	=	-	-	-	1	-	-
38	Jay Pillai	3½	1500	1127	-3.58	0	0	0	0	=	=	=	0	1	0	=	=	0	-	-	-	-
39	Nabil Kania	3	1507	1740	+0.96	1	=	0	½	0	=	-	-	=	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Joran Donkers	2	2062	2323	+0.67	½	1	-	=	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41	Julian Gillissen	2	1200	567	-0.36	-	-	=	-	-	-	=	-	=	0	-	-	-	-	-	-	-
42	Edwin van Erp	1½	1200	1042	-1.82	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	=	0	-	0	-	-
43	Sebastian Halfhide	0	1930	1217	-0.47	-	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44	Terence Krul	0	918	533	-0.22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0	-	-

Eindstand Snelschaakcompetitie om de Verlaan Cup seizoen 2014/2015

Nr.	Naam	29 aug. 2014	7 nov. 2014	20 febr. 2015	10 april 2015	19 juni 2015	Totaal
1	Harold de Boer	85	89	90		88	352
2	Michiel Harmsen	64	68	94	88	85	335
3	Rugved Adavatkar		66	85	85	80	316
4	Edwin van Erp	44	64	80	85	70	299
5	Tobi Kooiman	85	85	100			270
6	Dirk Goes	88	72			100	260
7	Henk Boot	68		88		90	246
8	Olav Lucas	66			94	74	234
9	Tobias Kabos	100	97				197
10	Joël de Vries		97		90		187
11	Hing Ting Lai	94	89				183
12	Laurens Schilstra	90	80				170
13	Jeroen Schoonackers		72			94	166
14	Peter Waaning			78		68	146
15	Eric Rosendaal	54				85	139
16	Jan Krans				100		100
17	Walt Schagen			85			85
18	Jan Helsloot		85				85
19	Evert-Jan Karman			82			82
20	Laura Ratniece				82		82
21	Julian Gillissen			76			76
22	Nico Louter	75					75
23	Willem Moene	75					75
24	Paul-Peter Theulings	75					75
25	Terence Krul					64	64
26	Willem Hensbergen	60					60
27	Danny Kool	50					50
28	Nabil Kania	48					48
29	Laurens Luyken	46					46

Eindstand Rapidcompetitie om de Simonis Cup seizoen 2014/2015

Nr.	Naam	26 sept. 2014	21 nov. 2014	23 jan. 2015	5 maart 2015	29 mei 2015	Totaal
1	Laurens Schilstra	2½	3	1	2	3½	9
2	Jan Helsloot		1½	4	3	2	9
3	Jeroen Schoonackers	4	1½		3	2	9
4	Michiel Harmsen	2½	3	2½		3	8½
5	Joël de Vries		1½		3½	3	8
6	Harold de Boer	2	3	3	2		8
7	Gijs IJzermans			3		4	7
8	Henk Boot	2½	1½	2	2	2	6½
9	Nico Louter		2	2½		2	6½
10	Olav Lucas			2	2½	1½	6
11	Florian Jacobs			2½	3		5½
12	Henri Krop		3			2	5
13	Edwin van Erp	1	0	1½	0	1½	4
14	Evert-Jan Karman			1		2	3
15	Rugved Adavatkar			2	1		3
16	Dirk Goes	2½					2½
17	Ridens Bolhuis				2		2
18	Walt Schagen				2		2
19	Terence Krul			1	1		2
20	Peter Waaning	1			1		2
21	Danny Kool	2					2
22	Dennis Metekohy					1½	1½

Hing Ting Lai 'slechts' tweede in Wil Haggenburg Toernooi

- door Dirk Goes -

Na een tiental jaren in de (nieuwe) Verheijhal aan de Polderweg te hebben gebivakkeerd, waar op zijn zachtst gezegd niet iederéén heel gelukkig mee was, was voor het Wil Haggenburg Toernooi, voorheen het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA, een nieuwe locatie gezocht en gevonden in Sporthal IJburg. Critici klaagden met enig recht van spreken dat de speelzaal wel erg ver van het centrum was gelegen (zelf deed ik er vanuit Osdorp met de tram tussen de 60 en 75 minuten over, en dan moet je nog terug!), maar er waren ook wel wat voordelen. Tram 26 stopt er voor de deur, betaald parkeren is er alleszins redelijk tot 19.00 uur en op zondag gratis, en het aantal beschikbare parkeerplaatsen was werkelijk hartverwarmend. Daarbij kwam dat de ruimte in de speelzaal en het aantal deelnemers (in totaal 58, waarvan er drie om hen moverende redenen voortijdig afhaakten) prima op elkaar was afgestemd, waarbij de bewegingsruimte niet al te uitbundig was, maar wel voldoende. Nochtans mag deze vreugde niet verhullen dat de 58 deelnemers voor een nieuw diepterecord zorgden. Een overzicht van de deelnemersaantallen van de laatste zes jaar:

2015: 58;
2014: 64;
2013: 65;
2012: 83
2011: 85;
2010: 98.

En dan te bedenken dat we vroeger, toen alles beter was, weleens deelnemersaantallen van boven de 200 hebben meegemaakt. Komt er over 20 jaar een bordje te hangen met de tekst "Wil de laatste deelnemer het licht uitdoen"?

In de, met alle respect voor de overige groepen, belangrijkste groep A slechts 10 deelnemers, waarvan liefst drie Zukertorters, die zo'n beetje hun uiterste best moesten doen om niet in de prijzen te vallen. Hing Ting Lai verdedigde zijn in 2014 veroverde titel en deed dat aanvankelijk met verve. Een flitsende start van 4½ uit 5, met onder meer een overwinning op de zwaar gerateerde Yong Hoon de Rover, bracht hem aan kop van de ranglijst. Tegen Barry Brink (Boven IJ) werd het een beetje benauwde remise, maar de overige partijen werden vrij probleemloos gewonnen. Prolongatie van zijn titel daarmee in zicht, maar in ronde 6 kwam club- en teamgenoot Tjark Vos roet in het eten gooien en moest Hing Ting in de laatste ronde nog even alles uit de kast schaken om Avni Sula (Caissa) te verslaan. Dat lukte uiteindelijk, maar zijn score van 5½ uit 7 was niet genoeg voor de titel. Die ging naar Barry, die eveneens 5½ uit 7 scoorde maar een iets hogere TPR had dan Hing Ting (2400 tegen 2383). Tjark Vos toonde zich na een wat bescheiden start van 1 uit 3 ontketend, liet vier zeges op rij noteren en eindigde met een score van 5 uit 7 en een TPR van 2300+ op een fraaie derde plaats. Paul-Peter Theulings, de enige die er in slaagde van Barry te winnen, maakte het succes voor Zukertort compleet door met 4 uit 7 en een TPR van 2201 op een ongedeelde vierde plaats te eindigen. Net buiten de prijzen, helaas, maar bepaald niet onverdienlijk.

In de B-groep kon veelschaker Laurens Schilstra, alias 'de wandelaar', zich niet mengen in de strijd om de eerste plaats. Na gewoontegetrouw weer vele tientallen kilometers te hebben afgelegd moest hij met 3½ uit 7 en een TPR van net boven de 1800 naar huis. Tip van iemand die er verstand van heeft: (veel) minder rondlopen geeft (veel) betere resultaten! En als iemand het kan weten

Partijmateriaal

☐	Tjark Vos	(2139)
☒	Aran Köhler	(2184)

Commentaar van Tjark

Ik heb tijdens het Wil Haggenburg Toernooi 5 uit 7 gehaald en daarmee ben ik derde geworden. Dit was mijn partij van de laatste ronde. Ik won met wit van Aran Köhler. Waarschuwing: het is ingewikkeld.

1. e4 c5; 2. Pf3 d6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 a6; 6. Le3 Pg4; 7. Lc1 Pf6; 8. Lg5 e6; 9. f4 Le7; 10. Df3 Dc7; 11. 0-0-0 Pbd7; 12. g4 b5; 13. Lxf6 Pxf6; 14. g5 Pd7; 15. f5 Pc5

Tot hier kende ik het nog. Ik dacht dat 16. Tg1 theorie was, maar eigenlijk is 16. f6 de hoofdvariant.

16. Tg1?!

16. f6 gxf6; 17. gxf6 Lf8; 18. Tg1.

16. b4!

Deze zet bereidt e6-e5 voor.

17. Pce2 Lb7?!

Beter 17. e5.

18. g6?

18. fxe6!? 0-0; 19. Pf4 Lxe4 (19. fxe6?; 20. Pfxe6 Pxe6; 21. Db3!) 20. Dg3 is iets beter voor wit.

18. hxg6; 19. fxg6?

19. fxe6 beperkt de schade.

19. f5

Compleet gemist! Zwart staat hier fantastisch. Hier dacht ik: *desperate times call for desperate measures*. Ik ging voor de praktische kans dat hij een fout zou maken. Hij stelde mij gelukkig niet teleur.

20. Pxe6 Pxe6; 21. Dxf5 Tc8!; 22. Td2 Dc4?

Laat gewoon 23. Df7+ toe! 22. Pg5, 22. Pd8 en zelfs 22. Pc5 waren veel beter.

23. Df7+

Dit is mijn enige kans op spel, en die grijp ik met beide handen aan.

23. Kd7

23. Kd8?; 24. Pf4 Dxa2; 25. Pxe6+ Kd7; 26. Pf8+.

24. e5!

Zwart staat nog steeds iets beter, maar moet nu een moeilijke keuze maken. Er zitten ongelooflijk veel varianten in deze stelling, bijvoorbeeld:

- 24. Tc6?!; 25. Lg2 Tf8! (25. Dxa2?; 26. Lxc6+ Kxc6; 27. Td3! (27. Pd4+ Kb6; 28. Pb3 Pc5 en zwart wint; 27. Kd1 Kb6!; 28. Pc1 Dxb2; 29. Df2+ Pc5 en zwart staat beter); 26. Lxc6+ Dxc6; 27. Txd6+ Dxd6; 28. exd6 Txf7; 29. gxf7, en dit staat gelijk!
- 24. d5!; 25. Pd4 Dxd4; 26. Txd4 Pxd4; 27. Ld3 met kansen voor beide spelers.

24. Ld5?

Dit verliest de partij. Omdat de stelling zo ingewikkeld is geef ik slechts één vraagteken in plaats van twee.

25. exd6 Kxd6; 26. Pg3!

Wit staat hier een loper voor twee pionnen achter, maar er dreigt damewinst, loperwinst en de zwarte koning staat ook niet bepaald veilig op d6. Wat mij verbaasde in deze stelling is dat 26. Pg3 de enige zet is die redelijk geforceerd wint.

26. Df4?

De beslissing. Alleen na 26. Dxa2 mag zwart nog hopen op remise, bijvoorbeeld 27. Pf5+ Kc7; 28. Dxe7+ Kb8; 29. Dxb4+.

27. Pf5+ Ke5; 28. Pxe7

28. Txc2+!?

Een creatieve zet die ik niet had gezien en waar ik dus even van schrok, maar het werkt helaas voor hem alleen bijna bijna. (2x bijna).

29. Kxc2 Pd4+; 30. Txd4

Met een toren en een paard meer moet ik alleen nog even eeuwig schaak en trucjes ontlopen.

30. Txb2+ 31. Lg2

31. Kb1?? Txb2+!; 32. Kxb2 Dxd4+; 33. Kc2 Le4+; 34. Kc1 De3+; 35. Kd1 Lf3+; 36. Dxf3 Dxf3+; 37. Le2 De4! en geloof het of niet, zwart staat opeens weer gewonnen! 38. Tg4 Db1+; 39. Kd2 Ke6!; 40. Pc8 Dxa2+; 41. Ke3 Da3+; 42. Ld3 Dc1+ Dit is allemaal geforceerd na 31. Kb1.

31. Le4+; 32. Kb3 De3+; 33. Ka4 Lc2+; 34. Ka5; 1-0.

□	Avni Sula	(2005)
■	Hing Ting Lai	(2338)

Commentaar van Hing Ting

In de laatste ronde mocht ik spelen tegen Avni Sula (2005) Het was een belangrijke partij om in de race te blijven voor prolongatie van mijn titel. Ik had de vorige dag verloren van Tjark, waarbij ik teveel risico nam en helaas het deksel op mijn neus kreeg. Tegen Avni Sula had ik zwart, en ik wist dat hij het zogeheten 'London Systeem' speelt. Je kunt zeggen dat het solide is, maar als je niet oplet sta je zomaar mat. Hij had de vijfde ronde nog weten te winnen van Yong Hoon de Rover (2329) met, jawel, de London! Ik was dus gewaarschuwd. Van tevoren keek ik nog naar 'set-ups' voor de London, aangezien er veel manieren zijn om dit systeem te bestrijden. Hieronder de partij.

1. d4 Pf6; 2. Pf3 e6; 3. Lf4 c5; 4. e3 cxd4; 5. exd4 Le7; 6. c3 0-0; 7. Pbd2 b6; 8. Le2 Lb7; 9. 0-0 d6; 10. h3 Pbd7; 11. Lh2 Dc7

Dit had ik allemaal nog thuis bekeken, en ik had het idee dat het wel fijn speelde.

12. a4 a6; 13. Ld3 Tfe8; 14. Te1 Lf8

Je kunt dit een beetje zien als een loopgravenoorlog. We pakken het beiden voorzichtig aan en degene die zorgt voor actie kan rekenen op reactie.

15. De2 h6; 16. Pc4 Dc6; 17. Df1 Pd5

Hier had ik het idee dat activiteit het weleens zou kunnen winnen van passiviteit.

18. Pcd2 P7f6; 19. Pe4 Ph5

'A knight on the rim is dim' wordt weleens gezegd, maar van dit gezegde was in deze partij niks te merken.

20. Ped2 g5?!

Waarschijnlijk niet de beste, maar het geeft zeker praktische kansen. Voordelen van zo'n zet is dat het veld f4 nogmaals versterkt, en je zou met een pionnenstorm kunnen werken met f5 gevolgd door g4. Nadeel is natuurlijk dat het de koningsstelling verzwakt.

21. Le4 f5; 22. Lxd5 Dxd5

22. exd5 was objectief het beste, mede gezien het vervolg, maar een dubbelpion zag ik niet zo zitten.

23. c4?

23. Pc4! was de manier om te profiteren van de slechte coördinatie van de zwarte stukken 23. Dc6; 24. a5 b5; 25. Pb6 Tad8; 26. d5! en wit staat erg goed.

23. Dc6; 24. Dd3 Dd7

Nu ben ik op tijd om de opstoot d4-d5 op te vangen met e6-e5!

25. g4?!

Dit leek me gevaarlijk. Het is ook niet goed, aangezien het een pion verliest.

25. fxg4; 26. Dg6+

Hier keek ik naar iets als 26. Dg7; 27. Dxb5 gxf3, maar dan heeft wit 28. Pe4 met goed spel.

26. Pg7; 27. fxg4 e5!

Een sterke zet die een pion oplevert.

28. d5 Dxb4; 29. Lg3 Dh5; 30. Dxb5 Pxb5

Even de balans opmaken. Hier heb ik het loperpaar (de loper op b7 gaat op een andere diagonaal functioneren en het paard kan ooit springen naar f4 of dreigen om op g3 te slaan. Aan de andere kant heeft wit ook een troef, namelijk veld e4, dat hij met één van zijn paarden kan bezetten.

31. Kg2 Pf6; 32. Pg1 Kf7; 33. Pe2 Kg6; 34. Pc3 Ph5; 35. Ta3

Een actieve zet die pion b6 gaat lastigvallen.

35. Teb8; 36. Kf3 Lc8; 37. Pce4 Lf5; 38. Tc3 Le7; 39. b4

39. a5!

De standaardreactie, en daarnaast zag ik de volgende combinatie al.

40. Tb1 g4+!

Een ijzersterke zet die ervoor zorgt dat ik een truc heb.

41. Ke2 Pf6; 42. f3 gxf3+

Direct 42. Tf8! is veel sterker.

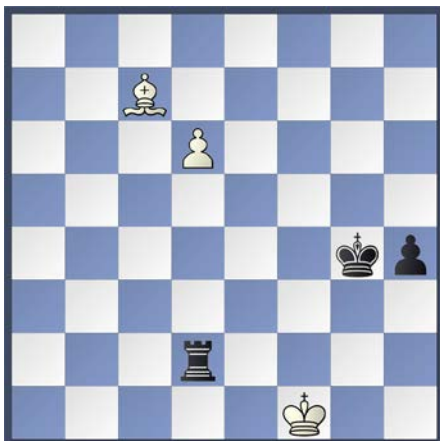
43. Kxf3 Tf8; 44. Ke3 Pxe4; 45. Pxe4 Lg5+; 46. Kd3 axb4; 47. Txb4 Lxe4+; 48. Kxe4 Ld2

Het was even rekenen vanaf zet 40, maar dan heb je ook wat.

49. Lxe5 Lxc3; 50. Lxc3 Tae8+; 51. Kd3 Tf3+; 52. Kd2 Tee3; 53. Ld4 Tb3; 54. Txb6 Txb6?!

De computer wil hier 54. Kf5! spelen. Centralisatie, met het idee om actief te worden en uiteindelijk met de twee torens de witte koning in een matnet te houden.

55. Lxb6 Kf5; 56. c5 Ke5; 57. Lc7 Kxd5; 58. cxd6 Kc6; 59. Ke2 Tf8; 60. a5 h5; 61. a6 Ta8; 62. Kf3 Txa6; 63. Kg3 Ta4; 64. Kh3 Td4; 65. Lb8 Kd7; 66. Lc7 Ke6; 67. Lb8 Kf5; 68. Lc7 Td1; 69. Kg3 Td3; 70. Kh2 Kg4; 71. Kg2 Td2; 72. Kf1 h4

Ik heb deze stelling in de tablebase gegooid, en die geeft vijf zetten die alle tot remise leiden, maar gelukkig liet Avni me om onverklaarbare redenen promoveren. Tijdens de partij baalde ik natuurlijk omdat ik zo'n goede en sterke partij speelde, die ik door onoplettendheid nog bijna in remise had laten verzanden.

73. Ke1 Td5; 74. Ke2 h3; 75. Ke3 h2; 76. d7 h1D; 0-1.

Met dit gelukje wist ik toch nog gedeeld eerste te worden, samen met Barry Brink, die op TPR winnaar werd van het toernooi. Gefeliciteerd Barry!

Een korte samenvatting van het toernooi. Ik had het idee dat ik wel goed speelde, maar af en toe heb ik geluk gehad, zoals tegen Avni, maar ook in mijn partij tegen Yong Hoon de Rover had ik zomaar een pion achter kunnen staan zonder enige vorm van compensatie; hij durfde het niet aan om een pion te pakken omdat we beiden dachten dat hij een toren zou verliezen, maar dat zou heel slecht voor me uitpakken. Verder moet ik veelbelovende stellingen goed uitspelen en niet plotseling weggeven.

Tot slot nog wat opgaven van mijn andere partijen. Denkt u net als ik?

☐	Yong Hoon de Rover	(2329)
☒	Hing Ting Lai	(2338)

Stelling na 13. a5:

Vraag: Het ziet er dreigend uit op de damevleugel. Hoe profiteert zwart van de laatste zet?

Antwoord: **13. exd4** wint een pion, en nadat ik hem helemaal had laten terugkomen wist ik het duel in tijdnood te beslissen.

☐	Hing Ting Lai	(2338)
☒	Paul-Peter Theulings	(2172)

Stelling na 37. Pe7:

Vraag: Het plan is 38. Lxf6 Txf6; 39. Dh4+ Kg8; 40. Dxf6, maar dan kan zwart op e3 slaan met schaak. Met welke slimme tussenzet werkt de truc wel?

Antwoord: Met **38. d4!** Er volgde 38. exd4; 39. Lxf6 dxe3; 40. Dh4+ Kg8; 41. Lxg7 e2+; 42. Kh2 Kf7; 43. Df6+; 1-0.

Onze jeugdige talenten pronken met hun prijzen

Delpher

- door Dirk Goes -

Paul-Peter Theulings maakte mij onlangs attent op het bestaan van de internetsite Delpher, een door de Koninklijke Bibliotheek ontwikkelde zoekmachine die het mogelijk maakt kranten van jaren geleden door te bladeren. Een paar uurtjes gericht zoeken op de trefwoorden 'Zukertort', 'Amstelveen' en 'Schaken' leverde de volgende boeiende resultaten op, in chronologische volgorde:

Correspondentie-partij tusschen de
Schaakverenigingen
Zukertört te Amstelveen en de Amst. Schaakclub.
Wit. Zwart.
20 zet P e 3 - g 2. P f 6 - h 5.

Nieuws van den Dag, 1 december 1886

Door de Schaak- en Damclub te Amstelveen en die te Hoofddorp is te Aalsmeer een massakamp in schaken gehouden. Van weerszijden traden 10 leden in 't krijt. De uitslag was 5-5. De uitgeloofde zilveren herinneringsmedaille, door beide vereenigingen te bekostigen, werd dus niet gewonnen. Veel belangstellenden volgden den strijd.

Algemeen Handelsblad, 8 april 1908

Simultaanvoorstelling. In de Schaakclub „Zuckertört” te Amstelveen is Donderdagavond een simultaanvoorstelling gegeven door den heer W. Gudehus uit Mannheim, Meester van den Zuid-Duitschen, voorzitter van den Badenschen Schaakbond. Na een strijd van ruim 2½ uur had de heer Gudehus 14 van zijn tegenstanders verslagen, terwijl hijzelf tweemaal de vlag moest strijken, n.l. tegen de heeren W. Fermie Wz., secretaris van Zuckertört, en v. d. Burg te Uithoorn, wiens partij den strijd besloot.

Algemeen Handelsblad, 2 maart 1912

Gisteravond had te **Amstelveen** de 2e ontmoeting plaats tusschen de schaakclubs „Anderssen” te Watergraafsmeer en „Zuckertort” te **Amstelveen**.

De uitslag was:

Wit: „Anderssen”.

Zwart: „Zuckertort”.

Bord.

1. Okker	1½	v. d. Bergh	1½
2. v. d. Brink	0	Fermie	1
3. Maste	0	Van der Burg	1
4. Ouwehand	1	Dr. Oolgaart Snijders	0
5. Roet	1	v. d. Bergh	0
6. Doting	1	De Nooy	0
7. Havekast	0	Buis	1
8. Wilde	1	Zegwaard	0
9. Isalies	1	Aaftink	0
10. De Wit	1	Koudijs	0
11. Welter	1	Van Blaaderen	0

Totaal 7½

3½

De eerste ronde eindigde in gelijk spel 5½—5½, zoodat de match in totaal door „Anderssen” werd gewonnen met 13—9.

Algemeen Handelsblad, 24 mei 1912

PARTIJ No. 210.

Gespeeld in het internationaal Steden-Correspondentie-tornooi, October 1911—Juli 1912.

(*) Wit:

(†) Zwart:

Schaakclub
„Zuckertort”
(Amstelveen).

Schaakclub
„Stuttgart”
(Stuttgart).

SCHOTSCH GAMBIET.

e2—e4	1.	e7—e5
Pg1—f3	2.	Pb8—c6
d2—d4	3.	e5×d4
Lf1—c4	4.	Pg8—f6
e4—e5	5.	d7—d5
Lc4—b5	6.	Pf6—e4
Pf3×d4	7.	Lf8—c5
¹⁾ c2—c3	8.	0—0
Lb5×c6	9.	b7×c6
²⁾ Lc1—e3?	10.	Lc8—a6
Pb1—d2	11.	Dd8—h4
³⁾ Pd2—f3	12.	Dh4—g4
⁴⁾ h2—h4	13.	Ta8—b8
Dd1—c2	14.	Tb8—b6
Pf3—g5	15.	h7—h6
⁵⁾ b2—b4	16.	Tb6×b4!
⁶⁾ Pg5×e4	17.	d5×e4

Nieuws van den Dag, 4 januari 1913

SCHAKEN.

Massakamp. — Tusschen de schaakclubs te Amstelveen en te Uithoorn is een massakamp gespeeld (19 en 25 dezer), waarbij Amstelveen met 7—6 de overwinning behaalde.

Algemeen Handelsblad, 28 maart 1914

Schaken.

Donderdag l.l. trok de R. K. Schaakclub „de Pion“ te Amsterdam naar Amstelveen, om aldaar haar eerste competitie-wedstrijd voor de tweede klasse van den Ned. Schaakbond te spelen tegen de Schaakclub „Zuckertort“ aldaar.

Weliswaar was de griep oorzaak, dat eenige harer sterke spelers verhinderd waren mede te spelen, doch niettegenstaande dit, is de uitslag alleszins bevredigend te noemen.

De totaal-uitslag luidt „Zuckertort“ — „De Pion“: 2½—7½.

De Tijd, 23 januari 1922

SCHAKEN.

Competitie N. S. B. Noord-Holland.

Tweede klasse, Groep C.

Van de vijf hangpartijen uit den wedstrijd „Zukertort“—„Amsterda“ zijn twee partijen remise verklaard; van de overige won Zukertort twee en Amsterda één, zoodat de totaalietslag luidt 7—3 in 't voordeel van Zukertort.

De stand in dezen groep is thans:

	gesp.	gew.	verl.	voor	tegen	pnt.
A. S. C. III	1	1	0	9½	½	2
Zukertort	1	1	0	7	3	2
Amsterda	1	0	1	3	7	0
Robaver	1	0	1	½	9½	0
V. A. S. III	—	—	—	—	—	—

Algemeen Handelsblad, 10 november 1924

SCHAKEN.

Competitie N. S. B. Noord-Holland.

Tweede klasse, Groep C.

Te Amstelveen speelde Donderdag het V. A. S. III tegen **Zukertort** I en won met $7\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$. De partij aan het eerste bord werd niet beëindigd en wordt arbitrair beslist.

Algemeen Handelsblad, 29 november 1924

SCHAKEN.

Competitie N. S. B. Noord-Holland.

Tweede klasse, groep C.

Te Amstelveen won de A. S. C. III (Amsterdam) met 6—4 van „**Zukertort**” (Amstelveen).

De wedstrijd Robaver—Weesp I uit de eerste ronde is niet doorgegaan.

In de tweede ronde worden de volgende wedstrijden gespeeld: Amsterdam 16 Nov. A. S. C. III—Robaver, id. 19 Nov. „Amsterda I” — **Zukertort**, Weesp 25 Nov. Weesp I—V. A. S. III.

Algemeen Handelsblad, 3 november 1925

SPORTSNIPPERS.

Bij den te Amstelveen gehouden Clubwedstrijd tusschen een tiental van de Schaakclub „**Zukertort**” aldaar en D.O.S. uit Amsterdam, won **Zukertort** met $5\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$.

Algemeen Handelsblad, 15 april 1929

Jubileum „Zuckertört”.

Vrijdag 17 Januari a.s. herdenkt de Schaakclub „Zuckertört” te **Amstelveen** haar 45-jarig bestaan.

Bij deze gelegenheid zal op dien datum in haar clublokaal (zaal Werkhoven) een simultaan-séance worden gegeven door den nationalen kampioen dr. Max Euwe.

De Tijd, 2 januari 1930

Schaakclub „Zukertort“.

Vrijdagavond had de herdenking plaats van het 45-jarig bestaan der schaakclub „Zukertort“ te Amstelveen. Onder de aanwezigen merkten wij op het College van B. en W. van Nieuwer-Amstel.

Na opening door den voorzitter, die een kort overzicht gaf van den vroegeren en van den tegenwoordigen tijd der vereeniging, waarbij hij naar voren bracht dat de vereeniging thans een hoogtepunt heeft bereikt, hetwelk voorheen onbereikbaar scheen, ving dr. Euwe om 8.30 uur aan met zijn simultaanspel. Er werd gespeeld aan 38 borden. Dr. Euwe won 37 partijen, alleen de heer A. v. d. Burg wist remise te maken. Duur der séance was 3¼ uur.

Met een woord van dank aan dr. Euwe, waarbij hij niet twijfelde of deze had hedenavond veel bijgedragen tot nog meerdere opwekking van het schaakleven in Amstelveen, sloot de voorzitter dezen interessanten avond.

De Tijd, 18 januari 1930

SPORTSNIPPERS.

Vrijdagavond speelde de heer Davidson simultaan voor leden en genoodigden der Schaakclub „Zukertort“ te Amstelveen. Er werd gespeeld aan 25 borden. De simultaanspeler won 19 partijen; de heer J. J. van der Vrande, lid van Zukertort, won zijn partij, terwijl 5 partijen remise werden.

Algemeen Handelsblad, 5 oktober 1930

ALJECHIN TE AMSTELVEEN.

Dr. Aljechin speelde gisteravond te Amstelveen simultaan tegen 50 borden. Hij won er 48 en speelde er twee remise, nl. met de heeren F. Noordhoek en C. Noordhoek. De séance begon om acht uur en was des nachts om half drie geëindigd.

Algemeen Handelsblad, 4 november 1933

SCHAKEN.

Dr. Aljechin te Amstelveen.

In de schaakclub „Zuckerkart” te Amstelveen heeft dr. Aljechin gisteravond een simultaan-seance gespeeld aan 50 borden. Na een uur had dr. Aljechin een speler mat gezet; kort daarna moesten twee anderen den strijd opgeven, van wie een, die twee officieren voor was, nadat de meester zijn koningin ingezet had, in een zoodanige ongunstige positie gedwongen was, dat van geen redden meer sprake was. Te half twaalf duurde aan 47 borden de wedstrijd voort. Dr. Aljechin had te kennen gegeven, dat hij geen arbitrale beslissing wenschte, doch, hoe laat het ook worden zou, tot het laatste door zou spelen.

Nieuwsblad van het Noorden, 4 november 1933

Tegenwoordig gaan we in sommige kringen met de voor de hand liggende bijnaam ‘Suikertaart’ door het leven, want dat is lachen Nou, vooruit, ik gun ieder zijn pleziertje, hoe infantiel dan ook. Maar getuige bovenstaande artikelen zijn we door de jaren heen ook uitgescholden voor ‘Zuckertort’, ‘Zuekertort’, Zukertoört’, ‘Zukertört’, ‘Zuckertört’ en zelfs ‘Zuckerkart’! Nog één keer de enig juiste spelling:

ZUKERTORT!

Veel Zukertorters bij NK Lightning

- door Dirk Goes -

Op zaterdag 13 juni 2015 was het voetbalstadion van Willem II te Tilburg het decor voor het NK Lightning, waarbij deelnemers 43 potjes van 2 minuten p.p.p.p. werd beloofd. Bij dit folterende tempo kun je je afvragen of dat een belofte is of een dreigement, maar dit terzijde Onder de liefst 150 deelnemers 9 Zukertorters, waarbij met name van de kanonnen Tobias Kabos en Hing Ting Lai het een en ander werd verwacht.

Tobias schaakte zich in de A-finale door in de voorronde met 23 uit 28 uit zijn slof te schieten. In deze met zeven grootmeesters supersterk bezette finale (gemiddelde ELO 2423!) begon hij aanvankelijk ook nog eens erg goed met 7½ uit 11, met o.a. winst op de GM's Fridman en Swinkels, maar een vervolg van 0 uit 3 stond een droomklassering in de weg. De laatste ronde werd dan nog wel gewonnen, uiteindelijk 8½ uit 15 en een met Roeland Pruijssers gedeelde zeer fraaie zesde plaats. Helaas net buiten de geldprijzen Op de gedeeld eerste plaats eindigden Van Wely en Fridman. Loek won de noodzakelijk geworden barrage met 2-0 en veroverde daarmee de titel. Proficiat!

Hing Ting haalde de A-finale niet en moest zich tevreden stellen met een plekje in de B-groep, die met een gemiddelde rating van 2297 iets minder zwaar was dan de A-groep maar daarmee natuurlijk nog bepaald geen peuleschil. Na een wat bescheiden start van 1½ uit 5 kwam hij in een beduidend minder bescheiden flow van 10 uit 10, met als dikste kluif GM Felix Levin (2495). Score daarmee 11½ uit 15, goed voor een tweede plaats achter de Russische GM Andrey Orlov (2489). In dezelfde B-groep konden Gijs IJzermans, Florian Jacobs en Joël de Vries met scores van respectievelijk 4½, 3½ en 3 uit 15 geen rol van betekenis spelen. Neemt niet weg dat zij alleen al door het behalen van de B-finale kunnen terugzien op een fantastisch toernooi.

In de C-groep stak Laurens Schilstra in grote vorm: 9½ uit 15 in een sterk veld, het is niet iedereen gegeven. Christopher Brookes liet in de D-groep 6 uit 15 noteren. In groep F was er succes voor Jelmer Sminia, die na 12 uit 15 als tweede eindigde en daarmee het recht verwierf om bij de prijsuitreiking zijn hand te mogen ophouden. Jeroen Schoonackers presteerde in dezelfde groep met 6½ uit 15 naar vermogen.

De stemming zat er goed in

Groeten uit Tilburg!

Hing Ting Lai dendert door!

– door Dirk Goes –

Het jaarlijks door het Leidse LSG georganiseerde Noteboom-toernooi, genoemd naar het jong gestorven talent Daniël Noteboom (1910-1932), kent een lange traditie. In 1936 was Max Euwe de winnaar van de eerste editie, die toen nog uit een vierkamp bestond. Sinds 1979 is het een zesrondig weekendtoernooi. Dit jaar was er een 75-jarig jubileum te vieren en werd een nieuwe speelzaal gevonden in het fraaie CORPUS congrescentrum. Ik weet niet of dat eenmalig of structureel is, maar wat mij betreft blijven ze er zitten, het is een prachtige locatie!

Onder de liefst 323 deelnemers drie Zukertorters: Hing Ting Lai, Tjark Vos en Laurens Schilstra. Hing Ting permitteerde zich een bye in de eerste ronde en kwam in de tweede niet verder dan remise tegen jeugdtopper Liam Vrolijk. Op dat moment leek een topklassering er niet meer in te zitten, maar Hing Ting bevestigde ten overvloede zijn talent met vier winstpartijen op rij, waarbij met name zijn zeges op de IM's Stef Soors (BEL, 2391) en Jan Sprenger (DUI, 2502) grote indruk maakten. Sander Los zegt het zo vaak, en ik zeg het hem na: er staat geen maat op die jongen Score hiermee 5 uit 6 bij een TPR van 2680 (welja!), goed voor een met vier anderen gedeelde tweede plaats en een bijbehorende envelop met gulle inhoud. Hoeveel de buit was zal ik maar in het midden laten, wie weet leest de belastingdienst mee. Laat ik het er maar op houden dat er mensen zijn die het met een aanzienlijk minder uitbundig uurloon moeten doen Mooi onderkoeld commentaar van Hing Ting na afloop van het toernooi: "Ik ben wel tevreden". Ja, duh!!!!

De nummers 2 worden in het zonnetje gezet. Van links naar rechts toernooidirecteur Rudy van Wessel, Mark van der Werf, Daniel Fridman, LSG-voorzitter Raoul van Ketel, Zhaoqin Peng, Erik van den Doel en, euhh, kom, hou heet-ie ook alweer

Winnaar van de A-groep, met een half punt voorsprong op de nummers 2, werd de Azeri Namig Guliyev. In de grootmeestervierkamp, een *side event* van het weekendtoernooi, was er succes voor Loek van Wely, die zich tegen Jan Timman een flagrant staaltje schaakblindheid permitteerde door pardoes mat in één toe te laten, maar won van Jan Smeets en Predrag Nikolic.

Een kijkje in de zeer fraaie speelzaal.

Tjark Vos kende een slechte start, waarbij een bye in de eerste ronde werd gevolgd door drie nullen op rij. Goed, verliezen van Erik van den Doel kan natuurlijk zomaar gebeuren, hoewel Tjark aanvankelijk zeker niet slecht stond, maar de nederlagen in de rondes 3 en 4 waren beslist onnodig. Beide malen ging Tjark een beter eindspel in, en beide partijen gingen vreselijk de mist in. Op de slotdag herpakte hij zich met twee overwinningen, zodat zijn TPR steeg van 1300-plus naar een toch nog enigszins acceptabele 2015. Schade daarmee beperkt.

Tjark Vos: schade beperkt.

In de B-groep begon Laurens Schilstra met een verliespartij. Daarna werd er driemaal gewonnen, waarna weer van alles mogelijk leek, maar nederlagen in de rondes 5 en 6 maakten een eind aan eventuele illusies. Uiteindelijk 3 uit 6 en een voor zijn doen wat magere TPR van 1779.

En het is allemaal volkomen normaal!

- door Dirk Goes -

Voorafgaand aan het Batavia-toernooi werd op donderdagavond 19 februari 2015 voor de deelnemers een snelschaaktoernooi georganiseerd, waarbij er voor de nummers 1 tot en met 5 een gunstig lotingsnummer (lees: een extra witpartij) voor het echte toernooi te verdienen was. Eén van de deelnemers, de Duitse IM Andreas Heimann, was echter verhinderd die dag aanwezig te zijn, waarop toernooidirecteur Merijn van Delft besloot ons vluggerbeest Hing Ting Lai uit te nodigen om het veld te completeren. Een bijzonder eervolle invitatie, Hing Ting hapte toe, en natuurlijk was ik er bij. Om 19.30 uur stapten we café Batavia binnen, waar de deelnemers met elkaar kennismaakten, voor zover nodig, en een half uurtje later werd er geloot voor het snelschaaktoernooi. Hing Ting kreeg het volgende programma voor zijn kiezen:

Ronde 1	Met zwart tegen IM Jordan van Foreest	(2285)
Ronde 2	Met wit tegen IM Etienne Goudriaan	(2349)
Ronde 3	Met zwart tegen GM Dimitri Reinderman	(2586)
Ronde 4	Met wit tegen Lars Ootes	(2366)
Ronde 5	Met zwart tegen Nico Zwirs	(2358)
Ronde 6	Met wit tegen GM Danny Gormally	(2477)
Ronde 7	Met wit tegen IM Stef Soors	(2407)
Ronde 8	Met zwart tegen GM Roland Schmaltz	(2527)
Ronde 9	Met wit tegen FM Robbie Kevlishvili	(2117)

Let wel: de in de kolom hiernaast genoemde ratings betreffen niet de gewone FIDE-ratings, maar de FIDE-snelschaakratings. Ter vergelijking: die van Hing Ting bedraagt 2376. Officieel net onder meesterniveau dus, maar wij weten wel beter ☺.

De eerste ronde ging van start. Als Hing Ting aan een partij begint blijf ik normaliter de eerste paar minuten even kijken wat voor opening het wordt en hoe die zich ontwikkelt, maar van te lang toeschouwen wordt ik bloednerveus en doorgaans begeef ik me na een paar minuten naar de bar om daar een strategisch punt bezet te houden. Zo ook nu, maar na wat keltjes achterover te hebben geslagen werd ik toch wel nieuwsgierig hoe het de kleine was vergaan. Blijkt de rakker 'gewoon' 3 uit 3 te hebben gescoord! Tuurlijk, het is allemaal volkomen normaal, en terwijl Hing Ting aan de vierde ronde begon nam ik mijn plaats aan de bar weer in.

Een half uurtje later: maar weer eens kijken hoe het gaat. Blijkt zijn score te zijn opgelopen naar 5½ uit 6!! Tuurlijk, het is allemaal volkomen normaal, en terwijl Hing Ting aan de zevende ronde begon begaf ik me weer naar het bargedeelte om aldaar een nieuwe dimensie toe te voegen aan het begrip socializen.

Weer 20 minuten later, ik hield het niet meer uit. Van toeschouwen krijg ik de zenuwen, maar niet toeschouwen is na verloop van tijd ook niet te harden. Ik liep de speelruimte in en vroeg Hing Ting hoeveel punten de rondes 7 en 8 hadden opgeleverd. Dat viel wat tegen: twee partijen op rij verloren, van Stef Soors en van Roland Schmaltz, ai! Maar ook zijn achtervolgers hadden hele en halve steken laten vallen, en met nog één ronde te gaan, met wit tegen Robbie Kevlishvili, stond Hing Ting nog steeds een halfje voor. Ik wenste hem succes, verliet de speelruimte, en zocht een rustig plekje waar ik in gedachten het Opperwezen vroeg om een voor Hing Ting gunstige uitslag, en voor de zekerheid nam ik er nog maar eentje op de goede afloop.

Een kwartiertje later, eens kijken of de kleine het zou hebben geflikt. En jawel hoor, door winst in zijn laatste partij was Hing Ting zeker van toernooiwinst!!! Sterker nog, in de eindrangschikking was zijn voorsprong op *runners up* Soors en Gormally zelfs opgelopen naar een vol punt. Zo zie je maar weer: bidden helpt!

De scoretabel:

Hing Ting Lai	Danny Gormally	Stef Soors	Dimitri Reinderman	Jorden van Foreest	Roland Schmaltz	Nico Zwirs	Robbie Kevlishvili	Lars Ootes	Etienne Goudriaan
---------------	----------------	------------	--------------------	--------------------	-----------------	------------	--------------------	------------	-------------------

Hing Ting Lai
 Danny Gormally
 Stef Soors
 Dimitri Reinderman
 Jorden van Foreest
 Roland Schmaltz
 Nico Zwirs
 Robbie Kevlishvili
 Lars Ootes
 Etienne Goudriaan

	1	0	1	1	0	1	1	½	1	6½
0		1	0	1	1	½	½	1	½	5½
1	0		0	0	1	½	1	1	1	5½
0	1	1		1	0	1	0	1	0	5
0	0	1	0		1	0	1	1	1	5
1	0	0	1	0		½	0	1	1	4½
0	½	½	0	1	½		1	0	1	4½
0	½	0	1	0	1	0		0	1	3½
½	0	0	0	0	0	1	1		0	2½
0	½	0	1	0	0	0	0	1		2½

En het is allemaal volkomen normaal

Savielly Tartakower, een bewogen leven

– door Dirk Goes –

Savielly Grigorevitsj Tartakower werd geboren op 22 februari 1887 in Rostov aan de Don (tegenwoordig Oekraïne, destijds Russisch grondgebied) uit Pools/Oostenrijkse ouders van joodse origine. Schaken leerde hij op 10-jarige leeftijd van zijn vader. Zijn middelbare schooltijd bracht hij door in Geneve, waar hij het gymnasium doorliep. Na het behalen van zijn eindexamen in 1904 vertrok hij naar Wenen, om daar aan de universiteit rechten te studeren. In 1909 promoveerde hij tot doctor.

Wenen was in die tijd het mekka van het schaken. De Wiener Schachklub, die in Baron Albert von Rothschild zijn voorzitter had, en in de schaker/bankier Ignatz von Kolisch een steenrijke mecenas, speelde in twee verdiepingen van een groot gebouw, had een eigen restaurant, en telde maar liefst 700 leden. Beroemde schakers als Schlechter, Grünfeld, Maroczy, Reti, Vidmar en Teichmann schaakten er vrijwel elke dag. In deze wufte ambiance groeide Tartakower op als schaker, en de successen kwamen snel. In 1905 won hij het toernooi van Wenen en een jaar later was hij de sterkste in Nürnberg.

Tartakower-Post, Mannheim 1914, met de Duitse meester Carls als aandachtig toeschouwer.

Persoonlijk leed bleef hem niet bespaard. In 1911 werden zijn ouders vermoord tijdens een pogrom, ondanks dat ze zich enkele jaren daarvoor tot het katholicisme hadden bekeerd, en zijn broer Arthur, officier in het Oostenrijks/Hongaarse leger, sneuvelde bij Katowice op een van de vele slagvelden van de Eerste Wereldoorlog. Tartakower diende in hetzelfde leger, raakte gewond en herstelde volledig.

Tartakower was een veelzijdig man. Hij sprak vloeiend Russisch, Duits en Frans, alsmede Latijn en Grieks, vertaalde Russische poëzie in het Duits en het Frans, en schreef draai boeken voor films. Hij verdiende veel geld met zijn werk, maar het meeste ging op in het casino, waar hij een graag geziene gast was.

In 1924 publiceerde hij zijn eerste boek, 'Die Hypermoderne Schachpartie', kreeg ruzie met zijn uitgever, Akim Lewit, en verhuisde naar Parijs, waar hij de rest van zijn leven zou wonen. In 1927 verscheen zijn boek 'Das neuromantische Schach'.

In de jaren '20 was Tartakower één van de sterkste schakers ter wereld en behaalde hij grote successen. Voor de echte top (Capablanca, Lasker, Aljechin) kwam hij net te kort, maar voor alle anderen was hij een geduchte tegenstander. Een overzicht van de in deze periode door hem gewonnen toernooien:

- 1e in Wenen (1923);
- 1e in Gent (1926);
- 1e in Hastings (1926 en 1927);
- Gedeeld 1e in Bad Niendorf, samen met Nimzovitsch (1927);
- Gedeeld 1e in Londen, samen met Nimzovitsch (1927);
- 1e in Parijs (1929);
- 1e in Nice (1930).

Tevens won hij matches van Spielmann, Réti, Lilienthal en Johner.

Tartakower-Edward Lasker, New York 1924.

Tartakower had een voorliefde voor ongebruikelijke openingen. Samen met Nimzowitsch en Reti werd hij tot de hypermodernen gerekend (overigens een term die Tartakower zelf had bedacht), altijd op zoek naar nieuwe wegen. Een woeste variant van het Staunton-gambiet (1. d4 f5; 2. e4 fxe4; 3. Pc3 Pf6; 4. g4) draagt zijn naam. Hoe gevaarlijk deze variant is ondervond de Duitse meester Jacques Mieses in 1925 tijdens het toernooi van Baden Baden:

-
-
- Savielly Tartakower
 Jacques Mieses
-
-

1. d4 f5; 2. e4 fxe4; 3. Pc3 Pf6; 4. g4 d5; 5. g5 Pg8; 6. f3 exf3; 7. Dxf3 e6; 8. Ld3 g6; 9. Pge2 De7; 10. Lf4 c6; 11. Le5 Lg7; 12. Dg3 Pa6; 13. 0-0 Ld7; 14. Ld6 Dd8; 15. Df4; 1-0.

Ook in het Frans, het Siciliaans, de Aljechin en de Caro-Kann zijn er varianten naar hem genoemd. Verder experimenteerde hij met 1. Ph3 en verrijkte hij de theorie van het koningsgambiet na 1. e4 e5; 2. f4 exf4 met het rustige zetje 3. Le2.

Op een rustdag tijdens het toernooi van New York (1924) bracht hij een bezoek aan de plaatselijke dierentuin, waar hij de Orang Oetang Susan vroeg welke opening hij de volgende dag tegen Maroczy moest spelen. Susan dacht waarschijnlijk iets van "Heb ik dat?" en vluchtte snel een boom in, de klimbeweging deed Tartakower denken aan de pionnenmars b2-b4-b5, en hij besloot het de volgende dag tegen Maroczy te spelen. Deze moet hebben gekeken of hij water zag branden en de partij eindigde in remise. Helemaal nieuw was de zet trouwens niet, want Russische schakers speelden het al aan het eind van de 19^e eeuw. Overigens zij opgemerkt dat de zet 1. b3 door Larsen de Baby Orang Oetang werd genoemd.

In 1929 speelde Tartakower een toernooi in Barcelona. Tijdens de openingsceremonie vroegen de organisatoren hem een nieuwe opening te spelen ter meerdere eer en glorie van de regio Catalonië, en de volgende dag speelde Tartakower 1. d4 Pf6; 2. g3 g6; 3. c4 tegen Joaquin Torres Caravaca. Het Catalaans was geboren!

Tartakower was de bedenker van tientallen schaakaforismes. Een greep:

- Er is nog nooit een partij gewonnen door hem op te geven.
- Het is altijd beter de stukken van de tegenstander te offeren.
- De tacticus moet weten wat te doen als er wat te doen valt. De strateeg moet weten wat te doen als er niets te doen valt.
- Een schaakpartij is gewoonlijk een sprookje van duizend-en-één fouten.
- Alleen een sterke schaker weet hoe slecht hij staat.
- Degene die de één na laatste fout maakt wint.
- Iedere schaker zou een hobby moeten hebben.
- Erro ergo sum.
- Ik kan combineren als Aljechin, maar ik krijg die stellingen nooit.
- Alle toreneindspelen zijn remise.
- De beste speler wint zelden een toernooi. Meestal wordt hij tweede achter degene met het meeste geluk.
- Wie schaakt gelooft in de mensheid.
- De dreiging is sterker dan de uitvoering. N.B.: deze uitspraak wordt ook aan Tarrasch en Nimzowitsch toegeschreven.

Tartakowers aforismes (in de wandelgangen 'Tartakowerismes' genoemd) toonden een hoog ontwikkeld gevoel voor humor, dat we ook terugvinden in de vele anekdotes die er over hem de ronde doen:

- Aljechin stond een keer straal verloren tegen een onbekend gebleven speler en haalde net het afbreken. De onbekende speler liet de afgebroken stelling aan Tartakower zien en vroeg hem: "En, wat denkt u, wie gaat er winnen?" Tartakower antwoordde hem: "Aljechin!", waarop de ander vroeg "Hoezo, ik sta toch hartstikke goed?". "Ja, dat klopt, maar u vroeg me wie er gaat winnen, niet wie er beter staat". En inderdaad, Aljechin zou de partij winnen
- Tartakower verloor eens vijf partijen op rij. Gevraagd naar de reden zei hij: "In de eerste partij had ik kiespijn, in de tweede hoofdpijn, in de derde een aanval van reuma, in de vierde was ik niet lekker". En in de vijfde? "Tja, een mens kan nu eenmaal niet elke partij winnen!"
- Bogoljubov schreef eens in het gastenboek van een hotel: "Ich liebe das Schachspiel weil es so logisch ist". Tartakower, die vlak na hem incheckte, las dat en schreef: "Ich liebe das Schachspiel weil es so unlogisch ist".
- Vlak vóór de eerste ronde van een groot toernooi was er tumult over het wedstrijdreglement. Tartakower nam het woord en hield een vlammend betoog voor aanpassing van het reglement. Toen er gestemd moest worden bleek bijna iedereen voor zijn voorstel. Slechts één tegenstem: hijzelf!
- Tijdens de analyse na afloop van een gewonnen partij tegen Tarrasch in het toernooi van Semmering 1926 zei Tarrasch "Ik zie dat u vertrouwen hebt in uw stukken", waarop Tartakower repliceerde "Nou nee, het is andersom, mijn stukken hebben vertrouwen in mij".
- In 1938 speelde Tartakower een toernooi in het Poolse Lodz. In zijn partij tegen Frydman gebeurde er iets opmerkelijks. Frydman was aan het begin van de ronde afwezig, maar wandelde na een kwartiertje alsnog de speelzaal in. Naakt! Grote consternatie. Frydman werd snel aangekleed en de partij begon, maar na enige tijd verdween Frydman opnieuw, om even later weer terug te komen. Wederom naakt! Een recidivist Op dit moment zei Tartakower: "Als hij het nou nog een keer doet claim ik remise wegens driemaal dezelfde stelling!"

Na 1930 waren Tartakowers grootste schaaksuccessen voorbij en hield hij zich steeds meer bezig met schaakjournalistiek. Voornamelijk voor het Franse schaaktijdschrift l'Echiquier, maar hij schreef ook voor Nederlandse kranten als het Algemeen Dagblad en Elsevier. Beide matches Euwe-Aljechin, alsmede het AVRO-toernooi van 1938, versloeg hij voor De Telegraaf.

Tijdens het AVRO-toernooi van 1938, ditmaal als journalist. Rechts Paul Keres.

Tijdens de Schaakolympiade van 1939 in Buenos Aires brak de Tweede Wereldoorlog uit. Veel schakers kozen ervoor voorgoed in Argentinië te blijven, maar bij Tartakower begon het na een aantal maanden toch weer te kriebelen en hij besloot terug te gaan naar Frankrijk om daar mee te vechten tegen de Duitsers. Na de Franse capitulatie sloot hij zich onder de schuilnaam Georges Cartier aan bij de in Engeland gelegde Vrije Fransen van De Gaulle, waar hij met zijn talenkennis zeer waardevol was voor de inlichtingendienst. Na de oorlog bood De Gaulle hem een hoge post aan in zijn kabinet, maar Tartakower sloeg zijn aanbod af met de woorden "Ik ben schaker, geen politicus".

Na afloop van de Tweede Wereldoorlog bleef Tartakower redelijk succesvol schaken en behaalde nog eerste prijzen in Parijs 1947, Venetië 1947 en Hoogovens 1949, maar met het klimmen der jaren leek het heilig vuur toch wat gedoofd. Tijdens de Schaakolympiade van Dubrovnik 1950 scoorde hij $7\frac{1}{2}$ uit 15. Aan het eerste bord, dat wel, maar toch

In 1950 verleende de FIDE op grond van resultaten uit het verleden de tot dat moment niet bestaande grootmeestertitel aan 27 schakers. Tartakower was één van degenen die deze eer te beurt vielen.

Savielly Tartakower leefde nog een aantal jaren in betrekkelijke armoede en overleed op 4 februari 1956 aan de gevolgen van een hartaanval.

Ter afsluiting citeer ik Tartakowers voorwoord in zijn boek 'My best games of chess':

"Together with the quest for truth, every chess writer must continually bear in mind another duty: that of not being dull! It can only be left to the reader to judge if I have succeeded in this."

Nee, *dull* was hij zeker niet

Partijmateriaal

□ Geza Maroczy

■ Savielly Tartakower

Teplitz Schonau 1922

1. d4 e6; 2. c4 f5; 3. Pc3 Pf6; 4. a3 Le7; 5. e3 O-O; 6. Ld3 d5; 7. Pf3 c6; 8. O-O Pe4; 9. Dc2 Ld6; 10. b3 Pd7; 11. Lb2 Tf6; 12. Tfe1 Th6; 13. g3 Df6; 14. Lf1 g5; 15. Tad1 g4; 16. Pxe4 fxe4; 17. Pd2

17. Txb2; 18. Kxh2 Dxf2+; 19. Kh1 Pf6; 20. Te2 Dxc3; 21. Pb1 Ph5; 22. Dd2 Ld7; 23. Tf2 Dh4+; 24. Kg1 Lg3; 25. Lc3 Lxf2; 26. Dxf2 g3; 27. Dg2 Tf8; 28. Le1

28. Txf1+; 29. Kxf1 e5; 30. Kg1 Lg4; 31. Lxg3 Pxc3; 32. Te1 Pf5; 33. Df2 Dg5; 34. dxe5 Lf3+; 35. Kf1 Pg3; 0-1.

□ Savielly Tartakower

■ Carl Schlechter

St. Petersburg 1909

1. e4 e5; 2. f4 Lc5; 3. Pf3 d6; 4. fxe5 dxe5; 5. c3 Pf6; 6. Pxe5 O-O; 7. d4 Ld6; 8. Pf3 Pxe4; 9. Ld3 Te8; 10. O-O h6; 11. Pbd2 Pf6; 12. Pc4 c5; 13. Pfe5 cxd4

14. Pxf7 Kxf7; 15. Dh5+ Kg8; 16. Txf6 Te1+; 17. Tf1 Txf1+; 18. Lxf1 Lf8; 19. Lxh6 Df6; 20. Lg5 Df5

21. Pd6 Lxd6; 22. Lc4+ Le6; 23. Tf1 Dxf1+; 24. Lxf1 Pd7; 25. Ld3 Pf8; 26. cxd4 Lf7; 27. Df3 Pe6; 28. Le3 Tb8; 29. g4 g5; 30. Df6 Lf8; 31. Lh7+ Kxh7; 32. Dxf7+ Pg7; 33. Lxg5; 1-0.

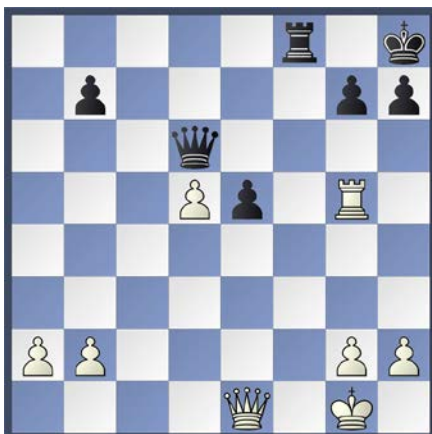

- Moische Lowcki
- Savielly Tartakower

Warschau 1937

Stelling na 31. Txx5:

31. Db6+; 32. Kh1 Db5; 33. Kg1 Dc5+; 34. Kh1 Dc4; 35. Kg1 Dd4+; 36. Kh1 De4; 37. Dc1 Dd3; 38. Kg1 Dd4+; 39. Kh1 Dd2; 0-1.

□ Savielly Tartakower

■ Akiba Rubinstein

Moskou 1925

Stelling na 30. Kh8:

31. $Txg7$ $Txg7$; 32. $Pxf6$ $De7$; 33. $Pxe8$ $Dxe8$; 34. $Df4$ $Te7$; 35. $f6$ $Pg6$; 36. $Txe7$ $Pxe7$; 37. $f7$; 1-0.

□ Reginald Price Michell

■ Savielly Tartakower

Marienbad 1925

Stelling na 53. Kd2:

53. $Th2$; 54. $Pxh2$ $gxh2$; 55. $Th1$ $Le5$; 56. $Lf1$ $Le4$; 57. $Kd1$ $Kf6$; 58. $Kd2$ $Kg5$; 59. $Ke1$ $Kg4$; 0-1.

Hing Ting Lai Nederlands Jeugdkampioen!

- door Dirk Goes -

Van 2 tot en met 9 mei 2015 was Hing Ting Lai *a man on a mission*. In die week stond het jaarlijkse NK Jeugdschaak te Rotterdam op de kalender, en die prestigieuze trofee ontbrak nog in zijn prijzenkast. Vorig jaar had hij met een score van 4 uit 9 nogal matig gescoord, en hij was vastberaden ditmaal een goede prestatie neer te zetten. Dat leek niet onmogelijk, want op papier was hij na Robby Kevlishvili als tweede geplaatst.

Evenals vorig jaar werd gespeeld in het op steenworp afstand van de Kuip gelegen Topsportcentrum. Destijds logeerden we bij mijn goede vriend John van de Laar, die woonachtig is in het zuidwestelijk van Rotterdam gelegen Rhoon, ongeveer 20 minuten fietsen van de speelzaal. Dit jaar was John op vakantie, maar mochten we gewoon gebruik maken van zijn huis. Zulke hartverwarmende gastvrijheid, waar vind je dat nog?

Eerste ronde: Bastiaan Veltkamp (2061) – Hing Ting Lai (2317)

In een rare opening, want dat is de Orang Oetang natuurlijk, greep Hing Ting opzichtig mis. Binnen de kortste keren een kwaliteit verliezen gebeurt hem niet zo snel. Sterker nog, de laatste keer dat ik hem dat zag doen zal hij een jaar of 7 zijn geweest!

1. b4 e5; 2. Lb2 Lxb4; 3. Lxe5 Pf6; 4. Pf3 Pc6; 5. Lb2 d5; 6. e3 0-0; 7. Lb5

(zie diagram rechts)

7. Dd6?

Deze zet, die is toe te schrijven aan onbekendheid met de opening, kost materiaal. Na eenvoudig 7. Ld6 koestert zwart een prettig plusje.

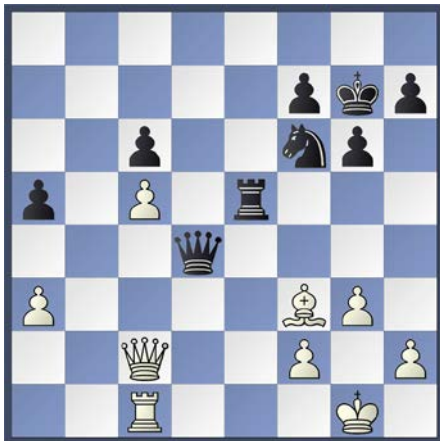
8. c3 Lc5; 9. d4 Lb6; 10. La3 Dd8; 11. Lxf8

Geen lekker begin van het toernooi, om maar eens een *understatement* te gebruiken, maar gelukkig wist de witspeler zich geen raad met de stelling en kon Hing Ting toch nog redelijk eenvoudig het punt binnenhalen. *A narrow escape!*

Tweede ronde: Hing Ting Lai (2317) – Midas Ratsma (2182)

Stelling na 28. Tf1-c1:

In de stelling links, waarin wit, het ratingverschil ten spijt, geen spoor van voordeel heeft, valt Hing Ting de pion op c6 aan. Nu staat het na zetten als 28. Pd5 of 28. Pd7 volkomen gelijk, maar van alle goede geesten verlaten vergreep Midas zich hier aan **28. Pe4?** om na het simpele **29. Td1** een ijskoude douche over zich heen te krijgen. Hij probeerde het nog met **29. Pg5**; **30. Txd4 Pxf3+**; **31. Kf1 Pxd4**, maar dat was bij lange na niet genoeg om de partij te redden.

Derde ronde: Thomas Beerdse (2291) – Hing Ting Lai (2317)

De eerste echte zwaargewicht, met alle respect voor eerdere tegenstanders. Na 1. e4 verdedigde Hing Ting zich met de solide Caro-Kann, en na de 20^e zet van wit was de diagramstelling rechts bereikt.

Deze zet (20. Tec1) ging gepaard met een remiseaanbod dat van (te?) veel respect getuigde. Ik weet het niet hoor Wit pakt geforceerd de c-lijn, en het lijkt me toch dat Thomas het op grond daarvan nog wel even had kunnen proberen. Remiseaanbod door Hing Ting geaccepteerd, en bepaald niet onverstandig!

Vierde ronde: Hing Ting Lai (2317) – Casper Schoppen (2202)

In deze partij kreeg Casper een enorme kans. Na 19. Tc4 stond het zo:

(zie diagram links)

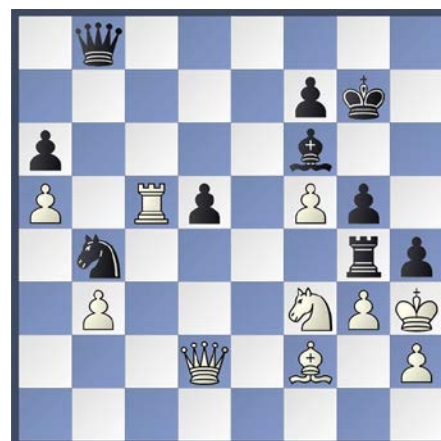
Hier had Casper zijn *moment of fame* kunnen grijpen met het verrassende 19. Pe3! Verliezend voor wit zijn nu de varianten 20. Tc1 Lb4 en 20. fxe3 dxe3; 21. Dc1 e2+; 22. Ld4 Dd8; 23. Lf2 exf1D+; 24. Dxf1 Le2; 25. Dc1 Le5, terwijl 20. Lxd4 Pxc4; 21. dxc4 Lc5; 22. Lxc5 Dxc5; 23. Pc3 Tad8 maar weinig beter is. Casper zag het niet en speelde **19. Lc5**, waarna Hing Ting langzaam maar zeker het initiatief kon overnemen en uiteindelijk het punt binnenhalen. Maar wel weer een *narrow escape*!

Vijfde ronde: Lars Vereggen (2299) – Hing Ting Lai (2317)

Een goede partij, dat zien we graag! In de stelling rechts vond Hing Ting een subtiel zetje:

40. De8!

Gebaseerd op de varianten 41. Kxg4 De4+; 42. Kh3 g4 mat en 41. Kxg4 De4+; 42. Kh5 Dxf3+; 43. g4 Pd3. Die eerste variant is duidelijk, maar de tweede leidt slechts tot de zetherhaling 44. Le3 Pe5; 45. Dd4 Pd7; 46. Dd2 Pe4. Lars durfde het niet aan, speelde **41. Ld4?!** en werd geconfronteerd met **41. Txd4; 42. Pxd4 De4; 43. De2 Dxd4**, waarna Hing Ting het eindspel van twee stukken tegen toren tamelijk eenvoudig tot een goed einde wist te brengen.

Zesde ronde: Hing Ting Lai (2317) – Robby Kevlishvili (2361)

Bij ingaan van deze ronde stond Hing Ting reeds een halfje voor op zijn grote concurrent, en bij winst zou er sprake zijn van een regelrechte *Vorentscheidung*. Zo ver kwam het niet. Robby speelde een ongebruikelijke zet in de opening, waarna Hing Ting zwaar in de denktank ging en alle zeilen moest bijzetten om zijn stelling bij elkaar te houden. Vaak lukt dat, ditmaal niet.

Zevende ronde: Hing Ting Lai (2317) – Zyon Kollen (2196)

Waarschijnlijk Hing Tings beste partij van het toernooi. Goed uit de opening komen, tegenstander vastschroeven en mooi afmaken! Na 28. Te8 was de stelling links bereikt.

29. Txf7! Te1+ 30. Kh2 Le5+ 31. g3 Te2+

Ziet er enger uit dan het is.

32. Kh3 Ke8 33. Txf7 Lf6 34. Ta8+ Ld8 35. Lxg6+ 1-0.

Stand nu als volgt:

1. Hing Ting Lai en Robby Kevlishvili 5½ uit 7.
3. Drie man op het vinkentouw met een half punt achterstand.

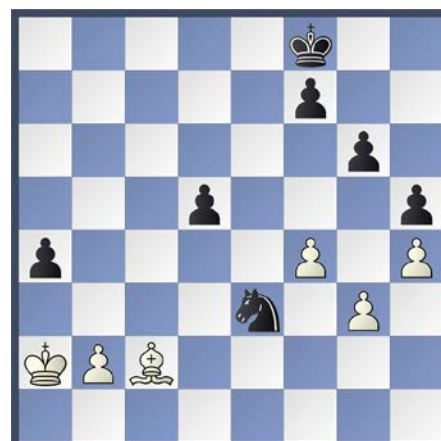
Achtste ronde: Mischa Senders (2311) – Hing Ting Lai (2317)

Een loeispannende partij, gedurende welke de coach in één dag enkele tientallen jaren ouder werd We komen er in na 42. Pc4-e3:

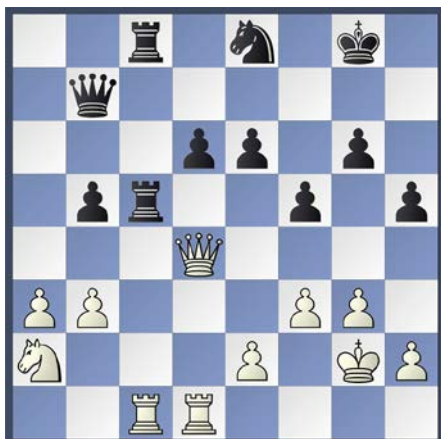
De computer taxeert deze stelling op vrijwel 0,00 maar in de praktijk is het remisepad smal. Wit wint de a-pion en de vrije b-pion wordt een factor van belang. Niet valt uit te sluiten dat het toch ergens gewonnen moet zijn geweest voor Mischa, maar in de partij werd na de volgende zetten remise overeengekomen:

41. Lxa4 Ke7; 42. b4 d4; 43. Lb5 Kd6; 44. Kb3 Ke7; 45. Ld3 Kd6; 46. Lc4 f5; 47. Lf7 Pf1; 48. Lxg6 Pxd3; 49. Kc4 Pe2; 50. Lxh5; remise.

Een zeer belangrijk halfje dat Hing Ting alleen aan kop bracht omdat medekoploper Robby Kevlishvili van Ivo Maris verloor. Daarachter liefst zes man op een half punt.

Negende ronde: Daniël Zevenhuizen (1959) – Hing Ting Lai (2317)

Laatste ronde, en de zenuwen slaan toe, vooral bij de coach. Al vrij snel schakelden enkele concurrenten zichzelf uit door tegen elkaar remise te spelen. Met alleen de partij van Robby tegen Thomas nog van belang, kreeg Hing Ting in de stelling links een remiseaanbod.

Bij aanname zou Hing Ting op 6½ punt komen. Robby zou dan nog langszij kunnen komen, maar dan moest hij nog wel een lastig te winnen eindspel zien te verzilveren. Hing Ting wikte en woog, besloot het erop te wagen en nam het aanbod aan. Een half uurtje later berustte Robby in remise en bleef Hing Ting in de eindstand zes man een half punt voor.

Fantastisch!

Eindstand:

1.	Hing Ting Lai	6½	TPR 2373
2.	Ivo Maris	6	TPR 2331
3.	Zyon Kollen	6	TPR 2309
4.	Robby Kevlishvili	6	TPR 2332
5.	Lars Vereggen	6	TPR 2331
6.	Mischa Senders	6	TPR 2323
7.	Daniël Zevenhuizen	6	TPR 2227

Na afloop van het toernooi werd Hing Ting geïnterviewd door toernooidirecteur Marcel Klein. Links draait de camera mee.

De trotse winnaar showt zijn trofee, met De Kuip als achtergrond.

rotterdam®
TOPSPORT

Er waren nog twee Zukertorters die meededen aan het toernooi. Laurens Schilstra scoorde met een ongeïnspireerde $2\frac{1}{2}$ uit 9 en een TPR van 1705 ver onder zijn kunnen. Tjark Vos begon wat bescheiden met $1\frac{1}{2}$ uit 5, maar daarna volgde een mooie serie van vier zeges op rij en werden er toch nog wat ratingpunten in de wacht gesleept. Uiteindelijk een met Thomas Beerdsen gedeelde $8^e/9^e$ plaats, heel behoorlijk. Tjark had het trouwens druk, want 's avonds speelde hij ook nog het Pathena Open Toernooi, waarin hij met een score van $4\frac{1}{2}$ uit 7 naar verwachting presteerde. Zestien partijen in een week tijd, ik word al moe als ik eraan denk

Hing Ting Lai wint vluggermatch van Manuel Bosboom!

– door Dirk Goes –

Op zondag 19 april 2015 vormde Schaakcafé De Laurierboom het decor voor de door insiders met veel interesse tegemoet geziene snelschaakmatch tussen Manuel Bosboom en Hing Ting Lai, waarbij de spelers zich contractueel hadden verplicht 50 partijen van 3 minuten p.p.p.p. zonder increment af te werken. Dat aantal was een idee van mezelf, maar enige uren voor aanvang van het evenement begon ik me toch wat zorgen te maken. Zo veel partijen, zou dat de gezondheid van de spelers niet in gevaar kunnen brengen? De dag ervoor hadden ze ieder al 15 partijen afgewerkt tijdens het NK snelschaak voor teams in Rosmalen, en zo iets gaat je niet de in de koude kleren zitten. Zelf had ik ook aan dat toernooi meegedaan, waarbij ik moest constateren dat ik al na vijf partijen volkomen uitgeput achter het bord zat. Ik ging er maar vanuit dat dat meer over mijn conditie zei dan die van de spelers

Hier werd gespeeld.

Om exact 14.00 uur begon het feest met de opkomst van de matadores, die, net als met darten, met een eigen muziekje naar de wedstrijdtafel kwamen gewandeld. Voor Manuel was dat 'Eye of the tiger' van Survivor, terwijl voor Hing Ting het REM-nummer 'The one I love' door de geluidsinstallatie schalde. Eenmaal aan tafel legde de ervaren wedstrijdleader Eric Roosendaal voor de zekerheid nog eenmaal de spelregels uit, en de strijd kon beginnen. Op het volgende youtube-filmpje, gemaakte door Chris Alberti, kunt u zelf zien hoe dat in zijn werk ging:

<https://www.youtube.com/watch?v=NuqwYO5vH-M>

Twee volbloed snelschaakbeesten die op elkaar botsen, dat beloofde een waar spektakel, en dat werd door beide spelers gul geleverd. Het met grote getale aanwezige publiek, onder wie de moeder en broer van Hing Ting en de vader van Manuel, genoot dan ook met volle teugen van de vele offers, schwindels en overige trucs die zo kenmerkend zijn voor dit snelle tempo. Foutloos was het allerminst maar razendsnel was het zeker, en juist dat maakte het zo leuk om naar te kijken.

De PR-machine draaide op volle toeren!

Tot ver in de match was het bijzonder spannend en bedroeg het verschil nooit meer dan vier punten. Manuel startte flitsend en nam een 2-0 voorsprong, maar Hing Ting liet zich niet intimideren en won er vijf op rij. Een overzicht van de tussenstanden die in de loop van de middag werden genoteerd, alle in het voordeel van Hing Ting:

- 9-6
- 11½-8½
- 14-11
- 17-13
- 19-16

Bij laatstgenoemde tussenstand was het tijd om aan te vallen op door de organisatie geregelde pizza's, en na nog een korte uitbuikpauze werd de strijd hervat. Hing Ting maakte 20-16, Manuel won er een terug, maar vervolgens won Hing Ting er vijf op rij en was het ineens 25-17. Eric Roosendaal: "Manuel krijgt nog steeds goeie stellingen, maar hij kan ze niet meer afmaken". Theoretisch zou het nog 25-25 kunnen worden, Manuel veerde nog één keer op naar 25-18, maar Hing Ting won de 44e partij en besliste daarmee de match in zijn voordeel. Eigenlijk hoefde het niet meer, maar ook de partijen 45 tot en met 50 werden gewoon gespeeld. Manuel zat er inmiddels flink doorheen, Hing Ting bleef gefocust, en rond 19.30 uur werd de eindstand vastgesteld op 32-18 voor Hing Ting.

Na de prijsuitreiking werd ik in mijn hoedanigheid als organisator aangesproken door diverse toeschouwers, die mij ongevraagd, maar daarom niet minder gewaardeerd, van wijze raad kwamen voorzien voor het zeker niet denkbeeldige geval dat er in de toekomst meer van dit soort matches worden gespeeld. Arno Bezemer suggereerde het om de zoveel partijen wisselen van speelhelpt en deed daarbij een slecht geslaagde poging niet in lachen uit te barsten, terwijl Paul-Peter Theulings pleitte voor een tempo van 3 minuten + twee seconden increment alsmede invoering van een verdubbelaar, identiek aan het backgammon. Met name dat laatste lijkt me een leuk idee dat tijdens de evaluatie zeker ter tafel zal komen.

Amsterdamse humor

En de beide spelers? Na een korte pauze gingen ze als ware schaakverslaafden gewoon door met vluggeren, alsof het verschijnsel vermoeidheid niet bestaat, en het laatste vluggertje werd pas om elf uur 's avonds gespeeld.

Ten slotte nog wat youtubefilmpjes, alle gemaakt door Gerard Sanderse:

<https://www.youtube.com/watch?v=DPKqazBWWbU>

<https://www.youtube.com/watch?v=bPLSVzUuHeQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=cRzOYn6h4Z4>

De match Bosboom-Lai, gezien door de ogen van scheidsrechter Eric Rosendaal

(Eerlijk gejat van het Utrecht Forum)

zo 19-04-2015 13:41 Eric Rosendaal

Over een kwartier begint de snelschaakmatch tussen Maan en Hing Ting, in cafe De Laurierboom. Vijftig partijen, 3 minuten pppp, geen increment. Alles staat klaar, we wachten alleen nog wel even op Manuel. Ik zal kijken of ik af en toe een tussenstand kan posten.

zo 19-04-2015 13:47 Dimitri Reinderman

Mijn voorspelling: in het begin gaat het redelijk gelijk op, uiteindelijk wint Hing Ting ruim. Want die mag nog niet drinken...

zo 19-04-2015 14:33 Eric Rosendaal

Maan was keurig op tijd. HT moest even inkomen. Tweemaal door zijn vlag in matige tot verloren stand. Maar al snel weer 2-2 en dankzij een plofmat nu zelfs 3-2 voor HT.

zo 19-04-2015 15:03 Eric Rosendaal

HT snel op 5-2, MB terug op 5-3. Stond gewonnen in partij 9, maar gaf toren weg. HT had bijna geen tijd, maar nog net genoeg om alles er af te slaan van zwart: remise. MB had een overtuigende mataanval in partij 10. HT leidt met 5.5-4.5. Veel onregelmatige openingen met gesloten spel. De heren moeten veel zetjes doen in hun 180 seconden!

zo 19-04-2015 15:51 Eric Rosendaal

Het gaat om en om. HT wint, MB wint, HT wint. MB leek op weg naar het punt in nr 14, gaf een toren weg maar had nog net eeuwig schaak. MB stond ook gewonnen in nr 15 maar ging in stelling van twee zwarte pionnen op f4 en g3 tegen een toren net een seconde eerder door de vlag. HT met een gelukje op 9-6.

zo 19-04-2015 16:20 Eric Rosendaal

Ineens mat voor HT en 10-6. In 15 staat hij weer goed maar heel weinig tijd - MB biedt remise aan en HT pakt het. MB zet mat in 18 maar geeft zijn dame weg in 19. HT staat compleet gewonnen in een eindspel met een stuk meer, laat zich in de laatste seconden truccen - MB haalt dame en zet mat met nog 1 seconde op de klok. HT leidt met 11,5-8,5.

zo 19-04-2015 16:32 Paul-Peter Theulings

Op weg naar de Laurierboom. Nu Amsterdam Amstel.

zo 19-04-2015 16:55 Eric Roosendaal

Het gaat nog steeds om en om. Een eeuwig schaak, een punt voor HT, Twee dikke voor MB, dan weer HT. 14-11.

zo 19-04-2015 17:18 Eric Roosendaal

Drie op rij voor HT, dat is 16-11. Dan een heel snelle winst voor MB. Spannende pot 29. HT wint een stuk, raakt er een kwijt en is dan net wat gehaaid in het eindspel en jaagt MB door de vlag. Maar MB komt weer terug door met Dxb7xa8 een toren te plukken en snel te winnen. HT leidt wel ruim inmiddels, 17-13.

zo 19-04-2015 17:58 Eric Roosendaal

Heftige potjes, nu. HT gaat zetherhaling uit de weg in een eindspel, laat een stuk instaan omdat hij haarfijn heeft uitgerekend dat zijn vrijpion op een tempo wint. 18-13. MB wint vervolgens vier pionnen, geeft zijn dame weg! Maar hij draait HT dol met allerlei stukken, wint een dame terug voor een toren en wint het eindspel. Dan geeft HT een volle dame weg en MB ziet het niet - maar hij wint wel twee pionnen en 18-15. HT wint er dan weer een maar geeft in partij 35 een stuk weg en we zitten op 19-16 voor Hing Ting. Dan arriveren de pizza's - even pauze.

zo 19-04-2015 19:02 Eric Roosendaal

De pizza's bevielen Hing Ting beter dan Maan, kennelijk. Nadat HT er een gewonnen had en MB een teruggepakkt had (20-17) won Hing Ting er vijf op rij. Niet dat MB niet af en toe goed stond - maar HT is akelig snel en speelt ook in slechte stellingen nauwkeurig. MB won er nog eentje terug (25-18) voordat HT definitief toesloeg: 26-18.

zo 19-04-2015 19:24 Eric Roosendaal

De heren hebben de laatste zes partijen ook nog gespeeld. HT zat helemaal in zijn ritme, was ontzettend vast en MB begon er doorheen te zitten. Allemaal voor HT, zodat de stand op 32-18 uitkwam. 30-16 met vier remises.

zo 19-04-2015 19:26 *Henk*

Dat heeft Dimitri, iig als ik aan scorebordjournalistiek doe, niet zo verkeerd gezien :)

zo 19-04-2015 20:09 Dimitri Reinderman

Zo ging het bij de vorige snelschaakmatch tussen beide spelers ook. Het is nou eenmaal makkelijker je niveau vast te houden met fris dan met alcohol.

zo 19-04-2015 20:17 Paul-Peter Theulings

Het viel wel mee met de alcohol deze keer. Dimitri, er wordt aan je gedacht voor een volgende snelschaakmatch met Hing Ting.

zo 19-04-2015 20:43 Dimitri Reinderman

Ik ben benieuwd of ik het aandurf :)

Kort nieuws

– door Dirk Goes –

Hoogeveen, Univé-toernooi

Van 11 tot en met 18 oktober 2014 deed Walther Kappelhof mee aan het Univé-toernooi in het Drentse Hoogeveen. Met 2 uit 3 begon hij voortvarend aan de zevenronde klus, kreeg daarna echter drie nullen op rij te incasseren en beëindigde zijn toernooi met een halfje. Uiteindelijk dus 2½ uit 7 bij een wat schamele TPR van 1568. Gelukkig is meedoen belangrijker dan winnen

Haarlem, BDO-toernooi

Evenals vorig jaar was het Haarlemse BDO-toernooi gesitueerd in het plaatselijke Stedelijk Gymnasium, op kruipafstand van de met terrassen bezaaide Grote Markt. Helaas ditmaal niet, zoals gebruikelijk, in de zomermaand augustus, maar in de herfstmaand oktober, zodat de terrasbezoekers zich met een graadje of 15 tevreden moesten stellen. Het was net te doen

Aan het Open Toernooi werd deelgenomen door 90 schakers, verdeeld over twee groepen. Opvallend was dat de A-groep in een nogal duister gedeelte van de zaal speelde terwijl de B-groep aanzienlijk meer licht op tafel had. Volgend jaar hopelijk een betere verlichting, terwijl wat mij betreft ook een wat minder humeurige barbeheerder sfeerverhogend zou werken.

In de A-groep vier Zukertorters, van wie na afloop alleen Sybolt Strating kon terugzien op een geslaagd toernooi. Na vijf rondes stond hij nog maar op 50%, maar daarna gingen alle remmen los en met een score van 6½ uit 9 eindigde onze penningmeester op een met Lars Ootes en Sjoerd Plukkel gedeelde tweede plaats, een halfje achter de verrassende winnaar Barry Brink. Tjark Vos behaalde 5 uit 9 bij een TPR van 2122. Colin Stolwijk stond na zes rondjes op 4½ punt, maar daar kwam ook niets meer bij. Met een TPR van 2190 wist hij het verlies aan ratingpunten nog enigszins binnen de perken te houden. Laurens Schilstra ten slotte ging met 2½ punt en een ratingvretende TPR van 1717 naar huis.

Amsterdam, Eijgenbrood-toernooi

In het weekend van 24 tot en met 26 oktober 2014 organiseerde Caissa haar jaarlijkse Eijgenbrood-toernooi. In de A-groep drie Zukertorters, van wie Florian Jacobs het beste presteerde. Een vriendenremise (?) tegen Jeroen Schoonackers in de derde ronde wisselde hij af met kranige overwinningen en in de laatste ronde mocht hij voor een hoge klassering spelen tegen Henk-Jan Visser. Dat ging helaas mis: winst voor Henk-Jan, die daarmee het toernooi op zijn naam schreef. Met zijn score van 4 uit 6 won Florian wat ratingpunten. Tjark Vos scoorde met 3½ uit 6 en een TPR van 1978 tamelijk dramatisch. Jeroen Schoonackers begon als een speer met 3 uit 4 maar sneuvelde in de laatste twee rondes tegen gemeen sterke spelers. Toch nog een score van +0,81 en dus enige ratingwinst. Waldemar Moes moest met 1½ uit 6 en een TPR van 1697 naar huis, en dat is ver onder zijn kunnen.

Amsterdam, ART-toernooi

Op zondag 23 november 2014 was de eerste editie van het Amsterdam Rapid Tournament, dat domicilie had gevonden in de Art Gallery van het chique Art'otel tegenover het Centraal Station. Het evenement stond in het teken van de kunst. Behalve zelf schaken, een kunst op zich natuurlijk, kon de geïnteresseerde deelnemer zich laten vereeuwigen door twee kunstenaars, en in de pauze speelde het Elias Kwartet werken van Haydn. Voor de liefhebber, en dat ben ik. Volgende keer Bach, kan dat?

Liefst 120 schakers waren op dit nieuwe toernooi afgekomen, dat met 6 uit 7 een prooi werd voor Dimitri Reinderman en Yochanan Afek. In hun kielzog speelde Laurens Schilstra een uitstekend toernooi. Met 4½ uit 7 en een TPR van 2244 vonden we hem terug op een gedeelde vijfde plaats. Harold de Boer presteerde, zoals dat zo mooi heet, naar vermogen: 3½ uit 7 en een TPR van 2014, niet slecht. In de B-groep scoorde Rugved Adavatkar 4 uit 7 bij een TPR van 1614, en dat is ronduit goed te noemen.

De organisatoren toonden zich dik tevreden met het grote aantal deelnemers, en naar verluidt zijn ze alweer bezig met de organisatie van het volgende toernooi. We zijn benieuwd!

Groningen, kersttoernooi

Tijdens het jaarlijkse schaakfestival in Groningen, dat traditioneel rond de kerstdagen wordt georganiseerd, speelden Paul-Peter Theulings en Tjark Vos mee in de sterk bezette Open A-groep. Paul-Peter zal met recht tevreden zijn geweest over zijn prestatie. Na een start van 2 uit 3, met o.a. een overwinning op FM Tycho Dijkhuis (2317), kende hij een kleine terugval, maar hij besloot zijn toernooi met zeges op FM Mischa Senders (2380) en IM Yochanan Afek (2265). Me dunkt dat hij met een score van 5 uit 9 en een TPR van 2310 kan terugblikken op een geslaagd toernooi. Met Tjark liep het wat minder goed af. Ook hij een start van 2 uit 3, en ook hij een overwinning op Mischa Senders (ze moesten hem wel hebben!), maar daarna volgde een wel héél lange rochade van vier nullen op rij. Gelukkig was de laatste ronde wel weer positief: winst op de Duitser Patzenhauer (2000). Uiteindelijk 4 uit 9 voor Tjark en een TPR van 2098. Ik zou er blij mee zijn

Amsterdam, Open Snelschaakkampioenschap van de SGA

Op zondag 28 december 2014 was de SGA te gast bij Grasmatt om aldaar haar jaarlijkse Open Snelschaaktoernooi te organiseren. Met 50 deelnemers zat de zaal vol, en aangezien er 58 kwamen opdagen kunt u zelf uitrekenen hoeveel mensen teleurgesteld naar huis moesten, wat overigens voorkomen had kunnen worden wanneer ze zich vantevoren hadden aangemeld. Vroeger, toen alles beter was, was dat een vanzelfsprekendheid, maar tegenwoordig schijnt het erg leuk te zijn om zomaar op de bonnefooi te komen opdagen. *O tempora o mores*

Onze eigen Hing Ting Lai was één van de favorieten, maar er liepen behoorlijk wat sterke schakers rond, dus de concurrentie was groot. In de voorronden verloor Hing Ting twee partijen, maar gelukkig was zijn score van 7 uit 9 nog wel genoeg voor een plekje in de A-finale, waar er 100 euro op de winnaar lag te wachten. Opvallend was dat Manuel Bosboom, de kampioen van vorig jaar, zich niet wist te plaatsen voor deze A-finale, wat veel, zo niet alles, zegt over de sterkte van het deelnemersveld.

In de finale ging Hing Ting als een speer van start: 8 uit 8! Zijn voorsprong op de nummer 2, Floris van Assendelft, was op dat moment 1½ punt, buit daarmee binnen. Zijn laatste partij, tegen Floris, ging verloren, en vormde een klein smetje op een succesvol verlopen middag, maar ook niet meer dan dat. Manuel won nog wel de B-groep, een kleine pleister op de wonde.

Wijk aan Zee, Tata-toernooi

Overwegend goede resultaten van de Zukertorters bij de jaarlijkse reünie in Wijk aan Zee. Een overzicht:

	Score		Rating	TPR
<i>Vierkampen</i>				
Rugved Adavatkar	1	uit 3	984	1015
Ridens Bolhuis	2	uit 3	1933	2045
Hing Ting Lai	3	uit 3	2274	2548
Roger Mehra	½	uit 3	1936	1729
Hans van Nieuwkerk	1	uit 3	1629	1501
Paul-Peter Theulings	2½	uit 3	2119	2322
Tjark Vos	2	uit 3	2218	2247
<i>Tienkampen</i>				
Henk Boot	3½	uit 9	1965	1885
Florian Jacobs	7	uit 9	2110	2349
Laurens Schilstra	7½	uit 9	1824	2082

Hoorn, Snelschaakkampioenschap van de NHSB

Op zaterdag 16 mei 2015 organiseerde Caissa Eenhoorn het jaarlijkse snelschaaktoernooi van de Noord-Hollandse Schaakbond. Onder de deelnemers drie Zukertorters: Hing Ting Lai, Laurens Schilstra en Roger Mehra. Dirk Goes deed niet mee, maar had wel zijn handen vol aan drie taken: de krant lezen, foto's maken en een beetje kibitzen. Plaats van handeling was multifunctioneel activiteitencentrum De Kreek, alwaar, de naam 'multifunctioneel' zegt het al, ruimte is voor diverse activiteiten van uiteenlopende aard. Zo kan de accommodatie dienen als trouwlocatie en wordt geïnteresseerden de mogelijkheid geboden deel te nemen aan een workshop tenenlezen. *Que?* Ik citeer de brochure:

Tenen lezen is een methode die je inzicht geeft in je gedrag, karakter en persoonlijkheid. Dit gebeurt door te kijken naar de stand en vorm van de tenen en nagels.

Prijs 30 euro voor een sessie van 2 uur, maar daar krijg je dan wel een werkmap met origineel lesmateriaal en een tenenleeskaart (*sic!*) voor

God weet wat mijn tenen me te vertellen zouden hebben, maar gelukkig kwamen we voor het schaken, en in die discipline was Hing Ting Lai weer eens ijzersterk bezig. Hij verloor van Manuel Bosboom, stond een halfje af aan Jaap de Jager, en versloeg zijn overige 13 tegenstanders, en dat waren zeker niet de minsten! Ik noem de GM's Erik van der Doel en Dennis de Vreugt, verder nog drie IM's, vier FM's en nog een handvol 'gewone' schakers, het was weer eens niet te geloven. Eindscore 13½ uit 15 en een TPR van 2624, goed voor een dikverdiende eerste plaats. Kampioen van Noord-Holland kon hij niet worden omdat Zukertort niet is aangesloten bij de Noord-Hollandse Schaakbond, maar als troost ging hij wel met een flinke zak geld naar huis.

Laurens Schilstra deed het met 8 uit 15 en een TPR van 2081 voortreffelijk, met als grootste wapenfeit een halfje tegen GM Van der Doel. Roger Mehra startte voortvarend met 5½ uit 7, met onder andere winst op FM Danny de Ruiter, maar bleek daarmee zijn kruik te hebben vershoten, want de resterende 8 partijen leverden nog slechts 2 punten op. Niettemin, 7½ uit 15 bij een TPR van 2049, zeker niet slecht.

Maastricht, Limburg Open

Rond de Pinksterdagen is het immer goed toeven in Maastricht, als daar het jaarlijkse Limburg Open wordt georganiseerd. Ditmaal was er een recordaantal van 432 deelnemers, onder wie drie Zukertorters: Florian Jacobs, Laura Ratniece en ikzelf, terwijl ook dienstdoend arbiter Eric Roosendaal voor een vertrouwde aanblik zorgde.

De resultaten waren ondergeschikt aan de sfeer. Met andere woorden: iedereen speelde een beetje onder zijn rating. Zie:

	Groep	Score		Rating	TPR
Florian Jacobs	A	3 uit 7		2177	2158
Dirk Goes	B	3½ uit 7		1936	1824
Laura Ratniece	C	2½ uit 7		1571	1256

Hilversum, HSG Open

Florian Jacobs was goed bezig tijdens het jaarlijkse HSG Open, dat ditmaal van 19 tot en met 21 juni 2015 op de schaakkalender stond. In de laatste ronde hield hij de Russische GM Ikonnikov op remise, en da's niet verkeerd. De andere Zukertorter in de A-groep, veelschaker Laurens Schilstra, zit nu waarschijnlijk stilletjes en vergeefs te hopen dat ik hem vergeet te noemen. Het moet gezegd, hij scoorde 1 uit 6, en dat ene punt was nog eens reglementair ook

Haarlem, ROC NOVA College-toernooi

Sybolt Strating presteerde uitstekend tijdens het ROC NOVA College-toernooi te Haarlem, dat van 26 tot en met 28 juni 2015 werd gespeeld. Hij verloor van de Britse GM Stewart Haslinger, permitteerde zich een bye, en won zijn overige vier partijen, dus 4½ uit 6 (eigenlijk 4 uit 5) en een TPR van 2413. Bravo! Colin Stolwijk zal minder goede herinneringen aan dit toernooi hebben overgehouden, want hij kwam niet verder dan 2½ uit 6 en een TPR van net boven de 2000. Jeroen Schoonackers scoorde 2 uit 6 bij een TPR van precies 2000, en dat was genoeg voor lichte ratingwinst.

Amsterdam, Science Park

Tien Zukertorters waren actief in het jaarlijkse Science Park-toernooi, dat van 11 tot en met 19 juli 2015 werd gespeeld. In het algemeen werd er heel behoorlijk gepresteerd. Dennis Brouwer en Ridens Bolhuis scoorden lager dan hun rating, maar daar staat tegenover dat Florian Jacobs van IM Albert Bles won en Tjark Vos van IM Yochanan Afek. Uiteindelijk had Rugved Adavatkar de meeste reden om tevreden te zijn, want met zijn overscore van maar liefst +2,23 kan hij flink wat ratingpunten tegemoet zien.

Een overzicht:

	Groep	Score		Rating	TPR	+/-
Hing Ting Lai	A	5½	uit 9	2332	2336	+ 0,12
Colin Stolwijk	A	5½	uit 9	2185	2213	+ 0,38
Paul-Peter Theulings	A	5	uit 9	2157	2239	+ 0,93
Florian Jacobs	A	4½	uit 9	2186	2191	+ 0,05
Tjark Vos	A	4½	uit 9	2111	2193	+ 0,95
Dennis Brouwer	A	4½	uit 9	2221	2097	- 1,48
Laurens Schilstra	B	5½	uit 9	1858	1954	+ 1,20
Ridens Bolhuis	B	4½	uit 9	1965	1833	- 1,59
Dirk Goes	B	2	uit 3	1879	1887	+ 0,02
Rugved Adavatkar	D	4	uit 7	1070	1282	+ 2,23

Dan waren er ook nog twee vierkampen: een dagvierkamp (van maandag tot en met woensdag) en een weekendvierkamp (van vrijdag tot en met zondag). Joran Donkers en Willem Hensbergen deden aan beide vierkampen mee, met wisselend succes. Willem scoorde tweemaal 1½ uit 3, terwijl Joran het moest doen met tweemaal ½ uit 3. Ai

Een herenkransje tussen Dennis, Paul-Peter en Florian.

KNSB Ratinglijst per 1 augustus 2015

Op naam

	1 aug. 2015	1 mei 2015	1 febr. 2015	1 nov. 2014	1 aug. 2014
Adavatkar, Rugved	1220	1081	1012	984	988
Boer, Harold de	1966	1966	1984	1964	1967
Bolhuis, Ridens	1941	1965	1946	1933	1933
Boot, Henk	2046	2040	1988	1965	1979
Brookes, Christopher	2279	2279	2274	2278	2280
Brouwer, Dennis	2153	2174	2175	2180	2180
Donkers, Joran	2089	2119	2080	2074	2062
Eijk, Martijn van der	2267	2267	2266	2266	2220
Gisbergen, Stan van	2305	2305	2321	2320	2324
Glowacki, Mateusz	1793	1787	1780	1784	1784
Goes, Dirk	1863	1879	1874	1845	1845
Halfhide, Sebastian	2094	2117	2078	2017	1930
Harmsen, Michiel	2092	2081	2052	1989	1973
Heer, Peter de	2013	2013	2013	2006	2020
Helsloot, Jan	1964	1964	1994	2005	2017
Hensbergen, Willem	1981	1988	2011	2011	2039
IJzermans, Gijs	2089	2089	2077	2085	2097
Jacobs, Florian	2194	2209	2208	2110	2148
Kabos, Tobias	2278	2278	2276	2274	2274
Kappelhof, Walther	1724	1734	1740	1726	1738
Karman, Evert-Jan	1443	1458	1446	-	-
Kleuver, Esther de	2058	2058	2049	2057	2070
Knottnerus, Ivo	2006	2006	1986	1992	2008
Kooiman, Tobi	2100	2100	2075	2060	2066
Kool, Danny	1581	1584	1570	1570	1570
Krans, Jan	2024	2024	2025	1974	1974
Krop, Henri	1924	1924	1905	1906	1922
Krudde, Fitzgerald	2309	2309	2317	2310	2306
Kuling, Lody	2241	2241	2245	2241	2242
Laarhoven, Marcel	2077	2082	2071	2107	2107
Lai, Hing Ting	2364	2365	2338	2274	2259
Los, Sander	2241	2241	2261	2264	2261
Louter, Nico	1935	1970	1978	1982	1982
Lucas, Olav	2004	2000	1988	1952	1952
Mehra, Roger	1919	1919	1919	1936	1936
Moene, Willem	2114	2125	2147	2189	2186
Moes, Waldemar	1918	1942	1938	1984	1981
Nieuwkerk, Hans van	1581	1600	1608	1629	1629
Pilcevic, Ivan	2162	2162	2160	2160	2160
Ratniece, Laura	1471	1286	1302	-	-
Roosendaal, Eric	2011	2011	2002	1980	1992
Schagen, Walt	1984	1984	1983	1962	1962
Schegget, Bram ter	2108	2108	2135	2150	2150
Schilstra, Laurens	1835	1858	1926	1824	1840
Schoonackers, Jeroen	1950	1944	1980	1961	1938
Simonis, Wouter	1705	1705	1705	1705	1705
Sminia, Jelmer	2207	2207	2202	2179	2188
Spoelstra, Bas	1677	1677	1677	1683	1683
Stolwijk, Colin	2161	2172	2179	2166	2127
Strating, Sybolt	2307	2296	2270	2277	2281
Tan, Jonathan	2182	2182	2195	2189	2189
Tan, Matthew	2441	2441	2439	2432	2431
Theulings, Paul-Peter	2182	2158	2172	2119	2105
Vos, Tjark	2144	2141	2139	2218	2224
Vries, Joël de	2042	2042	2002	1993	1982
Waaning, Peter	1212	1217	-	-	-
Wasei, Elham	1716	1716	1746	1751	1744

Op sterkte

Tan, Matthew	2441	Schegget, Bram ter	2108	Schoonackers, Jeroen	1950
Lai, Hing Ting	2364	Kooiman, Tobi	2100	Bolhuis, Ridens	1941
Krudde, Fitzgerald	2309	Halfhide, Sebastian	2094	Louter, Nico	1935
Strating, Sybolt	2307	Harmsen, Michiel	2092	Krop, Henri	1924
Gisbergen, Stan van	2305	Donkers, Joran	2089	Mehra, Roger	1919
Brookes, Christopher	2279	IJzermans, Gijs	2089	Moes, Waldemar	1918
Kabos, Tobias	2278	Laarhoven, Marcel	2077	Goes, Dirk	1863
Eijk, Martijn van der	2267	Kleuver, Esther de	2058	Schilstra, Laurens	1835
Kuling, Lody	2241	Boot, Henk	2046	Glowacki, Mateusz	1793
Los, Sander	2241	Vries, Joël de	2042	Kappelhof, Walther	1724
Sminia, Jelmer	2207	Krans, Jan	2024	Wasei, Elham	1716
Jacobs, Florian	2194	Heer, Peter de	2013	Simonis, Wouter	1705
Tan, Jonathan	2182	Roosendaal, Eric	2011	Spoelstra, Bas	1677
Theulings, Paul-Peter	2182	Knottnerus, Ivo	2006	Kool, Danny	1581
Pilcevic, Ivan	2162	Lucas, Olav	2004	Nieuwkerk, Hans van	1581
Stolwijk, Colin	2161	Schagen, Walt	1984	Ratniece, Laura	1471
Brouwer, Dennis	2153	Hensbergen, Willem	1981	Karman, Evert-Jan	1443
Vos, Tjark	2144	Boer, Harold de	1966	Adavatkar, Rugved	1220
Moene, Willem	2114	Helsloot, Jan	1964	Waaning, Peter	1212

FIDE Ratinglijst per 1 augustus 2015

Op naam

Boer, Harold de	2006	Jacobs, Florian	2187	Pilcevic, Ivan	2173
Bolhuis, Ridens	1978	Kabos, Tobias	2280	Ratniece, Laura	1530
Boot, Henk	1965	Kleuver, Esther de	2106	Roosendaal, Eric	2019
Brookes, Christopher	2240	Knottnerus, Ivo	1962	Schagen, Walt	2139
Brouwer, Dennis	2191	Kooiman, Tobi	2100	Schegget, Bram ter	2132
Donkers, Joran	2090	Krans, Jan	2086	Schilstra, Laurens	1919
Eijk, Martijn van der	2261	Krudde, Fitzgerald	2307	Schoonackers, Jeroen	2001
Gisbergen, Stan van	2305	Kuling, Lody	2233	Sminia, Jelmer	2213
Goes, Dirk	1919	Laarhoven, Marcel	1965	Stolwijk, Colin	2200
Halfhide, Sebastian	2151	Lai, Hing Ting	2334	Strating, Sybolt	2304
Harmsen, Michiel	2064	Los, Sander	2268	Tan, Jonathan	2176
Heer, Peter de	2070	Lucas, Olav	2002	Tan, Matthew	2445
Helsloot, Jan	2014	Mehra, Roger	1942	Theulings, Paul-Peter	2176
Hensbergen, Willem	2037	Moene, Willem	2050	Vos, Tjark	2130
IJzermans, Gijs	2047	Moes, Waldemar	2037	Vries, Joël de	1984

Op sterkte

Tan, Matthew	2445	Theulings, Paul-Peter	2176	Moes, Waldemar	2037
Lai, Hing Ting	2334	Pilcevic, Ivan	2173	Roosendaal, Eric	2019
Krudde, Fitzgerald	2307	Halfhide, Sebastian	2151	Helsloot, Jan	2014
Gisbergen, Stan van	2305	Schagen, Walt	2139	Boer, Harold de	2006
Strating, Sybolt	2304	Schegget, Bram ter	2132	Lucas, Olav	2002
Kabos, Tobias	2280	Vos, Tjark	2130	Schoonackers, Jeroen	2001
Los, Sander	2268	Kleuver, Esther de	2106	Vries, Joël de	1984
Eijk, Martijn van der	2261	Kooiman, Tobi	2100	Bolhuis, Ridens	1978
Brookes, Christopher	2240	Donkers, Joran	2090	Boot, Henk	1965
Kuling, Lody	2233	Krans, Jan	2086	Laarhoven, Marcel	1965
Sminia, Jelmer	2213	Heer, Peter de	2070	Knottnerus, Ivo	1962
Stolwijk, Colin	2200	Harmsen, Michiel	2064	Mehra, Roger	1942
Brouwer, Dennis	2191	Moene, Willem	2050	Goes, Dirk	1919
Jacobs, Florian	2187	IJzermans, Gijs	2047	Schilstra, Laurens	1919
Tan, Jonathan	2176	Hensbergen, Willem	2037	Ratniece, Laura	1530

Zukertorters schakers van formaat!

– door Dirk Goes –

Op zaterdag 30 mei 2015 organiseerde KLM/Pegasus op het Stadsplein te Amstelveen het evenement 'Schakers van formaat', waarbij Jan Timman en Hans Böhm aan 16 borden simultaan speelden. De naam was goed gekozen, want niet alleen zijn Timman en Böhm schakers van formaat, maar er werd ook nog eens gespeeld met reuzeschaakstukken op borden van 4 bij 4 meter, wat een bijzonder schouwspel opleverde. De plaatselijke TV-zender RTV Amstelveen maakte de volgende rapportage: <https://www.youtube.com/watch?v=zE9N2UJquD4>. Spreekstalmeester was Maarten Langen.

Bedrijven konden tegen betaling van € 125 een bord reserveren. Nu is het zo dat de meeste bedrijven wel geld maar geen schakers konden leveren, zodat een beroep moest worden gedaan op clubspelers van nogal uiteenlopende sterkte. Namens Zukertort speelden Hing Ting Lai, Gijs IJzermans, Henk Boot, Joran Donkers, Rugved Adavatkar, Michiel Harmsen en Dirk Goes, allen tegen Jan Timman, maar er liepen ook schakers rond van de verenigingen KLM Pegasus, De Amstel en Weesp. Grappig was dat één van de deelnemers mij op een gegeven moment kwam vragen hoeveel beurten er waren gespeeld, waarbij ik mag hopen dat hij het aantal zetten bedoelde

Bord 3 werd bezet door Hing Ting, Gijs en Harry Weerheijm, die meer bekend is van de edele go-sport (u kent dat wel, met die dropjes en pepermintjes op het bord), maar ook een verdienstelijk schaker is, en op bord 4 speelden Henk, Joran en Rugved. Deze borden werden gesponsord door de Golden Life Foundation, een stichting die ondersteuning biedt aan duurzame projecten die zich onderscheiden door, en ik citeer de website, "hun bijdrage aan het sprankelender maken van de Nederlandse samenleving". In dat kader was de samenstelling van onze teams (een mix van verschillende leeftijd en etnische achtergrond) geen toeval. Neem eens een kijkje op de website (<http://www.goldenlifefoundation.nl>) en lees het bijzondere verhaal van oprichtster Laura Maaskant.

Bord 10, gesponsord door de firma Infostop.nl (<http://www.infostop.nl/>), werd bezet door Michiel Harmsen en Dirk Goes. Op de 28^e zet gingen zij opzichtig in de fout, hetgeen nogal luchtigjes werd afgedaan als een gevalletje 'jammer maar helaas'. De overige Zukertort-teams brachten het er beter van af. Het team Henk/Joran/Rugved speelde remise en het team Hing Ting/Gijs/Harry won zelfs! Zie hieronder hun partijen, met dank aan de commentatoren Gijs en Henk.

Jan Timman

Hing Ting, Gijs en Harry

Commentaar van Gijs

1. Pf3 Pf6; 2. c4 c5; 3. Pc3 e6; 4. g3 b6

We waren het snel eens over onze opening. In een hedgehog is het vaak aan wit om een initiatief te ontwikkelen, wat ons niet makkelijk leek als je ook nog 15 andere partijen speelt. Daarnaast speelt Hing Ting dit graag.

5. Lg2 Lb7; 6. O-O Le7; 7. b3 O-O; 8. Lb2 d6; 9. d4 cxd4; 10. Pxd4

Een opvallende keuze, zwart kan de witveldige loper afruilen. Hierna heeft zwart weinig problemen meer.

10. Lxg2; 11. Kxg2 Dc7 12. Tc1 a6; 13. e3 Pbd7; 14. De2 Tac8; 15. Tfd1 Tfd8; 16. Kg1

Het blijven allemaal rustige zetten. Zwart kan zijn stelling nog steeds verbeteren.

16. Lf8

Op weg naar actieve velden.

17. Tc2 Db7; 18. Tdc1 g6 19. Df3

In deze stelling bespraken we dat de witte paarden geen enkel veld hebben waar ze graag zouden willen staan. Dit thema speelt de hele partij.

19. Dxf3 20. Pxf3 Pc5; 21. Td1

We waren even bezorgd over 21. Pd5, maar zwart antwoordt sterk 21. Pfd7; 22. Pf6+ Pxf6 23. Lxf6 Td7 gevolgd door Lg7, en het lijkt behoorlijk gelijk.

21. Lg7; 22. Pd4 Td7; 23. Kg2 Tdc7; 24. La3 Pb7

Sterke zet, het paard houdt vanaf b7 een hoop in de gaten. Zwart kan rustig zijn stelling verbeteren, terwijl het voor wit lastig is een plan te vinden.

Jan Timman in actie!

25. Tdc1 Pd7; 26. Pe4

Opletten voor geintjes als 26. Pcb5. Zwart antwoordt rustig met 26. axb5 27. Pxb5 Pdc5; 28. Pxc7 Txc7. Dit leek ons wat beter voor zwart.

26. Pdc5

Opmerkelijk genoeg is wit hier al een beetje in de problemen!

27. Lxc5

Vanaf hier heeft zwart het initiatief. Ook na 27. Pd2 Pd3; 28. Td1 d5; 29. Tc3 Pe5 staat zwart lekker.

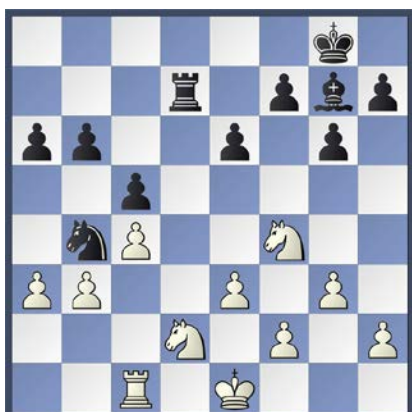
27. dxc5; 28. Pe2 Td8; 29. Kf1 Pa5

Op weg naar b4.

30. Td2 Txd2; 31. Pxd2 Td7; 32. Ke1

Hier staat de koning niet handig.

32. Pc6; 33. Pf4 Pb4; 34. a3

Hing Ting in actie!

34. Lb2

En zwart wint een pion. Goede raad is hier al duur voor wit.

35. Tb1 Lc3; 36. axb4 Txd2; 37. Kf1 Lxb4

Met technisch gewonnen stelling. In het vervolg krijgt wit geen kansen meer.

38. Ta1 a5; 39. Tb1 Kg7; 40. Pe2 g5; 41. f4 g4; 42. e4 f6; 43. Kf2 Td3

Dreigt 44. Tf3+; 45. Kg2 Te3.

44. e5 h5

Wit heeft nauwelijks goede zetten, zwart kan het heel rustig aan doen.

45. Tb2 Td1; 46. Kg2 fxe5; 47. fxe5 Td2!

Het juiste moment om af te wikkelen.

48. Txd2 Lxd2; 49. Kf2 Kg6; 50. Pg1 Kf5; 51. Ke2 Lc3; 52. Kd3 Lxe5; 53. Pe2 h4; 54. gxh4 Lxh2; 55. Ke3 Kg6

Een mooie slotzet, wit kan geen kant op! Een hele degelijke overwinning zonder vuurwerk. Het is lastig te bepalen waar wit het nou fout doet. Het lijkt erop dat het voor wit in dit type stelling lastiger is om te manoeuvreren dan voor zwart. Waar zwart in het middenspel zijn stelling steeds kon verbeteren, kwamen de stukken van wit alleen maar minder te staan (La3 bijvoorbeeld). Na Pdc5 lijkt wit al echt in de problemen, iets wat je moeilijk van tevoren kan zien aankomen.

0-1.

De nababbel met Hans Böhm.

-
- Jan Timman
 - Henk, Joran en Rugved

Commentaar van Henk

1. c4 Pf6; 2. Pc3 g6; 3. e4 d6; 4. d4 Lg7; 5. f3 O-O; 6. Le3 Pc6; 7. Pge2 a6; 8. Tb1 Tb8

8. Ld7 is een alternatief.

9. b4 b5?!

9. Pd7.

10. cxb5 axb5; 11. g3

Slapjes, want na 11. d5 Pe5; 12. Pd4 staat wit duidelijk beter. Met name Pd4 hadden wij niet besproken/gezien!

11. Ld7; 12. Lg2 e5; 13. d5 Pe7; 14. O-O c6; 15. dxc6 Lxc6; 16. Db3 Dc7

We waren eerst 16. d5 van plan, maar vonden 17. Pxd5 Pfxd5; 18. Tfd1 vervelend. Volgens Fritz staat het dan toch gelijk.

17. Tbc1 Db7

Hier staan we lekker, vonden wij, en Fritz is dat met ons eens.

18. Tfd1 Tfd8

Of direct d5, maar dit is ook goed.

19. g4 d5; 20. g5

20. Pxe4?!

20. Ph5 (Joran) was toch beter, direct 20. d4 kon ook, maar 20. Pxe4 (Henk) zag er zo mooi/leuk uit. Uiteindelijk viel het toch wel een beetje tegen.

21. fxe4 d4; 22. Lf2

22. Pd5 was het alternatief, maar na 22. Pxd5; 23.exd5 Lxd5; 24. Lxd5 Txd5 lijkt de stelling toch ongeveer gelijk.

22. dxc3; 23. Pxc3 Txd1+; 24. Txd1 Pf5

De computer gaf 24. Ld7, waar we ook naar hadden gekeken, maar ook nu: 24. Pf5 was gewoon veel leuker om te spelen.

25. Pd5

25. exf5 Lxg2 en na 26. Pd5 Le4 is het allemaal goed speelbaar voor zwart.

25. Pd4; 26. Dd3 Lxd5; 27. exd5 De7

Ook hier staat zwart een beetje makkelijker dan wit, was ons idee.

28. Dd2 Tc8; 29. Te1 Dd7; 30. Dd3 Dg4; 31. Dh3 Dxb3; 32. Lxb3 Pf3+; 33. Kf1 Td8

33. Tc3 (Rugved) was ook OK.

34. Td1

34. Tc1 was voor zwart ietsjes lastiger.

34. Pxb5; 35. Lb6 Tb8

Hier keken we ook naar 35. Ta8, maar niet naar 35. Td6, en dat had zwart na 36. Lc5 Tf6+; 37. Kg2 Ta6; 38. Ld7 Txa2+ een duidelijk plusje gegeven (en een tweede pion). Maar goed, zoals wij het deden hadden we ook een plusje, dat nauwelijks minder was.

36. Lc7 Tb7; 37. d6 Pxb3; 38. d7 Lf6; 39. d8D† Lxd8; 40. Txd8† Kg7

Hier dachten we dat we na 41. Td7 Kg8 met herhaling van zetten moesten spelen, maar nee 41. Kh6 zou winnend voordeel hebben gegeven na 42. Txf7 Pf4 en dan na 43. Te7 Pd5, maar goed, misschien had Timman dit wel gezien.

41. Lxe5† f6; 42. Ld4 Pf4

Eerst het paard centraliseren (Joran) of de koning met 42. Kf7 en na 43. Td6 f5 (Henk), maar dan uitrekenen dat het na 44. Le3 (oei, het paard!) Tc7; 45. Kg2 Tc2†; 46. Kxb3 Tc3 nog steeds wat makkelijker is voor zwart was voor ons te moeilijk. Timman kwam ook wel erg snel langs (nog maar drie borden over).

43. Td6 Ph5; 44. Ke2 Kf7

44. g5 was achteraf ietsjes kansrijker.

45. Kf3 Ke7; 46. Lc5 Kf7; 47. Ld4 Ke7; 48. Lc5 Kf7; 49. Ld4

En remise op voorstel van wit. Eigenlijk heeft Timman alleen met 11. g3 kans op voordeel laten lopen en verder stonden we steeds OK, eigenlijk vaak met een klein miniusje, waar we een aantal mogelijkheden niet hebben overwogen, maar grote kansen hebben we ook niet gemist. Kortom, een solide (plus)remise.

Schilstra de beste in 2014/2015 bij KNSB-toernooien

24-08-2015 14:40

Laurens Schilstra is winnaar geworden van het seizoen 2014-2015 van de KNSB-zaterdagavond-toernooien op Play-Chess. In het laatste evenement dat meetelde voor het klassement eindigde hij met 5½ uit 9 op de vijfde plaats, goed voor 200 meesterpunten. In de laatste ronde mocht hij niet verliezen van Kees Stap, maar hij won zelfs. Daarmee kwam Schilstra op 3.840 punten in het klassement en werd hij onbereikbaar voor iedereen.

Peter Bolwerk, de nummer twee uit het klassement, deed nog wel een serieuze aanval op de nummer-1-positie van Schilstra, won afgelopen zaterdag ook het onderlinge duel, maar kwam met 5½ uit 9 niet verder dan de derde plaats en 300 meesterpunten. Bolwerk eindigde zo op 3.720 punten. Matthew Tan won het laatste evenement superieur met 8½ uit 9.

Op 5 september 2015 vindt het eerste evenement van het nieuwe seizoen plaats.

Meesterpunten 2014-2015 Seizoen 6, na toernooi 26, eindstand

Plaats	Inlognaam	Echte naam	Punten	# toer- nooien	Gem. score
1	Ronaldo123	Laurens Schilstra	3840	18	213
2	Bolwerk	NIM Peter Bolwerk	3720	17	219
3	Rikroelofs	NIM Rik Roelofs	3290	16	206
4	Bartali	KIM Bart Karstens	2850	11	259
5	PieterDeep	Pieter Verhoef	2170	13	167
6	Seewald	KIM Ralph Seewald	2090	12	174
7	Xamax	Max Warmerdam	2050	7	293
8	Ijzerenoog	KIM Tjerk Sminia	1920	10	192
9	Thomasb98	KIM Thomas Beerdsen	1870	7	267
10	Turbo Steen	KIM Franck Steenbekkers	1770	17	104
26	Harodebo	Harold de Boer	970	12	81
37	Spongebobispro	Hing Ting Lai	700	2	350
55	Jack de Stripper	Matthew Tan	400	1	400
132	Galacticos	Joël de Vries	50	1	50